

OMWENTELING

Inleiding

Als wij de geschiedenis van de mensheid bekijken, den valt op dat we het ene ogenblik een top hebben van wat men mystiek en geestelijk leven kan noemen inclusief occultisme en het andere ogenblik een top van vooral technische ontwikkelingen. Dan zien we technisch veel vernieuwingen en een aanpassing daaraan van de maatschappij.

In de mystieke periode is de maatschappij in haar ontwikkeling bijna statisch. Als we verder gaan kijken hoe ongeveer het ritme verloopt, dan blijkt dat we te maken hebben met een ritme van zuiver 722 jaar. Daarnaast hebben we te maken met een periode van 2100, bijna 2200 jaar. Over het geheel dus een voltooide cyclus die, ongeveer 22.000 jaar duurt. Niet alle perioden zijn even lang. Wat ik hier dus aangeef als tijd is eigenlijk alleen maar het gemiddelde.

Het is voor ons interessant omdat we ons op het ogenblik bevinden in een periode, waarin de techniek zichzelf eigenlijk voorbijloopt en gelijktijdig de mystiek aan het opkomen is.

De revoluties die gaande zijn, zijn zeker niet in de eerste plaats de sociale revoluties. Dat denken de mensen wel, maar een sociale revolutie is meestal het gevolg van denkbeelden. Als die denkbeelden voldoende passen bij datgene wat innerlijk in de mensen leeft, dan zijn het werkelijke en lange tijd aanhoudende veranderingen.

Dan kunnen we te maken hebben met een vernieuwing die eigenlijk meer filosofisch is opgezet. Denk aan de Franse revolutie: vrijheid, gelijkheid, broederschap. De mensen waren vrij om anderen te posten. Ze werden gelijk gemaakt, want als ze daarboven uitstaken, werden ze een kopje kleiner gemaakt. De broederschap was iets wat was opgelegd, maar van je familie moest je het wel hebben.

De Franse revolutie paste dus wel bij de behoefte aan verandering bij de mensen, maar in haar werkelijke opzet paste de Jacobijnse filosofie eigenlijk helemaal niet bij de werkelijke behoefte, de werkelijke inzichten van de mensen. Het resultaat was, dat die revolutie met 10 jaar eigenlijk al helemaal bekeken was; toen was het alweer afgelopen.

Wij bevinden ons op het ogenblik echter in een tijd waarin de veranderingen voor een heel groot gedeelte juist worden bepaald door wat men innerlijke onvrede kan noemen. Ook sociale revolutionaire bewegingen blijken niet in de eerste plaats te gaan tegen de maatschappij al lijkt dat zo, maar ze gaan feitelijk tegen een soort innerlijk je niet kunnen waarmaken, niet kunnen leven in de wereld. Zo kun je zeggen, dat we in deze tijd te doen hebben met omwentelingen die alomvattend zijn. Een deel daarvan heeft zich reeds afgespeeld. Het zijn allemaal fasen.

Als wij kijken naar Nederland, dan zien we dat de eerste fase van de omwenteling eigenlijk begint omstreeks 1920. Ze zet zich voort tot ongeveer 1930. We krijgen dan een beetje een stabilisatie. In die stabilisatie is er toch weer de hunkering naar het gezag. In feite naar de gezinsverhouding met vader die het allemaal weet. Dat resulteert in de wereldoorlog.

Na de wereldoorlog zien we ineens het sociale gevoel van de mensen veel sterker functioneren dan voorheen. We zien gelijktijdig - en dat is heel eigenaardig - dat er een soort ontkerstening begint.

Ik zeg, eigenaardig, omdat je zoudt verwachten dat de kerken juist zouden volstromen. Maar neen, de kerken zijn eigenlijk meer voor manifestatie geschikt dan dat ze direct geloofsbeleving betekenen. Iets dergelijks zien we nu ook in Polen.

Van daaruit gaan we verder en dan blijkt, dat die sociale revolutie maar tot een bepaalde hoogte kan gaan. Belangrijke verschijnselen zijn b.v. in Nederland geweest: de Maagdenhuis-rellen, Provo, Oranje Vrijstaat. Zaken die voor een groot gedeelte alweer vergeten zijn. Hierbij ging het eigenlijk om een nieuwe mentaliteit. En om die mentaliteit aan de mensen voor te leggen was het provoceren ergens een noodzaak. Tegenwoordig is echter zoveel voor de mensen gewoon geworden, aanvaardbaar, dat ze heel moeilijk te provoceren zijn.

Oranje Vrijstaat zocht het in dichter bij de natuur, vrolijk zijn, kabouterijtje spelen en dat soort dingen. Alsof men zich aan de dodelijke ernst van een geïndustrialiseerde maatschappij wilde onttrekken. Maar tegenwoordig zijn de mensen eigenlijk al voor een groot gedeelte losgeweekt. Hun belangstelling gaat veel meer uit naar het spelen dan naar het werken, Dat kun je op sommige kantoren zelfs heel duidelijk zien. Ook daarom is deze staat in de staat eigenlijk langzamerhand verdwenen.

O, er zijn modeverschijnselen, natuurlijk. The Flower People, de Punkers van deze tijd, de Hell's Angels, de hele verslaafdheidscoterieën. Ze zijn allemaal tekenen van wat er gebeurt. De werkelijkheid waarmee we te maken hebben in die hele reeks is, dat de mentaliteit van het volk maar ook de geestelijke benadering van de problemen van het volk aan het veranderen is. En wel op een zodanige manier dat zaken, die 50 jaar geleden vaststonden tegenwoordig alleen nog in stand worden gehouden door een aantal Die-hards. Dan krijg je een St. Michielslegioen dat eigenlijk nog roomser is dan de Paus maar minder reizen.

Do belangrijke invloeden kunnen we ook zien. We hebben een tijd gehad dat er allerlei secten bijzonder sterk op de voorgrond traden. Dat waren Children of God tot de Hare Krishna toe. Al deze groepen waren druk bezig om zich in de maatschappij te manifesteren. Tegenwoordig blijken ze dat steeds minder te doen. Ze manifesteren zich eigenlijk buiten de maatschappij in hun eigen groepering. Ze zijn wel bereid iemand op te nemen of inzicht te geven in hun denken, maar het ronselen dat een tijd lang zo de gewoonte is geweest, is eigenlijk voor een groot gedeelte weer afgelopen.

Wat is typerend van die secten? Bijna alle hebben ze, onverschillig of ze een christelijke basis hebben of een andere, een zeer op gezag gerichte structuur. Ze hebben daarnaast filosofieën die direct of indirect oosters zijn. Met andere woorden; steeds meer mensen hebben gekozen voor mystiek. Niet alleen de ouderen, maar vooral de jongeren. Men heeft gezocht naar een geestelijke vrijheid en een geestelijke mogelijkheid van leven waarvoor men een groot deel van de stoffelijke welvaart wilde opgeven.

Nu is dat natuurlijk iets wat je niet kunt verkopen aan de vakbonden, maar wat desalniettemin een feit blijkt te zijn bij een groot aantal mensen in Nederland. Men denkt anders over de dingen na. Het is deze omwenteling die een heel grote rol gaat spelen.

Als wij in deze cursus zo dadelijk alles gaan uitwerken, dan moeten we vanzelf ook spreken over de wijze waarop u zelf innerlijk verandert bent veranderd en nog moet veranderen. We zullen moeten spreken over de sociale structuur die op het ogenblik nog steeds met de mond de solidariteit belijdt en in de praktijk een egocentrisme en egoïsme pleegt te manifesteren waarvan je toch wel ziek wordt als je het goed beschouwt.

Maar wat zit er achter? Wat is er in die sociale revolutie eigenlijk gaande? Men zoekt naar een maatschappijvorm, maar men heeft geen enkel pasklaar systeem. Het socialisme past niet bij de mensen. Het kapitalisme kan zich niet meer handhaven nu de mensen hun gezagsverhoudingen op een andere manier beginnen te benaderen. Wat er zal overblijven is tenslotte een mate van vrijheid. Want die vrijheid wil een ieder voor zichzelf hebben. Maar men zal ook moeten leren de daarbij behorende verantwoordelijkheden zelf te dragen. Zover is men echter nog niet.

Hoe gaat het met uzelf? Dat is de belangrijke vraag die we in deze cursus moeten stellen. Want er zijn zoveel zaken in jezelf die veranderen. Je kunt op een gegeven moment de zaak mystiek gaan benaderen en beleven. Maar hoe kun je dan de mystieke benadering en beleving weer uitdrukken in de wereld waarin je leeft?

Je hebt last van allerlei dromen. Droombeelden die je regeren misschien. Idealen die je nastreeft. Maar in hoeverre ben je nog in staat deze illusies te toetsen aan de werkelijke mogelijkheden?

Waar sta je in deze tijd? Dit is een zeer belangrijke vraag omdat het niet alleen maar gaat om een omwenteling die zich nu toevallig in Nederland of laten we zeggen in Den Haag en Scheveningen afspeelt. Het is een omwenteling die de hele wereld in haar macht heeft in die niet kan worden beantwoord met algemene maatregelen, algemene nieuwe normen of een nieuwe politiek en een nieuwe economische benadering. Ons onderwerp houdt zich bezig met omwentelingen die veel moeilijker te vatten zijn

Het gevoelsleven van een mens bijvoorbeeld. O, het is gemakkelijk genoeg te gaan zitten op de stoel van een regeerder en te zeggen: dat is noodzakelijk. En zolang iedereen denkt: wat vader weet is goed en wat vader zegt is wet, gaat dat. Maar op het ogenblik dat iedereen zegt: hoor die ouwe nou weer eens praten, valt er een groot gedeelte van die zaken weg.

Een van de grote fouten van vele regeringen in de huidige tijd is dat ze niet begrijpen dat de gevoelens van een volk veel belangrijker zijn dan de ratio, de redelijkheid van een benadering. Dat je dus in de eerste plaats rekening moet houden met de gevoelswereld waarin de mensen leven.

Deze situatie ontplooit zich verder en verder. Als dat alles zou zijn, dan zouden we kunnen zeggen: Nu ja, er gaan misschien nog 50 jaar overheen en dan is er wel een dermate grote structurele verandering in de maatschappelijke opzet gekomen en hebben zoveel mensen hun eigen mystieke weg gevonden dat het wel weer een paar eeuwen zo kan doorsukkelen. Maar er gebeurt meer.

Wat ook een omwenteling is, is het steeds meer optreden van al die schijnbaar duistere geheimen die onder occultisme worden samengevat. Het gaat niet alleen om een medium dat spreekt, een helderziende die waarneemt of over een magnetiseur die kleine dingen doet en misschien een magiër die pseudo-wonderen verricht. Het is de samenhang tussen al die dingen die belangrijk is.

Steeds meer mensen worden zich bewust van geestelijke waarden en geestelijke krachten. Dat betekent voor hen gevoelsmatig en ook rationeel een verschuiving van belangrijkheden, van waarden. Het is niet alleen maar een kwestie van, steeds meer mensen zien de geest; en steeds meer mensen zullen dus vrij en vrolijk overgaan. Wat het laatste betreft, bestaan er voor heel veel mensen nog voldoende schuldcomplexen om dat overgaan wat moeizaam te maken. Het is een kwestie van: wanneer je leeft met de wereld waarin geesten, onzichtbare krachten en machten een rol spelen, dan valt je redelijkheid weg. Niet in de zin van: wij worden onredelijk, maar: wij zijn niet meer bereid om alleen een stoffelijke redelijkheid te handhaven zonder gelijktijdig daarbij bovennatuurlijke krachten in te schakelen. Een neiging daartoe zie ik al in bepaalde takken van de wetenschap.

Als wij daar namelijk de nieuwste stellingen en verklaringen horen, dan zitten we eigenlijk dichterbij de mystiek dan bij de wetenschap. Er is iets aan het veranderen van binnenuit. De gevoeligheid van een aantal mensen wordt veel groter. De krachten die mensen leren gebruiken, aarzeland misschien voorlopig en met heel veel vijven en zessen, nemen toe.

Een aantal verschijnselen zoals telepathie, empathische gevoeligheid komen in zo'n grote mate voor en dat binnen een periode van laten we zeggen 30 jaar dat moet worden aangenomen dat, als ze zich in gelijke mate blijven vermenigvuldigen deze gaven over ongeveer 300 jaar algemeen zullen zijn. Maar reeds nu hebben ze een grote invloed. Ook deze omwenteling zullen wij erbij moeten betrekken, want het betekent dat de waarden van het leven anders worden benaderd.

Als steeds meer mensen contact met de geest krijgen, wordt het leven na de dood iets heel anders dan het tot nu toe is geweest. Dan is het niet meer een kwestie van: wij zullen opgaan naar een hemelrijk of wij zullen afdalen in de hel. Maar dan is het een kwestie van, wij moeten verdergaan. Als je al die omwentelingen tracht te beschouwen, mag je zeker deze geestelijke elementen niet uitschakelen.

Wat wij proberen te doen in het geheel van deze cursus (dat zult u zelf wel merken) is eigenlijk u een beeld te geven van de menselijke, de sociale, de economische revolutie, maar daarnaast ook van de omwenteling in het menselijke denken, de veranderingen en aanpassingen in het menselijk gedrag.

Ik denk, dat we ons ook zullen moeten bezighouden met een totaal nieuwe vorm van godsdienstigheid. In deze korte samenvatting, want meer is het niet, wilde ik u een beeld geven van datgene wat we, in deze cursus hopen te doen.

Ik begin nu met de eerste les.

DE MENSELIJKE REVOLUTIE

Op het ogenblik, dat een bestaande macht wordt bedreigd, moet er een tegenhanger zijn, een andere vorm van macht of machtpotentie die daarvoor in de plaats treedt. Tot op dit moment is in het menselijke bestaan macht een van de meest belangrijke factoren geweest. Soms is macht gekoppeld aan geboorte, aan de stand waarin men wordt geboren. In andere gevallen wordt zij gekoppeld aan bezit of misschien zelfs aan kracht en wapengeweld. Die macht is eigenlijk denkbeeldig.

De macht van een koning kan groot zijn, maar niemand houdt zich precies aan datgene wat de koning wil. Men probeert hem alleen voor te gooien dat alles gaat zoals hij dat wenst. En iedereen die een kleinere macht heeft, zal proberen die macht onafhankelijk te gaan uitoefenen. Dat is gebeurd in de middeleeuwen toen vele baronnen, graven en ridders weliswaar zeer trouw waren aan hun koning of keizer, aan de andere kant geen enkele inmenging van deze regerende personen in hun eigen zaken duldden. Kwam die inmenging toch, dan was de trouw plotseling opgeheven en trokken ze op.

Dergelijke zaken kun je steeds weer zien als een verzet tegen een bestaand machtsapparaat. Want macht is nooit alleen in één persoon gelegen. Zelfs in de tijd dat de vorst de door God gezonden alleenheerser was in zijn rijk, was er rond hem een coterie van mensen die feitelijk bepaalden wat de vorst wel en niet zou kunnen doen, wat de vorst wel en niet wilde. Zo deden dat op een sluwe manier. Niet zoals het tegenwoordig parlementair gaat door te zeggen: dat doen we niet. Ze zeiden: wij zullen het doen, maar als het Uwe Majesteit goed lijkt, kunnen wij het ook anders doen.

Deze revolutionaire drang heeft in deze tijd juist geleid tot het uitkristalliseren van de machtsbehoeften bij vele enkelingen. Zij beseffen dat vaak zelf niet.

Als ik denk aan mensen als Reagan, Andropov of als u wilt kunt u Lubbers er ook bij betrekken, dan zien we mensen die er wel degelijk van overtuigd zijn dat zij het goede doen. Maar zonder het te beseffen wordt het goede meer en meer datgene dat hun eigen belangrijkheid en daarmee hun eigen machtsdrift bevestigt. We zien datzelfde in de structuren achter dergelijke mensen.

Dan denkt u nu misschien aan partijen e.d., maar de politieke partijen bevestigen weliswaar iemand op de plaats van macht, maar het besturen van de macht die hij uitoefent, geschiedt eigenlijk door het daar achter liggend ambtelijke apparaat. Ook in dat ambtelijke apparaat zijn veel mensen die volgens hun beste overtuiging dingen doorzetten ten goede van het volk, maar feitelijk omdat zij het zijn geweest die ermee begonnen zijn en dus hun eigen belangrijkheid in het geding is bij het voltooien van hetgeen zij voorstelden.

Wij zien dergelijke structuren ook kerkelijk optreden. Het is aardig genoeg om allerlei grappen te maken over de enorme reisbehoefte van de laatste Paus. Op zichzelf vind ik het hier en daar ook wel iets wat niet van enigs humor ontdooit behoeft te zijn. De Paus die naar de mensen toegaat is iemand, die weet dat het niet meer voldoende is om alleen te bestaan. Hij moet kenbaar worden. Hij moet de gevoelens opzweepen. Hij moet dat enorme gevoel van mystieke

eenheid tot stand brengen om~ daarmee het gezag van de hele kerkelijke structuur te bevestigen. Zeer veel van wat er op het ogenblik gebeurd in de wereld wordt bepaald door de machtsbehoefte van degenen die zich in een leidende positie bevinden.

De omwenteling van deze dagen is eigenlijk het steeds meer beseffen van de verschillende manipulaties. Eens zouden de mensen kritiekloos hebben aanvaard. Toen kwam er een tijd dat ze niet over gegevens beschikten om zich een eigen oordeel te vormen en zij zich daarom bij dat van wijzen neerlegden.

Nu is er een tijd gekomen waarin de voorlichting van alle kanten de mensen overspoelt. Zelfs in de diepste rimboe is er nog wel een kleine radio waarop het ene ogenblik een staatsman spreekt en het volgende ogenblik missionarissen de boodschappen uitschreeuwen waarvan ze hopen dat het volk ze als absolute waarheid zal geloven. Maar omdat die boodschappen niet precies dezelfde zin, zal degene die gaat nadenken ze gaan afwegen. Hij komt tot een eigen conclusie.

Het zich vormen van eigen conclusies is in de menselijke revolutie een van de belangrijkste dingen die men zich kan voorstellen. Want bij een evolutie van het menselijke ras moeten we langzaam maar zeker af van deze gebondenheid aan het gezag zonder meer. Wij moeten terug naar een besef van de feiten en moeten werken met de feiten en krachten die er zijn.

Het is duidelijk, dat de mens ook in zijn benadering van het leven als vanzelf op een andere manier gaat reageren en werken. In sommige gevallen reageert hij, dat is de mens eigen, benepener dan eigenlijk nodig zou zijn. In andere gevallen denkt hij misschien zo ruim dat de meeste mensen hem niet kunnen volgen. Veel van de z.g. openlijke moraal is aan het veranderen.

Als ik u wijs op de seksuele revolutie, de verschillende emancipatiebewegingen, als ik u wijs op de vele minderheidsgroepen die luidkeels om aandacht keffen in de hoop daardoor voor zich een grote belangrijkheid te verwerven, dan hebben wij te maken met mensen die nog wel eenzijdig denken, maar die voldoende geïnformeerd zijn om geen genoegen te nemen met de beslissingen van boven hen staande gezaghebbers.

En als we gaan kijken in kerken, in genootschappen, in groepen zoals de Orde, dan ontmoeten wij eigenlijk precies hetzelfde verschijnsel. Men wil graag luisteren. Er zijn mensen die bij deze Orde komen en die met alle aandacht elke les absorberen. Zij zeggen: Er zit iets in. Maar gelijktijdig zeggen ze: Ik geloof niet dat het een geest is die doorkomt. Dat is natuurlijk een groot compliment voor het medium. Ik meen, dat jij voldoende geëvolueerd is om dat te beseffen.

Het gaat er dus om dat men luistert, dat men aandacht schenkt, maar zich in zijn oordeel niet laat bepalen door uiterlijkheden. Ja, in vele gevallen zelfs een eigen mening blijft handhaven tegen waarschijnlijkheid in, omdat er nog geen vaststaand bewijs te leveren valt. Dat wijst op een gaan van innerlijke wegen.

In jezelf moet je zoeken naar waarheid omtrent jezelf natuurlijk, naar zeker ook omtrent de wereld waarin je leeft. Daarbij ben je voor jezelf toch ook de enige hanteerbare maatstaf. Dat te begrijpen, te zoeken naar de waarheid van je eigen wezen maar gelijktijdig dan ook die erkende waarheid te gebruiken als een maatstaf voor alles wat er in de wereld gebeurt, is een steeds meer voorkomend verschijnsel. Dat wijst niet alleen op een geestelijke bewustwording. Het wijst ook op een mentaal en moreel wijzer worden.

Er is een tijd geweest dat 'het recht van de eerste nacht' werd beschouwd als zonder meer toekomend aan de landheer. Die tijden zijn voorbij. Niet omdat men dat recht op zichzelf zo verschrikkelijk vond, want er waren heel veel mensen die, gezien de bruidschat die daarmee gepaard ging, daar heus niet zo tegenop zagen als men het tegenwoordig wel pleegt voor te stellen. Men is anders gaan denken. Men is gekomen tot een morele revolutie die heeft geleid tot b.v. vrijere seksualiteit in vele opzichten, maar ook in een veel bewuster stellen van eisen en het maken van een keuze.

Nog is de mens niet ver genoeg gevorderd om consequent te zijn en te begrijpen dat het stellen van eisen betekent, dat men ook zelf aan eisen moet beantwoorden. Deze kinderlijke neiging om zichzelf buiten het geheel te plaatsen bestaat nog steeds, maar ze wordt minder.

Wij zien in deze menselijke revolutie allerlei bestaande instanties wankelen. Het wantrouwen, niet alleen tegen politici maar ook tegen banken, tegen Internationals, tegen bepaalde industriële vormen neemt hand over hand toe. Het is niet eens altijd gerechtvaardigd. Maar dat het wantrouwen op zichzelf bestaat, betekent dat men zoekt naar een overzichtelijker, een begrijpelijker vorm van samenleving die tevens kan beantwoorden aan alle waarden die je in jezelf voelt. En dat betekent toch, meen ik, dat de mensheid zich temidden van een veranderingsproces bevindt.

Het is bijna zeker, dat er een periode moet komen van een lichte stilstand, een soort verpoppingsperiode. De mens van vandaag zal de vlinder van morgen zijn, de geestelijk vrijere, minder gebonden mens. Hij zal zijn contacten met de geest veel bewuster en intenser beleven dan op het ogenblik voorstelbaar is. Hij zal daarnaast vele waarden in zijn medemensen innerlijk zo aanvoelen dat hij eigenlijk geen behoefte meer heeft aan woorden en enkele klanken als een soort verbaal steno ter onderstreping kunnen dienen van datgene wat innerlijk reeds is geconstateerd.

De mens zal langzaam maar zeker uitgroeien boven zijn behoefte om - mag ik het zeggen - te liegen. De leugen is het meest gehanteerde maatschappelijke gebruik. Iedereen liegt. De grote liegen, de kleine liegen. Ieder volgens eigen mogelijkheid en vermogen. Niet omdat men elkaar wil bedriegen, dat zit er helemaal nog niet eens in, maar omdat het zo hoort.

Als dominee de mensen misschien graag de zegen achterna zou geven, dan voelt hij zich toch nog verplicht om tijdens het gezang vroom de ogen ten hemel te slaan en daarna de zegen, zeer gedragen uit te spreken. Ook mijnheer pastoor voelt zich nog steeds gedrongen zijn celibataire status te verdedigen, ook als hij achter de schermen daar misschien wat anders over denkt.

De wereld verandert. Kloosterlingen doen aan balletdansen. Er bestaat zelfs één klooster dat op het ogenblik een vrouwenvoetbalelftal in het veld kan brengen. U lacht daarom. Maar je kunt toch wel je innerlijke wereld beleven en uiterlijk je aanpassen aan je eigen tijd? Vroeger kon dat niet. Nu kan het steeds meer. Vroeger was het heel belangrijk dat je precies deed wat een ander deed. Tegenwoordig is het belangrijk dat je jezelf bent. Dan vecht je ervoor om jezelf te kunnen zijn en zoals je bent enige erkenning te kunnen afdwingen.

Het is alsof de oude weg van de minste weerstand steeds minder wordt begaan. Er worden nieuwe snelwegen aangelegd. Snelwegen van anders denken, anders handelen, van feller reageren misschien, maar aan de andere kant ook van zelf meer doen. Dat laatste moogt u zeker niet vergeten. Er zijn steeds meer mensen die zelf de dingen doen, die in de laatste eeuw eigenlijk meer en meer worden gezien als de taak van een overheid.

De menselijke omwenteling betekent een omwenteling in gevoelen, in denken en in benadering. Ze zal zeer zeker daarnaast ook brengen een totaal nieuwe houding t.a.v. innerlijke zaken zoals innerlijke kracht, waarden, geweten. Het zal steeds moeilijker worden om een mens psychologisch zo te beïnvloeden dat hij zich weer tot eenvormigheid laat herleiden. Maar het zal steeds gemakkelijker worden om de mensen met een eerlijke benadering tot medewerking te bewegen op een vrijwillige basis. Daar zie ik eigenlijk het ochtendgloren van een nieuwe tijd.

Deze tijd heeft vele dwaasheden begaan. Dank alleen maar aan de atoombewapening met haar krankzinnige overkill. Denk aan de wapenindustrieën die op het ogenblik ongeveer 30 tot 40% van de omzet betekenen voor de geïndustrialiseerde landen en gelijktijdig, gezien de eigen wapenring, tussen de 40 en 60% van het volksinkomen opslokken. Dat zijn gewoon dwaasheden.

Denk aan de methode waarmee men heeft geprobeerd voor zichzelf voorrechten te verwerven en de concurrentie van anderen uit te schakelen. Dat zijn eveneens dwaasheden tot en met. Maar die dwaasheden kun je niet handhaven.

De Mensheid zal, gezien de omwentelingen die al plaatshebben, binnenkort voor de keuze komen te staan: wil ik mezelf afzonderen en alles zelf doen op eigen verantwoordelijkheid of wil ik werkelijk deel zijn van een geheel, maar dan zonder voorbehoud en zonder beperking. Dat die keuze moeilijk zal vallen is zeker. Maar de menselijke omwenteling, deze revolutie die zich in de mens afspeelt met alle uiterlijkheden daarvan en alle opstandige weerkaatsingen in zovele landen, is volgens mij het begin van een werkelijke wereldrevolutie.

Een wereldrevolutie die niet stoelt op een systeem, op een denkwijze, maar die stoelt op een innerlijke rijping van de mens en daardoor, tot een aanpassing van diens geestelijk zowel stoffelijk bestaan aan een nieuw besef, een nieuwe eenheid, een nieuwe samenwerking.

Hiermee heb ik eigenlijk zo goed ik kon de eerste stappen gedaan van deze cursus. Ik zal heel wat gezegd hebben dat u eigenlijk wel wist. Maar ik hoop, dat u ook wilt letten op het verband waarin het is geplaatst.

Dit is als eerste les een soort wegwijzer, die kant gaan we uit. Die kanten zullen we in de toekomst steeds duidelijker moeten belichten bij elk nieuw onderwerp waarmee we proberen de revolutie van de mensheid dichterbij de mens te brengen die zich temidden van dit proces bevindt.

VRAGENGEDEELTE

Dit tweede gedeelte van de cursus is bestemd voor het nader toelichten van die facetten welke u onbegrijpelijk of belangrijk vindt. Indien u in deze eerste lezing reeds punten heeft gevonden waarop u een nadere toelichting wilt hebben, kunt u deze nu noemen. Wilt u een bepaald vervolg van de lezing horen, dan kunt u dat ook kenbaar maken.

- ❖ *Een nadere toelichting over: de mens zal voor de keuze komen: wil ik mij afzonderen en alles doen op eigen verantwoordelijkheid of wil ik werkelijk deel zijn van een geheel. enz. enz. Is dit een keuze die men moet maken of kunnen deze beide sporen elkaar aanvullen?*

Op dit moment is er sprake van twee sporen. Staat u mij toe lichtelijk te corrigeren t.a.v. het door u gestelde: Als we te maken hebben met vredesbewegingen, emancipatie bewegingen, milieubewegingen en wat dies meer zij, dan hebben we toch eveneens te maken met een zich afzonderen in een bepaald denkwereldje. Alleen, de uiting ligt veel meer in het aanklagen van de wereld, terwijl juist de meditatie etc. voert tot een totaal buiten beschouwing laten van de wereld. Maar beide hebben veel gemeen.

De meditatiebewegingen, die in vele verschillende soorten tegenwoordig opgang maken, gaan voornamelijk uit van het vinden van innerlijke rust. Die innerlijke rust is echter alleen te bereiken door een toenemende onverschilligheid ten aanzien van al datgene wat niet met die rust direct te maken hoeft. Het is dus een wereldontvluchting of wereldverwerping. En zoals dat altijd gaat met religieuze en dergelijke bewegingen, er zijn mensen die zien dat de behoefte van de mens om te ontvluchten aan een wereld die hij niet aan kan via cursussen e.d. een heel aardig inkomen kan opleveren. Dan behoef je nog niet eens 63 Rolls Royces te kopen. Je kunt het desnoods met 1 ook stellen.

De andere bewegingen strijden in feite voornamelijk voor een persoonlijke erkenning ook al wordt dat niet helemaal begrepen.

De vredesbeweging strijdt voor vrede. Ze berust op de angst voor de huidige situatie en de mogelijkheden van een oorlog, dat zal duidelijk zijn. De mensen echter, die op deze wijze op de voorgrond treden en dat regelmatig doen (ik spreek dus niet over de volgelingen die soms een keer meedoen), worden daarnaast gedreven door de behoefte zichzelf kenbaar te maken. Zij willen zich onderscheiden door een afwijkend standpunt in te nemen.

Als we kijken naar bepaalde minderheidsgroepen die zich op een dergelijke manier manifesteren, dan weten we dat zij feitelijk datgene wat zij zeggen voor te staan eerder schaden dan bevorderen. Maar de manier waarop ze optreden geeft hun het geval van belangrĳkheid, van eigenwaarde en gelijktijdig een rechtvaardiging voor het verwerpen van elk argument dat niet strookt met hun denken en hun gevoelswereld. In beide gevallen zou ik willen spreken van ontvluchting.

In het eerste geval in een geestelijke richting. In het tweede geval echter in een maatschappelijke eenzijdigheid die langzaam maar zeker aan alle werkelijke toestanden en feiten voorbij pleegt te gaan.

❖ *Ik ben het daar niet mee eens, zeker niet wat de milieubeweging betreft. Die wijst de mensen toch op ernstige situaties.*

Uw reactie is voor iemand van een dergelijke beweging zeer begrijpelijk. Zij vloeit namelijk voort uit de wijze waarop men denkt en redeneert. U heeft uzelf als voorbeeld aangebonden. Ik hoop niet dat u het mij euvel duidt, als ik de milieubeweging nader ontleed.

De milieubeweging wil enerzijds toch ook profiteren van al datgene wat alleen mogelijk is dank zij de voortdurende milieuvervuiling. Men wil redelijk goedkoop eten, leven en wonen. Men wil voor zijn streven de nodige subsidies hebben. Men wil a.h.w. zoveel mogelijk de kans krijgen zijn eigen mening naar buiten te brengen ten koste van anderen. Neemt u mij niet kwalijk, maar dat is de praktijk.

❖?

Ik heb geen verwerping van de milieubeweging uitgesproken. U meent zich te moeten verdedigen, terwijl dat helemaal niet nodig is. Dit is kenmerkend voor vele van dergelijke groepen. Wij stellen de feiten zoals ze zijn. Je kunt niet gelijktijdig een schone wereld hebben en welvaart. Daarvoor is de bevolking op aarde op het ogenblik veel te groot. Als je die feiten niet onder ogen wilt zien en voor jezelf kiest voor een leefwijze die sterk afwijkt van die van anderen en daarin de rechtvaardiging vindt om anderen verwijten te maken, dan moet je je toch eens afvragen of je eigen leefwijze misschien mede mogelijk is gemaakt juist door al die processen die je probeert te bestrijden.

De keuze die gemaakt moet worden is er niet een voor een schone wereld, een schoon milieu of geen milieu. De keuze die gemaakt moet worden is: kan men de vervuiling dermate beperken dat gelijktijdig een mate van welvaart voor de huidige wereldbevolking mogelijk blijft en dat het daardoor de verschillende groepen met hun eigen geneigdheid mogelijk blijft zich te voeden, te kleden en te werken op een manier die voor hen aanvaardbaar is.

Ik geef toe, dat de milieubeweging in bepaalde opzichten gelijk heeft. Ik stel aan de andere kant dat zij heel vaak conservatief denkt en dus wil behouden wat is zonder te beseffen dat ze daarmee gelijktijdig een vernieuwing, die in vele opzichten optreedt b.v. verandering van planten groei onder invloed van wat men beschouwt als milieu-aantasting, eenvoudig terzijde schuift. Men wil behouden wat is en men wil niet aanvaarden dat er een verandering plaatsvindt die op zichzelf een nieuw evenwicht in de natuur en t.a.v. de mens zou kunnen betekenen.

Ik heb nu deze argumenten hier gebruikt niet om te zeggen dat de milieubeweging fout is.

Dat is dwaas, want als niemand aan het milieu denkt, dan zullen er veranderingen optreden die men te laat beseft en waar men dan geen raad weet. Maar we moeten begrijpen, dat de milieubeweging alleen kan functioneren in een technische maatschappij die een zekere mate van welstand mogelijk maakt. Er is hier een samenhang die meestal wordt ontkend.

Als ik verderga op de oorspronkelijk gestelde vraag, dan kom ik tot de conclusie dat op dit ogenblik eigenlijk alle groepen die u heeft genoemd zich isoleren in meer of mindere mate. Maar in een verre toekomst, die misschien nog niet eens zo heel veel jaren van u verwijderd is, zal de keuze moeten zijn: wil ik mijzelf dienen of het geheel dienen?

En dan is de dienstbaarheid niet een kwestie van wat u voor het milieu wilt doen of wat u voor de mensheid wilt doen. Dan is het de vraag hoe u het best kunt functioneren, opdat het geheel van de mensheid een mate van geluk, van innerlijke vrede kan kennen en daarnaast zijn eigen stoffelijk bestaan op een redelijke wijze kan voortzetten.

Wie zich afzondert denkt misschien als ik het in staatkundige termen zeg, protectionistisch. Dat zijn mensen die zeggen: er moet natuurlijk bezuinigd worden, maar van ons salaris blijf je af. Dat zijn de mensen die uitroepen: wij moeten wereldwijd een menswaardig bestaan mogelijk maken! En gelijktijdig uitroepen: maar onze staalindustrie moet worden beschermd! Zij begrijpen niet dat deze dingen strijdig zijn. Het zijn de mensen die uitroepen dat Europa

een eenheid moet vormen en als een eenheid moet optreden en die gelijktijdig hun grenzen voortdurend onder voorwendsels sluiten om zo hun eigen producten op de eigen markt te beschermen.

Een dergelijke tweeledigheid zal niet meer mogelijk zijn. Als je zegt: één Europa, dan zul je ook moeten aanvaarden dat de nationale regeringen een groot gedeelte van hun gezag en hun belangrijkheid kwijtraken; dat de grenzen worden gesloopt, dat een vrij verkeer van burgers mogelijk is tussen alle landen die behoren tot dat Europa. Je kunt niet het een wensen en het ander niet zonder gelijktijdig de eenheid teniet te doen.

Als u dat als mens doet, dan betekent het dat u dus wilt samenwerken met andere mensen, dat u samen met anderen verschillende geestelijke richtingen wilt beschouwen, dat u de gebruiken van anderen wilt aanvaarden als gelijkwaardig aan de uwe of dat u in een zelfrechtvaardiging u afsluit voor al datgene wat anders is. En dat u zegt: wij horen hier thuis, die anderen niet. Wij eten erwtensoep. Waarom moeten anderen dan het een of ander stinkend Indisch gerecht eten? Want daar komt het tenslotte op neer.

Degene die de anderen verwerpt, stelt grenzen. Maar niet aan de anderen doch aan zichzelf. En dit zal steeds sterker worden naarmate in de wereld de gevoeligheid van de mensen groter wordt en daardoor de harmonische mogelijkheden, die op het ogenblik vaak door verschil van huidskleur, van gedrag e.d. nog belemmerd worden, steeds groter worden. Dan kun je alleen nog maar kiezen voor een isolement of voor een werkelijk meeleven en meewerken in het geheel. Dan kun je niet meer denken aan je eigen voordeel alleen, want dat kan slechts bestaan in samenhang met het voordeel voor allen.

Wie alleen zijn eigen voordeel zoekt, zal ontdekken dat dit hem weliswaar wordt toegestaan, maar dat hij daarvoor alleen verantwoordelijk is, dat niemand hem bijstaat, dat niemand hem gehoorzaamt, dat slechts zeer weinigen zich door een dergelijke persoon laten misleiden. Vandaar deze uitspraak van de vorige spreker.

Het zal tenslotte gaan om de keuze of je wilt opgaan in het geheel en met dat geheel samen steeds meer mens wilt worden of dat je je eigen denkwijze en je eigen belangen zozeer wilt dienen dat je bereid bent je af te sluiten van de gehele wereld. Nu denk je misschien nog dat de wereld jou dan nog zal volgen, maar ze zal dat niet doen. En dan ben je alleen. Is dit een voldoende antwoord?

❖ *Zijn er ook meditatie of soortgelijke vormen die helpen om van dat geïndividualiseerde af te komen naar een alomvattende benadering?*

Ik geloof, dat ook hier weer een zekere misvatting heerst. U maakt verschil tussen het geïndividualiseerde en de benadering van het totaal. Maar het totaal is opgebouwd uit individuen. Elke mens heeft zijn eigen kwaliteit, zijn eigen geaardheid, zijn eigen kundigheid, zijn eigen innerlijk leven, zijn eigen geestelijke voorgeschiedenis. Dat betekent, dat die mens alleen volgens datgene wat hij is en kan op de juiste wijze met anderen kan samenwerken.

Wie zijn individualiteit wil verloochenen om op te gaan in het geheel, grijpt te hoog. Hij grijpt naar een toestand van beleven die pas mogelijk is, wanneer een volledige geestelijke bewustwording zich heeft voltrokken.

Aan te nemen dat velen op aarde dit binnen afzienbare tijd zullen bereiken lijkt mij Utopia, schoon, maar ver weg en onbereikbaar als Luilekkerland.

Dus, wanneer u mediteert, dan moet u niet gaan mediteren in een gemeenschap of in een discipline zonder meer. U moet mediteren volgens hetgeen er in u leeft. U kunt dan met anderen een gezamenlijk uitgangspunt vinden, maar uw betekenis voor het geheel, al zegt u geen woord en straalt u alleen iets van uw gedachten uit, wordt bepaald door hetgeen u zelf bent.

Op het ogenblik, dat u delen van uzelf onderdrukt, vermindert u uw waarde voor het geheel. U moogt niet verwachten dat het geheel u zal volgen in datgene wat u denkt en voelt. U moet ook niet verwachten dat het geheel u zal kunnen dwingen om zo te voelen en te denken als het geheel. Maar te samen met allen kunt u elk voor zich en volgens eigen kwaliteit bijdragen

tot een kracht die dermate harmonisch is dat ze allen omvat en daardoor ook velen kan bereiken

Een van de grootste vloeken die het menselijk denken werd opgelegd heet Dogma, leerstelling, of ze nu van filosofische, socio-economische, politieke of religieuze geaardheid is. Want alle dingen die algemeen worden gesteld, worden door ieder afzonderlijk en op een geheel andere manier verwerkt. Als je nu die verwerking weigert, weiger je de vruchtbare kracht van degene die op zijn wijze werkt te aanvaarden ter versterking van de mogelijkheden van het geheel.

❖ *Mits die kracht als zodanig is gericht.*

De kracht van het geheel is niet gericht. Zij is omvattend. En zelfs als de krachten tegen elkaar gericht zouden zijn in intensie en uitstraling, zullen ze een verandering van evenwicht tot stand brengen dat voor allen erfahrbaar en beleefbaar is en dus een verdere bewustwording, een verbetering van eigen instelling en misschien ook een beter besef van eigen mogelijkheden met zich brengen.

❖ *Een heel relaas over milieu, milieuvervuiling ...enz... enz.*

U ziet de zaak wel verkeerd. U bent overigens handig om van het ene onderwerp naar het andere te draaien.

Als je gelooft in een milieubeweging moet je jezelf niet zien als de bringer van de enige waarheid. Beschouw je liever als een stem die roept in de woestijn Dat lijkt mij voor de milieubeweging trouwens de beste benadering. Je brengt je boodschap, omdat ze voor jou belangrijk is.

Maar je veroordeelt anderen niet, omdat ze je mening niet willen delen. Je kunt wijzen op de gevaren die er zijn, opdat anderen weten wat die gevaren zijn, maar verwacht niet dat anderen jouw oplossing daarvoor dan als de enig juiste zullen accepteren. De verwachting dat anderen alles zullen zien zoals je het zelf ziet, betekent een isolement. Als je daarentegen probeert je eigen manier van leven en denken zo duidelijk mogelijk kenbaar te maken zonder daarom de ander te verwerpen en tevens beseft dat je in je eigen manier van leven en denken toch ook een grote afhankelijkheid kent, al wil je die vaak niet erkennen, t.a.v. de anderen die het niet met je eens zijn, dan kom je verder. Want of het nu milieubeweging of meditatie is, het gaat hier niet om de vraag wie gelijk heeft. Dat maakt men er al te vaak van en dat voort dan tot dogmatisme. Het gaat om de vraag hou je, uitgaande van wat je zelf bent, wat je zelf beseft en met volledige aanvaarding en respect voor anderen in hun overtuigingen kunt bijdragen tot het geheel.

Wanneer u dus automatisch die draai maakt, dan komt dat omdat u voor uzelf de vraag stelt: die milieubeweging heeft toch gelijk. Waarom zou dat dan niet kunnen, want dan valt de bodem eruit.

Mijn beste vriend, op het ogenblik, dat u niet bereid bent, uw afhankelijkheid van anderen te erkennen, heeft uw idee geen bodem. Maar als u beseft, dat het een kwestie wordt van wisselwerking waarbij u volgens uw beste weten, uw beste kunnen - of het nu meditatief, contemplatief of sociaal-actief gebeurt - uw bijdrage levert, dus zonder verwerping van anderen, dan komt u tot het inbrengen van uw eigen persoonlijke waarden in het geheel.

Wij hebben betoogd dat het gaat om individuen niet om groepen, laat staan om een geheel dat als een bijen- of een mierenstaat regulerend allen aanpast aan één principe. Juist onze verscheidenheid betekent menselijk en geestelijk de, creativiteit en de inwijdingsmogelijkheid die wij allen toch beschouwen als zo begeerlijk en zo noodzakelijk. En daar ligt dus, meen ik, het duveltje op de loer. Want als ik geen absoluut gelijk heb, dan heeft het geen zin om er iets aan te doen.

Als ik zelf de juistheid erken en aanvaard en op grond daarvan zo goed als het mij mogelijk is samenwerk met anderen zonder mijzelf te verloochenen, dan voeg ik de waarden die in mij leven, de krachten die in mij bestaan bij de krachten en de waarden van het geheel. Niet als een tegenstelling, niet als een corrigerende factor zonder meer, maar als een eenvoudige bijdrage tot een vergroting van een algemene mogelijkheid en een algemeen bewustzijn.

- ❖ *Zoudt u in het kort kunnen samenvatten dat je beter in de wereld dan in je eigen omgeving onvrede kunt brengen, wanneer eind oktober in Den Haag de vredesdemonstratie plaatsvindt.*

Als wij ons realiseren dat er in bepaalde gezinnen ruzie is over de vraag of men wel of niet zal gaan, ben ik toch wel geneigd om vrede in het gezin als belangrijker te beschouwen. Weet u, een demonstratie voor de vrede is in feite een demonstratie van onvrede en angst.

Maar vrede die je brengt in je eigen omgeving, is een versterking van de mogelijkheden van de eigen omgeving en gelijktijdig een geestelijke versterking voor allen die bij die vrede betrokken zijn. Zo gezien, als u mij de keuze laat, kies ik dus voor de vrede in uw eigen omgeving.

Maar als die vrede daar bestaat, lijkt het mij niet onjuist om uw angst en uw onvrede aan anderen duidelijk te maken. Niet vanuit het standpunt: ik weet alleen hoe het moet. Maar vanuit een standpunt van: je hebt ook met mij te maken. Wil je alsjeblieft rekening houden met mijn behoeften, mijn angsten en niet alleen met je eigen dromen.

In deze zin wens ik die vredesdemonstratie alle succes en zeer vele aantallen demonstranten toe. Maar als dit gaan moet ten koste van de rust en vrede van de mensen zonder meer, dan verwerp ik haar. Ik ben een tegenstander van degenen die zozeer voor de vrede zijn dat ze degenen die wagen de juistheid van hun opvatting te betwifelen in elkaar slaan.

- ❖ *Er worden toch wel argumenten uit de vredesbeweging naar voren gebracht dat anderen die daaraan niet meedoen niet zo vredelievend zijn en dat men op de een of andere manier zich gedwongen voelt om zich teweer te stellen. Omdat als men dat niet doet en alleen maar zou uitstralen dat dat die anderen toch niet zou aanspreken.*

Ik ben het tot op zekere hoogte met u eens. Ik wil er alleen op wijzen, dat u ook met uw zichtbare demonstratie, zolang u zelf de vrede bewaart, zeker de anderen er niet toe kunt brengen meer te veranderen dan de woorden die zij spreken.

- ❖ *In Europa gaat de omwenteling waarover de vorige spreker sprak geleidelijk. Er zijn ook landen waar als reactie tegen ongewenste machtstructuren radicale omwentelingen plaatsvinden, vaak met geweld. Voorbeeld: Nicaragua. Heeft u ook iets te zeggen over die vorm van revolutie in deze cursus?*

Ze is misschien onvermijdelijk, maar zeer te betreuren. Want degenen die zich met geweld verzetten, zijn zij die de moed niet hebben om eenvoudig niet meer mee te werken. Zij, die het geweld leiden, zijn degenen die eigenlijk voor zich de macht begeren die zij in de anderen als misbruik verwerpen.

Hier is in de eerste plaats geen sprake van een sociale omwenteling, helaas. Er is eerder sprake van een ideologische strijd die nog niet eens uit het volk zelf voortkomt, maar in feite door andere grote mogendheden in het volk werd geïnjecteerd om daarmee de eigen strategische machtsposities te vergroten of te verdedigen. Dit betekent, dat ik dergelijke revoluties niet zie als een werkelijke oplossing voor de problemen van de mensheid op het ogenblik beroeren en ook niet zie als een vernieuwende invloed, maar als een gewelddadige en te betreuren afschaduwing van een machtsspel dat voor een groot gedeelte over een aantal jaren toch voorbij moet zijn.

- ❖ *Andere sprekers hebben op deze bijeenkomsten het voorbeeld van China ingebracht als een goede ontwikkeling in de richting van broederschap in de ontwikkeling van de Aquarius-periode. Die ontwikkeling van China is toch gebaseerd geweest op zo'n gewelddadige revolutie.*

Correctie. De ontwikkelingen in China zijn voortgekomen uit

a: een totaal andere sociale structuur dan in Nicaragua of elders

b: tijdens een oorlog, namelijk de oorlog tegen de Japanners, is er aanleiding geweest tot deze revolutie;

c: door een in eigen belang misbruiken van de mogelijkheden van de massa door een bepaalde groepering. Daaruit is de eerste culturele revolutie met 'De lange Mars' voortgekomen.

De lange Mars op zichzelf met al zijn gevaren betekende een totale verandering in mentaliteit maar ook van wereldbeschouwing voor allen die daaraan deel hadden, inclusief Mao. Vanuit deze denkbeelden heeft men het sociale experiment tenslotte opgezet en langzaam maar gestaag voltoerd.

Het aantal slachtoffers dat na de stabilisatie van de revolutie is gevallen is in verhouding tot wat b.v. in Rusland is gebeurd of de wijze waarop het westen van Amerika is overgenomen door de blanken, zeer gering geweest. Wel hebben velen hun veronderstelde waardigheden en rechten verloren. De culturele revolutie - die later op gang is gekomen had op zichzelf zin en betekenis, maar werd ontkracht doordat een bepaalde groepering daaraan een persoonlijke macht probeerde te ontnemen en de voorzitter in die tijd niet in staat was deze machtsgreep te voorkomen of - te beperken. Het gehele resultaat wijst op een vernieuwing van maatschappelijke structuur die zeker, als je de oorspronkelijke situatie bekijkt, van een ontstellend grote omvang is.

Hier is echter geen sprake van arbeiders die het hebben gewonnen. In feite is er sprake geweest van een integratie van de intellectuelen en zelfs van de bezitters die over talenten beschikten in de gemeenschap en daardoor een cultureel geheel, dat vele rangen en standen en vele verschillende afkomsten gezamenlijk omvatten. Dit in tegenstelling tot de revolutionaire benadering als genoemd in Nicaragua maar ook in vele andere landen van zowel Latijns-Amerika als Afrika.

Ik hoop, dat ik heb duidelijk gemaakt waar het verschil ligt. Zullen we deze politieke discussies dan hiermee beëindigen?

Ik geef toe, dat dit eerste onderwerp de vragen rechtvaardigen. Ik hoop echter, dat als we een volgende keer ons zullen moeten bezighouden met de geestelijke revolutie de vragen dan ook werkelijk alleen daarop zullen slaan.

MEDITATIE

Leven is beseffen. Beseffen te leven is vreugde. Verwerpen van leven is niet alleen smart, maar ook het sterven van vele banden en bindingen die je geestelijk en stoffelijk kent.

Daarom is het belangrijk dat je het leven liefhebt, dat je anderen liefhebt. Daarom is het belangrijk dat je niet uiterlijkheden als bepalend beschouwt voor jezelf of voor anderen, maar alleen datgene wat je met anderen te samen kunt beleven, kunt begrijpen, kunt benaderen, geestelijk misschien als een grote waarde kunt voortbrengen.

Onze taak als mens is bewustwording. Maar wij kunnen niet bewust worden dan alleen door de wereld waarin wij leven. En vanuit die wereld waarin wij leven, zullen wij niet slechts een persoonlijke stijging kunnen veroorzaken, maar eerder een grotere verbondenheid met al datgene wat met ons bestaat.

Daarom is leven het belangrijkste, al het andere is bijkomstig. Daarom is de vreugde van het leven iets waar elke mens steeds weer moet proeven ondanks negatieve invloeden. Want de werkelijke revolutie van de mensheid moet voeren tot een levensbesef dat niet meer wordt bepaald door uiterlijkheden maar door de innerlijke erkenning van bestaan in relatie tot het andere.

LES 2 - DE GEESTELIJKE REVOLUTIE

Als wij spreken over revolutie, dan moet u onthouden dat het eigenlijk klinkt als het tegendeel van evolutie. Als het echter gaat om een geestelijke omwenteling, dan is dat niet helemaal waar.

Er zijn een groot aantal sporen van ontwikkeling mogelijk. Misschien, zou men kunnen zeggen dat een geestelijke evolutie betekent, dat de mensheid of een groot deel daarvan de wissel omzet en op een ander spoor verdergaat. Het is niet zo, dat geestelijke evolutie inhoudt dat grote geestelijke zaken plotseling een rol gaan spelen. Het is bijna zeker, dat de uitingen van een dergelijke omwenteling als gevolg met zich brengen een veranderd gedragspatroon dat heel vaak voert tot overdrijvingen van allerlei soorten. Laten we een eenvoudig voorbeeld nemen:

De aanloop tot de Franse revolutie, de oorspronkelijke vergaderingen van de Jacobijnen. De natuurfilosofen van die tijd waren allen bezig om zich af te zetten tegen het te eng-geestelijk religieus gebonden denken van die tijd. Zij kregen oog voor allerlei mogelijkheden en situaties die vanuit een gezagsdenken zonder meer nooit zouden zijn opgemerkt.

Wij krijgen dan de Encyclopedisten die eigenlijk over alle dingen samenvattingen geven waarin juist die geest van vrijheid een rol speelt. Het resultaat is, dat in het gehele volk de benadering ten aanzien van de overheid verandert.

Het gaat hier heus niet alleen om misstanden, want er zijn heel wat landgoederen geweest waar geen misstanden waren en waar toch de bewoners zijn vermoord of op een andere manier omgebracht, misschien via z.g. gerechtelijke beslissingen.

Neen, het was doodgewoon: men wist niet meer wat men van het gezag te verwachten had. De rechtvaardiging van het gezag was weggevallen. En op het ogenblik, dat dit gebeurt is er een leegte. Die leegte wordt tijdelijk gevuld door gewoonte, men gaat verder zoals men altijd heeft gedaan. Wanneer er nu iemand komt die een nieuwe manier van denken of zelfs maar een nieuwe manier van voelen onder de mensen gaat verbreiden; dan wordt die leegte gevuld en daarmee de motivering veranderd.

Toch weten wij dat in de eerste dagen van de revolutie er optochten zijn gehouden met de godin van de Rede en de godin van de Vrijheid; die reed ook mee, maar ze kwam achter de Rede.

Het is een historisch te controleren bewijs dat elke situatie waarin het gezag zijn rechtvaardiging begint in te boeten (onverschillig welk gezag) er een leegte ontstaat waardoor het voortzetten van de gebruikelijke discipline en zelfs van denken en wijze van redeneren eigenlijk automatismen zijn geworden waaraan men niet waarlijk meer deel heeft.

De gehele benadering is kunstmatig geworden. En juist door die kunstmatigheid ontstaat de conflictsituatie die, als er maar een nieuw, denkbeeld opvlamt dat te rechtvaardigen is, onmiddellijk een groot gedeelte van de mensen met zich meesleept.

Het is Lutherien. Dat Luther zelf, toen hij zijn artikelen op de deur van de kathedraal nagelde, ooit heeft verwacht dat hij zoveel zou losmaken, geloof ik niet. Ik kan mij deze man voorstellen als een ijveraar, maar hij heeft zeker niet het christendom terzijde willen schuiven zoals dat toen bestond. Er zijn vele aanwijzingen dat hij heel anders dacht in het begin. Maar wat gebeurde er?

De kerk op zich was een instituut. Dit instituut kon door zijn vertegenwoordigers niet meer geloofwaardig zijn. Bedelmonniken waren voor de helft oplichters. Priesters dachten meer aan hun inkomen dan aan de christelijke naastenliefde. De rijkdommen van de kloosters waren befaamd. Vorsten gebruikten vaak religieuze voorwendsels om extra zware lasten op te

leggen. Men kon niet meer geloven in de wil van God als origine van dit alles. En dan komt daar ineens een man, die als het ware aanklaagt. Die zegt: er is een verandering noodzakelijk; dit kan anders niet meer.

En al degenen, die met die vaagheid hebben gelopen van "dit is niet juist, dit kan eigenlijk niet", die weten nu opeens wat daartegenover te stellen.

De Reformatie is een ziekte die voortkomt uit het beeld van de tijd. Vandaar ook dat je zoveel reformatoren ineens kort na elkaar, soms gelijktijdig, ziet opstaan en werkzaam ziet worden. Als we daar rekening mee houden, dan kunnen we begrijpen dat, als een geestelijke revolutie zich in deze tijd wil afspelen er in de eerste plaats een toename van onzekerheid nodig is.

Aan alle grote veranderingen gaat door de hele historie heen altijd een periode van verwarring en onzekerheid vooraf. Ook nu is er in de wereld een zeer grote onzekerheid. Wie moet je vertrouwen? De Amerikanen? De Russen? Je eigen regering misschien? Er zijn teveel mensen die zich op allerlei manieren bedrogen gevoelen, terecht of ten onrechte. Er zijn teveel mensen die zeggen: De Russen zijn misschien niet brandschoon, ze doen allerlei dingen die niet mogen, maar de Amerikanen doen eigenlijk hetzelfde op hun eigen continent.

Er moet dus iets komen. Maar wat? Het kan geen staatkundige, geen politieke oplossing zijn; die is namelijk niet te vinden. Het kan ook geen religieuze oplossing zijn, want een God die alle dingen toestaat, die een groot aantal mensen op deze wereld nog hebben meegemaakt, die spreekt ook niet meer aan als opperste rechter en instigator van de juiste ontwikkelingen. Dan blijft er maar één ding over: er moet een emotie zijn.

Deze emotie kan tot uiting komen in b.v. een vredesmanifestatie. Maar dat was geen demonstratie tegen raketten en voor de vrede in de eerste plaats. Het was een demonstratie van onvrede. En omdat ze allemaal een middeltje (een reden) hadden gevonden om die onvrede duidelijk te maken, kwam ze naar buiten. Maar de onvrede blijft bestaan.

Die onvrede, dat voortdurende wantrouwen, kunt u op het ogenblik zien in relatie met vakbonden, maar net zo goed in relatie met nieuwe bisschopsbenoeringen.

Er is een onzekerheid. Wat kun je daarvoor in de plaats stellen? Dan blijkt, dat een algemeen gezag op dit moment voor de meeste mensen niet aanvaardbaar is. Dan komt als vanzelf het denken in het gedrang. Het spijt mij dat ik het moet zeggen.

Het logisch denken komt in het gedrang. Daarvoor in de plaats komt een vorm van emotionaliteit die eigenlijk niet logisch te verklaren is. Maar het houdt wel in dat steeds meer mensen in toestanden van opwindning komen, in toestanden van zware emotionaliteit dus, waardoor hun zenuwstelsel spanningen vertoont die lange tijd niet ze zijn voorgekomen. Dergelijke gespannenheden zijn weer aanleiding tot allerlei ervaringen die zich bewegen op occult en mystiek terrein. Er ontstaan innerlijke beelden, innerlijke waarheden die met de werkelijkheid waarin je leeft niets te maken hebben. Maar het zijn wel de beelden die je gaan motiveren. Dat is een heel belangrijk punt.

Als ik door een geest word geleid (of dat een echte geest is of mijnentwege een waanbeeld) en ik geef mij volledig eraan over, dan kom ik tot handelingen die absoluut irrationeel zijn. Dan hoor ik in een gekkenhuis thuis vanuit het standpunt van de moderne maatschappij. Want die geest kan wel zeggen: Je moet die mens doden. Of: Je moet zoveel geld nemen en ga dat maar eens overal uitdelen, ook als het je eigen geld niet is. Wat geeft dat, je moet geld uitdelen. Of: Je moet een nieuwe wijsheid verkondigen of de ondergang van de wereld.

Die uitingen zijn allesbehalve aanvaardbaar om eerlijk te zeggen, maar de beleving in het ik betekent een totaal ander contact niet alleen met je wereld, maar ook met jezelf en daarnaast niet te vergeten met de werelden, die toestanden van de geest waarin o.m. de overgeganen zich plegen op te houden.

Het houdt in, dat in deze tijd het contact tussen mens en geest al is het voorlopig nog heel wisselvallig - steeds intenser wordt. Heel veel mensen plegen dat weg te verklaren. Ze maken van een communicatie die ze van de geest hebben ontvangen misschien een contact met een ruimtevaarder. Of: ze hebben een geest gezien, een spook, zo hebben eigenaardige

verschijnselen waargenomen die passen in de Openbaringen of ergens anders in. Die verklaringen zijn niet belangrijk. Dat is niet de omwenteling die plaatsvindt. Het belangrijke is de innerlijke benadering waardoor die dingen steeds belangrijker worden.

In de eerste plaats kun je zeggen: een geestelijke revolutie betekent een totaal nieuwe beleving van het bestaan. Op grond van deze beleving een steeds toenemende afwijking van het als norm geldende gedrag.

In de tweede plaats: elke innerlijke verandering zoekt naar een methode om zichzelf te manifesteren. Daardoor zal de mens worden tot verkondiger van geloof. Hij zal worden tot een nieuwe profeet of misschien wel een doemdenker. Wie zal het zeggen, ofschoon dat te normaal is tegenwoordig.

De mens gaat het uiten. De een denkt in EO-termen, de ander zoekt het bij een goeroe, weer een ander bij een maharishi; nog een ander gaat magie bedrijven. Er zijn er misschien ook die zich in de eenzaamheid gaan terugtrekken en in contemplatie en meditatie de oplossing zoeken voor de vernieuwing die ze op hun manier en in de wereld nog niet kunnen vinden en waaraan ze ook geen verbreiding kunnen geven.

Hoe moet je je dat innerlijke proces voorstellen? Afstemming van een persoon (dat wordt vaak als trilling uitgedrukt al is dat niet helemaal juist) betekent dat je bepaalde harmonischen krijgt. Vergelijk, als je de G-toon aanslaat, gaan G-laag en G-hoog versterkt meetrillen. Maar het omgekeerde is ook waar: als je g bent, word je door G-hoog en G-laag in beroering gebracht. Dat is een harmonisch principe. Doordat je eigen emotionele toestand en misschien ook je mentale toestand zich beginnen te wijzigen, verandert je gevoeligheid.

Er zijn een aantal geestelijke gebieden die lange tijd van grote invloed zijn geweest op aarde. Deze gebieden waren over het algemeen voor het 'vader weet het het best' principe. Het was een geestelijke regentenmentaliteit die zelfs in haar uitingen zeer dicht lag ofwel bij demonenverering, dan wel bij de zuiverste mystieke godsbeleving en godsdienst.

Deze dingen spreken steeds minder aan. Er komt iets anders voor in de plaats: een wereld, die misschien wat dichter ligt bij de mensen van vandaag, maar ook wel degelijk geestelijk veel dichter ligt bij uw eigen mogelijkheden. Het houdt in, dat uw ontvankelijkheid daarvoor tevens betekent dat uw emoties in die sfeer een signaal veroorzaken.

Zonder nu te zeggen dat het een opslingeringsproces is waarin de factoren elkaar voortdurend versterken is het toch wel duidelijk, dat zelfs in deze dagen geestelijke en inspiratieve waarden veel sneller en vollediger de mens plegen te bereiken als het gaat om meer praktische zaken.

Gelijktijdig blijkt dat de eigen emotie van de mensen - zeker als het een aantal mensen is die ze gelijktijdig ondergaat - veel meer dan vroeger een enorme versterking ondergaat. Vandaar dat het tegenwoordig zo ontzettend moeilijk is om zelfs een kleine menigte in bedwang te houden.

Wat er dus in feite plaatsvindt, is een wederkerige beïnvloeding van uw wereld en van een aantal sferen die we kunnen aanspreken als Zomerland (zeker laag-Zomerland en misschien midden Zomerland) en daarnaast ook Schaduwland en Nevelland. Een aantal werelden dus waarin geesten zitten die wat bekrompen zijn; die zichzelf nog niet kunnen aanvaarden en ook werelden waarin men wel zichzelf heeft kunnen aanvaarden, maar zijn wereldbeeld nog niet heeft kunnen kwijtraken. Dat zal voor het geheel van die geestelijke veranderingen die zich ongetwijfeld op het ogenblik in toenemende mate voltrekken van invloed zijn.

De mensen zullen zeker nog niet helemaal zonder vormbesef komen. Zij zullen nog altijd bepaalde vormen en normen als uitermate belangrijk blijven beschouwen. Zij zullen misschien gedragscodes kunnen wijzigen, maar de factoren waarop die gedragscodes berusten zullen dezelfde blijven. Ze zullen echter doordat hun gedrag eigenlijk mede door een geestelijke wereld wordt bepaald als gevolg van dit gedrag veel vaker ervaringen hebben die toch in de richting van het bovenzinnelijke wijzen. En als je het bovenzinnelijke langzaam maar zeker als normaal gaat zien, dan ontstaat er een eigenaardige situatie.

De mensen voorvoelen, zonder te weten hoe of waarom, bepaalde ontwikkelingen in de toekomst. Ze houden daar zelfs rekening mee. De mensen doorzien, zonder dat er enige reden is waaruit ze dat stoffelijk kunnen verklaren, a.h.w. gebeurtenissen. Ze zien beter de betekenissen daarachter. Ze dringen steeds verder door in de werkelijkheid die in uw maatschappij tot heden toe zo mooi word vermomd achter fraaie woorden, fraaie gewaden en schone gezegden. Je maakt je niet alleen vrij van die dingen, maar je gaat ze eigenlijk meer zien als een soort stoffering. Ze zijn er nu eenmaal.

Ze geven de wereld een bepaald aanzien en voorlopig kunnen wij het er nog best mee doen. Er zijn nog een hoop dingen die niet verschoten zijn. Het gaat echter om de meubels die we erin zetten. Het meubileren van de geestelijke wereld, maar ook van de mentale wereld geschiedt op dit ogenblik steeds meer aan de hand van impulsen, die niet van zuiver stoffelijke oorsprong zijn.

Wat kunnen we verder verwachten? Een aantal Zomerlandsferen wordt voortdurend bezocht door entiteiten, die tot een hoger vlak van bewustzijn behoren. Deze entiteiten geven mogelijkheden tot scholing. Zo geven eigenlijk ervaringsonderricht. Ze zorgen daarnaast voor de mogelijkheid om bepaalde harmonische belevingen te ondergaan. Dat hebben ze tot nu toe altijd gedaan in Zomerland. Maar als Zomerland zo dicht bij de wereld komt te liggen, zullen steeds meer mensen de uitwerking van dergelijke contacten gaan voelen. Ik zeg niet, dat u ineens wordt opgeheven naar hogere sferen. Dat is onzin. Neen, u ervaart allerlei hoge invloeden.

Het ervaren van hoge invloeden is, zoals u weet, mystiek volgens de menselijke gebruiken. Innerlijke werelden bloeien open. De wereldbeelden, die in de mensen leven, zijn steeds meer verschillend van de werkelijkheid die ze buiten zich nog voortdurend aantreffen. Ze denken aan dingen uit het verleden maar ook aan 'n toekomst die geen van beide eigenlijk reëel ooit zouden kunnen bestaan of ooit bestaan hebben.

Hun wereldbeeld begint als een soort droom, een sprookje die je aan jezelf vertelt. Maar in het sprookje zit kracht verpakt, zoals je onaangename geneesmiddelen voorziet van een suikerlaag en er dan dragée van maakt. Daardoor worden geestelijk belangrijke waarden voor steeds meer mensen gemakkelijker te slikken. Men kan het gemakkelijker hanteren, men kan op een eenvoudige manier wegen vinden om de mens te laten voelen wat geestelijke werkelijkheid betekent.

Een dergelijke revolutie zal o.m. betekenen dat in het westen de aanhang van degenen die in reïncarnatie geloven aanmerkelijk zal toenemen. De radeloosheid en leegte die bij steeds meer mensen optreedt, kan leiden tot uitermate negatieve en destructieve reacties, dat is ongetwijfeld waar, maar een betrekkelijk groot aantal mensen zoekt het toch in opbouwende zin.

Zij zullen te maken krijgen met allerlei paranormale manifestaties; of die nu liggen op het terrein van genezing, helderziendheid e.d. De mens begint steeds meer een niet logisch en niet redelijk geheel te definiëren wereld te integreren in zijn leven en beleving.

Wanneer dit gebeurt, moeten we aannemen dat het begin van zo'n revolutie aanmerkelijk sneller verloopt dan bij een stoffelijke revolutie. Willen wij daar een tijd voor aangeven: ongeveer 10 jaar, vanaf heden gerekend. In feite is de revolutie iets langer gaande, maar we zijn op dit moment zover dat de wisselwerking tussen geestelijke en stoffelijke werelden bijna optimaal gaat worden. Dan moeten we aannemen, dat in die tien jaar de hele levensfilosofie van een heel groot aantal mensen dus gaat veranderen.

Systemen, dogmatische geloofsvormen, wetenschapsvormen worden als het ware uitgehold. Ze zijn nog wel het vat waarin men bepaalde belevingen probeert te gieten, maar zo zijn niet meer op zichzelf bepalend voor de beleving. Integendeel, de beleving is bepalend voor de waarde van het vat.

Ik voorzie hierdoor een grote verandering in kerkelijke structuren. (Laten ze het niet horen anders komen ze meteen aan onze kant!) Er komt een grote verandering in wat men tegenwoordig politieke structuren noemt. Er vindt een grote aantasting plaats van wat ik de

technocratie van deze tijd zou willen noemen. Men begint tot de conclusie te komen dat een intuïtieve reactie vaak beter is dan één die door tien commissies zijn onderzocht en daarna te laat komt.

De slagvaardigheid van de mensen zal toenemen, maar ze zullen niet geneigd zijn om hun gehele lot in handen van de enkelingen te leggen. Zuiver menselijk gezien zouden we kunnen zeggen: de tijd van de blatende schapen is voorbij. Er komen steeds meer wolven, maar tenslotte zullen we te maken hebben met vele vrije kuddeën die een leiding alleen aanvaarden op grond van erkende ervaring bij leider of leidster.

U zult zeggen: wij zien daar zo weinig van. Mag ik u erop wijzen dat het feminisme, dat overigens in sommige gedaanten ook alweer dogmatisch begint te worden helaas, een directe reactie is op een afhankelijkheidssituatie die niet meer als aanvaardbaar wordt beleefd. Mag ik u erop wijzen dat alle minderheidsgroepen, die met hun luidkeels roepen ongetwijfeld meer eisen dan ooit, te rechtvaardigen is, juist tot hun protesten komen in een poging hun eigen waarde en waardigheid terug te vinden. Ze zijn niet meer bereid het oordeel van anderen te aanvaarden. De enige fout, die zo nu maken is, dat ze van een ander eisen dat die hun beoordeling van eigen wezen en structuur zonder meer als goed aanvaarden.

Kijk naar de conflicten die zich afspelen in vele landen. Niet alleen uw eigen oplopend verzet tegen de overheid, maar evengoed de verdeeldheden die op dit ogenblik in de U.S.A. bestaan. De ontzettende tegenstellingen die kenbaar worden in een land als Frankrijk. De op z'n minst genomen eigenaardige situatie die zich ontwikkelt in West-Duitsland. U kunt ze allemaal als voorbeeld zien. Maar kijkt u dan niet naar de symptomen als op zichzelf betekenisvol.

Vraagt u zich eens af: wat moet daar achter steken? Hoe komt het dat de mensen, die eens zeiden: Onze leiders weten het het best, of ze nu Willem heten of Adolf. Op het ogenblik zeggen ze: wij denken voor onszelf. Wij gaan uit van hetgeen voor ons belangrijk is.

U zult tot de conclusie komen dat er zich ergens iets heeft afgespeeld dat niet alleen maar rationeel is. Hier is een sterke emotionele verandering gaande en deze blijkt zich overal ter wereld te manifesteren. Ook als u gaat kijken in de Latijnse landen, in de negerstaten of gaat kijken naar de ontwikkelingen in Azië tot zelfs in Rood-China.

Er is een omwenteling gaande. Indien wij die omwenteling gewoon zien als een fase in de normale ontwikkeling (we kunnen die namelijk wegverklaren uit de stoffelijk bestaande situaties), dan vergissen we ons schromelijk.

De Reformatie is nooit meer ongedaan gemaakt. Ze heeft meer veranderd in de kerk van Rome, dan Rome zelf ooit zou willen toegeven. Met de komst van de Reformatie veranderde de aard, de structuur van het christendom in aanmerkelijke mate. Ook nu is dat zo.

Die innerlijke veranderingen kun je niet alleen maar samenvatten in een: nu ja, het wordt door de omstandigheden nu eenmaal geforceerd. Want wat is gebeurd, kun je niet terugdraaien.

Het klinkt misschien dwaas als je zegt, dat de mensen, die op een gegeven ogenblik roepen: 'Weg met Oranje' in zekere zin ook symptomen zijn van dit gebeuren. Eens was de vorst door God gezonden. Het was een goddelijk gezag, onaantastbaar. Of hij nu zwakzinnig was als Ludwig van Beieren of misschien verstandig of losbandig het deed niet ter zake. De vorst was de representant van God op aarde. Nu is het in feite een functie geworden.

Zeer veel mensen zullen zeggen: Ach, laat Nederland zijn koningshuis in godsnaam maar behouden. Maar ze zullen niet meer zeggen: de vorst weet het het best. Ze zullen alleen zeggen: de vorst bindt ons.

Als u die dingen zo bekijkt, dan moet u duidelijk zijn wat er gaande is: een omwenteling waarmee in jezelf op een gegeven ogenblik een beleving van duisternis en licht opkomt, waardoor je het ene ogenblik bent gedompeld in afgrondelijke angsten, het volgende ogenblik misschien je verheven voelt boven alles en denkt te zweven als een cupido ergens in de gipsen hemelen van een wereld die zelf nog niet gevuld is, die leeg is. Het is alsof je allemaal in afwachting bent van een nieuwe schepping.

Je zoudt kunnen zeggen: De mens op aarde wacht op het ogenblik tot het Woord waar wordt, "En er was een nieuwe hemel en een nieuwe, aarde." Niet in de zin van een ondergang van het oude, maar de betekenis van aarde en hemel zullen veranderen. Je voelt het in de mensen. Je ziet het in hun wanhopige pogingen om uit te wijken in de richting van 'kicks' zoals men dat tegenwoordig noemt. Iemand, die teveel naar kicks streeft, is iemand die volgens de oude normen die kick of trap moet hebben op de plaats waar men normaal op pleegt te zitten.

Dit streven naar 'kicks', dit voortdurend zoeken naar de een of andere manier om anders te zijn, dit absoluut willen wegtrekken uit het gevestigde, zoals zelfs in de z.g. vakantie recreatie zo sterk tot uiting komt, is allemaal een bewijs van: men kan zich niet meer vinden in de vaste regelmaat. Men wordt innerlijk gedreven tot allerlei belevingen en dromen die niet passen in het wereldje waarin men normaal leeft en werkt.

Achter al die droombeelden zit vaak iets verborgen van een Zomerland. Iets van grazige weiden. Iets van ruisende bossen, van kleine dorpjes en mensen die gelukkig zijn, mensen die samen zingen. Een wereld die haar stilte zelfs tot muziek maakt. Het is een droom die niet te verwezenlijken is, zeker niet in de moderne tijd. Maar het is wel een droom die je voortjaagt, die misschien verborgen ligt in de Nederlander die wegtrekt naar Spanje maar wel z'n aardappelen, z'n rookworst, z'n pindakaas e.d. in ruime mate met zich meeneemt. Wantrouwen tegen het mogelijke paradijs is ook in deze dagen nog een steeds belangrijker wordende factor.

Wij dromen van een nieuwe wereld. Maar: als we dromen van een nieuwe wereld, als wij die nieuwe wereld steeds meer beginnen te gebruiken als een maatstaf voor datgene wat nu voor ons bestaat, wat nu voor ons geldt, dan verandert onze benadering van de gehele wereld. En denkt u niet dat het alleen hiertoe beperkt blijft, dat het een kwestie is van 'de gewone man'.

Als wij de ontwikkeling van de wetenschap in de laatste tijd gadeslaan, dan valt één ding in het bijzonder op: steeds meer worden de zuiver wetenschappelijke constateringingen vergezeld van filosofieën; anders kunnen wij ze niet noemen. Steeds meer wordt de wereld van het onbekende, van het paranormale aanvaard als een mogelijke factor. Men begint de mogelijkheid toe te geven dat het stoffelijk bepaalbare niet is.

Ook hier droomt men van een andere wereld al formuleert men dat misschien op een heel andere manier. Ook hier droomt men van nieuwe krachten en nieuwe mogelijkheden, nieuwe ontdekkingen. Maar in wezen zijn het ontdekkingen die voor een deel stoffelijk niet haalbaar zijn. Ook hier een soort Zomerland vertaald in wetenschappelijke termen. En zelfs de theologen lopen vast in hun eigen betogen, wat niet zo~ moeilijk is, want voor leken zijn die toch maar een doolhof.

De theologen zijn aan het zoeken naar God. Ze voelen dat er een God is, maar die God wijkt steeds verder terug, als ze Hem proberen te definiëren op een normale manier. Vandaar dat er zoveel mensen zijn die in feite zuiver magisch denken, die magisch-filosofisch een probleem van God en van godsdienst proberen te benaderen. U kunt hen overal vinden, zelfs in Nederland.

Er verandert iets. Als wij alle omwentelingen die zich op het ogenblik voltrekken - in het juiste verband willen beschouwen, dan zullen we de geestelijke revolutie als bindende factor moeten accepteren, vrees ik.

Wij zullen ons in de loop van deze cursus nog met een aantal andere onderwerpen bezighouden. Maar altijd weer zullen wij moeten terugkeren tot dat ene punt: Er verandert op het ogenblik innerlijk iets. De denkwereld, de belevingswereld van de mensen is aan het veranderen. De maatstaven en normen, die eens maatschappelijk onveranderlijk waren ingebrand, verwezen en vervluchtigen en daarvoor in de plaats komt een voortdurend wisselend kader van vage acceptaties en vage veronderstellingen.

De mens is aan het groeien naar een eigen verantwoordelijkheid, maar ook naar een eigen leven en een eigen beleving.

Steeds meer mensen - of ze het bewust weten of niet - worden gedreven door dingen die in henzelf bestaan. Ze proberen hun leven steeds te leven zoals ze voelen te zijn. En daarmee

drukken ze niet alleen uit wat ze denken te zijn, maar tevens de verbindingen die ze hebben met die andere wereld.

Steeds meer mensen maken zich los van het gemeenschappelijke bestaan op een manier, die in oude termen anarchistisch zou kunnen worden genoemd. Zij verwerpen echter het gezag niet. Het gezag schuilt in henzelf. Ze worden zo sterk gedreven door de factoren die in henzelf werkzaam zijn, die onbegrepen geestelijke belevingen en ondergane invloeden omgezet in emoties en gerationaliseerd in denkbeelden, dat ze juist daardoor schijnbaar verward en losgeslagen zijnde zoeken naar een nieuwe vorm van bestaan, van samenwerken, maar vooral van innerlijk beleven.

Ik zal deze inleiding niet veel verder voortzetten, want het belangrijkste heb ik wel gezegd. Misschien is het goed om een aantal punten nog even afzonderlijk vast te leggen. De stellingen van deze les zijn dus:

1. Wanneer er spanningen in de mens ontstaan, dan verandert zijn harmonie en daarmee ook zijn ontvankelijkheid t.a.v. zijn omgeving maar ook t.a.v. geestelijke werelden, krachten en sferen,
2. Naarmate de mens de innerlijke belevingen sterker voelt doordringen in zijn gevoelsleven en zelfs in zijn bewustzijn, zal hij steeds meer afstand nemen van de normen en gebruiken zoals deze maatschappelijk zijn aanvaard in zijn omgeving. Zelfs zal hij zoeken naar een eigen weg.
3. Wanneer een mens in deze spanningen geen juiste verbinding kan vinden tussen zijn innerlijke waarden en datgene wat zich buiten hem nog steeds voltrekt, zal hij heel vaak hierdoor een versterkt lichamelijk verval vertonen of accident-prone worden. Op het ogenblik echter, dat die harmonie zich herstelt, blijkt hij over een buitengewoon grote levenskracht en veerkracht te beschikken. Er is een relatie tussen levenskracht, innerlijke kracht, zelfs wilskracht en deze innerlijke beïnvloeding.
4. Droomwerelden nemen een steeds grotere plaats in bij heel veel mensen. Deze droomwerelden zijn de vage uitdrukking van een innerlijk beleven, niet alleen maar van een wensleven dat op zuiver stoffelijke normen is gebaseerd. Door deze droombelevingen, deze droomwerelden, deze idealen wordt de mens ook in zijn handelen, maar zeker ook in zijn emoties en daarnaast ook in zijn meer mystieke belevingsmogelijkheid in een richting gedreven die voort tot een toenemende harmonie met andere werelden maar ook met gelijkgestemden.

Mijn conclusie van dit alles is: De omwenteling, die zich op het ogenblik geestelijk voltrekt, vindt haar weerslag in vele ongeregelde toestanden op aarde. Want je kunt een bestaande ordening niet een, twee, drie aanpassen aan een geheel andere innerlijke beleving van de mens en daardoor aan voortdurende veranderingen in zijn drijfveren en zelfs zijn argumenten. Maar al wat er in deze dagen gebeurt en de eindvorm, die het huidige proces zal krijgen vermoedelijk na 3 a 4 generaties, zal wel degelijk een absolute vernieuwing van de mensheid ten gevolge hebben: een geestelijke vernieuwing. Waar de mens zichzelf geestelijk vernieuwt, daar zal ook de aarde haar aanschein voor een groot gedeelte gaan veranderen. Ze zal aangepast zijn aan dit nieuwe innerlijke besef. Geestelijke waarden zullen in steeds grote mate de stoffelijke ontwikkelingen domineren.

Dit alles gezegd hebbend, heeft u nu ter overweging achtergrondinformatie. U kunt met deze informatie ongetwijfeld veel doen, als u zich bezighoudt met het gebeuren in de actualiteit. U zult hierin een verklaring kunnen vinden zowel voor de angsten en het wantrouwen dat bepaalde groepen zozeer beheerst als ook voor de Eigenlijk niet meer realistische idealen die anderen met zo'n volledige beleving en inzét van hun persoonlijkheid nastreven.

Het geweld van de een en de opofferingsgezindheid van de ander zijn beide afhankelijk van de sferen waarmee men op dit ogenblik in een betere harmonie is gekomen. Er moet een mogelijkheid zijn om de harmonieën met het licht steeds sterker te maken en daardoor steeds meer de angstdromen en de verdwaasdheden teniet te doen die voortkomen uit degenen die een harmonie vinden met een Nevel- of een Schaduwland.

Zoek zelf eens naar wat verklaringen en bewijzen. U zult zien dat uw wereldbeeld aanmerkelijk duidelijker wordt. Juist degenen, die hun wereld helder en duidelijk kunnen zien en niet blind zijn voor de krachten die in henzelf werkzaam zijn, zijn degenen die een werkelijke alomvattende en ten goede voerende revolutie tot stand kunnen brengen die de evolutie van de mensheid als geheel zal dienen.

VRAGENGEDEELTE

Heeft u vragen die betrekking hebben op de onderwerpen van deze cursus?

- ❖ *Iemand ervaart de spanningen en emotionele wisselingen in deze tijd in zichzelf. Hij is echter afgestemd op duister, op Schaduwland gezien zijn angsten en het 'accident-prone' zijn. Hoe kan hij zijn innerlijke afstemming veranderen en een lichtender afstemming blijvend vinden?*

Het veranderen van afstemming is moeilijker dan u denkt. In de eerste plaats: Als u op welke wijze dan ook het gevoel heeft dat u op duister, op schaduwssferen e.d. bent afgestemd, dan zal het eerste wat u doet moeten bestaan uit zoeken naar rechtvaardiging, naar zekerheid. Hoe zekerder u zich gaat voelen t.a.v. de zinrijkheid van alle gebeuren, des te minder zult u in overeenstemming kunnen komen met duistere machten.

In de tweede plaats: Als u angsten kent, dus emoties, nachtmerrie-dromen ervaart, dan moet u proberen u steeds te suggereren dat u daaraan geen deel heeft. 'Dit ben ik niet. Hierbij ben ik niet betrokken.' Probeer alleen te reageren op die zaken welke wel positief zijn en die soms zelfs in nachtmerriedromen voorkomen. Hierdoor verandert u langzaam maar zeker uw gevoeligheid en afstemming. De nadruk die u legt op het positieve zal zich weerkaatsen op uw afstemming op een lichtere wereld. Het eindresultaat kan zijn, dat u na ongeveer 6 à 10 maanden op deze wijze dag in dag uit ernstig gewerkt hebbend aan uw eigen persoonlijkheid en instelling, inderdaad bevrijd bent van duistere invloeden.

Daarvoor in de plaats gaat u misschien zelfs mystieke lichtdromen beleven. Dit laatste als resultaat van uw voortdurende inspanning en daardoor de steeds sterker wordende wil om het meest lichtende, het meest positieve te ervaren en daarmee een mate van eenheid te beleven.

- ❖ *Geestelijk is het van belang te streven naar een blijvende innerlijke rust om een mate van inwijding te vinden. De vorige spreker zei, dat juist de onrust en spanningen leiden tot innerlijke harmonischen. Staan deze 2 zaken niet tegenover elkaar! Wat is hun relatie? Zijn het beide factoren in één ontwikkeling?*

Beide zijn factoren in één ontwikkeling. Dat is juist geconstateerd. Als u een innerlijke rust weet te bewerkstelligen, dan is het echter deel van een persoonlijke ontwikkeling en daarmee van een bewustwording die in het bijzonder uzelf betreft en waarvan alle uitwerkingen ook alleen op u zelf betrekking zullen hebben. Op het ogenblik echter, dat er een algemene tendens ontstaat en een grote verandering moet plaatsvinden, ontstaat er een voorgevoel. Dit voorgevoel resulteert in een toenemende onrust.

Bij dieren manifesteert zich dit kort voor een vulkanische uitbarsting of een dergelijke ramp meestal in een tamelijk zinloze vlucht.

Bij de mens zal het aanvoelen van dergelijke spanningen echter voeren tot een soort vlucht naar binnen toe.

Die vlucht naar binnen toe impliceert juist weer dat ertussen de buitenwereld en het zich steeds veranderend innerlijk beeld in toenemende mate spanningen ontstaan. Waar deze spanningen zijn, is het begrip langzaam maar zeker bijna verdwenen. Men ondergaat, maar men kan het niet meer beseffen. Als er dan een verklaring komt (dat kan een woord zijn of een geestelijke beleving) waardoor men alles ineens weer in een verband kan zien, dan wordt deze de kern van de verdere ontwikkeling.

Dit zijn processen, die zich over het algemeen massaal afspelen. Ik kan u voorbeelden citeren van historische aard. In de tijd van Jezus was er sprake van een bezetting van het land van Israël. Er was sprake van een hevige onderdrukking ten dele door de Romeinen die de Joden

minachtten als zijnde 2^e kwaliteit burgers of niet-burgers. Daarnaast was er de onderdrukking vanuit de eigen gelederen door degenen die de inning van tolgelden e.d. hadden gepacht.

Het betekende dat men steeds radelozer werd, dat de eigen achtergronden steeds vager werden. Het geloof in wonderen, die eens door Jehova zouden zijn gedaan, verzwakte ook. Er bleef maar één hoop over: de verwachting van een direct goddelijk ingrijpen in de vorm van een messias. Dit nu betekende de gehele achtergrond waardoor de woorden als die van Johannes de Doper, later van Jezus, nog later van zijn, volgelingen veel meer doordringingsvermogen hadden en de mensen eigenlijk veel intenser naar een nieuw geestelijk beleven en een stoffelijk gedrag voerden dan zonder die spanningen het geval zou zijn geweest.

Op het ogenblik, dat Mohammed zijn heilige oorlog begon, was er sprake van zeer grote en felle tegenstellingen tussen de nomadenstammen in de steden. Vooral het handelscentrum Mekka behandelde hen vaak als uitschot. De nomadenstammen voelden zich ook wat handel e.d. betrof voortdurend bedrogen. Dit maakt ook duidelijk waarom in de eerste heilige oorlog slechts ongeveer 2% van de strijders werkelijk geloofden in Mohammed, de anderen streden gewoon tegen een vijand.

Maar door de de spanningen die zo ontstonden en de veranderingen, die mede door het omverwerpen van de afgodsbeelden en soortgelijke zaken tot stand werden gebracht, was het woord van Mohammed een vullen van de onzekerheid en de verwarring (de leegte) die was ontstaan door het wegvallen enerzijds van de waansituatie in de steden en anderzijds door het plotseling wegvallen van een vijand die vroeger het leven en veel van wat men deed rechtvaardigde bij vele bedoeïenenstammen. Als we het zo bekijken dan wordt het wel duidelijk.

In de tijd dat de Gautama Boeddha preekt hebben we te maken met een groot aantal staatjes die voortdurend met elkaar concurreren, die met elkaar vaak in oorlog zijn; een verscherpt kaste-onderscheid. Wij hebben daarnaast te maken met de verdrukking van de eenvoudige mensen. Het was geen gemakkelijk leven in die dagen.

In die tijd was er een geloof in vele goden. Maar die goden schenen niet meer te antwoorden op de gebeden van de eenvoudigen. Toen was de ontsnappingsmogelijkheid van Boeddha's leer bijzonder attractief.

Het maakte je los van verplichtingen, die eens als een goddelijk juk je werden opgelegd en gaf je tevens de gelegenheid om door persoonlijk werken en streven en niet alleen door het omkopen van goden een nieuwe status te bereiken.

Dit zijn drie voorbeelden. Ik zou er meer kunnen geven. Ik heb juist deze voorbeelden gegeven, omdat die in de inleiding van de 1^e les mede ter sprake zijn gebracht.

❖ *Dus toch een nieuwe religie?*

Als u het liever anders wilt horen, dan kan ik teruggrijpend naar de inleiding wijzen op het ontstaan van de marxistisch-socialistische staat in Rusland. Ook hier hebben wij te maken met onderdrukking, hongersnood, armoede, grote wreedheid van een heersende kaste. En door de oorlog, want voordien kon je daar werkelijk geen beweging in krijgen, een mate van hopeloosheid en losgeslagenheid bij een zeer groot aantal mensen, zodat hierdoor een nieuwe ideologie (zeker als die zo fel wordt verkondigd en verdedigd als Lenin indertijd heeft gedaan) de mensen meesleept en hen daardoor brengt tot een nieuwe wijze van denken en ook van leven.

Dat daarbij de revolutie gevolgen heeft gehad die onzes inziens niet aanvaardbaar zijn, betekent nog niet dat op dat ogenblik de situatie in Rusland zodanig is geweest dat de spanningen in de gewone mensen ondraaglijk waren, dat het geloof in de Tsaar en in de rechten van de hogere standen waren uitgehold en dat daardoor het nieuwe denkbeeld van de arbeiderssolidariteit (want daar komt het op neer) plotseling weerklank vond.

Als we dit begrijpen, is het duidelijk hoe het communisme niet zuiver is gebleven in Rusland, maar zichzelf tot een soort pseudo-godsdienst heeft gevormd. Het zijn systemen waarin de

mens dermate intens is gaan geloven dat hij daaraan een rechtvaardiging ontleent, maar gelijktijdig een zinvolheid voor eigen bestaan.

❖ *Is het voor de toekomstige ontwikkeling nodig dat een nieuw denkbeeld gedeeld gaat worden?*

Indien ik de inhoud van de toespraak van de eerste spreker op deze avond goed heb begrepen, is u duidelijk gemaakt dat dit juist niet het geval is. Er zullen ongetwijfeld nieuwe secten of godsdiensten verrijzen als gevolg van de spanningen en disharmonieën. Mensen hebben nu eenmaal de neiging om datgene wat ze innerlijk beleven en met anderen enigszins kunnen delen te institutionaliseren. Maar het zal u ook duidelijk zijn gemaakt dat het hier gaat om zodanige persoonlijke ontwikkelingen dat een dogmatisch samenvatten in één verband althans de eerste eeuwen onmogelijk zal zijn.

Dat is ook te begrijpen. Want hier spelen de stoffelijk niet meer controleerbare factoren een zo grote rol dat een rationele samenvatting van het geheel bijna onbereikbaar wordt. Een kerk, die is samengesteld uit louter profeten is geen kerk meer. Dan is het eerder een marktschreeuw tegen elkaar in de samenkomsten en daarnaast toch vaak ook zeer intense belevingen op persoonlijk vlak, misschien nog vergezeld gaand van het een af ander wonder.

Ik zal nu de avond gaan besluiten door, nog enkele opmerkingen van mijzelf hieraan toe te voegen.

Als wij spreken over revolutie denkt men altijd aan geweld. Wat men vergeet is, dat aan alle geweld een sluipende ontwikkeling vooraf gaat. Zoals een oorlog kan uitbreken aan de hand van een op zichzelf onbetekenend gebeuren, maar dan wel het resultaat is van spanningen en misschien naijver die al lange tijd voordien bestond.

Door u te realiseren dat een geestelijke revolutie niet noodzakelijkwijze geweld betekent, zult u gemakkelijker kunnen aanvaarden dat ze niet van zuiver materiële aard kan zijn. Het werken van de geest wordt van een groot gedeelte bepaald door het voorstellingsvermogen dat in die geest leeft.

De harmonieën die in een geestelijke wereld de bindende factor zijn, zijn zaken die zelfs niet geheel met emoties op aarde vergeleken kunnen worden. Maar te samen vormen ze wel degelijk die besloten eenheden, die u als sferen heeft leren kennen.

Een sfeer is dus een delen van denkbeelden en belevingen. Toch is binnen elke sfeer een zeer grote verscheidenheid aanwezig. In Zomerlandtermen: alle landschappen kunnen voorkomen in één deel van Zomerland. Wij kunnen daar naast elkaar dorpen en boerderijen aantreffen, maar misschien ook wolkenkrabbers. Het enige waarvan wij zeker kunnen zijn is, dat al deze factoren zich harmonisch t.a.v. elkaar gedragen, dus elkaar in wezen niet verstoren maar eerder versterken.

Dit nu is geen bewust proces van de entiteiten die daar leven. Het vloeit voort uit hun verbondenheid, hun delen met elkaar van de beelden die in hen leven.

Het zal u duidelijk zijn, dat bij elke geestelijke omwenteling van welke aard dan ook een soortgelijk proces zich afspeelt. Wij kunnen geen algemene norm of regel geven. Er zal altijd sprake zijn van een elkaar aanvullen waarbij men zich zelfs onbewust is van de wijze waarop men naar een harmonische aanvulling van de ander zoekt of deze bij de ander toch als harmonisch beleeft.

Het is dit harmonische element dat in uw stoffelijke wereld voor een groot gedeelte althans ontbreekt. Men zoekt ernaar, maar men zoekt ernaar op een zodanig dogmatische manier dat men in feite meer tegenstellingen creëert dan opheft.

Wordt nu uw wereld onder de bestaande spanningen (die nog wat groter zullen worden in de komende tijd, neem ik aan) tot een grotere innerlijke eenheid moet de geestelijke wereld gebracht, dan kunnen we niet meer zeggen: hier ontstaat een systeem, een godsdienst of een bepaalde weg. Integendeel, er ontstaat een methode waardoor een ieder het beste dat hij in zichzelf kent zelfstandig uit, maar wel zodanig dat het harmonisch is t.a.v. hetgeen anderen

vanuit zich voortbrengen. Hiervoor bestaat er geen wet. Het enige bepalende is hierbij harmonie.

Hoe dichter de aarde komt te liggen bij een sfeer als Zomerland, des te meer deze harmonische factoren zich zullen weerspiegelen in al datgene wat er op aarde gebeurt. Men vergeet al te vaak één ding. Ook uw wereld is voor een groot gedeelte opgebouwd uit illusies. Het zijn denkbeelden waardoor u betekenissen heeft toegekend die wel in u bestaan, maar die in de feiten niet als zodanig aanwezig zijn.

Het betekent, dat veel in uw wereld kan veranderen zonder dat de feitelijke waarden van die werelden inderdaad een grote verandering ondergaan. Als u dit eenvoudig wilt uitdrukken: Als de manier waarop de mensen elkaar beschouwen en met elkaar omgaan verandert, zal het gehele wereldbeeld daardoor ook veranderen en tenslotte dit zelfs landschappelijk tot uiting komen. Het zijn dingen waar u misschien gemakkelijk aan voorbij gaat.

Er zijn zoveel mensen die uitroepen dat er maar één waarheid is. Dat is volkomen waar. Alleen, zij kennen die ene waarheid niet in haar totaal. Elke mens draagt iets van waarheid in zich. Zelfs de grootste leugenaar zal geen leugen kunnen verzinnen die niet is opgebouwd uit fragmenten van waarheid. U dit realiserende zult u kunnen zeggen: Wij kunnen onze wereld veranderen zonder dat we de wetten of de feiten van de natuur of zelfs van de menselijke werken daarop feitelijk geweld aandoen. Als wij alleen de zaak anders gaan gebruiken, gaan beleven en benaderen, dan verandert de wereld uiterlijk voor ons snel en op zichzelf trager zal ook de werkelijkheid van de wereld zich daaraan aanpassen.

Zo gezien zal dus een lezing zoals ze nu is gegeven geen poging zijn om een Verandering tot stand te brengen of zelfs maar om de richting waarin ze zal gaan zonder meer aan te duiden. Het gaat hier om het proces zelf. Het proces dat zegt: als een mens innerlijk emotioneel, intuïtief en geestelijk misschien veranderingen ondergaat, zal zijn beeld van de wereld daardoor veranderen. En het geheel van zijn handelen wordt mede bepaald door zijn reactie op de wereld zoals hij die ziet.

Het gebeuren waarin u op het ogenblik bent betrokken, is een uiting van absoluut onbehagen enerzijds en een bijna wanhopig zoeken naar saamhorigheid anderzijds.

De tegenstellingen die bestaan zijn voor het merendeel eerder kunstmatig geschapen dan dat ze reëel aanwezig zijn. Ze zijn geschapen om daardoor dit gevoel van eenheid of van samen zijn met anderen (een plaatsvervangend iets voor zekerheid) tot stand te brengen. Maar als u die eenheid in uzelf gaat vinden, als uw zekerheid uit uzelf voortkomt, dan heeft u geen behoefte meer aan de systemen en misleidingen, de onderscheiding en verdelingen die op dit moment althans daarvoor grotendeels worden gebruikt.

Wanneer wij problemen nemen als b.v. de toenemende bewapening met de ergste wapens in de verschillende grote staten, dan is het gemakkelijk te zeggen, dat dit voortkomt uit wantrouwen of dat het een behoefte is om eigen kracht te vergroten. Zuiver redelijk gezien is een dergelijk betoog natuurlijk waanzin. Maar men is niet in staat om zelf zijn eigen mogelijkheden en krachten voldoende te vertrouwen. Dat is het belangrijke punt.

Rusland voelt zich in een wereld, die voor een deel - en dat beseft men heel goed - over technisch grotere mogelijkheden beschikt, betrekkelijk machteloos. Dit gevoel van machteloosheid wordt door een versnelde bewapening voor een deel opgegeven, althans bij de regerende kassen.

In de Ver. Staten heeft men een enorme schok ondergaan als gevolg van de nederlaag in Vietnam. Wie zich de moeite getroost om de daarop volgende besluiten en toewijzingen uit het Congres na te gaan, kan constateren dat vanaf dat ogenblik de aandacht voor en de besteding aan atoombewapening bijna verzevenvoudigd; en zelfs na korte tijd. Alweer, onzekerheid.

Een gevoel van machteloosheid. Een gevoel van onmacht, omdat men heeft verloren als technisch bijna volmaakt leger van een aantal in feite toch maar heel schaars bewapende guerrilleros. Daarom zoekt het Pentagon naar steeds meer wapens en macht om zijn eigen onbehagen en onzekerheid daarmee a.h.w. uit te wissen.

Als beide staten elkaar zouden willen begrijpen en het wederzijds wantrouwen zou kunnen plaatsmaken voor een mate vanuldiging en wederzijds vertrouwen, dan zou de hele atoombewapening aan beide zijden plotseling overbodig zijn. Die toestand kan echter niet worden bereikt zolang er in beide volkeren bepaalde groeperingen zijn die juist groot belang hebben bij het in stand houden van zekere industrieën.

Als u dat zo bekijkt, dan begrijpt u dat op een rationeel vlak een vermindering van atoombewapening weliswaar wenselijk wordt geacht, maar niet wezenlijk bereikbaar is. Maar als de emotionele toestand verandert, dan wordt een groot gedeelte van de nu als rationeel erkende argumenten op machtsbasis, economische basis plotseling ongeldig. De emotie zoekt dan een andere, eveneens redelijk schijnende verklaring of uitleg. Op dat ogenblik zal een ontwapening wel resultaat kunnen hebben.

Als ik u dit zo voorleg, dan doe ik dat om duidelijk te maken hoezeer de drijfveren en denkbepelden van staten en mensen ook in deze tijd onredelijk zijn. Daarom moet het u niet verbazen dat een verandering in de mens zelf als gevolg van andere harmonieën of invloed misschien ook vanuit onze werelden dan ertoe, kan leiden dat onwaarschijnlijke, schijnbaar onredelijke vanuit het huidige standpunt maar zeer ingrijpende veranderingen zullen plaatsvinden in het evenwicht in de wereld, in de machtsbalans en zelfs in de economische structuur.

De gevolgen van de harmonie met bepaalde delen van het geestelijke bestaan, strekken zich voor de mensheid niet alleen uit tot het innerlijke leven. Integendeel, ze hebben juist door de massaliteit waarin die harmonie wordt bereikt een directe invloed op de uiterlijke levensmogelijkheden en omstandigheden. Men kan voor de mens de geest niet losmaken van de stof.

Op deze avond heeft men u willen voorleggen hoe belangrijk deze spanningen zijn, opdat velen die niet in staat zijn of zich misschien van de mogelijkheid tot persoonlijke bewustwording niet eens bewust zijn geworden, te samen toch komen tot veranderingen die van binnen uitgaan, maar die de uiterlijke mogelijkheden vergroten.

Sta mij toe hier op eigen titel aan toe te voegen, dat mijns inziens een nieuwe bewustwording van de mensheid inderdaad te verwachten en te bereiken is. Zo zal ongetwijfeld nog enige tijd op zich laten wachten, maar ze zal dermate ingrijpend zijn dat men zich later niet kan voorstellen dat u in deze tijd geleefd en gedacht heeft zoals u nu toch heel redelijk en bewust meent te leven en te denken.

Een nieuwe harmonie betekent een nieuwe wereld. Een nieuwe wereld betekent een nieuwe band met de oneindigheid. En de kracht van de oneindigheid betekent een toename van de mogelijkheden die geestelijk en zelfs stoffelijk voor de mensheid kunnen bestaan.

Ik hen ervan overtuigd dat dit doel zal worden bereikt. Ik ben er ook van overtuigd dat alleen door de spanningen, de nood, de ellende die op uw wereld op dit ogenblik heersen dit op zich zo begerenswaardige doel naderbij kan worden gebracht. Want de mens die tevreden is, wil niet anders. De mens, die wat ontevreden is, zoekt een stoffelijke uitlaat voor zijn onvrede. Maar degene, die zijn innerlijke situatie voelt veranderen, zal zichzelf en zijn beeld van de wereld moeten wijzigen om op deze wijze voor zich het leven nog mogelijk en draaglijk te maken. En daarmee heeft hij voor zichzelf nieuwe harmonieën aangeboord met die werelden waarin lichtender krachten, groter weten; grotere wijsheid voor hem beschikbaar zijn.

Hiermede wil ik deze kleine extra bijdrage gaarne beëindigen.

LES 3 - GEESTELIJKE OMWENTELING

Wij hebben in de laatste jaren vanaf het jaar 1965 een groot aantal nieuwe secten zien opkomen, nieuwe denkwijze, nieuwe filosofieën. Het lijkt een beetje erop of de wereld plotseling vol valse profeten is, al dan niet voorzien van luxe auto's en andere impedimenta. Nu zijn er een aantal zeken waarover we toch wel even moeten nadenken.

Als wij de bekende Hare Krishna-beweging nemen, dan worden we geconfronteerd met een manier van denken, een manier van leven die voor iedereen vreemd is. De achtergrond is onbehagen, maar ook een poging erin vrij te worden. De basis van het geheel is de Bhahagewoth (?) waarin o.m. het een en ander staat over de huidige Yuga (wereldtijdperk)? de ijzerenperiode. Daarin wordt gesteld dat de regeerders, (eigenlijk de vorsten) geen vorsten meer zullen zijn En dat zelfs de hondeneter tenslotte een eerste staatsman kan worden.

Het klinkt alsof ze de democratie veroordelen, maar daar gaat het niet over. Zij bedoelen gewoon: alles ligt door elkaar. Er is geen rangorde meer. Er is een totale verandering ontstaan waardoor de mensen binnen en buiten niet meer kennen. Dat wordt dan aangevuld met: aanzien wordt niet bepaald door wat je bent, maar door wat je hebt. Een gezegde dat in deze dagen ook nog wel waar is.

Er wordt gezegd dat mooie woorden vaak meer tellen dan werkelijke toestanden en daden. Ook dat weten we uit ervaring. Dat is allemaal juist. Er is dus, zoals in menige secte, ook in deze secte een soort ondergangsgeloof.

Wij zitten aan het einde van een era, een periode. Het moet veranderen. Dan is de oplossing die wordt geboden wel een beetje te eenvoudig volgens mij, want er wordt gezegd: Als je nu maar Hare Krishna voortdurend weet te chanten (chanten is de term voor zingen bij deze mensen), dan zul je daardoor rein zijn. Je zult niet worden aangetast door de wereld, je staat er een beetje buiten.

Het is begrijpelijk, dat iemand zich daartoe aangetrokken voelt in een wereld waarin hij geen in en uit meer weet, inderdaad niet meer. Het is te begrijpen dat men zoekt naar een andere structuur van gezag in een wereld waarin de meeste mensen geen vertrouwen meer hebben in degenen die hen leiden en trouwens vele van de leiders in feite zelfs zelfzuchtige misleiders blijken te zijn.

Als we kijken naar andere groepen, dan blijkt dat ze op grond van de bijbel het einde van de wereld nabij achten en dat het gaat óm de uitverkorenen. Maar het gaat om meer. Als we goed kijken naar wat die mensen eigenlijk willen, dan is dat niet alleen uitverkoren worden al zullen er vele eenvoudige zielen zijn die daar natuurlijk het eerst op afvliegen.

Het is wel degelijk: wij willen een nieuwe gemeenschap hebben. Een menselijke gemeenschap waarin de vereenzaming, het alleenstaan eigenlijk geen rol meer speelt. Zelfs als we kijken naar meer politieke secten zoals die ook zijn ontstaan, waaronder daar zijn van zeer linkse en uiterst rechtse signatuur, dan worden we weer geconfronteerd met mensen die het in de huidige wereld niet meer zien zitten.

Het is gemakkelijk om hier een grote mond op te zetten over het ondemocratische, ja onmenselijke gedrag van mensen, die een zondebok hebben gekozen en die nu zeggen dat de Turkèn, de Surinamers, de zigeuners of anderen de schuld zijn van een groot gedeelte van de crisis. In feite zeggen ze alleen maar: Wij weten geen raad meer. Er moet iemand schuldig zijn, wij zijn het niet. Degenen, die misschien werkelijk schuldig zijn, kunnen we niet benaderen, die kunnen we niet aanwijzen. Er moet iemand anders schuld hebben. Deze zaken (ik geef nu meer een paar voorbeelden) wijzen er toch op dat er iets gaande is.

Er is een toenemende wanhoop in de wereld. Als u een demonstratie ziet tegen kernwapens of iets dergelijks, dan moet u maar eens letten op velen die erbij lopen. Het zijn vaak mensen,

die niet eens weten waar het allemaal om gaat. Het enige dat ze weten is: hun wereld past er niet meer bij. Zij zoeken naar een nieuw houvast. Zij zoeken naar een nieuwe richting. En als er dan iemand komt, of het een liefdesgoeroe is of eentje die het tegenovergestelde is, dan zijn ze geneigd zich bij hem aan te sluiten al is het maar om zo te ontkomen aan die hele structuur waarin ze zich, innerlijk en vaak ook lichamelijk niet meer thuisvoelen.

Een geestelijke revolutie begint op aarde altijd van buitenaf. Zeker, persoonlijk zul je het innerlijk moeten doormaken. Maar als het gaat om een werkelijke revolutie in geestelijk opzicht, dan kom je er eigenlijk pas toe, wanneer je wereld zo bleek en zo hopeloos is geworden dat je elk straaltje licht zoudt willen grijpen om toch maar aan die somberheid te ontkomen. Wat gebeurt er dan?

In de eerste plaats ontstaan er zeer grote spanningen rond de gehele wereld. Het zal u trouwens bekend zijn dat er op het ogenblik weer verschillende vulkanische uitbarstingen gaande zijn.

Niet alleen op Hawaï: maar ook op Mindanao. De aarde reageert. De natuur reageert. Daardoor is er a.h.w. een terugkoppelingsproces aan de gang dat nog veel feller en ergerlijker is dan vroeger de Mexicaanse hond in de oude radio's.

Het is gewoon onbegrijpelijk waar alle ellende vandaan komt. Niets wat je wil, gaat meer. - Rechten, die je meende te hebben, blijken niet meer te bestaan. Zekerheden, waarop je meende te kunnen bouwen, worden ondermijnd totdat je het gevoel hebt elk ogenblik in de afgrond te zullen vallen. Op dat moment ga je zoeken naar iets. Het enige dat op deze wereld op dit ogenblik houvast biedt, is vreemd genoeg niet materieel. Het heeft niets meer te maken met de wetenschap. Het heeft niet te maken zelfs met kerk en met godsdienst; dat is alleen maar indirect.

Je zoekt naar een gevoel van verbondenheid. Een gevoel van erbij te behoren. Je zoekt naar nieuwe grenzen. En als je daarnaar zoekt, kun je niet anders dan ook zoeken in jezelf. In jezelf vind je dan langzaam maar zeker beelden van hoe het zou moeten zijn en je weet dat het niet kan. Dan heb je al heel gauw de neiging te zeggen: Ach, mensen, laten we het dan maar zelf proberen. Zoiets van: vluchten kan niet neer. Sticht dan maar je eigen collectiefje, mijn liefje, mijn liefje wat wil je nog meer. Ik citeer maar uit de schlagerliteratuur die ook in deze tijd bekend moet zijn.

Als we nog verder gaan, dan komt er ogenblik dat er een vonk is. Er is even een innerlijk begrip van vrede, een kort ogenblik. Een confrontatie waarbij je zegt: Wat ik allemaal doe, wat ik ben is eigenlijk nutteloos.

Het is zo zinloos geworden. Waarom zou ik mij daarover nog druk maken? Het is een ontluistering. Belangrijkheden vallen weg. Betekenissen wijzigen zich. Dan ligt het aan je eigen aard en karakter natuurlijk hoe je reageert. De een trekt zich misschien een beetje terug uit al te sterke verbondenheden die hij in zuiver stoffelijke zin kent. Een ander gaat op in een nieuwe geestelijke waarheid en is al heel blij als er de een of andere profeet is die hem een titel geeft die hij dan boven dat gevoel van vernieuwing kan zetten. Maar het is een innerlijk proces.

Dit proces zet zich overal door. Zelfs in landen die sterk geïsoleerd zijn in zeker opzicht (Zuid-Amerika maar even goed U.S.A.), in landen die in Azië te vinden zijn. In Afrika zo goed als in Europa zijn er steeds meer mensen die zeggen: Wat moet ik nu doen om los te komen van deze tredmolen, van deze nu bewezen zinloosheid, deze hopeloosheid? En dan grijpen ze niet alleen naar dat straaltje licht of naar een titel of een naam daarvoor, maar ze grijpen vooral naar een proces waardoor ze a.h.w. van binnenuit proberen de wereld en ook zichzelf te veranderen.

De omwenteling die nu gaande is, wordt natuurlijk mede bepaald door de verandering van heerser. We gaan naar het Aquariustijdperk toe. Het is logisch. Aquarius heeft nu eenmaal een bepaalde broederschapsgedachte. Zijn belangstelling is misschien niet zo sterk op de eenling gericht, maar voor het geheel wil hij leven. Dat is Aquarius.

Aquarius zegt dus broederschap. Maar broederschap kan niet bestaan op basis van bedreiging, afpersing, bewapeningswedloop en dergelijke dingen. Ze kan alleen bestaan door een bijna nuchtere poging om de ander te begrijpen, om in die ander iets terug te vinden wat je in jezelf hebt. Er is een voortdurend zoeken naar een innerlijke, een geestelijke verbondenheid waaruit dan als vanzelf ook nieuwe beelden, nieuwe denkbeelden voortkomen.

Het is dwaas te zeggen dat de dagen van het christendom voorbij zijn, want ook het christendom biedt diezelfde vernieuwing. Het biedt dezelfde inhoud die een ander misschien zoekt in de een of andere uitleg van de Bhagavad Gita. Weer een ander misschien in een nieuwe uitleg van de leringen van Mohammed.

Wat we zoeken is eigenlijk niet de nieuwe Meester. Of we hem nu Wereldleraar noemen of profeet, doet toch niet ter zake. Wat we zoeken is een verbondenheid waardoor de hele wereld kan wegvallen voor een innerlijk beeld, een beeld van broederschap. Maar dan op een bepaalde manier. Niet alleen een algemeen gevoel van welbehagen, maar een gevoel van zekerheid waardoor uiterlijkheden er veel minder op aan komen. Een gevoel dat je van het hele leven kunt genieten, maar dat je niet door het genot en het zoeken naar genot wordt gedomineerd.

Een wereld waarin je wel degelijk kunt bezitten, maar waar het bezit niet bepalend is voor je geluk. Op deze manier ontstaat het beeld van het z.g. harmonische net dat volgens mij in de komende tijd voor de geestelijke omwenteling bepalend is.

Als steeds meer mensen niet meer denken in termen van uiterlijkheden, van verplichtingen en gebondenheden, maar eerder denken vanuit een innerlijk besef van verwantschap, dan ontstaat daardoor iets wat we met een beetje goede wil wel de reflexie van een goddelijke vonk kunnen noemen.

In die mens komt het besef, dat hij heel dicht bij God zit. Neem mij niet kwalijk, het is geen vrome praat. God is de onbekende, dat weet ik ook wel. Maar zoals we dat begrijpen: een verbondenheid met het Hoogste. Maar die verbondenheid vinden we vreemd genoeg niet met iets wat op een verre afstand ligt. Wij zien het a.h.w. weerkaatst in anderen.

Soms loop je gewoon door een straat en ineens is het net alsof er een geur is, een vleugje, zoals een mens kan hebben als hij voorbij een geurende rozenstruik loopt. Er is iets in de lucht, het tintelt even. En dan besef je, het licht dat in mij leeft, is ergens anders ook. Dit elkaar herkennen is in deze dagen nog erg moeilijk, daarvoor zitten we teveel aan de uiterlijkheden vastgebakken. Aan de andere kant, de gevoeligheid neemt toe.

Dit net is dan niet meer uit te drukken in stoffelijke ontmoetingen, maar eerder in een soort telepathisch rapport. Zonder het te weten gaan de mensen, die op deze manier in zich die vernieuwing ervaren, contacten aan met anderen over de gehele wereld die door soortgelijke beweegredenen worden geleid.

Laten wij er nu alsjeblieft geen sprookje van maken dat daar hoge heren en weldoende geesten bezig zijn leiding te geven. Ongetwijfeld zullen zij ingeschakeld zijn. Zij zullen in dat net ook hun betekenis hebben, maar ze zijn niet bepalend voor dat net, noch voor hetgeen daarin gebeurt.

Het is een spontaan proces waardoor in de mens de gevoeligheid voor bepaalde factoren in de medemens zodanig is toegenomen dat men een wederkerige beïnvloeding krijgt, die niet meer redelijk verklaarbaar is.

Dat op zichzelf is al een hele vooruitgang, want in de afgelopen 20 eeuwen is er eigenlijk eerder sprake geweest van een steeds grotere, vervreemding van elkaar.

Er was een gestyleerde innerlijke wereld. Wie daar niet aan beantwoordde, hoorde daar niet bij. Werkelijke harmonie kon eigenlijk alleen bestaan door een beantwoorden aan normen, die niet innerlijk maar uiterlijk waren.

Nu beginnen de innerlijke normen een enorme invloed te krijgen. Het betekent, dat de bestaande orde wegvalt voor degenen die in verbondenheid zich voelen opgenomen en dat daarvoor in de plaats een gevoel van verantwoordelijkheid tegenover anderen is gekomen. Een

fase, die zich volgens mij al vanaf 1965 in toenemende mate aan het voltrekken is. Het is duidelijk, dat een geestelijke omwenteling in deze zin alleen nooit voldoende kan zijn. Daarom moeten we ook geconfronteerd worden met waarheid.

Als je nu niet meer zo sterk wordt bepaald door uiterlijke factoren, dan zul je ook eerder in die uiterlijke factoren een werkelijkheid zien. Want er zijn heel veel dingen die worden vertekend, die door propaganda, door conditionering de mensen worden ingelegd. Als je niet meer zo sterk wordt bepaald door die ingelegde factoren, ga je feiten zien.

Feiten zijn vaak erg moeilijk. Feiten betekenen op aarde in vele gevallen een stelling die aannemelijk kan worden gemaakt. Nu wordt het feit plotseling het directe bewijs. Om een simpel voorbeeld te geven. Iemand zegt: Wij zullen een oplossing vinden voor het radio-actief afval. Dan zullen er heel veel mensen zijn die zeggen: Zij kunnen dat niet. Daarvan ben je echter niet zeker; het is maar een veronderstelling. Anderen zeggen: Zij zullen het wel vinden. Ook daarvan kun je niet zeker zijn, ook dat is een veronderstelling. Maar je hebt het recht te eisen dat degene die zegt dat hij de oplossing zal vinden, aantoont dat hij die oplossing heeft gevonden, voordat je aan zijn veronderstelling verdere consequenties kunt verbinden. Het is misschien ook wel pijnlijk.

Een theoloog komt en zegt: Ik heb dat allemaal bestudeerd en God zegt..... Dan zeg je: Wilt u dat alstublieft even aantonen. En als er een bioloog komt en zegt: Binnenkort zullen wij synthetisch leven kunnen maken. Dan zeg je: Best, maak dan eerst maar eens een mens en kom dan terug.

Dus een wereld waarin de onzekerheden eigenlijk voor een groot gedeelte toenemen door het wegvallen van gezag. Maar gelijktijdig een wereld waarin alles wat waar is (ook als het in zijn kern alleen waar is en niet in zijn uiterlijkheden) als zodanig wordt aangevoeld en waar je op kunt aanspreken, waarop je kunt reageren.

Er ontstaat een nieuwe vorm van geestelijke vruchtbaarheid, als ik het zo mag zeggen. Juist door het terzijde schuiven van onoprechtheden kom je tot het erkennen van oprechtheden. Dat houdt in, dat je wereldbeeld verandert.

Een veranderd wereldbeeld is een anders denken. Dit denken is in het sympathisch harmonische net, waarover ik heb gesproken, als het ware geïnjecteerd. Een waarheid die door één mens wordt ontdekt, zal zich over tienduizenden misschien honderdduizenden verbreiden in minder tijd dan men nodig heeft om dit uit te spreken. Een totale vernieuwing dus.

Een vernieuwing van de uiterlijke wereld wordt onvermijdelijk. Maar het is de harmonie van de innerlijke wereld die nog steeds bepalend is. Hoe kunt u zich dit voorstellen. Het is een beetje moeilijk.

Het beeld van een netwerk kunt u allen wel begrijpen. Maar zoudt u zich kunnen voorstellen dat dat netwerk wordt aangesloten op een energiebron? Wij zullen die bron niet nader kunnen beschrijven. Heel waarschijnlijk voegt iedereen er wel iets aan toe en dan zijn er nog een aantal onbekende factoren die ook kracht geven.

Dan krijgen we een invloed, die in staat is om z.g. normale en natuurlijke omstandigheden te veranderen. Wij weten dat, als we een éénpolige magneet kunnen maken, wij dan de zwaartekracht kunnen opheffen. En iedereen weet ook dat, als je dat met snel wisselende polariteit doet, je tenminste een schijnbare opheffing van de zwaartekracht tot stand kunt brengen. Toch is er alleen maar sprake van een in verhouding tot het aardmagnetische veld zeer onbelangrijke factor, maar het is een magnetische. Als we nu die krachtbron aansluiten op dat net en er ontstaat een behoefte aan energie op enig punt in het net, dan zal die energie zich daar kunnen manifesteren.

Je zoudt kunnen zeggen: Een groot gedeelte van het z.g. toeval kan worden uitgeschakeld. Dat zou erg nadelig zijn zolang de mensen gebonden zijn aan allerlei materiële voorstellingen en behoeften.

Als je een mens vraagt: Wat wil je graag? Dan zegt hij: Nou, altijd geld genoeg, dat ik altijd gezond blijf en dan nog dat ik over iedereen de baas kan spelen. Dat zou je misschien niet zo

zeggen, maar menige vrome bede tot God komt daarop neer, zelfs van de hoogste kerkelijke instanties op aarde. Het is misschien niet zo vreemd om het zo te zeggen.

Stel nu, dat die uiterlijkheden je niet interesseren, dat het je niet meer gaat om: wat ben ik in de ogen van anderen, maar hoe voel ik mij in verbondenheid met het geheel? Dan valt de neiging om jezelf te etaleren weg.

Kracht is er, maar ze wordt natuurlijk gebruikt om het ik te verdedigen waar dat nodig is en daarnaast ook vooral om het geheel te bevestigen. Dat houdt in, dat zeer veel op zichzelf misschien wel goede, maar gezien de nieuwe tijd toch langzaam negatief wordende invloeden worden uitgeschakeld. Die kunnen bepaalde mensen dan niet meer beroeren. Die kunnen bepaalde invloeden niet meer tot stand brengen. Wij gaan naar een grotere zelfstandigheid toe, die voor ons niet door een gezag wordt bepaald, maar die alleen wordt bepaald door een innerlijk gevoel van verwantschap met anderen. En als je eenmaal zover bent, dan is het ook gemakkelijk genoeg om allerlei regels overboord te gooien.

Natuurlijk, ik weet het. In uw dagen zijn er nog heel veel dingen waar we een beetje somber tegenaan kijken. Mensen die samenwonen. Nu ja, het is wel normaal, maar eigenlijk.... Wij moeten natuurlijk degenen die seksueel anders gericht zijn accepteren. Nu ja goed, maar

Dat 'maar' valt nu weg. Het is niet meer de vraag hoe doet die ander, wat is die ander, op welke manier deelt hij zijn leven in, hoe vindt hij bepaalde uitingen? De vraag is alleen maar: Is hij harmonisch? Voor jezelf is de vraag ook niet meer: Hoe heb ik geleerd dat het moet? Maar: op welke manier kan ik het zo uiten dat een ander daarin zijn eigen harmonie bevestigd vindt zonder dat mijn harmonie wordt verstoord natuurlijk.

Een geestelijke omwenteling is niet alleen een omwenteling die zich voltrekt in het innerlijk van de mensen, maar het is een door uiterlijkheden veroorzaakte wanhoop die dwingt tot een erkenning van het enig werkelijk belangrijke dat er op aarde bestaat voor een mens. Dat is de geestelijke verbondenheid, de daaraan ontleende zekerheid waardoor hij in staat is zichzelf te zijn. En vandaaruit gaan we dan verder.

Dan zeggen wij: Het is niet meer belangrijk welke uiterlijke vorm je hebt. Het hindert helemaal niet meer wie verdient aan wat en wie slaapt met wie. Wie de zaken misschien een beetje verkeerd voorstelt en wie ze netjes zegt. Het gaat niet meer om de uiterlijkheden. Het gaat alleen nog maar om de vraag: Kan ik mijn innerlijke waarde daarin weerkaatst zien? Is dat niet het geval, dan bestaat het eigenlijk voor mij niet meer. Dan zie ik nog wel door alle uiterlijkheden heen de kern, maar die kan mij alleen interesseren, indien ze voor mij kan behoren tot dit innerlijke net van verbondenheid, tot die harmonie.

Dan komt er vanzelf een ogenblik dat dit harmonische net zich steeds meer gaat uitbreiden. Want een mens is niet alleen innerlijk verbonden met zijn wereld. Hij is verbonden met ontelbare wereldvoorstellingen. Hij is verbonden met niet slechts één vorm van kracht, maar hij is ook verbonden met een kosmische kracht.

Wezens, die als dood gelden, maar die harmonisch zijn, zullen in het net nog steeds aanwezig blijven. De toestand wordt wel een andere. Misschien worden ze gereïncarneerd, maar ze blijven erbij horen. Er ontstaat een constante waarde waardoor het ik wordt verbonden met vele werelden waarin die harmonie kan voortduren en waarin de waarden van die werelden automatisch mede worden geïnterpreteerd in uw huidige wereldbeschouwing, in uw huidige wereldbeleving.

De grenzen vallen weg, hebben ze wel eens gezegd. Een geestelijke omwenteling is meer dan het wegvallen van grenzen. Het betekent, dat de grenzen niet eens meer beseft kunnen worden. En dan gaan geestelijke en stoffelijke werelden samenwerken. Maar de ervaringen die geestelijk zijn verkregen, vallen binnen deze vernieuwing van innerlijke beschouwing en zelfontdekking binnen het kader van de kern van het eigen ego. Dat houdt weer in, dat het ik gaat leven in een veel grotere wereld. Een wereld waarin de waarheden heel anders worden.

O zeker, het zal wel mystiek worden. Mystiek krijgt nu eenmaal in de komende tijd steeds meer invloed. Maar het is geen mystiek meer die woorden gebruikt om iets te verklaren wat in feite onverklaarbaar is. Het is een mystiek van een beleving die je in een ander weerkaatst

ziet, waarbij een onkel gebaar, een enkele blik al voldoende is om mee te delen: dit bestaat in mij ook.

Een dergelijke situatie maakt het ook onmogelijk een verschil te maken tussen huidskleur, nationaliteit, het systeem en de gemeenschap waartoe men behoort. Het heeft allemaal geen zin meer. Er ontstaat zo langzaam maar zeker een soort reservoir van weten.

De basis van alle kennis is ook wel een innerlijk besef. Kennis is de formulering van een besef. Een werkelijke kennis kan alleen geformuleerd zijn op een blijvende - innerlijke werkelijkheid. En nu komen we ergens, want dan zal een ieder a.h.w. de ander datgene kunnen geven wat hij nodig heeft.

Een student, die een examen moet doen, staat niet meer voor een examen van kennis, maar van harmonie. Want als die harmonie er is, dan kan hij beschikken over de antwoorden van de beste professoren die er op de hele wereld zijn. Hij zal ze moeten uitdrukken in zijn eigen termen, maar de betekenis is er.

Iemand, die aan muziek wil doen, dus een instrument wil bespelen, weet innerlijk hoe elk instrument gehanteerd moet worden. De vaardigheid zal hij zichzelf moeten eigen maken, maar de kennis is in feite aanwezig; de eerste aanleg is er. En of u nu een beeld wilt maken, een machine construeren, een computer in elkaar zetten of op de juiste tijd uw graan zaaien dat zult u dan precies weten.

In het begin zal het heel moeilijk zijn om dit ook te doen. U weet zelf wel, dat er heel veel dingen in u zijn die eigenlijk wel mogelijk zijn, maar dat u er eenvoudig niet toe komt ze zo te doen. Dat gaat langzamerhand slijten. Een ieder, die aan die ingevingen gehoor geeft (want zo zullen ze het beschouwen) blijkt beter te functioneren en gelijktijdig zich daardoor innerlijke gelukkiger te voelen. Dan is het toch duidelijk, dat men zich steeds meer gaat aanpassen, dat men ook stoffelijk gaat leren zich aan te passen aan de signalen van anderen. Denkt u nu niet dat dat zo'n onzin is.

Zal ik een eenvoudig voorbeeld geven? U bent in dat geestelijke net ingeschakeld. Daar zit toevallig ook een bekende judoka in, een goede karateleraar en misschien ook nog een paar andere mensen. U bent een dame en u loopt s'avonds op straat. Er komt een tassenrover aan. Normalerweise vraagt u zich af: wat moet ik, doen? U voelt zich weerloos. Maar nu voelt u ineens: als ik die vent zo aanpak, dan ligt hij al op zijn rug voordat hij 'snap' heeft kunnen zeggen. En als er nog een tweede bij komt, dan hoef ik alleen maar achteruit te trappen op een bepaalde manier, dan heb ik daar ook geen last meer van'. Dat zou heel leuk zijn.

Stel u voor dat een heel stel AOW-ers op die manier in harmonie komen. Dan zult u een fanfare horen van' allen die denken dat ze sterker-zijn, geloof mij dat. Ze weten dan niet meer waar ze moeten blijven.

Dit is natuurlijk een zeer vereenvoudigd voorbeeld. Het leven bestaat uit ontzettend veel impulsen die we allemaal na elkaar nodig hebben. Als wij ons nu realiseren dat een groot gedeelte van de structuur, maar ook van de verwarring in de wereld op het ogenblik berust op het feit dat men elkaar eigenlijk onvoldoende begrijpt, dat men geen toegang heeft tot specialistische kennis die nodig zou zijn om b.v. je recht te halen.

Neem b.v. de belastingwetgeving. Neem internationale politiek. Neem economische zaken. U kunt daar niet over oordelen, omdat u de basiskennis niet heeft. U bent deel van het harmonisch net. De basiskennis vloeit u a.h.w. toe. Zeker, u bent niet even bekwaam als iemand die er een hele tijd in heeft gewerkt. U moet een keer meer kijken en nadenken, maar u weet precies wat die belastingwetgeving in feite inhoudt. U weet precies wat die politiek feitelijk is en niet alleen wat ze naar buiten toe pretendeert te zijn. U weet precies of een economische berekening wel of niet juist is. U kunt de gegevens in uzelf opdiepen. U bent niet meer te misleiden. Maar u bent niet de enige.

Het net omvat misschien een paar honderdduizenden in het begin, maar die zoeken niet zichzelf. Zij zullen dus van de kennis en de gegevens geen gebruik maken om zelf eens aan de macht komen. Zij zullen alleen alles wat in feite op een soort misleiding is gebaseerd in de maatschappij uitschakelen. Dit betekent, dat de hele gemeenschap of ze wil of niet alleen

maar omdat er een paar van die honderdduizend mensen zijn, moet gaan groeien naar een grotere eerlijkheid, een grotere rechtvaardigheid. Dit betekent dat de mensen, die dan nog hopeloos zijn, weer in zichzelf gaan grijpen en zoekend naar die eenheid, naar die ene zin van bestaan, die ene zekerheid gemakkelijker in het net worden opgenomen.

Het eerste net zal tijd nodig hebben om werkelijk tot stand te komen. Voordat er een net is over de gehele wereld dat laten we zeggen een miljoen mensen omvat (dat is ongeveer het minimum om actief te worden) zullen er nog wel een paar jaren verlopen. Maar op het ogenblik dat ze er zijn, beginnen zij a.h.w. de situatie onbewust en zonder het zelfs te willen zodanig te beheersen dat ze steeds meer anderen mede betrekken in hun eigen harmonie. En dan krijgen we een effect van een sterk toenemende massa.

Is eenmaal op aarde de 15 tot 20 miljoen mensen in zo'n net bijeen, dan kunnen wij het vergelijken met een atoomexplosie. Ineens is dan alles ontbonden. Dat wil niet zeggen, dat er dan geen wereld overblijft of dat er opeens geen werknoozaak meer is. Dat blijft allemaal bestaan. Maar het is nu gebaseerd op harmonie en niet meer op tegenstellingen.

In de innerlijke wereld wordt daardoor het vage begrip God steeds sterker beleefbaar. De kracht, die men geestelijk kan gebruiken om ook materiële omstandigheden te beïnvloeden, neemt dus toe. Dat wil b.v. zeggen dat we een groot gedeelte van de geneeskunde kunnen overbrengen naar geestelijke waarde, omdat geestelijke kracht en levenskracht vaak meer kunnen doen om een mens te genezen dan welke deskundige dan ook.

Het wil zeggen, dat meditatie en vooral de chemische therapieën eigenlijk overbodig beginnen te worden; dat ze eenvoudig geen voet meer aan de grond krijgen. Maar dat houdt weer in dat t.a.v. het milieu een verbetering optreedt.

Reclame valt voor een groot gedeelte weg. De mensen weten uit die sympathische verbindingen wat goed is. Zij kiezen niet meer datgene wat hun als goed is aanbevolen, maar datgene wat door de ervaring goed is bevonden. Een eliminatie, van overbodigheid. Uw hele wereld gaat doordoor veranderen.

Een geestelijke omwenteling is zeker niet alleen maar een proces waarin de mens innerlijk tot grote hoogte stijgt om dan welwillend zegenend zijn beste gedachten naar de achtergeblevenen toe te sturen. Het is een actief proces waarbij niet alleen de geest, niet alleen de innerlijke wereld van een mens, niet alleen zijn psyche, zijn mentaliteit worden beïnvloed maar het geheel van zijn stoffelijke kansen en mogelijkheden in de relaties die in de stof bestaan.

Daarom kan een geestelijke revolutie buitengewoon belangrijk zijn.

Zoals ik heb gezegd, ze is al een aantal jaren aan de gang. Wij nemen aan dat ze in de komende jaren in toenemende mate dit net weet uit te breiden. Het houdt in, dat daardoor steeds meer kennis (ook geestelijke kennis) voor de mens bereikbaar wordt. Ik wil niet zeggen toegankelijk, want dan zou je zelf moeten kunnen kiezen. Voorlopig wordt het nog bepaald door je eigen wezen en de harmonische waarde die je zelf bezit. Maar die toegankelijkheid is er.

Geestelijke werelden gaan meer spreken. Heus niet alleen omdat je plotseling weer met je dierbare overgeganen een leuke conversatie kunt voeren al zal dat wel eens voorkomen. Maar vooral omdat een bewustzijn, omtrent die geestelijke wereld, de krachten en wetten van die geestelijke wereld steeds sterker in je worden, zodat je automatisch het hele gedrag niet alleen meer aanpast een materiële maatstaven, maar aan reëel bestaande geestelijke wetten en maatstaven.

In een wereld die zo duister naar de toekomst kijkt, zoals u op het ogenblik, is het goed om juist dergelijke dingen te beseffen. Het betekent dat heel veel dreigingen, die er nu schijnen te zijn, in wezen alleen maar uiterlijk zijn, dat er innerlijk al andere krachten aan het werk zijn.

Het betekent dat heel veel tegenstellingen, die als absolute vijandschap kan worden geprojecteerd, langzamerhand gaan plaatsmaken voor een besef van verbondenheid die meer betekenis heeft.

Een geestelijke omwenteling, voor de meesten van binnenuit ontstaan, betekent een verandering die de gehele wereld omvat. Daarnaast ook alle contacten met werelden waarin degenen die de menselijke incarnaties hebben doorgemaakt zich plegen op te houden. Door een samenvloeien van vele werelden, een samenvloeien van vele krachten is daar dan eindelijk de mogelijkheid, ook voor de geest, om deel te hebben aan de mensheid.

De Witte Broederschap zal op het ogenblik proberen voor een groot gedeelte te decreteren en te beïnvloeden. Niet omdat ze bevelen wil geven, maar omdat het de enige manier is om nog in de wereld iets tot stand te brengen. Dan zullen ze gewoon een misschien belangrijke, misschien onbelangrijke bijdragen zijn in een soort gemeenschappelijk beleven en bewustzijn waardoor op aarde de mens - en nu op zijn eigen wijze met zijn eigen kracht en wezen datgene zal uitvoeren wat binnen het geheel het meest juist is.

De omwenteling waarover ik sprak is niet alleen reeds gaande, ze ontwikkelt zich met toenemende snelheid. Op welke manier ze zich tenslotte zal manifesteren, weet ik niet. Voorlopig zijn een groot gedeelte van die harmonieën nog verstopt in allerlei secten, in allerlei vreemdsoortige bewegingen, van sociale, politieke of andere aard. Maar of ze verstopt zijn achter uiterlijkheden doet niet ter zake, als ze er maar zijn.

Ik heb in het begin een paar stukjes uit secten aangehaald. Ik zou misschien de openbaringen er ook nog kunnen bijhalen. Wat wij in feite meemaken is och veldslag-tussen het z.g. materieel denken en het geestelijk denken. Geen Armageddon zoals men zich dat voorstelt, maar wel degelijk een veldslag die het aanschijn van de wereld en zelfs het begrip van de hemel kan veranderen.

Wanneer u ooit terneergeslagen bent in deze tijd door alle dreigingen, door alle onbegrip en onverstand, denk hieraan terug. Zoek in uzelf dat punt van licht, dat ene straaltje licht dat u overblijft en klamp u daaraan vast. Vraag u niet af welke vorm u het moet geven. Als u daarvoor toevallig een bepaalde vorm vindt, wees er gelukkig mee. Houdt u vast aan dat licht.

Dat licht is uw verbinding met het geheel. Zo kan dat totale net tot stand komen, zodat al hetgeen ik hier heb besproken niet alleen mooie theorieën zijn maar ook praktisch mede voor uzelf mogelijk werden.

❖ *Kunnen wij de toestand, zoals u heeft beschreven, als een soort bewustwording zien?*

U kunt alles als een bewustwording zien, als u dat wilt. Maar waarom zouden wij daar een titel aan geven? Dan maken wij het weer zo persoonlijk. Ik zou er de voorkeur aan geven te zeggen: Het is een opgroeien tot de gemeenschap waarvan we altijd al deel zijn geweest.

2e gedeelte

❖ *Ik zou graag willen weten hoe u de groei van dat geestelijke net ziet.*

Misschien kunnen wij het eenvoudigst zo formuleren: Het is een innerlijke procedure waarmee men door een innerlijke erkenning van licht en een soort vrede een harmonie bereikt welke zuiver geestelijk een contact met anderen tot stand brengt. Wanneer dit contact eenmaal bestaat, zijn herkenningen en erkenningen mogelijk in de stof. Samenwerkingen zullen nog steeds worden bepaald door stoffelijke mogelijkheden en omstandigheden, zeker in de eerste periode waarin het net zich in feite formeert.

Dit was kennelijk de enige vraag.

DE WERELD VAN VANDAAG

Ik zal proberen om de feiten en de illusies naast elkaar te zetten.

Als men op het ogenblik kijkt naar de opvatting van recht, dan blijkt dat er een absolute splitsing tussen recht en plicht heeft plaatsgevonden in het besef van het merendeel der mensheid. Hierdoor is er geen goede relatie meer te vinden tussen rechten en plichten en is het ook niet meer mogelijk om tegenover de eisen die men stelt ook een prestatie te leveren. Dit is een zeer eenvoudig voorbeeld van datgene wat zich in de hele maatschappij afspeelt.

Het is de aanleiding van allerlei in feite onjuiste handelingen van vakbonden en regeerders; beiden zijn onjuist. Het is daarnaast, geloof ik ook, de directe aanleiding tot allerlei ideële

strijd op de wereld en vooral ook de vasthoudendheid waarmee sommige, mensen proberen hun eigen standje ten koste van alles te verdedigen.

Ik neem het hen niet kwalijk. Ik kan het begrijpen. Maar het is toch duidelijk dat b.v. de oorlogsinspanning zoveel van het productievermogen van de westerse wereld verslindt dat het daardoor onmogelijk wordt om de Derde Wereld op de juiste wijze te helpen.

Het is eveneens duidelijk, dat een groot aantal oudere mensen op het ogenblik voortdurend bezig zijn om de situatie in hun gebied en omgeving terug te dwingen naar een vroegere positie -die voor hen eens begerendswaard leek, dit zonder rekening te houden met de feitelijke veranderingen die de wereld heeft gekend.

Wij worden geconfronteerd met angsten die, gebaseerd zijn op een gevoel van onvermogen. Als wij zien hoe bepaalde vakbonden zich teweerstellen tegen mechanisatie van productieprocessen, dan moeten we ons realiseren dat het hier helemaal niet gaat om arbeidsplaatsen. Want indien men op de juiste wijze industrialiseert, mechaniseert, dan is het zeer wel mogelijk het aantal arbeidsplaatsen uit te breiden en bovendien die arbeid voor de mensen meer aanvaardbaar, aangenamer en korter van duur te maken. Het is dus helemaal geen kwestie van: wij zijn er bang voor. Wij zijn bang iets te verliezen waarvan we menen dat wij het hebben zonder dat wij het in feite bezitten.

Als wij dat geestelijk bekijken, dan zien we ook precies hetzelfde, verschijnsel.

Mensen zijn op het ogenblik heel druk bezig om bepaalde denkwijzen eenvoudig uit te roeien. Of het Vaticaan nu bezig is om de vrijzinnigheid van het katholicisme in Nederland uit te roeien of dat men bezig is in de politieke wereld om een bepaalde kleine partij, die een beetje fascistisch is te onderdrukken dat komt op hetzelfde neer. Men is niet bereid de verschijnselen van de tijd te zien zoals ze zijn. Men is ook niet bereid te onderkennen waar de werkelijke oorzaken liggen voor de verschijnselen die men meent te moeten bestrijden.

Als iemand de mazelen heeft, kun je natuurlijk de lijder kinine geven. Dat zal de koorts bestrijden, maar niet de ziekte. Soortgelijke dingen zien we in deze dagen in subsidieregelingen, in pogingen om bepaalde groeperingen a.h.w. buitenspel te zetten, in pogingen om gezagsverhoudingen te restaureren. Dit zijn allemaal methoden die eigenlijk nergens op slaan.

Als ik hoor spreken over democratie, dan denk ik inderdaad aan de beslissende invloed van het volk op alle beslissingen die namens het volk worden genomen. Als daarbij heel vaak protesten eenvoudig worden weggewuifd als niet ter zake doende, dan vergeet degene die dat doet ongetwijfeld dat de persoon die protesteert wel degelijk meent dat hij recht heeft en dat het dus noodzakelijk is om zeer duidelijk de onjuistheid van die stelling aan te tonen.

Het zijn allemaal punten waardoor je een beetje verward kunt worden. In deze tijd is dat wel bijzonder moeilijk omdat men geen inzicht heeft in de werkelijke gang van zaken. Een typisch voorbeeld heeft zich in Engeland voorgedaan bij de typografenbond.

Er is een bedrijf dat heeft besloten om te moderniseren. Dat betekent o.m. dat men de loodzetsels gaat vervangen door andere zetmethoden: elektronische zetmethoden. Om daarvoor de bekwame mensen te kunnen aantrekken heeft men een aantal aangesteld (6 of 7), die niet lid waren van een vakbond. De vakbond komt nu in het geweer tegen het niet aannemen van alleen vakbondslieden. In feite komt ze in het geweer tegen het toepassen van de moderne methode die men nu meer dan 30 jaar heeft weten tegen te houden bij alle andere belangrijke Engelse kranten en tijdschriften.

Wat men zich niet heeft gerealiseerd is, dat hierdoor een aantal uitgevers een groot gedeelte van hun oplaag in het buitenland doet vervaardigen. Met andere woorden, dat men in feite werkgelegenheid heeft verloren in plaats van gewonnen.

Als we die mensen zouden kunnen duidelijk maken dat een modernisering, een stroomlijn van alle dingen erg belangrijk is, dan zouden wij hen ook duidelijk kunnen maken dat zij door daaraan mede te werken veel meer invloed gewinnen dan door ten koste van alles alleen de oude regels in stand te houden.

In uw eigen land is het precies hetzelfde. Als we kijken naar een regering als de uwe en we beschouwen daarbij de verhouding van het ambtenaren bestand, dan moeten we zeggen dat althans op dit moment het aantal ambtenaren, dat staat tegenover de in vrij bedrijf werkzame en dus volksinkomen verdienende burgers, te hoog is. Dan kun je zeggen: Wij willen werkgelegenheid. Maar dan kunnen we die mensen alleen aanhouden door hun arbeidstijd te verkorten en gelijktijdig hun inkomen te korten. Een andere oplossing is er niet.

Doe je, dit namelijk niet, dan komt er een ogenblik dat de staat inderdaad failliet gaat. Diegenen die dat niet zo erg vinden (er zijn er nogal wat) die realiseren zich ook het volgende niet:

- Als de staat failliet gaat, dan blijft ze toch wel bestaan. Alleen, ze komt politiek onder curatele. Dat wil zeggen, dat ze zelf niet meer het beslissingsrecht heeft op zeer belangrijke punten. Dan krijgen wij de vraag, of het reëel is om zo te handelen. Volgens mij niet. Wat de regering doet is niet regel. Ze bezuinigt; maar zij bezuinigt op de verkeerde manier. Zij kapt namelijk niet haar eigen bestedingen. Ze kapt alleen haar verplichtingen die zij is aangegaan t.a.v. de burgers die daarvoor betalen. Dat is een onjuiste benadering.

Ik vind het ook erg interessant om te zien hoe de mensen op straat reageren. Zij zeggen: Wij hebben altijd dit of dat gehad en daarom hebben wij daar nu recht op.

Als iemand u regelmatig geld geeft, dan kunt u zeggen dat er een gewoonterecht ontstaat waardoor, u het verder kunt blijven ontvangen. Maar dat is natuurlijk geen juridisch recht. Denk je nu alleen juridisch, dan zeg je: Dus stoppen wij ermee. Denk je alleen in deze gewoonte rechtsituatie, dan zeg je: Wij moeten het continueren. In feite zou je het beste doen door gewoon te zeggen: Wij moeten eens met elkaar overleggen. Er is niet meer dan zoveel, hoe zullen we dat verdelen?

Dan zou iedereen natuurlijk kunnen schreeuwen. Men zou het onderling kunnen uitvechten, maar er zou een verdeling zijn waardoor iedereen misschien wel ontevreden is, maar zich toch bij de feiten zal neerleggen. Nu creëer je een situatie waardoor niemand bereid is zich bij de feiten neer te leggen, omdat men geen werkelijk inzicht heeft in dat wat mogelijk is en bovendien zich blijft beroepen op een gewoonterecht dat in een periode van grotere welvaart en weelde is ontstaan.

Dit klinkt allemaal wel erg politiek. Ik ben het met u eens. Maar heeft een vriend van mij niet eens gezegd, dat de biechtstoel in feite de psychiatrische inrichting is voor de minvermogenden? Hij had volkomen gelijk.

Wij kunnen heel veel dingen veranderen, indien we teruggaan naar vrijwilligheid. Vrijwilligheid is op het moment niet erg in. Als je iets doet, dan moet je er iets voor krijgen, dan moet je er rechten aan ontfangen. Het feit, dat je iets doet omdat je het nodig vindt dat het gedaan wordt, bestaat bij veel minder mensen. En dan wil ik niet spreken over de manier waarop dat in een vereniging als deze of wat mij betreft bij de geitenfokkers of bij een aquariumvereniging bestaat, maar gewoon zoals ze in de gemeenschap bestaat.

Wij hebben deel aan een gemeenschap, dan moet het voor ons ook belangrijk zijn dat we in die gemeenschap iets presteren wat voor die gemeenschap van belang is en voor onszelf bevredigend. De bevrediging die wij vinden door de dienst aan de gemeenschap zou dan eigenlijk het loon zijn dat we verwerven. Velen zullen het er niet mee eens; daar zal ik mij graag bij neerleggen.

Als we, dat nu eens in geestelijk opzicht vertalen, wat krijgen we dan?

Er zijn heel veel mensen, die naar bewustwording streven. De meeste van hen echter streven naar bewustwording om zo meer te worden dan ze waren, niet om daardoor meer te kunnen zijn dan ze voor die tijd waren. Zij willen dus niet méér betekenis hebben voor anderen, maar ze willen zich a.h.w. boven anderen verheffen. Dat wordt niet als zodanig beseft en omschreven.

Het hele proces van die geestelijke bewustwording en alles wat je doet, gaat gepaard met een zekere gewichtigheid. Je kunt kritiek uitoefenen. Als je ziet hoe op het ogenblik in de meeste

partijen in de politiek een partijdiscipline geldt en zeker voor de fracties, die zodanig streng wordt gehandhaafd dat de persoonlijke vrijheid van overweging voor een groot gedeelte wegvalt, dan kunnen we ook zeggen: Degenen die daar zitten zijn in feite duur betaalde ja-zeggers. Of ze dat nu willen toegeven of niet, daar komt het wel op neer.

Op dezelfde manier kun je zeggen: Degenen die geestelijk streven en daarmee alleen bezig zijn zichzelf te verheffen en hun eigen geestelijk hoog-zijn te etaleren, zijn feitelijk ook alleen maar geestelijk begenadigde Ja-zeggers die één ding vergeten: dat de dienstbaarheid moet voortvloeien uit jezelf, uit je eigen besef en je eigen inzichten.

Het is natuurlijk krankzinnig, als je een bekend chirurg zoudt willen verplichten om veearts te worden of boswachter. Hij zou het misschien wel kunnen, maar zijn feitelijke bekwaamheid en roeping liggen op het terrein van de geneeskunde van mensen. Alleen, indien er niemand anders beschikbaar is, zou men diezelfde kennis moeten kunnen toepassen ook als het dieren betreft. Maar de eerste functie is voor de mens.

Voor de veearts geldt het omgekeerde: hij is er voor de dieren, maar bij het ontbreken van iemand die in staat is in te grijpen, zou hij zijn medische kennis wel degelijk ook moeten kunnen gebruiken voor de mens.

Een geestelijke genezer zal zich moeten beperken tot geestelijk genezen, omdat dat in de eerste plaats zijn taak is. Maar geestelijke genezing kun je nooit op de goede manier volbrengen, indien je niet beschikt over een zekere innerlijk gevoeligheid. Dan zijn er ogenblikken waarop je die innerlijke gevoeligheid ook op andere gebieden ten bate van je medemensen zult moeten gebruiken en wel wanneer er geen ander aanwezig is die datzelfde op dat ogenblik op de juiste wijze kan volbrengen.

Onze functie mag niet zo gespecialiseerd zijn. Wij zijn niet -alleen maar medium of alleen maar helderziende of genezer, of wat mij betreft alleen maar putjesschepper. Wij zijn mens; en als zodanig willen we functioneren. Wanneer die multifunctionaliteit wordt ontkend of wordt afgeremd, dan schuiven wij in feite een groot gedeelte van onze menselijke verplichtingen terzijde.

Dit geldt ook geestelijk. Geestelijk ben ik niet iemand die moet proberen boven of buiten de mensheid te staan. Ik zal iemand moeten zijn, die juist met zijn eigen kracht, met zijn eigen inzicht binnen het geheel van de mensheid werkt ten voordele van het geheel van de mensheid.

Ik ben bang, dat bij heel veel groeperingen die zichzelf als uitverkorenen of als de enige goeden beschouwen, juist deze vorm van dienstbaarheid teveel wordt verwaarloosd. En als men al diensten bewijst, doet men dat heel vaak om, hierdoor een erkenning van zijn eigen gelijk te verkrijgen.

Ik vind het heel mooi dat er zendelingen (priesters) zijn die geneeskunde studeren en dan als geneesheer in de Derde Wereldlanden gaan werken. Maar laten we ons dan even afvragen, of zij in de eerste plaats werken om de mensen te helpen of om in de eerste plaats zielen te winnen. Dan blijkt, dat ongeveer de helft van de studenten het winnen van zielen belangrijker vindt dan het genezen van mensen. En daar ligt dan de fout.

Het is een wat wonderlijke wereld waarin u leeft. Als ik op het ogenblik zie hoe de natuur overall huishoudt, dan kom ik tot de conclusie dat inclusief de ramp die waarschijnlijk binnen twee weken zal plaatshebben, de mensheid wel bereid is er iets aan te doen, maar dat men niet bereid is om na te gaan in hoeverre men zelf mede oorzakelijk is voor de rampen die gebeurd zijn, hetzij door nalatigheid hetzij door bepaalde dingen die men heeft gedaan.

Het is gemakkelijk genoeg te zeggen: Dan moet een ander de gevolgen maar dragen. Bij verontreiniging van grond is dat een van de meest voorkomende verschijnselen en heus niet alleen in Nederland. Menig bedrijf zegt: als het mij teveel kost om mijn afval op de juiste wijze te doen vernietigen, dan laat ik het wel ergens storten. Dan hoop ik maar dat de mensen daar geen schade van ondervinden. Dat mag je natuurlijk nooit doen. Maar zo zijn er ook mensen die zeggen:

Het is voor mij nu voordeliger om bepaalde denkwijze, te propageren

of om bepaalde feiten te onderdrukken. Dat is een geestelijke verontreiniging. En dan hopen ze er ook het beste van.

Maar is het wel reëel om aan te nemen dat er dan nooit iets kwaads uit kan voortkomen? Denkt men niet teveel in termen van zichzelf? Als u dit probleem bekijkt en u kijkt dan naar de inleiding die vandaag is gehouden, dan wordt u geconfronteerd met een aantal zaken die sommigen een beetje ongeloofwaardig voorkomen, voor anderen te vaag zijn; zoiets als een harmonisch netwerk. De werkelijkheid is echter, dat die dingen wel bestaan.

De werkelijkheid is, dat deze mogelijkheden inderdaad zich ontwikkelen. Maar daarnaast ligt ongetwijfeld de consequentie dat het niet volledig zal passen in uw manier van denken en van leven. De verandering kan namelijk niet plaatsvinden zonder dat er uiterlijk iets mee gepaard gaat. Aan de andere kant kan een uiterlijke verandering nooit werkelijk geschieden zonder dat er in de mensen een verandering tot stand komt.

De interrelatie tussen innerlijke wereld en uiterlijke wereld ontgaat de meeste mensen. Zij denken: als God mij maar zegent en mij mijn zonden vergeeft, dan is alles wel in orde. Dat is natuurlijk onzin. De kwestie is doodeenvoudig: al datgene wat ik doe, zal in mij en buiten mij plaatsvinden, ook als de uiterlijkheden misschien in de wereld verwaaien en vergaan. Wat in mij bestaat, kan alleen door mijzelf worden opgelost. En dat is de grote moeilijkheid.

De grote moeilijkheid voor iedereen die in de huidige tijd in deze wereld leeft is wel te beseffen dat al hetgeen je uiterlijk doet innerlijk consequenties heeft. En dat al hetgeen je innerlijk bent, doet, beseft gelijktijdig een verandering naar buiten toe impliceert. Je kunt niet het ene zonder het andere hebben.

De grootste fout die in deze dagen wordt gemaakt is misschien wel dat men er zo ontzettend over nadenkt. Men overpeinst met welke rituelen men het beste een medemens geestelijke kracht kan toezenden, kan troosten, kan genezen. Men overweegt welke watten en procedures noodzakelijk zijn om het verkeer voor anderen veilig te maken etc. Hierbij gaat men dus uit van een ritueel. Want een groot gedeelte van de wetgeving is ook meer ritueel dan werkelijk.

De meeste wetten worden namelijk aangenomen, omdat ze een verbetering zouden kunnen beloven voor de gemeenschap, terwijl men gelijktijdig weet dat het handhaven van die wetten onmogelijk is, zodat de feitelijke verbetering uitblijft. Op die manier is het innerlijk en uiterlijk precies hetzelfde.

Het ritueel is overbodig. Juist als je bezig bent met geestelijk streven, met geestelijk werken, dan is het heel erg belangrijk dat je leert de franje eraf te halen. Het is heus niet nodig om een half uur Aum te zingen en dan in een diepe meditatie een hoogste waarde te ervaren. Als je gewoon in jezelf die vrede, die rust vindt, dan is die hoogste waarde daar.

Het is ook heus niet nodig om allerlei ingewikkelde procedures in te stellen om aan een geestelijke genezing te werken. Op het ogenblik, dat je werkelijk het besef van de genezing in je kent en de wil tot genezen, zul je ontdekken: ik heb een mate van kracht. Werk met die kracht naar mate je voelt dat je haar bezit en je zult resultaat hebben.

Er zijn mensen die bezig zijn met de toekomst en die voortdurend proberen die toekomst naarstig te ontleden. Als u weet hoeveel verschillende schablonen van de toekomst zijn ontworpen door allerlei zeer deskundige instanties op grond van wetenschappelijk gefundeerde gegevens, dan zoudt u met uw oren klapperen. Vooral als u er achter zoudt komen dat die vaak tot volkomen tegengestelde conclusies komen.

Is het werkelijk zo noodzakelijk om daaraan een dergelijke procedure te wijden? Ja, de deskundigen zullen altijd 'ja' zeggen. Maar per slot van rekening, als je de dominee vraagt, of het noodzakelijk is zolang te preken, zal hij ook 'ja' zeggen, al is het maar omdat hij zichzelf zo graag hoort.

Het is dus veel verstandiger om zonder al die ingewikkelde procedures zo eenvoudig mogelijk jezelf in te stellen op datgené wat noodzakelijk is. En of dat dan horen, zien, genezen,

uitstralen van kracht en het ontvangen van geestelijke wijsheid is dat doet verder niet ter zake. Stel je in op datgene wat op dit moment noodzakelijk is.

Verbind er geen procedures aan, als je zover bent dat je weet, dat je iets hebt beleefd of dat je enige kracht hebt. In het begin is zo'n structuurtje heel aardig. Het werkt wat suggestief, het geeft je dus een zeker houvast. Maar als je een toren bouwt en je laat die tot het einde der dagen in de steigers staan, dan zal niemand ooit beseffen hoe schoon hij is.

Wanneer u in uzelf eenmaal een licht heeft ontwikkeld en u omgeeft het door steigers van beredeneringen, van rituelen én wat dies meer zij, dan zal er nooit uitkomen wat u feitelijk tot stand heeft gebracht. Gewoon in eerlijkheid en eenvoud datgene wat in u is zo goed mogelijk gebruiken, datgene wat in u mogelijk is op de eenvoudigst mogelijke manier tot stand brengen en vanuit uzelf uitstralen en doen uitwerken, dat is de werkelijke oplossing.

Het grote probleem in uw wereld is, dat alles zo ingewikkeld wordt gemaakt. Als we kijken naar de deskundigen, dan blijkt dat elke groep deskundigen weer een andere taal gebruikt. Als we kijken naar de mensen die menen dat zij het weten, dan merken we dat zij allen bepaalde emotionele beredeneringen gebruiken waaraan alle feitelijke argumenten voor een groot deel ontbreken. Er is voortdurend ritueel en procedure. Er is te weinig werkelijkheid.

Wij kunnen aan de wereld van vandaag heel weinig veranderen; die verandert zichzelf wel. Maar wat we kunnen doen, is onze benadering veranderen. Onze benadering van geestelijke waarden, van geestelijke mogelijkheden, van paranormale krachten en zelfs van ons gedrag in de maatschappij. Wij kunnen dit baseren op de eenvoudigst mogelijke benadering zonder langdurige beredeneringen en overwegingen, steeds uitgaande van het innerlijk gevoel van juistheid en daarnaast die redelijke erkenning van mogelijke procedures.

Op die manier kun je iets bereiken. Op die manier kan deze tijd veranderen. De problemen van vandaag de dag zijn problemen die mede tot stand zijn gekomen door die ingewikkeldheid.

Als een geestelijk net te weinig kans krijgt om zich te ontwikkelen, dan wordt het grotendeels belemmerd juist door deze zelfde procedure-belustheid; deze voortdurende behoefte aan rituelen en mooie woorden.

Ik weet, dat wij u niet veel anders kunnen geven dan woorden, maar het zijn niet alleen mooie Woorden. Wat wij proberen te geven is een

klein deel van de werkelijkheid van uw maatschappij, maar ook van uw innerlijk leven. Door eenvoud en rechtlijnigheid bereik je veel meer dan door alle procedurele methodiek.

Als u dat eenmaal goed heeft begrepen, dan zult u misschien eens een beroep durven doen op uw intuïtie, op het lichtje dat in uw woont en vandaaruit een keer reageren. En als u dat doet, dan zult u tot uw verbazing concluderen dat het vaak veel meer uithaalt dan al het werken volgens de regels.

EEN CONCERT VOOR TWEE LINKERHANDEN

Dat is eigenlijk het concert dat de mens het meest speelt. He heeft zelf maar één linkerhand. Hij begint te spelen in de hoop dat de tweede er als vanzelf bij zal komen.

Het concert dat hij speelt is op zichzelf misschien mooi, maar het kan alleen goed worden gespoeld, als je inderdaad twee linkerhanden hebt die bovendien in staat zijn harmonisch en goed samen te werken. Een samenwerking. Dat is eigenlijk de basis van de titel die u me geeft. Maar is samenwerking dan ook niet, als ik het mag opmerken, voor ons het bewustzijn dat we vele dingen niet alléén kunnen doen? We zouden dwaas zijn om te beginnen aan een concert voor twee linkerhanden, als we nog niet eens met twee handen tegelijk: 'moeder, er ligt een kip in het water' kunnen spelen. En dat doen de meeste mensen.

De pretenties zijn torenhoog, de werkelijke mogelijkheden klein. Wie wezenlijk in zich en vanuit zich waarheid wil vinden, zal eerst de bekwaamheid in zich moeten ontwikkelen. Maar wanneer hij die bekwaamheid bezit, dan zal hij ook ontdekken dat er anderen zijn welke die bekwaamheid kunnen aanvullen. Dan zul je ontdekken, dat je als mens nooit wezenlijk alleen staat, tenzij je dit zelf en bewust veroorzaakt.

Er zijn altijd contacten, er zijn altijd banden. Er is altijd een samenwerkingsmogelijkheid op velerlei terreinen. Maar wie wil samenwerken, zal in de eerste plaats moeten beseffen, ik moet zoeken naar datgené wat me aanvult; niet naar datgene wat minder is dan ik of wat meer is dan ik. Alleen datgene wat me de mogelijkheden geeft die ik zelf niet bezit.

Wanneer een mens zich wil bezighouden met geestelijke zaken, dan moet hij dat niet doen om daardoor los te komen van stoffelijke zaken zonder meer. Hij moet eerst zijn eigen geestelijke mogelijkheden en zijn erkenning van de stoffelijke praktijk zodanig toespitsen dat hij in staat is te erkennen waar een geestelijke kracht hem kan helpen om meer te zijn dan hij was. Als wij die eenheid en die twee-eenheid doorvoeren, komt er tenslotte het ogenblik van versmelting.

Dan krijgen we het probleem van de tweelingziel waarin twee wezens tot een twee-eenheid worden. Een eenheid, die dan veel meer kan en veel meer betekent dan elk van de twee afzonderlijk. Dat is de oplossing van het raadsel.

Een concert voor twee linkerhanden kan het best worden gespeeld door twee personen die een feitelijke eenheid vormen.

Ik mag u hier danken voor het zeer uitzonderlijke onderwerp dat in een andere samenstelling van de groep misschien als een uitdaging zou zijn gevoeld, maar waarvan ik alleen kan zeggen: het slaat zeer waarschijnlijk op vele dingen die je ook zelf wel eens probeert te bereiken. Misschien is men beschouwing een antwoord op de vraag waarom dat dan zo zelden gelukt.

LES 4 - OP WEG NAAR MORGEN

Wie de ontwikkelingen van de laatste tijd goed heeft gevolgd, heeft kunnen constateren dat we enerzijds te maken hebben met een terugkerende circulatie en dat we anderzijds ook te maken hebben met wetenschappelijke omwentelingen, die heel wat verder gaan dan men op het eerste gezicht zou zeggen.

De mensheid bevindt zich op een punt waarop een nieuw evenwicht moet worden gevonden. Dat dit evenwicht niet altijd even gemakkelijk zal worden bereikt, heeft u in de laatste jaren al kunnen constateren en ook de komende jaren geven daarvan ruimschoots blijk. Waar moeten we namelijk naartoe?

Een mens moet leren om alleen te staan tegenover hogere machten.

Hij moet een einde maken aan alle fantasietheorieën die zijn leven op dit ogenblik maar al te vaak regeren. Hij moet tevens een doorbraak tot stand brengen waardoor hij eindelijk komt tot het toegeven dat wetenschap een vorm van geloof is, zij het dat het meer gebaseerd is op feiten. Als ik kijk naar hetgeen de wetenschap de laatste tijd heeft ontdekt, dan kom ik tot de volgende punten:

1. Er is kennelijk iets in de ruimte, al weten we ook niet wat. Wij zijn zeker niet alleen in het al.
2. De oude opvattingen van hemel en hel zijn voorbij. Er is de laatste tijd - en dat niet alleen in de U.S.A. en Frankrijk maar ook in Rusland - geëxperimenteerd met wat men noemt 'effecten van dimensies'. Het is een mooie naam. Je zou kunnen zeggen: het gaat er doodgewoon om dat er naast het zichtbare nog vele onzichtbare werelden bestaan, zeer waarschijnlijk in een vergelijkbare tijd en op dezelfde plaats. Wat men ermee moet doen, weet men nog niet. De publicaties, daarover zijn zeer schaars. Maar men heeft het toch al zover gebracht dat men in staat is te veronderstellen dat veel van hetgeen men vroeger occultisme, paranormaal etc noemde of nog vroeger hekserij niet geheel zonder hand en voet is. Men begint te ontdekken dat er bepaalde kosmische wetten zijn die kennelijk niet behoren tot dit heelal, maar die men op een bepaalde manier toch werkzaam kan maken, zij het tijdelijk en plaatselijk.
3. Zeer interessant is daarnaast ook het onderzoek, dat nu al ongeveer 20 jaar loopt, naar mogelijke incarnaties. Daar voor is er wel een onderzoek naar geweest, maar dat was niet dermate massaal dat er conclusies uit te trekken waren. Het denkbeeld van incarnatie krijgt dan ook verstandelijk enige achtergrond. Op het ogenblik zullen er nog heel wat mensen zijn die het liever vermijden. Ik kan mij voorstellen dat men liever niet terugkeert in een wereld nadat men die heeft gemaakt tot dat wat ze nu is. Maar de feiten wijzen steeds duidelijker aan dat althans voor sommige, zo niet voor alle mensen, reïncarnatie een feit is.

Dat is een aantasting van een groot deel van de religieuze opvattingen en vooral van de besloten kerkelijke opvattingen die er overal op de wereld zijn. Men kan aan de andere kant zich ook niet helemaal verlaten op al die meditatieve bewegingen die zeggen dat men zich helemaal moet losmaken van zijn eigen werkelijkheid, van zijn eigen wereld. Men moet gewoon zichzelf zijn en net doen alsof de wereld niet bestaat. Dat betekent een revolutie; een omwenteling die vooral een psychische is.

De normale gang van zaken gaat verder. Dat is ook begrijpelijk als we ons realiseren dat veel van hetgeen er op dit ogenblik geschiedt, behoort tot plannen die misschien al ontworpen zijn voor de Tweede Wereldoorlog. Een enkele daarvan zou je zelfs terug kunnen volgen tot de Eerste Wereldoorlog.

Bestedingen die in deze tijd worden gedaan zijn over het algemeen tenminste 10 jaren van tevoren reeds ontworpen en aangenomen. Die vertraging blijft er natuurlijk in zitten. Dus uiterlijk, economisch en zelfs sociaal, zijn de veranderingen niet zo goed kenbaar.

Stel u echter voor, dat een onevenwichtigheid in het menselijks denken invloed zou hebben op de evenwichtigheid van de natuur temidden waarvan u leeft. Mensen hebben invloed op de natuur. Niet alleen door de stoffen die ze produceren, maar wel degelijk ook door de wijze waarop zo denken; de mentaliteit die ze uitstralen.

Als wij constateren, dat de laatste tijd ook onverwachte en niet te voorziene rampen hebben plaatsgehad juist in gebieden waar omwentelingen veel zijn of waar een zeer hevige strijd is tussen degenen die denken dat ze modern zijn en degenen die willen teruggrijpen naar de oude overleveringen, dan zien we als vanzelf dat de wereld aan het veranderen is en dat de natuur daaraan een handje meehelpt.

De grote dreiging gaat op het ogenblik uit van twee super-machten. Als we kijken naar de basis ervan, dan blijkt dat beide super-machten in feite religieus gebaseerd zijn. Dat zou men misschien op het eerste gezicht niet zeggen, maar toch zijn de Amerikanen in hun denken voor een groot gedeelte tenminste bepaald door wat men zou kunnen noemen: protestants christendom.

Het zijn heus niet alleen de beslissingen van het gouvernement. Het zijn net zo goed de acties van de vakbonden waardoor steeds meer mensen in Engeland onder druk komen te staan en daardoor zelfstandig gaan denken. Deze zelfstandigheid wordt bevorderd door de behoefte van de gelovigen om hun eigen denkwijze en orthodoxie in steeds sterkere mate aan anderen op te leggen. Daarvoor heeft de Paus een aantal nieuwe bisschopsbenoemingen gedaan o.a. in Nederland. Daarmee heeft hij ongetwijfeld aan de ontkerstening van de betrokken gebieden bijgedragen. Hij beseft het zelf niet, maar daarvoor is hij dan ook Paus en onfeilbaar.

Al deze dingen bij elkaar pakkend komen wij tot een terugkeer naar het zelf denken, zelf zijn en daarbij de behoefte aan een persoonlijke drijfveer.

Een persoonlijke drijfveer is voor een mens zelden alleen in feiten gelegen. Men heeft een droom. Men heeft een innerlijke visie. Men heeft een zelferkenning. Daardoor wordt men in zijn handelen - bewust of onbewust - bepaald.

Stel, dat steeds meer mensen die persoonlijke drijfveer krijgen. Steeds meer mensen gaan werken met hun eigen inhoud en mogelijkheden. Dan is het ook duidelijk dat bij steeds meer mensen het geheel van de persoonlijkheid en niet alleen het stoffelijke gedeelte een rol spelen. De nu vaak zo sterk onderdrukte geestelijke drijfveren, die bij een incarnatie toch bepalend zijn voor de ervaring die men moet opdoen, zullen in steeds sterkere mate gaan overheersen.

Ze zullen het gedrag, het lot, maar ook het denken en de bewustwording van de mensen gaan beïnvloeden. Als dit het geval is, dan zal dat zeker niet slechts beperkt blijven tot zwevende geestelijke belevingen waarbij nu de een, dan de ander als op een gouden lotus gezeten boeddha, zich boven de massa probeert te verheffen. Dan is dat een revolutie die tegen alle vaststelling en regel in gaat.

Bewijzen, die eens zijn geleverd in de wetenschap, zal men opnieuw trachten te leveren, maar ook om ze op onregelmatigheden te controleren. Datgene wat men staatkundig heeft gedaan en wat altijd met bepaalde theorieën goed te praten is geweest, komt nu onder uur te liggen. Men zal kijken naar de fouten. Men zal zich afvragen of de fouten niet ingebouwd zijn in het systeem en daardoor het systeem ondermijnen.

Als we vrezen voor oorlog, dan moeten we zeggen: mensen hebben altijd gevochten. Kaïn is ermee begonnen. Hij heeft Adam de hersens ingeslagen. Ongetwijfeld was dat ook niet te voorkomen geweest, als Adam vóór die tijd de eerste UNO had ingesteld.

Er is gewoon een zekere strijdlust, een drang tot strijd in de mensen. Deze drang is altijd gericht tegen de andere. Ze zou gericht moeten zijn tegen het andere; dus tegen al datgene wat niet harmonisch is. Nu kiest men mensen uit en prefereert deze mensen dan te zien als

het symbool of misschien zelfs de feitelijke oorzaak van alles wat verkeerd is gegaan. Hoe vaak zijn er geen programs geweest; Jodenvervolgingen.

Hoe vaak zijn de zigeuners niet verjaagd of zelfs vermoord. Hoe vaak zijn niet minderheidsgroepen overal in het gedrang gekomen juist omdat zij tot symbool werden gemaakt van een falen dat in feite tot de gehele gemeenschap behoort. Maar als de onfeilbaarheid van die gemeenschap niet gehandhaafd kan worden, dan kunnen we wel oorlogen krijgen, maar we kunnen geen oorlogen meer krijgen waar iedereen achter staat.

De mensen denken zelf. Teveel mensen overwegen voor zichzelf wat de consequenties zijn; wat zijn persoonlijk daaraan juist of onjuist vinden. Daarmee is de discipline waarop tot nu toe overal het hele bestel berust in een zo ernstige mate aangetast dat we juist door gebrek aan discipline kunnen rekenen op verandering en daarmee op een nieuwe ontplooiing.

Oorlog komt er dit jaar (1984) ongetwijfeld nog een paar keren. Een wereldoorlog niet. Atoombommen worden gebruikt door staatslieden om het gewone volk bang te maken meer nog dan elkaar. Want de dreiging van een algehele vernietiging kun je gebruiken om de mensen op te zwepen, om hen hun redelijkheid te laten verliezen. Maar ook dat wordt steeds meer beseft.

Het denkbeeld, dat een enkele gek maar op een knopje hoeft te drukken, maakt langzaam maar zeker plaats voor het besef dat geen enkele gek de kans krijgt om op een knopje te drukken. En dat betekent weer dat daarmee een grote machtspositie, o.a. in de wapenindustrie maar ook in het onderzoek (research) wordt aangetast. En dat deze zich moeten gaan richten op het werkelijk noodzakelijke. Dit impliceert, dat ook hier het denken moet veranderen.

Dan zijn er geen algemene morele normen meer; die zijn er nooit geweest. Ze werden alleen aangepaard. Maar als er geen algemene normen meer zijn, dan moet elke mens gaan zoeken naar die morele normen welke voor hem of haar aanvaardbaar zijn. Dan moet men gaan leven met nieuwe mogelijkheden. Nieuwe mogelijkheden kun je pas vinden, als je ergens een persoonlijke God hebt ingebouwd of een persoonlijke krachtbron hebt aangeboord.

De mens zal of hij wil of niet - voor een groot gedeelte naar binnen moeten kijken. En als je je nu afvraagt of er dan in het komende Jaar ontstellende veranderingen zullen zijn, dan heb ik u het antwoord eigenlijk al gegeven. Dit kan eenvoudig niet uiterlijk. Dat kan alleen in kleine symptomen kenbaar worden, omdat het gehele sociale en economische proces op aarde zodanig is ingericht dat het 15 tot 20 jaren duurt voordat een verandering gaat doorklinken in de openbare machtsuitoefening, de openbare mening en wat u verder maar verkiest. Maar ze is er wel.

Ik wil niet spreken over die grote revolutie waardoor de geest dichterbij de wereld komt. U zult daar te zijner tijd vanzelf wel mee geconfronteerd worden.

Is het u niet opgevallen dat er in de laatste tijd veel meer gezonde zijn, veel meer mensen die paranormale krachten ontwikkelen en gebruiken dan er lange tijd, althans officieel, op aarde hebben geleefd? Dat er ook meer mediums zijn en dat de kwaliteit van die mediums sterk aan het veranderen is de laatste tijd. Al die dingen zouden u moeten zeggen: Wij leven naar een wereld toe waarin een totaal nieuwe ontwikkelingsmogelijkheid voor de mensheid open ligt.

Nu ik dat alles heb gezegd, zou ik in verband met de veranderingen die de toekomst zo sterk bepalen nu nog enkele punten willen aanstippen die niet zo algemeen bekend zijn als het voorgaande.

Er leven in de elementen overal entiteiten. Dat wil zeggen: er zijn levende wezens (energiewezens) die leven op uw zon. Er zijn kristallijnstructuur wezens die leven in de kern van de maan. Ze zijn u totaal vreemd. Maar ze hebben een uitstraling En een bewustzijnsvorm. Dat geldt voor de planeten en ook voor andere sterren.

Overal is er een vorm van geestelijk leven. Omdat de vormen zo sterk afwijken van de wenselijke is een direct contact niet denkbaar. Maar als de mensheid langzamerhand terugkeert naar dat maar individueel levend bestaan, naar een innerlijk afstemming die in het

bijzonder is gericht niet alleen op mensen maar ook op een situatie waarin de mensheid als geheel en ook de persoon in kwestie verkeert plus de krachten die de persoon in zich kent, dan zullen er harmonieën kunnen ontstaan misschien met de zon, met de maan, met veraf gelegen sterren. Wie zal het zeggen. Dat betekent, dat het denken van de mensheid als geheel zal worden verrijkt met niet-aardse kennis, met niet-aardse denkbeelden en zelfs met niet-aardse kunstvormen.

Ik neem aan, dat de tekenen daarvan in deze dagen nog niet duidelijk zijn, maar dat ze in de komende 15 jaren in toenemende mate reeds kenbaar zullen worden. En wel voornamelijk op het gebied van de kunst, daarnaast indirect op het gebied van wetenschap, vooral natuurkundige proefnemingen, omdat hier namelijk de z.g. inspiratie een grote rol gaat spelen.

Deze inspiratie is dus van niet-aardse oorsprong. Het heeft niets maken met stemmen die uit de ruimte komen; die zullen er ook wel een enkele keer zijn. Er zijn altijd een paar zendelingen van elders die proberen de aardbevolking op te heffen tot een nieuw geestelijk peil. Waarbij men echter een ding vergeet, dat men zo'n zwaar gewicht niet zo gemakkelijk omhoog krijgt en dat het ook niet voldoende is om de mens op te blazen om hem te laten opstijgen als een luchtballon. Eerder is hij als een kikker die zich opblaast; die klapt uit elkaar. Je moet dus proberen de mens van binnenuit lichter, vrijer te maken.

Deze vrijheid heeft weinig te maken met datgene wat er op het ogenblik voor doorgaat. Het heeft meer te maken met de algemene in de mens geïnjecteerde droombeelden die op politiek of economische gronden stoelen, met het persoonlijk denken, het werkelijk persoonlijk onderbewustzijn, de concentratie waardoor je innerlijk verder gaat. Het is zeker denkbaar dat in de komende 15 jaren vooral de zonne-invloeden een grote rol zullen spelen. In de natuurkunde zou dit betekenen: een aantal nieuwe onthullingen en ontdekkingen op het gebied van krachtvelden en straling. Het zou daarnaast geestelijk ook kunnen betekenen: het vinden van een innerlijke weg tot licht en ruimte. Een innerlijke ruimte bestaat in elke mens. Het is namelijk het concept van de oneindigheid waarin hij vertoeft. Voor de meeste mensen is die oneindigheid heel erg eindig. Hoeveel mensen denken niet aan zichzelf als iemand die is voorbestemd voor Sarte's huis Clos waarin men in eenzaamheid zijn ronden zit uit te wisselen met anderen en gelijktijdig ten onder gaat aan de ergernis die de confrontatie opwekt.

Neen, we moeten er rekening mee houden dat die innerlijke ruimte gaat toenemen. De vromen waarin dit zich uiterlijk manifesteert zijn voorlopig niet zo hoop gevend, omdat we altijd nog te maken hebben met een streng geregimenteerd geheel. Een geheel waarvan de ontwikkeling zodanig in de toekomst is vastgelegd dat een variant niet kan worden toegestaan.

Maar de slagvaardigheid gaat toenemen naarmate het innerlijk licht en de innerlijke ruimte toenemen. Dat betekent, dat nieuwe wegen kunnen worden gevonden.

Wat voor wegen zouden wij ons daarbij kunnen voorstellen? De mens kan door in zich zijn eigen kracht en mogelijkheden te ontdekken niet alleen helper worden van anderen, maar hij kan ook voor zichzelf a.h.w. een bijzonder plaatsje krijgen, een soort eigen nis, zoals de vreemde Goden in Rome eens kregen in het Pantheon en soms zelfs op het Forum.

De mens die innerlijk ruimte heeft doorziet vele dingen. Dat wil zeggen dat hij niet achteraf reageert, maar enorm slagvaardig bijna gelijktijdig of zelfs op den duur vooruit lopend op de ontwikkelingen die voor de meesten dan toch nog onverwacht komen. Het betekent, dat degenen die innerlijk licht hebben niet alleen geestelijk maar zelfs ook materieel grote voordelen zullen kennen.

U weet, dat degenen die de meeste voordelen hebben op aarde volgens de menselijke structuur ook een grotere mate van macht krijgen. Als je door macht wordt begoocheld, dan wil je die alleen maar groter maken. Maar als macht alleen een bijproduct is van je bestaan, dan zul je haar hoogstens gebruiken om je eigen weg van bestaan eenvoudiger en duidelijker te manifesteren. Daarmee hebben we dan een voorbeeld van een functie gekregen. Ik meen, dat zeer veel voorbeelden, sommige zelfs in de nabije toekomst, ertoe zullen bijdragen dat de mensen anders gaan denken en vooral anders gaan reageren.

Nu vertel ik u dit allemaal. Er zijn echter punten bij, zoals de wezens die leven in de zon, waarover we voorlopig maar niet zullen debatteren. Dat komt later wel een keer. Laten we ons eens afvragen: in welke mate kunnen wij aan deze ontwikkeling, deze vernieuwing, deel hebben en wat betekent dat? Dan geldt het volgende:

1. Probeer u los te maken van al datgene wat u is geleerd zo goed u dat mogelijk is. Geen besef van deugd, geen besef van schuld. Leef in uzelf en probeer in u, zonder dat er verder maar iets aan toe te kennen als kwaliteit, een eigenschap te vinden die voor u licht is. Licht is het symbool voor de mens van erkenning, kenbaarheid, maar ook van een zekere koestering en een zekere verbondenheid.
2. Uw uiterlijk gedrag zult u moeten aanpassen aan de wereld om u heen. U bent niet in staat om eenvoudig u gedrag te wijzigen en daarmee even de wereld te veranderen. U brengt de wereld op den duur alleen maar in conflict met uzelf. Dat is energie verspillen en niet iets bereiken. Probeer dus op wat men noemt het persoonlijke vlak die vrijheid zo goed mogelijk te gebruiken. Ontga de regels van de gemeenschap waar dat mogelijk is. Conformeer u eraan waar ze op dit moment althans niet te ontgaan zijn.
3. Geloof niet in macht. Er bestaat geen enkele werkelijke macht behalve de macht die in de mens zelf is gelegen. Deze is alleen geldend voor hemzelf en de directe relaties die hij schept door tijdelijk een ander als deel van zijn eigen kracht en eigen mogelijkheden op te nemen. Maar zoek wel naar de kracht waardoor u uzelf kunt zijn en wees altijd bereid om degenen die eventueel harmonisch kunnen zijn tijdelijk toe te laten. Houd niemand vast. Laat ieder zijn eigen wegen gaan. Dat is misschien een beetje moeilijk, maar het is over het algemeen de beste weg die u kunt kiezen.
4. Er zijn heel veel denkbeelden en inspiraties die u niet kunt thuisbrengen. Het is dan reuze leuk te vertellen dat deze of gene geest u is komen helpen. Of als u tot een andere groep behoort, dat het een heilige is geweest. Of als u tot nog een andere groep behoort, dat het wel de H. Geest geweest moet zijn. Benoem uw inspirators niet, maar stel ze op de proef. Ook het schijnbaar onlogische, het schijnbaar en ondenkbare dat in u oprijst, moet ergens een basis vinden in de werkelijkheid, zij het dat het nog niet uw aardse werkelijkheid is. Dat impliceert dat u moet kijken in hoeverre een deel of het geheel daarvan toepasbaar is. Breng al datgene wat inspiratief in u opkomt in praktijk, maar doe het zo, dat u daardoor geen conflicten met de uiterlijke nog bestaande wereld veroorzaakt.
5. Het is belangrijk dat u mediteert. Het is belangrijk dat u contemplatief of anderszins uw wereld zo nu en dan even achterlaat. Maar maak dit nooit het doel van uw leven; het is een middel. Het is een middel om de krachten in u een betere toegang te verschaffen tot het geheel van uw bewustzijn en uw gevoelsleven. Die banden zijn belangrijk, niet de meditatie en de concentratie-oefeningen op zichzelf. Probeer dan door regelmatig toch even te mediteren en eens even na te denken of te dagdromen in u die toestand van ontspanning te bereiken waardoor andere dalen van uw persoonlijkheid, maar ook invloeden van buiten u kunnen beroeren en u denkbeelden kunnen geven over de wijze waarop u verder moet gaan. Op deze manier kunt u bijdragen aan uw persoonlijke integratie in de vernieuwing die nu eenmaal onvermijdelijk is.

Dan heb ik nog een raad, al zal die niet door iedereen in dank worden aanvaard. Dat is meestal zo, als je die raad geeft.

Realiseer u dat het mogelijk is om dingen niet te doen, niet te hebben. U kunt het zonder heel veel dingen best stellen, als het erop aan komt. Op het ogenblik, dat u op, welke manier dan ook in conflict raakt met de denkbeelden en ontwikkelingen van de wereld buiten u, vraag u dan eens af wat u terzijde kunt zetten, wat u niet kunt doen, wat u kunt laten. Op deze manier maakt u zich veel minder afhankelijk van de willekeur van anderen.

Als men eenvoudig decreteert dat brood weer zoveel duurder moet worden, dan zoudt u misschien een tijdje aardappelen kunnen eten. Aardappelen zijn ook gezond.

Als het licht veel duurder wordt, dan zoudt u kunnen overwegen in welke mate u kunt overgaan tot de oude en toch zo gezellige verlichting met kaarsen of olielampen.

Het klinkt een beetje dwaas, maar erg praktisch. Als men u zegt dat u de eeuwige zaligheid alleen kunt verwerven door zus en zo te handelen en te geloven en u vindt dat de prijs te hoog is, probeer dan in uzelf enige zaligheid te vinden. U zult ontdekken dat u het daarmee nog best kunt redden.

Ik weet wel, dat het niet prettig is. De meeste mensen zeggen: wij moeten meer van alles hebben. Neen, wij moeten terug gaan naar onze werkelijke behoeften. Waar het die behoeften betreft, moeten we dan ook zorgen dat ze wezenlijk worden vervuld en niet alleen maar door uiterlijkheden worden aangevuld. Een vaatwasmachine is misschien heel aardig. Als u ziet wat ze kost, niet alleen aan investering, stroom enz., maar ook nog een persoonlijke inspanning, dan zult u tot de conclusie komen dat de meeste mensen het beter zonder kunnen stellen. Naar dat soort zaken moet u kijken.

Als u naar een kerkelijke plechtigheid gaat en die doet u niets, dan gaat u ergens anders heen. Als u het nergens kunt vinden, misschien dat dan het ruisen van de zee u iets kan zeggen of het voorbij drijven van de wolken. Wees reëel.

Als u in een kerk iets vindt, ga daar naartoe. Als u er niets kunt vinden, ga elders heen. Als u het zonder iets kunt stellen waarvoor men van u grote offers eist, doe het dan zonder, zelfs.

Als het de Orde der Verdraagzamen betreft. Want juist het komen tot een eigen besef, tot een eigen levenshouding is deel uitmaken van de vernieuwing en gelijktijdig bijdragen aan de vernieuwing van de wereld om u heen.

Bestaande machten, krachten en gebruiken blijven alleen zolang een ieder beheersen, als men zich daardoor voortdurend laat bepalen. Daarmee heb ik dan ook deze appendix afgewerkt en kom ik aan het einde van mijn betoog.

Realiseer u dat veel onrust in het komende jaar in wezen een teken is van de verandering die plaatsvindt. Dit geldt zelfs voor ongevallen in de natuur. Het betekent zelfs heel vaak dat technische mislukkingen zijn terug te brengen tot deze behoefte, deze noodzaak tot verandering. Laat u daardoor niet overbluffen.

Zeker, het is jammer als er weer honderd mensen uit de lucht zijn gevallen. Het is verschrikkelijk als er op een autoweg ineens zomaar 80 mensen zwaar gewond, verminkt of dood zijn. Ik ben het met u eens, maar dat gaat voorbij. Als je dood bent, begin je alweer aan een nieuw leven. Laat u dus daardoor alstublieft niet overweldigen. U kunt zeggen. Ik vind het jammer voor degenen die erbij betrokken zijn. Zeg niet: Wij moeten alles doen om het te voorkomen. Zeg: Wij moeten alles doen om de oorzaak te vinden.

Die oorzaak ligt in de verkeerde instelling van de mensen, het verkeerde gebruik van menselijke mogelijkheden. Het ligt wel degelijk ook in een onjuiste mentaliteit, een onjuiste geestelijke instelling. Al die gebeurtenissen zouden u dus een beetje onverschillig moeten laten.

O, natuurlijk, als Nederlander heeft u het recht om luidkeels en gepijnigd te schreeuwen dat het een of ander gouvernement dat zijn uitgaven niet in bedwang weet te houden weer extra in uw beurs wil tasten. U moogt het voor mij doen, maar probeer dan ook gewoon te zeggen: Eigenlijk is het niet belangrijk. Ik kan wel anders. Zeg niet: ik kan zonder, maar ik kan anders.

Wanneer u dan aan het einde van het jaar hoort dat er zoveel dreiging is en dat nu toch de 3^e wereldoorlog bijna onvermijdelijk is, haal uw schouders op en zeg tegen uzelf: wanneer ik dood ga, weet ik misschien niet precies, maar wat ik nu kan en moet doen besef ik wel. Laat mij vandaag leven en vandaag datgene doen wat voor mij verantwoord is. Al het andere komt later wel.

Je moet in je leven de revolutie die deze hele wereld doordeesemt laten meespelen. Je moet deel zijn van de verandering. Alleen zo kun je de vreugde ervaren van de verlichting die innerlijk en door je naar buiten werkend daarvan het resultaat kan zijn.

❖ *Hoe beleeft men de innerlijke ruimte?*

Het beleven van de innerlijke ruimte betekent in jezelf keren zodat alle besef van je wereld verdwijnt. Daarna kan een gevoel van ruimtelijkheid optreden dat vaak gepaard gaat met een gevoel van zweven. Wanneer je dan je aandacht richt op het omringende, ontstaat een begrip dat ruimtelijk is. Deze innerlijke ruimte blijkt bovendien doorspekt te zijn met allerlei kleuren of stralen van kracht. Daarbij kan in de innerlijke ruimte een aantal beelden aanwezig zijn, maar deze zijn altijd het product van het eigen denken. Dit is het beleven van de innerlijke ruimte.

BIJGELOOF

Wij zouden misschien moeten spreken van de helderziende en de zemen lap.

Helderziendheid is een waarnemen van datgene wat visueel niet zonder meer constateerbaar is. Helderziendheid heeft een groot aantal verschillende verschijnselen die gaan van optische illusie tot een innerlijk zien dat alleen als omschrijving naar buiten komt en verder geen eigen visuele indrukken met zich brengt.

Nu zijn er zeer veel mensen in meer of mindere mate helderziend in deze tijd. Sommigen zien gezichten. Dat is niet zo erg. Per slot van rekening, er zijn zoveel gezichten in het dagelijkse leven dat een of meer u zeker niet zullen storen. Soms zie je ook gestalten. In andere gevallen zie je eerder een vage beweging. In al deze situaties geldt het volgende: een helderziende waarneming op zichzelf is nietszeggend. Ze krijgt eerst haar betekenis, als ze optreedt in een zeer bepaalde context. Daarom heeft het weinig zin om je zonder meer aan de helderziende waarneming te wijden.

Wilt u scherp en helder beseffen wat er gaande is, dan zult u in de eerste plaats altijd moeten uitgaan van het standpunt, dat een beeld alleen kan ontstaan onder bepaalde omstandigheden. Het is namelijk zo, dat een werkelijk helderziende waarneming altijd dan plaatsvindt als in de persoon zelf een voldoende harmonisch aspect aanwezig is. Een harmonisch aspect omschrijven is een beetje moeilijk. Ik zal het echter proberen.

Wanneer u zeer geërgerd bent, is het mogelijk dat u onaangename gezichten ziet of dat andere soortgelijke paranormale manifestaties zich plotseling in uw omgeving vertonen. Hoe het ook zij, door na te gaan bij welke stemming en eventueel welke schietgebedjes die u prevelt een paranormaal verschijnsel zich aan u manifesteert, gaat u begrijpen waar de samenhang ligt. Wanneer u bijzonder mooie waarnemingen doet of bijzonder nuttige, dan heeft het ook zin om diezelfde situatie te herscheppen en daardoor, te komen tot een vergelijkbaar beleven.

U kunt op deze manier dan contacten krijgen met een andere wereld of met andere persoonlijkheden. Dezen kunnen u dan bijstaan met het oplossen van problemen. Als de manifestaties hoofdzakelijk negatie zijn (soms lijkt het wel of een paar geesten aan het mensje pesten zijn), dan is het verstandiger om daar niet of zo weinig mogelijk op te reageren.

Wilt u dergelijke verschijnselen weg hebben, realiseer u het verschijnsel en verwerp het. U kunt desnoods zeggen: "Wilt u zo goed zijn te verdwijnen" of iets van dergelijke betekenis. Het hoeft niet altijd verbaal even juist te zijn. U zult over het algemeen het contact dan ook verbreken.

Wanneer u visioenen heeft (die horen ook bij helderziendheid) dan wordt het wel moeilijker. Een visioen is doorgaans een afgesloten zeer beperkte episode waarvan de plaatsing in de tijd en in de ruimte aan de fantasie wordt overgelaten. Visioenen waarin steeds weer dezelfde factoren een rol spelen hebben betekenis. Ga na wat uw stemming of toestand was op het ogenblik dat die visioenen optraden. Als u dan een relatie legt tussen uw gesteldheid op dat moment en de waarneming, dan kunt u ongeveer begrijpen wat het visioen wil zeggen. Het kan u echter geen definitieve tijdsbepaling geven. Zelfs als u een kalender ziet die u kunt aflezen, dan is het nog de vraag of de juiste blaadjes zijn afgescheurd.

Zoekt u in deze tijd van omwenteling naar helderziende belevingen van hogere waarden, dat zou ik mij kunnen voorstellen, dan geef ik u wel de raad om vooral niet te hoog te mikken. Per slot van rekening, het verschil tussen een engel en een duivel is meestal de naam plus de intentie. De uiterlijke verschijningsvorm zegt daaromtrent meestal heel weinig. Laat u dus niet verleiden om al te hoge zaken na te streven. Probeer gewoon licht te zien of een geest van licht. Wanneer u daarmee wordt geconfronteerd, onderga de uitstraling ervan. Heeft u eventueel een vraag te stellen, stel die dan terwijl u in die stemming bent. U zult tot u verbazing merken dat u – als u werkelijk de uitstraling ondergaat – 9 van 10 vragen vergeet. Dat is maar goed ook, want ze waren toch niet belangrijk.

De kwestie van de z.g. droomvisioenen (wat ook wel voorkomt) heeft indirect iets te maken met helderziendheid. Helderziendheid pleegt vaak bewust ondergaan te worden, terwijl een droomvisioen uit de aard der zaak voornamelijk tijdens de slaap of de korte aanloop periode vóór dan wel na de slaap plaatsvindt. Dergelijke dromen zijn in 9 van de 10 gevallen symbooldromen. Dus alweer, u heeft niet te maken met een voorspelling zonder meer. U heeft te maken met een aantal symbolen. Die symbolen kunnen staan voor gevaar, voor een gevoel van machteloosheid, voor een gevoel van macht, voor een gevoel van gezonden zijn etc.

Het is belangrijk dat u dergelijke dromen vertaalt in het begrip dat in de symbolen voor u is gelegen. Wilt u dan later en vaak bewust daarop verder doorgaan, vooral als u de dromen enkele malen heeft gehad, dan lijkt mij dit nuttig. U zult dat het best als volgt kunnen doen: realiseer u nogmaals het symbool dat u het laatst heeft gezien. Of dat nu een hijskraan, een vliegtuig was of bij wijze van spreken een fiets zonder trappers. Stel u dit goed voor ogen en probeer u te realiseren wat het voor u betekent. Als u dat heeft gedaan, houdt u alleen dat beeld voor ogen. U zult tot uw verbazing zien dat het beeld niet vast staat. Het verandert zo ongeveer als een televisiebeeld in de eerste dagen waarop een ernstige spreker dor een kleine storing plotseling zijdelingse schokken in zijn verschillende onderdelen ging vertonen. Wanneer een dergelijk vervormingseffect optreedt, let dan op de vervorming en laat de voorstelling rusten. Er concretiseert zich dan een ander, meestal betrekkelijk vaag beeld dat echter wel gereleerd is met uw ogenblikkelijke mogelijkheden, met eventueel geestelijke of andere persoonlijkheden met wie u verbonden bent. Ga daar zoveel mogelijk op in en u krijgt een steeds helder wordend beeld; het wordt scherp gesteld.

Wanneer de vaagheid is verdwenen, zult u zien dat er op de achtergrond nog allerlei vage beelden zichtbaar blijven. Laat die vage beelden voor wat ze zijn. Richt u alleen op die voorstellingen welke u scherp heeft ontvangen. U zult dan zien dat in uw denken een verklaring daarvoor oprijst. Die verklaring kunt u voorlopig als juist aannemen, maar een volgende keer gaat u uit van het laatste scherpe beeld dat u heeft ontvangen. Hierdoor krijgt u een aantal impulsen. Een soort inspiratie, die duidelijk maakt wat in feite de waarneming betekent.

Ditzelfde zouden we ook kunnen toepassen op allerlei helderziende waarnemingen. Het is heel leuk, wanneer u in een huis komt en u ziet plotseling een voetgangerspad midden door de huiskamer lopen waarop dan oude dames, oude heren, kinderen lopen al dan niet in u de kleding van vorige eeuwen. Kies daaruit één beeld. Een beeld dat, scherp genoeg heeft gezien. Bouw dit in gedachten op. Tracht het beeld voor ogen te houden. Concentreer u voortdurend op het in stand houden daarvan. Er zullen daardoor veranderingen in uw afstemming optreden. Deze veranderingen geven u den Vaak de mogelijkheid inspiratief een verklaring te ontvangen of althans de reden van de verschijning te bevroeden.

Als u in deze tijd zo nu en dan paranormaal bent, moet u maar denken dat u niet de enige bent die in deze tijd abnormaal waarneemt en reageert. Maak er geen groot drama van. Acht u ook niet verheven als u zoiets krijgt, want dat bent u allesbehalve. U bent een gewoon mens. U heeft alleen iets van de gevoeligheden, die in elke mens bestaan, op dit ogenblik bijzonder goed en scherp gebruikt. Door u te realiseren wat u doet, door steeds weer terug te keren tot het beeld en van daaruit a.h.w. de verklaring in u te laten doorwerken, verscherpt u uw mogelijkheden.

Er komt een ogenblik, dat de waarneming al automatisch de intuïtie met zich brengt. U krijgt dan de reden van de waarneming. Zonder dit is het zinloos; dan kunt u eraan voorbij gaan.

Heel veel waarnemingen zijn op zichzelf tamelijk zinloos en redeloos. Ze kunnen ontstaan doordat u toevallig in contact komt met een ronddwalende geest. Ze kunnen zelfs ontstaan doordat er in uw omgeving de een of andere invloed werkzaam is waardoor herinneringen tijdelijk worden uitgestraald.

Een helderziende moet ook altijd proberen te komen tot een punt van neutraliteit. Nu is niets zo moeilijk in deze tijd zeker als neutraal te zijn, Als je tegenwoordig zegt dat je politiek neutraal bent, dan verwacht men dat je op de Centrupartij gaat stemmen. Je moet dus werkelijk proberen innerlijk neutraliteit te bereiken.

Een actief helderziende, die absoluut neutraal is en die zich die neutraliteit door training heeft verworven, kan namelijk ook invloeden van anderen overnemen. Hierdoor is het mogelijk te schouwen in het leven of althans in de uitstraling en het besef van anderen.

Bedenk wel, dat hetgeen u waarneemt voor een groot gedeelte mede door de herseninhoud van uw sujet of uw patiënt wordt bepaald. Het is dus niet zo, dat u dingen ziet welke voor die patiënt zonder meer bestemd zijn. U ziet dingen, die de patiënt zelf meedraagt en in zich eventueel verborgen houdt.

Als u een aantal van deze beelden doorkrijgt, dan is het alweer belangrijk om u te concentreren op één daarvan. Nooit proberen alles te verklaren, want wat u dan overhoudt is een soort geestelijke hutspot met onzin als klapstuk. Probeer eenvoudig door die concentratie de betekenis van deze voorstelling in u te laten opwellen. Laat u niet verleiden een omschrijving te geven van de waarneming. Dit is over het algemeen een terugkoppelingseffect waardoor de emoties en eventueel andere denkbeelden bij degene voor wie u waarneemt zodanig sterk werken dat daardoor een misleiding en een eenzijdigheid van waarneming optreedt. Geef de conclusies weer. Pas na de beëindiging van het professionele contact kunt u eventueel nog zeggen wat u heeft waargenomen, maar daarna moet u absoluut ook niet meer proberen verdere gegevens te verstrekken of te verkrijgen. Nu er in deze wereld zoveel dingen duister zijn, zal de behoefte aan helderzienden – al dan niet officieel zichzelf als zodanig noemende – toenemen, veronderstel ik. De situatie waarin de helderziende zich bevindt, heb ik duidelijk genoeg beschreven.

Probeer nooit voor anderen problemen op te lossen. U kunt wel aan de hand van uw waarnemingen mogelijkheden stipuleren, nooit zekerheden. Vindt u dat u niet aan een dergelijk iets toe bent of vindt u het zo jammer dat u nog niet helderziend bent, bezit dan uw ziel in lijdzaamheid. U zult misschien deze gave nog in de stof bereiken, anders komt u in de geest terecht waar u deze gave wel heeft maar op een geheel andere manier gebruikt.

Realiseer u verder dat al het werken met bezwingen, betoveringen e.d. zolang het gaat om helderziendheid uit den boze is. De eenvoudige instelling van de eigen persoonlijkheid, dan wel het opwekken van een optimale neutraliteit in de persoonlijkheid is veel belangrijker. Alleen als u een aantal krachten wilt aanroepen, dan kunt u eventueel wel eens gebruikmaken van de nodige gebeden en formuleringen. Hierbij zijn opgemerkt, dat de inhoud over het algemeen niet belangrijk is en dat het meer gaat om de betekenis, die u zelf daaraan toekent. Wat er ontstaat is dan nooit een reële waarneming. Ook wanneer de geest van Cascadorus (?), we zitten in Den Haag, plotseling in uw pentagram oprijst, is het lang niet zeker dat hij Cascadorus is. Het kan net zo goed Plato zijn in een vermomming of misschien Jan Schlemiel die zich gewichtig wil voordoen.

Wanneer dus een dergelijke verschijning optreedt, dan gaat het om het doel. Alleen wat met het doel te maken heeft is belangrijk. De vorm waarin de verschijning zich aan u toont, hoe afschrikwekkend ook of hoe mooi ze ook moge zijn, doet niet ter zake.

Als ik in het begin bijna spottender wijze heb gezegd dat mijn onderwerp wel "de helderziende en de zemen lap" moge heten, doelde ik hierbij vooral op de noodzaak om je waarnemingen en je ervaringen zuiver te houden. Hoe meer je zelf eraan toevoegd, hoe vager het wordt. Hoe meer je probeert om vaagheden toch nog weer tot helderheid te brengen, hoe groter de kans is dat zelfmisleiding het eindresultaat is.

Dit is zeker niet een korte cursus: hoe word ik helderziende. Het eenvoudigst is, als u dit beroep ambieert: leer van buiten hoe u bepaalde kaarten moet leggen. Leg deze kaarten. Staar vervolgens zeer intens en indrukwekkend naar uw patiënten en vraag hun een paar dingen op een onopvallende manier. Als u hun hun eigen woorden teruggeeft, dan zijn zij tevreden en heeft u uw geld verdiend. Maar als u het werkelijk serieus neemt, dan kan ik u alleen de volgende raad geven:

Wanneer u dromen heeft die werkelijk lange tijd in uw herinnering blijven hangen (dus ook enkele uren na het ontwaken), wanneer u plotseling iets meent waar te nemen al is het maar een beweging, probeer u dit voor te stellen op de vooromschreven wijze. Tracht te zien of het scherper in focus komt. Probeer u nooit aan te praten welke betekenis het zal hebben. Deze zal, als het beeld scherp genoeg wordt, ongetwijfeld in u opkomen. Verstandelijke processen moeten bij helderziendheid altijd worden uitgeschakeld. Denk niet, dat u niet helderziend bent. Er zijn mensen die zo helderziend zijn dat ze altijd een paraplu meenemen behalve wanneer het gaat regenen. Hier werkt de zaak omgekeerd weliswaar negatief, maar als het regelmatig voorkomt, dan is hier dus wel sprake van voorgevoelens, alleen worden ze verkeerd geïnterpreteerd.

Bijna elke mens heeft in zijn leven één of meer ervaringen die helderziendheid genoemd kunnen worden of behoren tot de daarmee verwante gebieden als heldervoelendheid, het ruiken van niet bestaande geuren, het horen van stemmen etc. Nooit de betekenis regelrecht aannemen, altijd eerst overwegen. Gevoelig zijn betekent aandacht geven aan die gevoeligheid. Alleen zo leer je ze gebruiken.

Als u - dit jaar gaat het niet meer - het volgende jaar een jaarprognose wilt maken voor de hele wereld, stel u dan a.u.b. niet in op rampen, het lot van een bepaalde politicus e.d. Stel u in op hetgeen u zelf voor de wereld verlangt, b.v. vrede. Probeer u dan een beeld te maken van de wereld als geheel.

Denk aan een globe. Probeer die globe langzaam voor uw ogen voorbij te laten wentelen. Dit is gewoon een fantasiespelletje. Door dit echter te doen heeft u zich op de gehele wereld geconcentreerd. U zult zien dat bepaalde punten van de globe a.h.w. oplichten. Dat betekent, dat er iets zal gebeuren, niet wat er zal gebeuren.

Als u dit enkele malen heeft gedaan (daarom vertel ik het u nu, dan kunt u alvast oefenen voor 1985), dan zult u zien dat ze verschillende kleuren geven. Als u nu een aantal malen b.v. rood of geel of pimpelpaars heeft gezien, dan kunt u de betekenis van die kleur gemakkelijk verder leren kennen door u alleen op deze kleur te gaan richten. Denk alleen aan deze kleur. U zult dan indrukken krijgen van b.v. geweld of rust of feest

Als u dit weet en u heeft even geprobeerd dat te noteren voordat u aan het tweede deel van de oefening begint, op welke punten u die kleuren heeft gezien, dan kunt u daardoor ook aangeven op welke plaatsen ongeveer soortgelijke invloeden en gebeurtenissen zich zullen manifesteren. Dat is heel aardig. U kunt de beste voorspellers en de meest redenerende economen wel eens te vlug af zijn, zelfs een Duyzenberg, als u op deze manier nagaat waar de economie werkelijk aantrekt.

En als u dan ziet waar ze aantrekt, zult u heel waarschijnlijk ontdekken dat ze alleen meer kan aantrekken door u meer uit te trekken. Dat laat ik verder aan uw eigen oordeel en ervaring over.

Ik hoop met dit korte onderwerp u althans enige gegevens te hebben verstrekt die voor u interessant zijn.

LES 5 - VERANDERING EN VOORUITGANG.

Wij bevinden ons nu in een fase waarin allerlei geestelijke aspecten meer de nadruk krijgen, waarin het occultisme opkomt en ook het filosofisch denken meer nadruk krijgt na ongeveer 200 jaren van materialistische pauze.

Als wij de wereld op het ogenblik bezien, dan kunnen we zeggen: Het is een wereld in beweging. Alles verandert. Wat gisteren was, is vandaag weer anders. Dit geldt zowel geestelijk als ook materieel.

Kijken wij b.v. naar de wetenschappen, dan valt ons op dat er een vernieuwing gaande is. Deze vernieuwing is vreemd genoeg niet te danken aan al die hoge burchten van geleerdheid als universiteiten. Ze komt eerder voort uit de behoefte van de studenten om op de een of andere manier hun denken in te passen in een totaliteit waarin ook geestelijke aspecten een rol spelen.

Vreemd genoeg heeft dat geleid tot o.a. een grotere nadruk mathematica. Wiskunde, vooral gespecialiseerde wiskunde, begint meer en meer een rol te spelen in de verschillende vormen van chemie. Dit impliceert, dat men dus veel concreter is gaan denken aan de ene kant, maar aan de andere kant dat juist daardoor de filosofische en

de speculatieve elementen, die in het wetenschappelijk denken nogal eens werden vergeten, eigenlijk veel scherper worden omlijnd en omschreven dan voordien het geval was. Dit houdt in, dat men wordt geconfronteerd met allerlei gebieden waarbij men zich gaat afvragen. Hoe zit het eigenlijk in elkaar? om u typische voorbeelden te geven:

Men is op het ogenblik bezig met het vervaardigen, het ontwerpen, het beproeven van allerlei hormoontherapieën. Nu is men echter tot de conclusie gekomen dat de passievere hormoonbehandelingen, zoals die in een nabij verleden worden toegepast, eigenlijk niet effectief zijn. En voordat men het weet, is men eigenlijk toe aan het werken met sporen. Men gaat dus de kant uit van een minimale prikkel waardoor het lichaam tot een optimale prestatie wordt gebracht.

Ook in geestelijk opzicht zien wij dezelfde neiging. Er is een tijd geweest dat men zich ontzettend heeft ingespannen om vooral iedereen gelijke kansen te geven. In het onderwijs kwam het er heel vaak op neer, dat de knappe koppen met de armen over elkaar zaten omdat de stomelingen het niet konden begrijpen. Nu echter begint men ook hier te differentiëren. Men gaat de mensen en ook de kinderen meer en meer de gelegenheid geven om zich op hun eigen manier verder te ontwikkelen. Specialisaties kunnen nu zelfs al op bepaalde lagere scholen voorkomen. Dat u daarvan nog niet veel hoort, ja, we zitten tenslotte met een gevestigde orde.

Heel veel van die ontwikkelingen, ook in Nederland, vinden eigenlijk plaats tegen de voorschriften in. Maar ze zijn er in ieder geval.

Als ik het geestelijk zie, dan valt mij op dat er steeds meer mensen zijn die helderziende waarnemingen doen en dergelijke. Die waarnemingen op zichzelf zijn heus niet zo betrouwbaar. Dat is geen wonder.

Want wij zitten wel in de geest, maar de betrouwbaarheid van onze waarnemingen is ook maar betrekkelijk. Men gaat het echter reëler bekijken. Men gaat het niet meer zien als een goddelijke profetie, het moet waar zijn of niet waar. Men gaat begrijpen welke verbanden er zitten in een flux van tijd tussen een mogelijkheid die zich scherp manifesteert en de andere waarschijnlijkheden die daar omheen gegroepeerd zijn.

Dat men al lange tijd gebruik heeft gemaakt van zaken als wichel roedelen zal u bekend zijn. Al in de 30-er jaren heeft men wichelroeden gebruikt om (ondermeer in Chicago) een deel

van het oude gasnet op te sporen waarvan de tekeningen verloren waren gegaan. De manier waarop men toen te werk ging was er een van: nu ja het werkt wel, het werkt niet. Er is daarna een periode gekomen waarin men dat allemaal elektrisch heeft gedaan.

Nu blijkt echter dat (o.a. wordt het in Zuid-Afrika geprobeerd) het mogelijk is om bepaalde elektrische apparaten te vervaardigen waarbij de gevoeligheid van de persoon zelf mede een rol gaat spelen.

Je krijgt dus de samenvoeging van het elektronmechanisme het magnetische en het menselijke element. Dit is heel erg belangrijk.

Als je die dingen bekijkt, dan wordt de wereld toch wel een beetje anders in je ogen dan ze zou zijn zonder dergelijke tekenen die overal op aarde te zien zijn op velerlei gebieden. Ik heb maar enkele voorbeelden ervan gegeven.

De situatie is namelijk zo: Wij hebben een wereld waarin de techniek de mens langzamerhand boven het hoofd is gegroeid.

Dat zult met mij eens zijn. Door deze techniek is men gekomen tot exploitatietechnieken die gebaseerd zijn op oude fabricage en vervaardigingstechnieken. Een nieuwe techniek in b.v. de auto-industrie kan de hele auto-industrie zelf omverwerpen. Dat is iets wat op het ogenblik een grote rol speelt op de automarkt al merkt u het misschien niet direct. Er zijn technieken ontworpen waarmee men chemische proeven, die vroeger eerst gedaan moesten worden, door een computer kan laten lopen.

Daarvan blijven dan een aantal proeven over met een onzekerheidspercentage. Als de neiging volgens de computer gunstig is en het onzekerheidspercentage toch betrekkelijk hoog, dan zal men die proeven verder met de hand of in een laboratorium natrekken en komt men zo aan verdere gegevens. Kortom, men is in staat om veel meer te doen, maar gelijktijdig komt men tot vernietigingsapparatuur.

Het is natuurlijk heel aardig van een president van een heel groot land dat hij deze keer voor de verdere ontwikkeling van bacteriologische en chemische wapens geen bijzondere gelden heeft gevraagd. Maar het feit, dat hij ze niet vraagt, is toch wel veelzeggend. Het betekent namelijk, dat de fabricage daarvan reeds loopt en dat er al een aantal jaren enorm veel geld is ingestoken. Daarbij zijn smetstoffen ontwikkeld waarvoor nog geen serum denkbaar is; niet alleen niet bestaat, maar op dit moment niet denkbaar is. Dat moet toch veelzeggend zijn. De mens gaat verder en verder. Hij heeft atoombommen ontworpen. Hij maakt ze steeds beter. Hij maakt ze steeds kleiner. Het is technisch allemaal perfect. Hij kan ze met een precisie van ongeveer 95 tot 97% op een bepaald doel richten over afstanden van 2000 km en soms zelfs meer. Maar wat hij niet kan doen, is een scherm ontwerpen waardoor zoiets ongevaarlijk wordt.

Zo op het eerste gezicht is het dus niet bepaald een vrolijke wereld, vooral als je je realiseert dat die wereld door een aantal zeer verbeterde, missionerende oude heren wordt geleid. Aan de andere kant echter; die wereld is in beweging. Ze begint langzaam maar zeker zich niet terug te trekken uit de technische ontwikkeling, maar de mens te plaatsen boven de technische ontwikkeling door juist de speciale capaciteiten van de mens (dat zijn ook de paranormale) in te schakelen bij de controle van de technische ontwikkeling en gelijktijdig een verbetering tot stand te brengen van de mogelijkheden die anders technisch altijd op een en hetzelfde peil blijven, als het allemaal mechanisch gaat. Er is dus niet alleen maar beweging, er is ook ontwikkeling, wat is de voornaamste ontwikkeling? Dan kom ik weer terecht op datgene wat voor ons belangrijk is: geestelijke ontwikkeling.

De werkelijk geestelijke ontwikkeling omvat op het ogenblik ongeveer 5 tot 10 % van de wereldbevolking. Dat is schijnbaar erg weinig.

Maar als u eens uitrekent hoeveel giststof er nodig is om een brood te maken van ongeveer 1 kilo, dan blijkt dat het maar een zeer gering hoeveelheidje is. Met andere woorden: als je voldoende geestelijk bewuste en geestelijk ook actieve mensen over de hele wereld krijgt, dan ontstaat er als vanzelf een veranderingsproces. Dat veranderingsproces maakt brood lichter en luchtiger.

Ik zou zeggen dat ook uw wereld een beetje lichter en luchtiger moet worden. Het loodzware, dat lange tijd overal heeft geheerst, moet worden vervangen door ik wil niet zeggen het speelse, maar toch door een veel luchtiger manier van leven en denken. Want juist de ontspannen mens en de overspannen mens zijn vatbaar voor geestelijke invloeden. De gewoon geconcentreerde mens is bijna niet te benaderen. Het is duidelijk, wij willen uit de geest ook graag een stukje meespelen en krijgen daarvoor in deze tijd toch wel meer en meer de kans.

De veranderingen zullen dan ook zeker teruggrijpen naar ervaringen die misschien van vele eeuwen geleden hebben voortgeleefd in de geestelijke werelden. De denkwijzen van vroegere alchemisten zouden wel eens een grote rol kunnen spelen in het denken van de nieuwe wetenschappers. Daarvoor moeten de nodige kanalen natuurlijk nog geopend worden. Maar als je éénmaal een lekkende dam hebt, den breekt die meestal betrekkelijk snel door.

De legende van Hans Brinkers bestaat nu wel maar geloof mij, als er werkelijk een gat in de dijk zit, dan kun je daar met je vingertje tegenaan gaan staan, maar die dijk gaat. Dan kun je alleen achter die dijk een tweede dijk neerzetten, een zandzakken versteviging b.v. en daarnaast als het even kan één ervoor. Dit is op het ogenblik niet mogelijk. Bij de vernieuwing een dijk vóór de dijk van de geplogenheden zetten betekent een zo grote sociale onrust dat het in ieder geval onhaalbaar heet. Dan komt iedereen in opstand, zowel de eenvoudige man die zijn welvaart voelt aangetast als de kerk die haar eigen rechten en onfeilbaarheid voelt aangetast.

Daarnaast zijn er natuurlijk ook heel veel mensen die bang zijn dat hun eigen belangrijkheid teloor zal gaan. Dat kan in ieder geval niet. De achterdam, als, ze zo'n verdediging opbouwen, moet worden aangelegd op het ogenblik dat de eerste sijpeling zichtbaar wordt. Die sijpeling is er. Maar niemand kan het erover eens worden welke dam moet worden opgeworpen. Niemand weet op welke manier men die veranderingen en die vreemde invloeden moet tegenhouden. Zelfs met massa-psychologie, praatjes bij de haard, de televisie-uitzendingen en dergelijk blijkt het niet te lukken. Er is een gisting en die is niet onder controle te krijgen.

Die gisting speelt zich niet alleen af in landen als Afrika en Zuid-Amerika waar het overigens opvallend is dat in zoveel landen een over het algemeen zelfs dociele en aan het gezag onderworpen bevolking in opstand komt. Neen, het speelt zich ook af in de Ver. Staten, in Engeland, zelfs in Nederland. Het speelt zich ook af in Duitsland, in Rusland. Overal is men druk bezig te kijken wat men daartegen kan doen, maar men durft geen afdoende maatregelen nemen. Al is het maar omdat men daardoor misschien zijn eigen feilbaarheid of zijn eigen fouten zou moeten toegeven.

Dan moeten we aannemen, dat die toch wel wat materialistische en dogmatische structuren meer en meer worden doorbroken door allerlei, geestelijk invloeden. Het beeld dat ik gaf van een dijk die doorbreekt, is dan misschien wel in de toekomst gelegen, maar de sijpeling bestaat vandaag. Reeds vandaag worden zeer vele bestaande hiërarchieën, gezags-verhoudingen, maar ook bepaalde opvattingen en de verwerping van bepaalde geestelijke elementen a.h.w. uitgehold en ondermijnd.

De verandering van deze wereld zal er een zijn waardoor de mens zich een nieuwe rol moet aanmeten. Hij kan niet blijven staan op het punt waarop hij nu staat. Zo van: ik ben de consument en ten dele producent. Als het even kan, wil ik veel meer consumeren dan produceren. Wat trouwens een illusie is die de mensen reeds lang koesteren maar die nooit is waar te maken.

De werkelijke ontwikkeling, de werkelijke toestand wijst op mensen die zich vrij gaan voelen van allerlei zekerheden, die tot op dit moment hebben bestaan.

Soms is het bijna negatief. Zoals er tegenwoordig heel veel jonge mensen zijn die zeggen, Ik zal gek zijn om voor een paar centen leerling te gaan spelen in het een of ander bedrijf om een vak te leren, terwijl ik van de WW meer krijg.

Maar er zijn ook positieve geluiden. Mensen die zeggen: Wij willen niet meer meelopen in dat geregimenteerde geheel. Wij willen ons niet meer helemaal onderwerpen aan de heren die het voor het zeggen hebben. Of dat nu de blauwe jasjes zijn van de leiders van de een of andere

sportbond of het geleerde, zeer kunstzinnige heren zijn die uitmaken wie subsidie krijgt en wie niet. Zij zeggen: Wij willen dat en wij gaan het proberen. En als het zo niet kan, dan gaan we de straat op. En dan niet alleen om te protesteren maar ook om te produceren, om iets te doen, om iets te laten zien, om iets waar te maken.

Als ij zich realiseert hoe de vernieuwing heeft toegeslagen op allerlei gebieden zelfs in deze dagen, dan zult u misschien meer hoop krijgen voor de toekomst.

Mag ik u erop wijzen dat niet-gesubsidieerde of op andere wijze door een maecenas in stand gehouden organisaties in Nederland proberen een andere manier van kunstverbreiding, van toneel van muziek e.d. te creëren. Er zijn er in Nederland op dit ogenblik bijna 800. Van die 800 zijn er tenminste 30 die in hun ontwikkeling van grote betekenis zijn in zo'n klein landje als Nederland alleen. Maar of u nu gaat kijken in Duitsland Zwitserland, Frankrijk, Engeland, Ver. Staten of waar den ook ter wereld overal treft u ditzelfde beeld aan. Vooral jonge mensen en soms ook oudere die zich loszeggen van het gezag, van de maatstaven zeggen; Wij kunnen het beter, wij kunnen het anders.

In de wetenschap zien wij precies hetzelfde. De dagen dat men in de medische wetenschap bepaalde personen a.h.w. in de ban kon doen, zoals met Pasteur is gebeurd, zijn langzaam maar zeker voorbij.

Iedereen, die een nieuwe techniek of een oude techniek opnieuw begint toe te passen, komt met zijn resultaten. Of ze juist zijn of niet zal de tijd moeten uitwijzen, maar het wordt geprobeerd, er wordt meegewerkt. Men doet er iets mee.

Er zijn natuurlijk ook schijnbaar negatieve gevallen, zoals de bodemverontreiniging. Ik geef toe dat de manier waarop die wordt aangepakt in sommige gevallen sterk overdreven is. Het is nu eenmaal een eigenschap van een overgangperiode dat men negatieve aspecten vaak met een bijzondere nadruk verkondigt, al is het maar omdat men daaraan het meeste gezag ontleent. Maar hoeveel mensen hebben niet op hun eigen manier iets bijgedragen aan verandering?

Denk eens aan de vele technieken die langzamerhand ingang vinden waarbij mest b.v. wordt gebruikt voor gasproductie. Denk eens aan de verschillende alternatieve methoden van energiewinning, die zeker zo lang de grote maatschappijen heersen niet algemeen verbreid zullen worden, maar die hun eigen doelmatigheid gaan bewijzen.

Realiseer u dan eens hoeveel mensen zich loszeggen van de al te strakke kerkelijke discipline in deze tijd. Nu ja, ze gaan misschien nog wel ter kerke en ze luisteren wel, naar dominee of pastoor, desnoods zingen ze in heb koor ook, maar zodra ze naar buiten gaan zijn zo zichzelf en niet alleen maar een verlengstuk van de door God gegeven orde.

Dit soort dingen is het meest hoopgevende dat ik u kan mededelen.

Want deze dingen maken duidelijk dat de mensen, die in zich een nieuw geestelijk element, een nieuwe geestelijke kracht voelen, die misschien nieuwe denkbeelden krijgen, op een gegeven ogenblik bereid zijn te zeggen: Jullie, die het allemaal zo goed weten kunnen barsten. Ik wil zien hoe het gaat op mijn manier. Ik wil werken met mijn energie, met mijn werk, met mijn kracht. Dit is een ontstellende verandering.

Een verandering die zo groot is, dat als u 30 jaar terug kijkt – en dat is toch niet veel – daarvan eigenlijk alleen nog maar zeer vage tekenen aanwezig waren. Op het ogenblik is de ontwikkeling vergelijkbaar met het opduiken van een flinke griep. Een hoop patiënten. Het is nog niet epidemisch, maar het dreigt het wel te worden. En dan moogt u het dreigen hier veranderen in 'het zal het misschien worden'.

Vrije mensen, vrije geest, gelijke krachten, maar ook het gebruik van de middelen die de mensheid zich tot op heden heeft verworven door beheersing van de materie, de erkenning van mechanische en andere werken.

Als ik 'beweging en vooruitgang' zeg, dan denken heel veel mensen: dat is bijna identiek. Dat is het niet. Wij zien heel veel beweging die eigenlijk een retrograde beweging wordt; men gaat terug. Ook dit zult u aantreffen in het denken van de hedendaagse mens hier en daar.

Er zijn mensen die terug willen naar verhoudingen waarin volledige onmondigheid van alle anderen een eerste vereiste is voor wat zij noemen: een goed bestuur waardoor de zeggenschap van de overheid alles moet uitsluiten, zelfs de mogelijkheid van eigen denken en misschien een afwijken van eigen geweten. Ze zijn er de orthodoxen, maar ze kunnen het niet meer winnen. Zo preken steeds meer in de leegte. En terwijl ze hun leerstukken overeind proberen te houden, doen ze wanhopig concessies om te voorkomen dat ze onder de voet worden gelopen. Of u nu gaat kijken in Rusland, de Ver. Staten, Engeland, Nederland of ergens anders, u zult het overal precies zo aantreffen.

Wij hebben te maken met een innerlijke verandering. En het wonderlijke is, dat deze innerlijke, verandering al bij zoveel mensen (5 tot 10% van de wereldbevolking is er ondertussen toch wel bij betrokken) positief is.

Dat wil zeggen: de richting van vrijheid, in de richting van menselijke ontwikkeling, maar ook in de richting van uitbreiding van eigen besef met geestelijke en innerlijke waarden.

Het is niet alleen maar een kwestie van esoterisch navelstaren. Het is eerder een integratie van jezelf in de kosmos en van daaruit een beeld op de totale wereld zodat Je je doel-zijn van de wereld op de meest juiste wijze kunt waarmaken. Daar kun je geestelijke elementen niet bij uitschakelen.

Het is alsof alle dingen veranderen. Eens zijn de oude goden gestorven. De oude Pantheons werden tot beeldengroepen die door arme heidenen ooit werden aanbeden. Nu gaan de godsvoorstellingen, die tegenwoordig in sommige landen nog zo wanhopig worden verdedigd, langzaam maar zeker dezelfde kant uit. Allah is nog wel degelijk God. Maar is hij nog steeds de ijveraar die de heilige oorlog aanbeveelt? Ik denk dat het in de ogen van vele islamieten een beetje anders ligt. Dacht u werkelijk, dat de ijverige en toornige God van het jodendom nog werkelijk zeggenschap had behalve bij een luidruchtige minderheid in Israël?

Wij moeten ons realiseren wat er gebeurt. Het innerlijke beeld, de innerlijke wereld van de mens begint langzaam door te breken naar buiten. Het is niet meer mogelijk om te leven met alleen uiterlijkheden. Je kunt gevoelens niet vervangen door regels van hoffelijkheid, bon maintien, galanterie. Het is wat je van binnen bent, wat je naar buiten leeft wat een grote rol speelt. En dat betekent, dat nieuwe werelden zich voor de mens beginnen te ontsluiten. Dat betekent, dat deze voortdurende beweging en de daaruit voortkomende wijzigingen niet alleen maar zijn een verandering van decor, maar dat ze betekenen een verandering van de totale inhoud van het grootste gedeelte van de mensheid.

Laten wij eens zien wat er binnenkort zo al verwacht zou kunnen worden. Binnenkort, laten we zeggen een periode van 20 jaar.

Wat de wetenschap betreft, dat heb ik u al gezegd. De wetenschap vindt een hoop oplossingen voor problemen. Bijvoorbeeld: de verbetering van de behandeling van kanker. Een genezing in zoverre dat je eigenlijk nog alleen te ver gevorderden gevallen misschien niet helemaal meer kunt helpen.

Een veranderde en verbeterde geneeswijze van allerlei andere ziekten onder andere die van Pfeiffer.

Een aantal methoden waarmee men de mens gemakkelijker goed kan inschatten. Het constateren van de juiste lichamelijke balans. En wonderlijk genoeg, waarschijnlijk ook binnen die 20 jaar, erkenning van de bestaande levensstromen in het lichaam plus het vinden van een methode waarmee de balans tussen beide kan worden gezien, geconstateerd, gemeten en eventueel gewijzigd. Ook die mogelijkheid bestaat.

De medische wetenschap gaat dus met grote sprongen vooruit. Daarnaast zijn er heel wat kwaaltjes waarvoor men iets gaat vinden. Dat loopt van Aids tot de gewone verkoudheid toe. Twee dingen waaraan tot op heden niet zoveel te doen is, maar waarvoor de onderzoeken zover gevorderd zijn dat men kon zeggen dat een beetje inspiratie dat binnen 20 jaar voor elkaar is.

Dan hebben we de ontwikkeling van de atoomchemie: de atoomfusie. De eerste proeven zijn geslaagd, De commerciële verwerkelijking ervan zal voorlopig nog wel moeilijk zijn. Er zijn teveel gevestigde belangen die zich op splijting hebben gebaseerd. Maar in bepaalde militaire structuren zal de fusie waarschijnlijk wel welkom zijn. Wij mogen erop rekenen, dat het probleem van de kernfusie wordt opgelost, althans grotendeels en tot praktische bruikbaarheid ook zelfs in beperkte gevallen binnen 20 jaar.

Er zullen nieuwe kunststoffen worden vervaardigd. Kunststoffen die op een andere manier en niet op een zo de natuurverstoringe manier kunnen functioneren. Wij krijgen dan prima vervangingen van b.v. een groot aantal metalen en halfgeleiders. Allemaal kunstmatig te maken.

Een deel daarvan is binnen tien jaar op de markt, naar het merendeel ervan is binnen twintig jaar toch wel produceerbaar.

Dan zien we een grote verandering in het prognostisch denken. Tot nu toe was het statisch prognostisch denken. Op het ogenblik komen er steeds meer inspiratieve elementen. Die inspiratieve elementen worden nog grotendeels' politiek gedicteerd op dit moment. Maar wanneer het inspiratieve element sterker wordt, dan zullen zelfs statistieken en politiek belang niet kunnen verhouden dat steeds betere schattingen van ontwikkelingen in de toekomst bruikbaar werden.

Ik neem aan, dat economische en andere ontwikkelingen, zelfs bepaalde geestelijke ontwikkelingen en het leervermogen van mensen over ongeveer 20 jaar met een 80% zekerheid te constateren zullen zijn. En dat wil zeggen, dat men zich daaraan kan aanpassen, dat men zich ervoor kan interesseren hoe dit te gebruiken is.

Dan zien ik de religieuze veranderingen. Er komt een tijd, dat de religie weer opgang maakt. Denkt u niet dat de religie helemaal naar de maan gaat, ofschoon ze op het ogenblik wel sterretjes ziet gezien de verschillende ontwikkelingen.

In de religie zullen we zien dat de mensen eigenlijk moeten kiezen tussen de bekrompenheid van het eigen uitverkoren zijn en het in naastenliefde deel zijn waarbij men anderen tot zijn eigen gemeenschap wil toelaten, maar omgekeerd zelf voor zover mogelijk ook deel wil zij van andere gemeenschappen. Dit is een oecumene die een beetje verder gaat dan de mooie verklaringen van het een of ander moderamen of de geruststellende preken van de een of ander superhooggeplaatste geestelijke. Er komt langzaam maar zeker een synthese tot stand.

De godsdienst zal men pas intens kunnen gaan beleven, wanneer de formaliteit in de volkstaal, in het Latijn of anderszins gaat plaatsmaken voor het gemeenschappelijke werken. Ik kan mij voorstellen dat over ongeveer 20 jaar in vele religieuze gemeenschappen bijeenkomsten zullen plaatsvinden waarin de spanning en de werking vergelijkbaar zijn met wat wij op Steravond proberen te bereiken in deze tijd.

Steeds meer mensen zullen a.h.w. openbaringen krijgen. Profeten zijn op het ogenblik niet bepaald welkom. Dat is ook duidelijk, want als profeten gelijk hebben, dan tonen ze door een voorspelling het ongelijk aan van degenen die menen dat ze altijd gelijk hebben. Als ze zouden falen, zou eenieder die enige aandacht eraan zou besteden in diskrediet kunnen brengen. Vandaar dat voorlopig dergelijke prognoses beperkt blijven tot de blaadjes die u ook vertellen hoe het met koninklijke huizen, filmsterren en andere extra ordinaire mensen gaat. Maar de aandacht voor prognoses en het werken ermee neemt toe.

Binnen de religieuze gemeenschappen, maar ook binnen gemeenschappelijke groeperingen, zelfs in de politiek, krijgen wij te maken met mensen die aan de ene kant profetisch reageren (dus intuïtief vooruit zien) en die tevens in zich een vermogen opkweken van synthese. Dat wil zeggen, dat ze een groter aantal discipelen, mogelijkheden, ontwikkelingen en dergelijke onder één noemer weten te brengen en daardoor in het gemeenschappelijke met alle mogelijkheden en middelen rekening houden en er ook een juistere teneur en tendens aan kunnen geven.

Dan krijgen we het spiritisme. U zult het gek vinden dat ik het apart zet. Maar wat is het spiritisme eigenlijk? Het is een kruising tussen een religieus denken waarbij de geest een rol

speelt en een proberen experimenten te doen waarmee je hoopt dat er een geest doorkomt, ofschoon je niet precies weet of het zo is.

Dit spiritisme berust op het ogenblik op de gevoeligheid van een betrekkelijk gering aantal mensen. Een aantal mensen bij wie bovendien - en dat moeten we toch eerlijk toegeven - allerlei innerlijke spanningen e.d. een zo grote rol spelen dat daardoor vaak veel van hetgeen zij naar voren brengen onvolledig is of ongeloofwaardig wordt. Maar binnen 20 jaar zijn er zoveel mensen die mediamiek worden (en dan moet u dat niet zien als: ze zitten in het stadion en ze zitten allemaal in trans te kijken wanneer dat doelpunt zal vallen), maar mediamiek in de zin van gevoelig voor invloeden vanuit de geest.

Doordat zij dit zijn en gaan begrijpen hoe die tekenen, die voor hen altijd in specifieke vorm optreden, moeten worden gecorreleerd met de werkelijkheid krijgen we eigenlijk een steeds groter en vanuit de geest mede veroorzaakt gedirigeerd werken in de mens. Die mens kan zich echter geheel bewust blijven van zijn wereld en verder gaan.

Het spiritisme als zodanig zal voor een groot gedeelte verdwijnen. Wat daarvoor in de plaats komt is een soort gevoeligheid die we misschien het best kunnen omschrijven als een kosmisch beleven waarbij zeer veel mensen betrokken zijn en waaruit een concrete en praktische ontwikkeling mogelijk wordt. En dit allemaal binnen 20 jaar. Als het 2005 is en u leeft dan natuurlijk nog, anders kunt u het vanuit onze kant bekijken, dan zijn al die dingen uitgekomen.

Als u de huidige toestand vergelijkt met hetgeen ik hier zeer summier heb aangeduid van de ontwikkeling, dan zult u toch moeten toegeven dat de beweging, die op het ogenblik gaande is, in de gehele wereld moet voeren tot een werkelijke vooruitgang niet alleen van de stoffelijke mogelijkheden, maar ook van de geestelijke mogelijkheden, de geestelijke eenheid en indirect de integratie van alle mensen binnen één mensheid. Het wegvallen van scheidingswanden, van ijzeren en andere gordijnen, van allerlei vooroordelen.

Het is een wereld in ontwikkeling, natuurlijk. Het is een wereld die op het ogenblik misschien honderd revoluties doormaakt. Het is een wereld die op het eerste gezicht er nu niet bepaald zo ideaal uitziet. Er zijn heel veel van die mensen die snuffelen aan de moderne wetenschap en zeggen: Het stinkt. Maar wanneer de boer zijn land heeft bemest om en rijke oogst te krijgen, dan stinkt het ook even. Maar zonder mest komt de oogst niet op. Dat is wat er op dit momnet gaande is.

Als u deel heeft daaraan en op uw eigen manier uw geestelijke gaven (wij hebben daar nadruk genoeg op gelegd) probeert te ontwikkelen, dan zult u mijns inziens juist uit het toekomstbeeld de sterkte en de hoop putten dat hetgeen u doet aan innerlijk werk zinvol is, ook al zijn de resultaten niet precies zoals u ze had verwacht. Maar dat het betekenis heeft, dat het in deze wereld met haar voortdurende beweging en verandering een factor is die bijdraagt tot een nieuwe bewustwording, tot het ontstaan van een nieuwe mensheid en daardoor van een vernieuwde wereld in geestelijk en stoffelijk opzicht.

VRAGEN EN COMMENTAAR

❖ *U beschrijft de wereld over 20 jaar. Maar als je dit gaat extrapoleren naar 50 jaar, hoe moet de wereld dan niet wezen?*

Dan bestaat ze op een wijze die voor u niet geheel te formuleren is, omdat u zich geen wereld kunt voorstellen waarin b.v. empathische gevoelens zodanig zijn ontwikkeld dat mensen automatisch op elkaars inhoud kunnen reageren zonder dat er uiterlijke factoren bij betrokken zijn. Als ik spreek over een wereld waarin grenzen beginnen weg te vallen, dan denkt u aan een wereld waarin geen douane meer is of u denkt aan een wereld waarin de grenzen tussen standen wegvallen.

Maar een wereld zonder grenzen is er een waarin de feitelijke belemmering, waardoor mens en mens elkaar niet kunnen begrijpen of benaderen, steeds meer wegvallen en dit ongeacht verschillen in cultuur en taal.

Daarom is het een beetje moeilijk een beeld te beschrijven hoe het over 50 jaar zal zijn. Ik heb geprobeerd om de nu op dit moment werkzame invloeden enigszins in hun ware betekenis voor te stellen. Als u over 20 jaar terugkomt, dan hebben we ondertussen gegarandeerd wel een andere spreekbuis gevonden. Dan kunt u bij ons nog eens komen informeren hoe het de komende 20 jaar zal gaan. Tot die tijd hoop ik, dat u genoeg zult nemen met hetgeen ik u heb voorgehouden en dat u daaruit kracht genoeg zult putten om dan de eerste 20 jaar in ieder geval innerlijk zowel als uiterlijk door te werken op basis van uw innerlijke persoonlijkheid, uw verbondenheid met de geest en uw verbondenheid met wereld en mensheid.

❖ *Zijn er voor de tendensen die u heeft genoemd ook geen tegenkrachten die zich aan het ontwikkelen zijn? U noemde o.a. de grote maatschappijen (de Kon. Shell o.a.). Worden die ook niet steeds sterker en zullen die niet alles doen om deze tendensen tegen te houden?*

Er was eens een kikker. Hij zag een koe en zei. Ik wil zo groot zijn als jij. Hij hield zijn adem in en blies zich op. Toen hij te groot werd, barstte hij. Dat is nu wat de zeer grote concerns en maatschappijen boven het hoofd hangt en daarvan kunt u nu ook de tekenen zien.

Ze komen namelijk tot een zo complex aantal bezigheden dat ze niet meer in staat zijn om deze werkelijk te controleren en daardoor aan zichzelf en de in hen zo ontstane rangorde (ambtenarij en dergelijke) te gronde gaan, tenzij ze weer bereid zijn terug te treden - wat ze waarschijnlijk niet zullen doen.

Wij kunnen dus zeggen: Als je dat zegt over 20 jaar, dan zal het aantal grote concerns dat invloed heeft in aantal zijn afgenomen. Degenen die dan overblijven zullen een grote invloed hebben, ongetwijfeld.

Ze zullen echter in die invloedssfeer zo sterk worden bepaald door de ontwikkeling van de mensheid als geheel dat ze zeker niet als een tegenkracht voor de ontwikkeling kunnen worden beschouwd. Ik zou ze eerder beschouwen als een soort reservaat voor de mensen die geestelijk niet kunnen meekomen.

❖ *Zijn er binnen de maatschappij ook tekenen dat de mensen aan het denken raken?*

Ongetwijfeld. Maar u weet, binnen grote maatschappijen is het behoud van je functie heel erg belangrijk. Dat betekent, dat je dus wel aan het denken kunt gaan, maar dat je heel voorzichtig moet zijn, als je daarvan iets wilt laten merken. In een grote maatschappij denk je namelijk datgene wat je denkt dat je baas denkt zodra je het zegt

Wat je verder denkt ever hetgeen je baas denkt, is voor jezelf misschien moed gevend, omdat je denkt dat hij zo gek denkt dat hij binnenkort wel eens zou kunnen vallen en dan kom jij op zijn plaats. Dat is de gewone structuur van een grote maatschappij.

❖ *De reclame b.v. schrijft voortdurend.... Is dat ook niet iets wat in vele mensen buiten de maatschappij doorbreekt?*

Het is ongetwijfeld een belangrijke factor. Maar u moet één ding niet vergeten, dat de reclame door haar neiging om zich dogmatisch op te stellen en gelijktijdig irreële voorstellingen als waarheid te verkondigen zichzelf steeds meer ontmaskert in de ogen van de mensen die zelfstandig beginnen na te denken. Als dat aantal toeneemt, zal als vanzelf de reclame genoopt worden de waarheid te zeggen en dan zijn ze voor zeer vele producten althans niet meer in staat om reclame te maken die nog reclame betekent, want de waarheid zou dan het tegendeel zijn van hetgeen men met reclame beoogt.

Ik hoop, dat ik u niet alleen dingen heb gezegd die u interessant vond, maar ook een paar zaken die u misschien aan het denken zetten voor de processen die zich in u afspelen.

MAGIE

Er wordt in deze tijd door heel veel mensen nogal een verschil gemaakt tussen witte en zwarte magie. Ik vraag mij af, of deze mensen in staat zijn om het wezen van de magie te begrijpen.

Als je zegt: witte en zwarte magie, dan heb je het over een en hetzelfde. Het is alsof je zegt: Je hebt een beeldenaar en een avers op een munt waarbij je uit het oog zou kunnen verliezen dat zonder de munt beide niet mogelijk zijn. Beide zijn alleen een kantekening van een deel

van de munt. Dit nu is ook waar voor witte zowel als zwarte magie. Ze werken in feite met gelijke middelen en veelal met gelijke krachten.

Het doel waarvoor ze werken en de wijze waarop ze werken kan iets afwijken, maar dat is eerder te danken aan de wijze waarop ze proberen hun eigen persoonlijkheid en hun eigen innerlijk in te brengen in het magische gebeuren. Laten wij beginnen om het wezen van de magie nu eens niet te definiëren, maar te karakteriseren.

Er is een kosmische kracht. Elke mens is deel van deze kosmische kracht. Door dit deel-zijn kan elke mens uit de kosmos krachten putten. Wanneer een kracht uit de kosmos wordt geput, dan kan hij daarmee andere verschijnselen van kracht oproepen, dan wel andere gebruikers van kracht a.h.w. meesleuren in een stroming die hij zelf heeft bepaald.

Het gebruik van magie impliceert dan ook in de eerste plaats het wekken van een kracht. Bij deze kracht is de eigen persoonlijkheid en niet de een of andere spreuk of ritueel bepalend.

Als men die kracht hoe dan ook opwekt, moet ze gericht worden op een bepaald doel. Dat doel kan alleen liggen in de richting van een ander deel van de kracht dat minder sterk is dan het geheel dat men kan opbrengen. Met andere woorden: alle magie berust op het domineren van de hoeveelheid energie van andere minder sterke krachten door middel van kracht.

Het is duidelijk, dat een in de magie in zeer veel gevallen ideogrammen gebruikt, in andere gevallen symbolen.

Symbolen en ideogrammen hebben eigenlijk alleen betekenis voor degene die hun inhoud en zin begrijpt. Een ritueel waarvan de betekenis niet wordt gekend verliest een groot gedeelte van zijn werking. Maar als een ritueel, op welke wijze, dan ook, een beroep doet op factoren of krachten in de mens, die hij zelf normaal niet volledig beseft, dan is daarmee althans een zekere functie aangegeven, namelijk het wakker maken van de mogelijkheden in de mens zelf.

Wil je magisch werken met entiteiten uit een andere wereld - lagere of hogere - dan kom je al heel gauw terecht bij schijnvormen. Een demon, die je uitzendt is in 9 van de 10 gevallen een schijnvorm. Hetzelfde geldt voor de engel die je aanroept. In vele gevallen is het een gelijkwaardige energie of zelfs een gelijke energie die alleen in een andere vorm wordt geprojecteerd.

Maak je gebruik van niet benoemde krachten, dan heb je te maken met al datgene wat met je eigen wezen harmonisch is. Het is je innerlijke afstemming, die bepalend is, niet datgene wat je doet. Probeer je uit het rituele over te gaan naar een meer natuurlijke vorm van magie, dan kom je heel vaak terecht in het gewoon projecteren van krachten zonder je af te vragen waar ze vandaan komen. Hierbij blijven allerlei andere noodzakelijke plechtigheden achterwege.

Wat gebeurt er in feite? Je hebt een eigen persoonlijkheid. In die persoonlijkheid bestaat een kracht. Die kracht kun je op alles richten maar niet op jezelf, omdat de mens van zichzelf altijd een onjuiste of onvoldoende voorstelling heeft. Als je die kracht dus richt op anderen en daaraan een functie of een doel gaat verbinden, dan polariseer je de werking ervan. Ze kan alleen op een bepaalde manier de ander bereiken. Als we voorbeelden daarvan zien, dan is dat, bij genezing op afstand.

Genezing op afstand wordt vaak toegeschreven aan allerlei middelaars, controlerende entiteiten. Ze kunnen erbij betrokken zijn, ongetwijfeld, maar ze kunnen nooit de originerende drager van kracht zijn; ze zijn niet de voortbrengers. Zijn ze geen schijnvormen (ook dat komt vaak voor), dan zijn het altijd nog persoonlijkheden die harmonisch zijn met de beoefenaar van de Magie of de uitzender van de kracht die dan misschien als een soort geleider dienen, een verbinding waardoor de onder gemakkelijker wordt bereikt.

Zien wij het opladen van voorwerpen en dergelijken, dan blijkt alweer dat de mensen heel weinig verstand hebben van hetgeen ze doen. Je kunt b.v. later gemakkelijk opladen, maar je kunt het alleen opladen met levenskracht. Je kunt het dus niet opladen, zoals sommigen schijnen te denken, met een specifieke genezende kracht die alleen voor een bepaalde kwaal zou helpen of voor een bepaalde persoon. Je kunt alleen algemene kracht eraan toevoegen. Op het ogenblik dat je dat doet, zal water dit opnemen, omdat water in staat is die kracht, gezien

zijn structuur, gemakkelijk kan opnemen en de lading enige tijd vooral aan de stofdelen van de molecuul blijft hangen.

Heb ik echter te maken met alcohol, dan kan ik die ook opladen. Ik kan die echter nooit genezend maken. Misschien ergens jammer voor sommigen maar ook dit is waar. Wat kun je dan wel doen? Je kunt wel bepaalde bewustzijnswaarden eraan verbinden. Je kunt dus een drank zo laden dat degene die de drinkt in een bepaalde richting zal denken. Indirect is dit een van de methoden die voor de vele liefdesdrankjes geldt die niet op een zuiver chemische reactie berusten.

Kijk ik naar de manier waarop de moderne mens zich met magie bezighoudt, dan valt mij op dat er sommigen zijn die het vooral zoeken in de gewichtigheid, in de plechtigheid van hetgeen zij doen. Anderen werken met krachten waarvan ze de aard of het wezen soms maar ten dele begrijpen. Ze zijn als het ware natuurtalenten.

Er zijn enkele mensen, al zijn het er dan niet veel tot op heden, die beginnen te beseffen hoe een eigen innerlijke verbinding met een hoge kracht bestaat. Het zijn dezen die steeds bewuster kunnen ingrijpen, omdat zij uit het geheel putten en daarbij zich niet alleen beperken tot energie, maar bovendien nog een mate van weten, van bewustzijn daaraan kunnen ontleenen.

Hebben wij te maken met mensen die alleen aan magie doen, omdat het zo indrukwekkend is, dan blijkt dat deze mensen voornamelijk een roes in zichzelf wekken en dat bij deze roes bepaalde psychische maar ook fysieke en astrale krachten worden gewekt. Die kunnen soms inderdaad effecten veroorzaken die zuiver redelijk menselijk onverklaarbaar zijn, maar ze kunnen nooit behoren tot de werkelijke magie.

Werkelijke magie is altijd een relatie tussen gebieden die schijnbaar ten aanzien van elkaar begrensd zijn. De verbinding tussen deze gebieden wordt altijd gevormd door het eigen ik dat behoort tot een groot aantal van deze gebieden.

Het is jammer, dat de mens nog niet in staat is de werkingen alle te overzien in hun ware betekenis. Er zijn invloeden als b.v. genegenheid en liefde die in feite een harmonie, een wederkerige aanvulling betekenen.

Dat deze aanvulling op stoffelijk vlak niet het voornaamste is, vergeten de meesten. Zeker, de uitingen op stoffelijk vlak zijn een in de eigen wereld bevestigen van een eenheid die daarbuiten bestaat. Als dat niet het geval is, hebben we te maken met een zuiver fysieke functie die in wezen geen werkelijke betekenis heeft.

De harmonie die bij liefde een rol speelt, speelt ook heel vaak een rol in gemeenschapsleven. Mensen die elkaar sympathiek vinden, zullen bewust of onbewust, een mate van overeenstemming, van harmonie ervaren. Worden ze zich van deze harmonie bewust, dan blijkt dat ze voor elkaar een vergroting betekenen van het vermogen om krachten te putten uit de totaliteit.

Het is niet voor niets dat men in bepaalde oude en zeer bijzondere rituelen uitging van het standpunt dat degenen die daaraan deelnemen elkaar volledig moeten aanvaarden, volledig sympathiek moet zijn. Het is namelijk de eenheid die wordt geschapen waardoor de mogelijkheid wordt vervuld.

In de magie nemen we aan dat de aarde, de elementen, kortom alles wat we zien beziel is. Dit is tot op zekere hoogte waar, omdat de kracht die we gebruiken bij magie in alle dingen - zij het dormant - aanwezig is. Maar op, het ogenblik, dat wij daaraan een vorm en dus ook een kwaliteit toekennen, zal vanuit het element alleen deze kwaliteit voor ons in verschijning treden. Je kunt van de wind of van de regen een dienaar maken. In dat geval kun je de regenwolken zeggen te verdwijnen of om tevoorschijn te komen. Maar als je zo met de wolken en de lucht omgaat, zul je weer niet in staat zijn om b.v. de wind een zekere taak te laten verrichten, al is het maar het wegblazen van bladeren uit je tuin.

Het begrip, dat men bij elementen te maken heeft met persoonlijkheden speelt in de meeste magische voorstellingen een hoofdrol. Daardoor heeft men de kracht feitelijk geformaliseerd,

in haar uiting beperkt en gelijktijdig voor zichzelf benaderbaar gemaakt. Dit laatste is overbodig. Wij behoeven een kracht waarvan wij deel zijn niet te benaderen. Het begrip van deze kracht zal mijns inziens in de komende tijd wel doorbreken op aarde.

Als ik dit onderwerp op deze wijze behandel, dan doe ik dit omdat het een aardige aanvulling is van het rhetorisch en zelfs redelijk schone betoog van mijn voorganger.

Levende kracht is levende kracht. Hoe deze kracht wordt overgedragen, hoe een tijdelijke harmonie tot stand wordt gebracht, doet daarbij niet terzake. Het gaat om de kracht en de uitwerking ervan. Zolang wij ons laten vangen in beelden, in beperkingen, zullen wij de kracht nooit volledig kunnen ontplooien. Maar als mensen beginnen te experimenteren met magie - wat in deze tijd in toenemende mate het geval is - wanneer men daarbij afstand begint te doen van de vele oude vormen die zolang het magisch denken hebben beheerst en zelfs de oude magische wetten alleen nog maar voorwaardelijk wil accepteren, dan komt men terecht op een terrein waarop de innerlijk verbondenheid met een totale kracht een steeds grotere variatie van uitingsmogelijkheden heeft.

Je kunt zeer veel doen met magie. Je kunt je gedachten uitzenden tot een ander ze hoort over bijna de hele wereld. Je kunt je vorm uitzenden; uittreden noemen de mensen dat. Levenslichaam en astraal verenigen en zo elders misschien waarnemen of althans kenbaar je manifesteren. Al die dingen kun je alleen doen, als je niet bezig bent om de vorm en de procedure voor jezelf te bepalen, maar als je gewoon één voelt met de kracht en daarbij alleen het doel aangeeft. Ik neem aan, dat dit in toenemende mate het geval is.

Er zal u reeds meermalen zijn medegedeeld dat men occultisten in deze tijd in verschillende grote Staten om o.m. een soort telepathische spionage te plegen. Daarnaast om toekomstbeelden te ontwerpen die dan de hand van computers meestal wel worden gecontroleerd als mogelijk of onmogelijk. Daarbij blijkt, dat deze paranormaal begaafden dus behoorlijk hoog kunnen scoren.

De gewone mensen hebben ook steeds meer belevingen. Zeker, ze blijven vaak onbegrijpelijk. Maar als je ze probeert te begrijpen, dan ga je ze begrenzen. Als je ze begrenst, komt de werking die erin zit veel minder sterk tot uiting. Het is dus zaak, dat veel meer mensen die innerlijke krachten leren begrijpen en de vorm waarin ze optreden niet meer zo belangrijk achten als het wezen van de communicatie, van het ontstane beeld of beter nog de kracht die je daardoor in jezelf ervaart.

Het zal u blijken dat op den duur steeds meer gewaarwordingen tot het lichamelijk toe, - overgedragen kunnen worden over grote afstanden. Het zal u verder blijken dat uw gevoeligheid bovendien de grenzen van de tijd wat meer opzij schijnt te schuiven, zodat u dingen gaat aanvoelen die nog niet een feit zijn. In het begin loopt dat misschien maar een paar uren of een dag, maar u kunt het zover brengen dat het zelfs vele dagen of weken vooruit voor u functioneert.

Mensen, die op deze manier leren hun innerlijke kracht te hanteren, zijn misschien in de ogen van de gelovigen in deze dagen nog magiërs. In wezen zijn ze mensen, die gebruikmaken van de werkelijke essentie van hun wezen en daardoor in de uitingsvorm die ze nu kennen (de mens) de mogelijkheden scheppen die, er altijd zijn geweest, maar die zonder deze specifieke beleving: dit uitzenden van kracht, dit beleven van kracht nooit verwezenlijkbaar scheen.

Witte en zwarte magie maken niet veel verschil uit. Ze zijn een en hetzelfde. De basis is een en dezelfde kracht. Maar de wijze waarop je jezelf één maakt met het onbegrensde houdt in, dat je bij zwarte magie beperkingen aanbrengt. Het zijn deze beperkingen die voor jou de werking van de magie zwart maakt zonder dat ze in zich van wezen of aard verandert.

Het is ook het doen wegvallen van begrenzingen van te strikte voorschriften en richtlijnen waardoor de magie wit wordt. Zij bepaalt niet de werking, maar de structuur van de kracht. De werking wordt aan de kracht zelf overgelaten.

Degenen, die op deze wijze in deze tijd beginnen te werken aarzelen misschien. Degenen, die op hun manier die krachten al leren gebruiken en daarbij langzaam de beperkingen, die ze

eraan opleggen beginnen te vergeten, zijn m.i. de voorhoede van een totaal nieuwe maatschappelijke ontwikkeling.

Een ontwikkeling die ten dele magisch of bewust zal heten in de termen van vandaag. Een ontwikkeling, die in feite echter niets anders is dan een terugkeren tot de natuurlijke waarden van de mens. Waarden, die in een niet-technische maatschappij geleid hebben tot grote beschavingen waarvan alleen nog legenden zijn overgebleven.

Ontwikkelingen, die in bepaalde landen kanten hebben doen ontstaan, zoals de magische priesters van Perzië en van Egypte. Wij, vinden vele theorieën die het AL allemaal moeten verklaren. Eén van de theorieën die het dichtst komt bij een magische werkelijkheid is de taoïstische.

Er is kosmisch gezien een rangorde. Deze heeft niets te maken met betekenis of waarde. Ze is eenvoudig een wijze waarop een uiting van kracht door jou op dit moment tot stand kan komen. Daardoor wordt je plaats, je rang en je mogelijkheid bepaald. Door te beantwoorden aan die mogelijkheid word je onkwetsbaar. Zoals de taoïstische magiër zegt: "Je kunt de draken (de zwarte en de rode draak) beide verslaan als je dat wilt. Je bent niet meer gebonden aan de verschijnselenwereld, maar alleen als je jezelf bent."

Ik geloof, dat in de magie van deze dagen de formuleringen en theorieën ver achter zullen blijven bij de beleefde werkelijkheid. Maar de mens, die erkent dat hij door zijn innerlijk en zijn werkelijke wezen te ontplooien toegang heeft tot ongekende krachten en mogelijkheden en deze dan ook nog spontaan weet te uiten, is de mens van de toekomst. Hij is degene die een magische beschouwing helpt opbouwen in dier voege dat krachten, die op dit ogenblik alleen moeizaam kunstmatig, onvolledig en met veel nevenverschijnselen kunnen worden gewekt dan spontaan kunnen ontstaan daar waar ze nodig zijn, gedoseerd volgens de noodzaak zonder enig disharmonisch aspect te veroorzaken, maar door de werkelijk geestelijke en levende krachten die ook in de mens schuilen en in een maatschappij een steeds groter rol gaan spelen, keert de mens terug tot de functie die wel wordt omschreven als het heer zijn der schepping. Niet omdat je de ware meester bent, maar omdat het meesterschap is gelegen in het volledig beleven van je harmonische mogelijkheden en in die harmonische mogelijkheden een tegenstelling of een beheerst worden in feite geen rol speelt.

Wie vindt dat wij, aan de magie teveel aandacht besteden in lezingen als deze, gelieve zich te bezinnen: Wanneer u verder gaat met de redelijke wegen en mogelijkheden van deze tijd, zult u steeds meer terecht komen in onbeheersbare noodlot-gedreven situaties die u geen uitleg overlaten. U zult steeds meer uw ontwikkelingen zien ontaarden in nog grotere mislukkingen. Maar als u in staat bent de innerlijke krachten te mobiliseren, te werken uit die innerlijke harmonie, dan zal u dergelijke doodlopende straten, stegen en sloppen vermijden.

U zult automatisch die wegen kiezen waardoor een verdere ontplooiing van de mens geestelijk en anderszins mogelijk is.

De basis van dit alles is zichzelf zijn. Het is daarom dat ik op dit, moment en in deze tijd durf stellen, dat het zelfs beter is om zwarte magie te bedrijven dan geen. Want deze beperkte vorm van magie met al haar voor het ik vaak vernietigende elementen, is tenminste nog een benadering van de totale kracht. Meer het terzijde stellen van die kracht zonder meer lijkt mij een vernietiging van alle menselijke waarden. Daar is geen terugkeer uit mogelijk. Daar is geen vooruitgang mogelijk.

De komende Perioden zullen aantonen dat de door mij omschreven waarde van magie, zoals nu nog heet, beslissend zijn voor al datgene wat de mensheid kan bereiken. Maar dat gelijktijdig daardoor eindelijk vele grenzen kunnen sneuvelen die tot nu toe de mens hebben weerhouden om zijn eigen werkelijkheid, zijn eigen mogelijkheden ten volle te begrijpen

❖ *Hoe kun je concreet met die krachten waarover u het had in je eigen omgeving zinvol gaan experimenteren? Heb je daarvoor specifieke aanbevelingen of mogelijkheden?*

Ik kan u maar één specifieke aanbeveling geven in dit verband.

Wanneer u in uzelf zonder aarzeling een kracht aanvaardt of gevoelt, richt deze zo mogelijk in een nauwkeurig omschreven beeld (vooral in het begin) op het doel dat u nastreeft of op de

persoon aan wie u die kracht wilt zenden. Stel dan met volledige concentratie, dat deze kracht van u uitgaat. De concentratie behoeft niet eens lang te duren. Daarna wacht u de resultaten af. U zult met verbazing zien dat u door op deze wijze te werken al na zeer korte tijd opvallende resultaten kunt bereiken.

Eén waarschuwing: probeer niet hiermee de wil of het wezen van de ander te veranderen. Hierdoor zult u disharmonische en zwarte aspecten kunnen wekken en de krachten die weerkaatst worden zelf moeten verwerken. Kies altijd voor het positieve.

Probeer altijd een ander meer zichzelf te laten zijn, hem meer kracht te geven om harmonischer zichzelf te zijn lichamelijk en geestelijk en u zult resultaten zien die voor u meer dan voldoende aanleiding zullen zijn op de ingeslagen weg voort te gaan. Wanneer u dit doet, dus verder gaat, vormen die voor u juiste regels als vanzelf een methode in u.

❖ *Moet men lang concentreren?*

Tot het ogenblik, dat u het gevoel heeft dat er kracht van u uitgaat. Dat kan na tien seconden, het kan na tien minuten het geval zijn. U voelt aan, ik heb nu de kracht uitgestoten. Voelt u dat, dan bent u klaar.

VOORSPEL TOT VIRTUOSITEIT

Wat is een virtuoos. Iemand, die het schijnbaar beter beheerst dan anderen. Maar om beter te zijn dan een ander moet je ook je meer wijden aan hetgeen je doet dan anderen. Ware virtuositeit komt voort uit toewijding.

Wanneer wij bezig zijn met het zoeken naar geestelijke waarden en innerlijke krachten, dan zullen wij als vanzelf een voorspel geven op die virtuositeit. Wij geven onszelf inzichten waardoor de toewijding voor hetgeen wij doen groter wordt.

Hoe moer wij waarlijk daaraan toegewijd zijn, hoe meer en hoe heter wij presteren. Daarom, is een voorspel tot virtuositeit het zoeken naar datgene waaraan je je zo volledig durft en kunt wijden dat je jezelf tijdelijk vergeet. En in deze vergetelheid ontstaat de virtuositeit.

Mag ik u allen toewensen dat het voorspel van uw zoeken naar geestelijke ontplooiing snel zal overgaan in het ontstaan van de virtuositeit van de geestelijke kracht, die van u uitgaat.

SYMPHONIE PRAKTIJK

Een symphonie is in de praktijk het samengaan van vele stemmen. Het samenvloeien van vele motieven totdat er een eenheid ontstaat die in haar schoonheid gelijktijdig de eenvoud bezit, die spreekt tot de ander.

Misschien is de kosmos meer dan een symphonie. Een oneindig aantal stemmen, oneindig aantal instrumenten, oneindig aantal melodische elementen en tegenmelodieën. Maar wij spelen onze eigen partij. Laten wij die goed spelen. Als wij onze partij goed spelen, dan zal de hele symphonie beter klinken.

Laten wij de praktijk eenvoudig houden. Het is goed om het hele werk te bewonderen, als je afstand kunt nemen. Maar zolang je meewerkt is je eerste taak om je eigen werk goed te doen. Vraag je dan niet af, of je buurman het verkeerd doet. Probeer eenvoudig zelf goed te werken.

De voorschriften voor het leven zijn eenvoudig. Zo zijn in wezen al geformuleerd met: Heb uw naaste lief gelijk uzelve en God boven alle dingen. Je kunt je naaste niet liefhebben als je jezelf haat. Heb jezelf lief en besef dat je naaste je gelijke is. Dan komt de rest vanzelf. Dat is de praktijk.

Maar uit die zeer simpele praktijk is de kosmische harmonie opgebouwd. Daaruit is het tijdloze AL opgetrokken. Daarin is de volledige schoonheid van de totale schepping bevat.

Dus, als u verstandig wilt zijn concentreer u op uw eigen partij. Blaas die zo goed mogelijk mee of strijk zo, als het maar niet tegen de haren in gaat. En voor de rest, laat degene die het geheel leidt dan maar uitmaken hoe het zal klinken.

Wij zijn de eenvoudigen, de onbelangrijken, maar door datgene wat wij zijn zo goed mogelijk te zijn geven wij het geheel zijn werkelijke uitdrukking en betekenis.

Maak een kosmische harmonie van het beleven van het Al en weiger er een Silly Symphony van te maken waarvan de effecten wel aardig zijn, maar waarvan tenslotte de essentie van het geheel steeds weer teloor dreigt te gaan.

LES 6 - DE WERELD VAN MORGEN

De huidige ontwikkelingen zijn alle nogal verward; zoals u bekend is. Het zal voor menigeen moeilijk zijn om daarin een lijn te onderkennen. Wij bevinden ons in steeds sneller plaatsvindende veranderingen. Ook de mens op aarde zal binnen afzienbare tijd, waarschijnlijk reeds binnen enkele jaren, gaan constateren dat de gehele samenhang, zoals die in de mensheid nu bestaat, aan veranderingen en vervormingen onderhevig is die kortgeleden nog onvoorstelbaar waren. Er zijn een groot aantal factoren die hierbij een rol spelen.

Allereerst blijkt, dat de vrije tijd van de mens (neem mij niet kwalijk dat ik daarop wijs) steeds toeneemt. Dat betekent, dat er een uitlaat moet worden gevonden, want de mens heeft inspanning nodig om zich te kunnen ontspannen.

Deze inspanningen zullen ongetwijfeld door het steeds sterker doordringen van grote arbeidsloze tijdperken voor elke persoon voeren tot geestelijke bestrevingen of een geestelijk onderzoek, misschien ook tot een teruggrijpen naar oude verborgen leringen of een poging de magie datgene te laten doen wat de technische maatschappij kennelijk niet meer tot stand kan brengen. Dat deze geestelijke ontwikkelingen van groot belang kunnen zijn is duidelijk, Maar er zijn nog enkele belangrijke punten.

Wij hebben te maken met een gemeenschappelijk menselijk bewustzijn. Wanneer steeds meer mensen zich gaan richten op geestelijke waarden, zal dat gemeenschappelijke bewustzijn zeker ook een veel grotere rol gaan spelen. Er zal dus een uitwisseling zijn van feiten en impulsen op subliminaal vlak waardoor men eigenlijk een veel beter overzicht krijgt van mogelijkheden en daarnaast vaak van inspiratieve gegevens waardoor men zijn taken gemakkelijker en juister kan volbrengen.

Dit houdt in, dat wij worden geconfronteerd met een samenleving waarin de huidige machtsposities steeds meer worden ondermijnd omdat alleen degenen, die tot coördineren van gegevens in staat zijn, in feite overzien waar het heen gaat. En als steeds meer mensen overzien waar het heengaat, zijn er steeds minder mensen die de zaak kunnen sturen zoals het hen belieft.

Het is een tijd enerzijds van verval. Regeringen, partijen, kerken zullen meer onder druk komen te staan en steeds meer scheuringen vertonen. Tenslotte vallen ze waarschijnlijk uiteen in steeds kleinere groepen en zal de discipline, die op het ogenblik in vele gevallen nog overheerst, langzamerhand verdwijnen.

Anderzijds is het wetenschappelijke onderzoek in deze dagen terechtgekomen in een zuiver commerciële ontwikkeling. Dat wil zeggen: de wetenschap is niet gebaseerd op het ontdekken zonder meer, maar op het ontdekken van datgene wat aanzien of inkomsten oplevert. Het is tevens een communale productie geworden.

Een wetenschapper werkt tegenwoordig zelden alleen maar is altijd gebonden aan een groot aantal mede-onderzoekers. Hierdoor kunnen persoonlijke impulsen en persoonlijke inspiraties in deze tijd veel minder snel naar voren treden.

Er is een tijd geweest waarin dat anders was. Tussen 1600 en 1800 was de wetenschapsman eigenlijk een soort gentleman-amateur, die in een laboratorium in zijn eentje aan het onderzoeken was en tot verbluffende gegevens kwam.

De situatie waarin de samenhang verdwijnt, impliceert ook dat de wetenschapper zich weer steeds meer gaat terugtrekken op zijn persoonlijke manier van onderzoek, zijn persoonlijk intuïtief verdergaan. De gebondenheid aan de staat, aan het militaire apparaat, aan een commercieel geheel zal dus steeds minder een rol spelen naarmate meer jongeren plaatsen gaan innemen die door vastgeroeste oudjes worden vervuld.

Ik wil niet zeggen dat ouderdom op zichzelf een groot bezwaar is, maar als we kijken naar de gemiddelde leeftijd van de regeerders die het nu op aarde voor het zeggen hebben, dan schrikken we toch wel een beetje, want in Nederland zouden ze allang in de AOW zitten. Misschien zou het goed zijn, als je hun die kon geven in plaats van macht. Zij hebben geen overzicht meer. Zij grijpen terug naar het verleden. Zij proberen illusies uit het verleden in het heden tot werkelijkheid te maken. Maar daarvoor zouden ze moeten beschikken over een coördinatievermogen dat veel groter is dan ze feitelijk kunnen produceren. Ook hun macht verbreekt. Het is niet meer mogelijk om de een of andere betrekkelijk kleine groep zeggenschap te geven over velen.

Het Waterman tijdperk is een periode waarin broederschap en gemeenschapszin een heel grote rol gaan spelen. Die heeft echter alleen betekenis, als het niet alleen maar gaat om stoffelijke zaken. Hulp aan Derde Wereldlanden is uitstekend; dat is beter dan niets doen. Maar als die hulp in feite een poging is afzetgebied te vinden voor je eigen overschot aan productie, dan kan ik dat niet zo bijzonder roemen.

Stel nu eens, dat men dat anders gaat doen. Dat men gaat delen vooral in kennis. Dat men gaat delen in mogelijkheden. Dan is exploitatie niet meer mogelijk, dat is waar. Maar daar staat dan tegenover dat er een samenwerking mogelijk is die op dit ogenblik nog onmogelijk lijkt.

Het is wel degelijk mogelijk dat b.v. in Zuid-Afrika de kleurlingen en de blanken tot een samenwerking komen; een zeer goede zelfs. Het zou betekenen dat blanken, die in verhouding weinig inzicht en overzicht hebben, vele stappen terug moeten doen. Het zal ook betekenen dat vele kleurlingen teleurgesteld zullen worden in de verwachting dat alles goed zal worden, wanneer zij ook wat te zeggen hebben, want het blijkt dat ze ook iets moeten zijn. Maar toch, zelfs daar is die eenwording, die samenwerking denkbaar en mogelijk als de huidige samenhangen langzaam maar zeker verbreeken.

Ik kan hier de wereld van morgen natuurlijk gaan schetsen, maar het blijft dan toch een beetje een droomwereld. Stel u voor dat mensen leven in woningen die precies zijn aangepast aan wat ze werkelijk nodig hebben. Dat betekent dat de levensduur van dergelijke woningen veel korter zal zijn. Dat betekent ook dat het veel gemakkelijker zal zijn een dergelijke woning te veranderen of eventueel af te breken. Het hele patroon van wonen zal gebaseerd zijn op die feitelijke behoeften en niet meer op allerlei illusies.

Het betekent ook een omwenteling in architectuur in de bouwwereld, maar ook in de manier waarop men op het ogenblik stedelijk, landelijk en internationaal het bouwen van steden en de planning regelt. De planning wordt veel algemener. Ze heeft wel degelijk richtlijnen, maar die zijn beperkt. De persoonlijke vrijheid wordt steeds groter op dit terrein en gelijktijdig de grotere verantwoordelijkheid.

Als wij b.v. een 200 jaar vooruit kijken, dan zijn er eigenlijk geen eigendomswoningen en geen huurwoningen. Er zijn alleen gebruikswoningen.

De gebruikswoning houdt in, dat een prestatie wordt geleverd waaraan het woonrecht wordt ontleend. Maar het woonrecht impliceert weer, dat je de woning krijgt die je nodig hebt en niet wat een ander zegt die je nodig hebt, maar die je zelf werkelijk wilt hebben.

1Als ik dat zeg t.a.v. stedenbouw, dan kom ik vanzelf ook op het verkeer. Het verkeer vandaag de dag is ook verkeerd geregeld. Niet omdat autoverkeer nu zo verontreinigend, zo lastig en zo kostbaar is, maar doorgewoond omdat men zal gaan inzien dat het veel eenvoudiger is om vervoerssystemen te ontwerpen die enerzijds aan de persoonlijke behoefte tegemoet komen en anderzijds toch een zo intens mogelijk communaal gebruik van de vervoersmiddelen mogelijk maakt.

Wat zoudt u zeggen van een trein waarmee u naar verkiezing in een bepaalde richting startend het hele land kunt bereizen door eenvoudig uw koerskaart in een apparaat te steken (kleine computers zijn er al die dat kunnen aflezen) en die daardoor de nodige schakelingen kunnen verrichten. U rangeert gewoon van de ene vervoersstoet in de andere, alles automatisch. Dat

is helemaal geen wonder. Dat is heel gewoon. Ik wil erop wijzen dat de eerste pogingen om een dergelijk vervoerssysteem te ontwerpen eigenlijk al stammen uit betrekkelijk oude tijden.

Als wij denken aan b.v. de ontworpen tapis roulant van de grote wereldtentoonstelling in Parijs (1889) toen Eiffel zijn toren heeft gebouwd. Als wij verder kijken dan zien we op dit ogenblik experimenten met een personenvervoer met afwijkende bestemmings- mogelijkheden in bepaalde delen van het Disneyland Park. Ook daar heeft men die techniek ontwikkeld. In wat mindere mate, maar toch nog met automatische splitsing ontwikkelt men op het ogenblik een monorailsysteem dat in delen van Japan snelvervoer mogelijk moet maken. Ik heb het niet over dingen die er niet zijn en dingen die er niet kunnen zijn. Ik spreek alleen over ontwikkelingen die logisch voortvloeien uit hetgeen er in deze tijd gebeurt en over de sociale verandering die nu gaande is. Wij zullen daarvoor natuurlijk veel dingen moeten prijsgeven, dat is duidelijk.

Het is heel erg prettig als je een geloof hebt en je kunt met de zekerheid leven dat je eenmaal in de hemel komt en dat alle anderen die anders denken als arme zielen betreurd mogen worden, want die hebben het later veel te warm.

Als je persoonlijk komt te staan tegenover God (God is maar een naam) en daardoor wordt geconfronteerd met al die tussenliggende verschijnselen, al die sferen en werelden, het geestelijk bestaan, de verschillende vormen van voortbestaan, dan krijgt je leven een andere inhoud, een andere verantwoordelijkheid. Aan de ene kant ben je veel zekerder. De dood is veel minder geworden tot een eindgrens waarachter alleen nog de eeuwigheid ligt.

Aan de andere kant echter, zit je met de zekerheid dat elke fout die je hebt gemaakt ook ergens gecompenseerd zal moeten worden. Dat je niet kunt zeggen: God zal mij vergeven, klaar, af. In dat opzicht zullen heel veel mensen zekerheden gaan ontberen die ze nu nog hebben. Zij zullen worden geconfronteerd met een eigen voorstelling om hun eigen weg te vinden.

Als ik kijk naar de gezondheidszorg, dan is men nu eigenlijk bezig met een aantal instituten. Gezondheidszorg is in praktisch alle landen en zeker niet alleen in de westerse, geïnstitutionaliseerd. Er zijn mensen die bepalen wat goed en wat slecht is. Er zijn instanties die verder bepalen wie wel en wie niet mag praktiseren en daarbij wordt niet gelet op de patiënt. Er wordt gelet op kennis, op het bezitten van een bepaalde vaardigheid. Alles tot uw dienst, maar er wordt niet gelet op de wijze waarop men die zaken gebruikt.

In de toekomst zal men steeds meer zeggen: een genezer, of hij nu arts heet of niet, is iemand die een ander beter maakt. Men zal niet meer zeggen: dokter, u krijgt betaling per behandeling, maar men zal zeggen, Dokter, u krijgt betaling per genezing. Dat is natuurlijk erg jammer voor iemand die veel van zijn patiënten moet begraven, ofschoon het voor sommige van die patiënten misschien weer een geluk is. Men zal uitgaan van het feitelijke resultaat.

Ik denk, dat ze dat ook in steeds grotere mate zullen zien optreden op wat u de arbeidsmarkt noemt. Ook hier zal men gaan zeggen: het gaat er niet om hoe lang je werkt. Het gaat erom wat je presteert. Dat is op het ogenblik een anathema: beloning naar prestatie. Maar men vergeet er één ding bij. In de nieuwe tijd wordt de prestatie niet bepaald door het presteren binnen een systeem, maar het presteren op grond van een noodzaak. Die noodzaak wordt bepaald door het product. Maar daarnaast wel degelijk ook door de, eisen, de wensen, de mogelijkheden die er zijn. De grootste bron van inkomen voor de arbeiders over ongeveer 100 jaar ligt niet in het loon, maar eigenlijk in de ideeënbus.

Als je dat zo allemaal bekijkt, dan wordt duidelijk dat we ook een heel andere kant uit moeten met onze geloofsbeleving, met ons zoeken naar sociale betekenis. In een wereld waarin voorlopig nog een overproductie zal zijn van bepaalde producten en artikelen krijgt u gewoon een soort gebruiksverplichting. Iedereen die maar een gewoon mens is, moet per jaar b.v. 3 transistor radio's verslijten. Alleen degene die zo belangrijk is voor de gemeenschap dat hij zijn tijd heter kan gebruiken krijgt die niet, want hij hoeft niet te luisteren. Misschien zit er zelfs geen knopje meer aan om haar af te zetten.

In die maatschappij wordt betekenis dus eigenlijk door het innerlijk bepaald, door de wijze waarop je met die totale bewustzijnslaag van de mensheid in contact staat, door je verbonden zijn met of althans erkennen van die werelden die je nu als na de dood liggende beschouwt en daarnaast de zelfverwerkelijking.

Zelfverwerkelijking wordt steeds belangrijker in de komende tijd. Massaliteit zou de ondergang betekenen van het individu, de gang naar de mierenstaat. Maar het zoeken naar innerlijke werkelijkheid, het werken met intuïtieve mogelijkheden, het gebruik van gaven (dat zal er ook wel bij te pas komen) dat vormt elke mens tot een uniek wezen met unieke mogelijkheden. Er kan geen massaliteit meer bestaan, want de massaliteit kan alleen worden gehandhaafd, indien men juist de antwoorden, de ontwikkelingsmogelijkheden wegneemt.

In de komende 10 à 12 jaar zal men op vele gebieden werkelijk moeten kiezen tussen verstarring of accepteren van de feiten en het daardoor mogelijk maken van meer individuele ontwikkelingen. Het is niet prettig, maar het is onvermijdelijk.

Onze wereld van de toekomst is een wereld waarin de mens zelf waarschijnlijk meer stilte ruimten zal aantreffen, want overal zal er dan een bezinningsruimte zijn. Naar die bezinningsruimte zult u dan niet gaan om alleen te bidden of te mediteren, maar eerder om even zozeer tot rust te komen dat u contact kunt opnemen met het gemeenschappelijke bewustzijn, met de geestelijke werelden, met krachten of misschien zelfs met overgegangene personen die voor u interessant en belangrijk zijn. Een totaal nieuwe impuls voor het leven zal daaruit ongetwijfeld voortvloeien.

Iemand die met geestelijke werelden op de achtergrond leeft, iemand die door de juiste instelling de juiste impulsen kan onttelen aan het gemeenschappelijke bewustzijn, heeft niet alleen veel meer mogelijkheden maar hij heeft een heel andere motivering. Hij komt tot een totaal nieuw besef van de zin van het leven. Het blijft altijd nog enigszins een raadsel, natuurlijk. Maar je kunt het leven voor jezelf veel zinvoller maken juist door gebruikte maken van je mogelijkheden, je erkennen van andere werelden, van andere bewustzijnswaarden die je in jezelf kunt verwerken.

Men zal zich gaan afvragen: Wat moeten wij daarmee doen? Kijk: het is een omwenteling die sluipend is. U moet één ding onthouden - dat hebben wij reeds eerder gezegd in deze cursus: alleen een sluipende revolutie, die bij de basis begint, heeft werkelijk succes. Elke gewelddadige revolutie verandert niet de werkelijke structuur, maar alleen demonen die in de structuur aan de top zijn.

Wij moeten er gewoon rekening mee houden dat deze omwenteling die zich aan het voltrekken is en in steeds sneller tempo zich verder zal voltrekken, de wereld van morgen maakt tot een wereld waarin iedereen een machtsfactor is, maar alleen door hetgeen hij feitelijk is en betekent.

Ik zie ook de taal zich zeer snel ontwikkelen. De taal van morgen zal zeer waarschijnlijk een groot aantal samentrekkingen gebruiken.

Daarnaast vermoed ik, zal men in de meeste taalgebieden verschil in toonhoogte voor een betere interpretatie gaan invoeren. De Chinese taal b.v. is achttien. Daarmee wordt een bepaalde klank van betekenis veranderd. Zo zal men dit ook in de korte spraak krijgen. Maar die korte spraak zal steeds meer eigenlijk alleen aanleiding zijn tot begrip en niet meer overdracht van begrippen. Want de mens, die steeds sneller gaat denken, zal ontdekken dat woorden altijd tekort schieten om gedachten uit te drukken.

De toegenomen gevoeligheid van de mens, zijn toegenomen instelmogelijkheid ook, zal hem ertoe brengen de gedachten van zijn medemensen, bewust of onbewust, grotendeels af te lezen.

Zelfs tegenwoordig schuilt in elk taalgebruik een mate van telepathie, waardoor de bedoeling o.a. beter wordt begrepen dan in de woorden eigenlijk tot uitdrukking wordt gebracht. Een dergelijke taal betekent ook weer een grotere gevoeligheid voor de medemens. En als gevoeligheid, begrippen als naastenliefde voor de mens alleen maar leuzen zijn, ach, dan worden ze wel gehanteerd als vaandels, maar zelden als werktuigen in de praktijk. Op het

ogenblik echter dat gevoeligheid voor de medemens noodzakelijk is om je op de juiste wijze te kunnen oriënteren en te kunnen handhaven binnen de gemeenschap, zal elke mens zonder enig voorbehoud daarmee willen werken.

Het is een wereld waarin niet meer wordt gesproken over naastenliefde, vooral niet met een van honingdruipende stem of met een galm waardoor het lijkt alsof de spreker plotseling in een echokamer is beland. Het is dan werkelijk een aanvoelen van de naaste om hem te begrijpen. Maar dan voel je ook dingen aan die eigenlijk niet met de mededeling zonder meer te maken hebben. Er ontstaat een intensere begripsmogelijkheid.

Een van de grote fouten van deze tijd is hot isolement waarin meer mensen komen te verkeren. Zij voelen zich niet begrepen. Zij zien hun denkbeelden en hun eisen door de maatschappij niet voldoende weerkaatst. Zij zijn niet in staat om te begrijpen waarom anderen zijn zoals ze zijn.

Al die dingen drijven de mensen steeds verder uit elkaar totdat iedereen op z'n eigen eilandje zit te kwaken als een kikker, die in een vijver op een plumpeblad zit en bang is te gaan zwemmen vanwege de snoeken die daar mogelijk zijn.

Kijk, dat is allemaal heel aardig, maar als je die contacten weer krijgt, dan is er ook een beter begrip voor de ander, voor de motieven van de ander. Er is een betere beantwoording aan de medemens mogelijk, niet alleen op grond van gesproken woord of van signalen die dan algemeen zijn maar op grond van de werkelijke inhoud van een persoon zoals die wordt uitgestraald.

Hierdoor zal er ook gemakkelijker een selectie zijn. Je zult niemand meer werkelijk kunnen haten. Er kan een mate van vijandschap zijn omdat je een tegengesteld doel nastreeft, maar je begrijpt waarom de ander het doet. Het is de bestreving die je probeert te frustreren, niet de ander. Dat maakt al verschil uit.

U zult in die periode ongetwijfeld ook de bedoeling van een ander zo goed aflezen, dat u onmiddellijk kunt constateren of die voor u belangrijk is of niet. Het resultaat is, dat u harmonische contacten in steeds grotere mate gaat ervaren. De ervaring leert dat mensen, die in een harmonisch milieu leven, over het algemeen niet alleen evenwichtiger en rustiger worden, maar ook een verhoging van I.Q. krijgen m.a.w. een vermogen om data in zich op te slaan, die redelijk en juist te verwerken en op grond daarvan ook snel te reageren.

De mens in de toekomst zal lichamelijk wel iets veranderen, denk ik. De uiterlijkheden veranderen. U weet dat wel. Naarmate je minder haar nodig hebt, komen er steeds meer kale koppen. Dat is onvermijdelijk. Dus een groot deel van de mensen zal wel door zijn haar heen zijn in de komende eeuwen. Als iemand veel zit, worden de zitspieren en beenspieren slapper.

De uiterlijke vorm zal langzamerhand ook wel iets veranderen, maar niet zoveel als men veronderstelt, want de mens zoekt ook uiterlijk naar mogelijkheden en naar een vorm waarin hij het best zichzelf kan zijn en het best in de gemeenschap als deel van de gemeenschap kan functioneren. Of hij dat bewust doet of niet, nu doet ook iedereen dat.

Dan mag ik concluderen, dat de mens van de toekomst evenwichtiger is. Hierdoor zullen besluiten veel meer worden genomen op erkenning van algemene tendensen en daarnaast van algemeen erkende noodzaken. Juist het feit, dat men voelt wat belangrijk is en wat niet, maakt het mogelijk een veel grotere vrijheid te scheppen.

Daar waar een groot gedeelte van de commerciële belangen van heden wegvalt, althans in een andere en minder machtige vorm optreedt, zal b.v. het handhaven van grenzen tussen staten (douanegrenzen als we even aan recente gegevens denken) niet meer noodzakelijk zijn.

Het is ook niet meer zo belangrijk dat iemand een paspoort heeft van een bepaald land. Het is veel belangrijker zijn dat hij mens is. Iemand die tegen de gemeenschap is zal dat - zonder het te willen - met zich dragen als een kenmerk.

Elke mens, die tegen de mensheid of een deel van de mensheid wil ageren, voorziet zichzelf van een psychisch afleesbaar brandmerk.

De wereld van morgen is een andere wereld dan die van vandaag. Begrippen als ruimtelijke ordening zullen waarschijnlijk worden vervangen door een 'rotzooi maar wat aan, als het maar harmonisch is'.

Denkbeelden als industriële ontwikkeling maken plaats voor de vraag: hoe kunnen we datgene wat werkelijk nodig is zo eenvoudig mogelijk maken? Hoe kan ik door het te maken zelf de meeste voldoening vinden.

Het is een wereld waarin werktijden zelfs niet meer vastgesteld zijn. Het is een wereld waarin herbebouwing ongetwijfeld weer zal geschieden, niet omdat het zo gezond is of vanwege het milieu al heeft het daar grote invloed op, maar gewoon omdat de mensen ontdekken dat het prettig is om in een bos te lopen.

De zee zal schoner worden. Waarom? Omdat men langzaam maar zeker gaat begrijpen dat een zee een bepaalde schoonheid heeft en dat vervuiling van de zee die schoonheid bederft en datgene wat leven gevend is giftig kan maken. Daar wil men eenvoudig geen deel meer aan hebben.

Een hoop gevend beeld. Een beeld hoofdzakelijk van de mensheid van morgen die ik u op het ogenblik toon. Maar de wereld van morgen zal natuurlijk haar energie kwijt moeten raken. En zonder ineens in allerlei overdreven verhalen los te barsten zou ik willen opmerken, dat als je de wereld voor een groot gedeelte kent, de mensheid toch uiteen zal vallen in degenen die het onbekende, het avontuur zoeken en de mensen die op aarde voldoening zoeken en daarin vrede vinden.

De avonturiers (noem ze maar zo) zullen in de minderheid zijn.

Voor hen ligt de grens niet op aarde. Op aarde is het niet meer mogelijk. Wat zullen ze dus doen? Ze zullen de ruimte in gaan. Het lijkt mij beter dat degenen, die geen vrede meer kunnen hebben met een eenvoudig bestaan zoals zich dat gaat ontwikkelen, hun energie gebruiken om buiten de aarde het Al te verkennen en contact te maken met misschien andere levensvormen. Dat is iets wat nog wel enige tijd zal duren.

De kans, dat het eerste contact wordt opgenomen vanuit de ruimte is nu steeds groter dan dat de mensheid de ruimte in gaat en ze daar ontmoet. Maar het is toch veel beter dan allerlei gezwam in de ruimte, avonturen ten koste van anderen zoals het tegenwoordig is.

De wereld van morgen is geen ideale wereld. Stel u niet een wereld voor van lustpaleizen, een wereld van volledige schoonheid. Er zijn nu eenmaal mensen die alleen gelukkig kunnen zijn, als ze in krotten leven. Dus zullen er krotten zijn.

Er zijn mensen die misschien willen terug gaan naar het stenen tijdperk. Anderen zullen vooruit willen lopen, misschien in een ruimtepak willen lopen. Dat moeten zij dan maar weten. Het gaat er niet om de mens te reguleren. Het gaat erom de mensheid als gemeenschap te laten functioneren. Dat impliceert weer dat je de hele wereld moet aanpassen aan de feitelijke behoefte van de mens.

De feitelijke behoefte van de mens is b.v. - of u het gelooft of niet - groen. Gewoon levend groen, natuur groen. Als je leeft tussen betonnen blokken waar te weinig levend groen te vinden is, dan sterft er iets in die mens. Hij wordt onrustig, hij komt onder spanning te staan. Daar waar hij de gelegenheid heeft om zich in de natuur te verpozen, wordt die spanning al veel minder. Zelfs een gewone straat met bomen kan vaak een heel verschil maken voor het humeur en het temperament van degenen die daar wonen. Dat zal men allemaal gaan ontdekken.

Het zal een wereld worden waarin de natuur meer op de voorgrond komt. Niet omdat dat hoeft of omdat dat zo goed is, maar gewoon omdat men gelukkig wil zijn en men gaat begrijpen dat dat geluk bestaat uit een aantal saamhorigheden, belevingen, harmonieën.

Dan denk ik ook dat door de vele vrije tijd geestelijke discipline voor zeer veel mensen interessanter en belangrijker worden. Ik kan mij voorstellen dat er op een gegeven ogenblik op de Olympiade ook hypnotisme komt te staan als sport. Waarom niet. En dat er een

demonstratie paranormale genezing wordt gegeven, zoals er nu ergens vendelzwaaiers optreden.

Het klinkt allemaal een beetje oneerbiedig, maar deze dingen gaan wel degelijk een rol spelen in het dagelijkse leven. Zo worden iets wat niet meer voor een uitverkoren klasse bestemd is, maar wat behoort tot de mogelijkheden van een ieder die zich er voor interesseert. Dan is het toch duidelijk, dat onze wereld van morgen er een is die op dit moment bijna niet voorstelbaar is. Dat houdt in, dat het weinig zin heeft om nu te gaan uitspinnen hoe het verder zal zijn. Maar de geestelijke ontwikkelingen daarin waaraan wij ons overigens nog in bijzondere lessen zullen moeten wijden, zijn wel van groot belang.

De geestelijke ontwikkelingen vloeien voort uit hetgeen er nu geestelijk bestaat. U zult mij daarom toestaan het 2^e gedeelte van deze les voornamelijk te wijden aan meer geestelijke zaken.

Er zijn een groot aantal geestelijke groepen, gebundeld in o.a. Het Verborgene Priesterrijk, de Witte Broederschap en nog zo wat. Deze geesten kunnen op aarde niet volledig en dwingend ingrijpen zonder daarbij hun eigen geaardheid en hun wereldmogelijkheden te schaden. Dat zullen dus niet velen van hen doen. Maar ze kunnen wel proberen condities te scheppen. Zij kunnen gebruikmaken van bestaande omstandigheden om ontwikkelingen gemakkelijker te doen verlopen. Zij zijn bezig om deze wereld voor te bereiden op een era waarin de mystieke waarde, de occulte waarde en de technische waarde met elkaar kunnen worden versmolten tot een nieuwe wetenschap.

Vanuit de geest worden er ook voorbereidselen getroffen. Wij zijn in Nederland bezig geweest globaal gezegd vanaf 1917. Wij hebben steeds weer gebouwd aan een bepaald begrip), aan een bepaalde inhoud. Wij hebben, meen ik, velen toch wel een beetje bewust gemaakt van hun geestelijke mogelijkheden of gaven.

Ik wil niet zeggen, dat iedereen succes heeft. Hier in de zaal ken ik er een paar, die hebben zitten zwoegen op proeven, maar daar niet zijn uitgekomen. In vele gevallen omdat er fouten zijn gemaakt, maar dat doet niet ter zake. Het gaat erom dat steeds meer mensen proberen iets met hun geestelijke gaven te doen.

Op het ogenblik, dat ertussen een geestelijke wereld en een stoffelijke wereld een grotere harmonie wordt geschapen, ontstaat er een ruimere overdracht van krachten en mogelijkheden. Dan zal hierdoor alleen al het menselijk bewustzijn worden verruimd. De mens zal meer open staan voor het andere, voor andere verschijnselen. Dat de geest daarbij niet geheel onzelfzuchtig is, zal u duidelijk zijn.

De geest wil eigenlijk heel graag dat u zo bewust mogelijk overgaat, want dat betekent dat er bij ons een verrijking ontstaat en niet alleen tijdelijk een, extra belasting. Maar wij behoren allemaal tot één geheel zo voelen wij dat tenminste. Daarom zal een ieder willen proberen de hand van dat geheel al kenbaar te maken op dit ogenblik.

Wij beïnvloeden de mensen in de richting van het mystieke beleven, in de verschillende richtingen van bewust of onbewust innerlijk erkennen van andere waarden. De bijverschijnselen zijn niet altijd even gunstig, dat geef ik toe. Er zijn heel veel overdrijvingen en het wordt geëxploiteerd. Maar het gaat om de verandering.

Deze verandering is op dit moment al geruime tijd gaande. De geest is bezig om die veranderingen in een versneld tempo verder te ontwikkelen. En dan gaat het er heus niet om dat de mensen plotseling allemaal oosterse of andere filosofieën aanhangen, meesters gaan volgen of gaan dansen in de straten onder het slaken van strijdkreten. Het gaat erom dat die mensen loskomen van hun gebondenheid aan het huidige maatschappelijk, maar vooral ook van het mentale beeld van mens zijn. Ze moeten groeien naar een nieuwe intensiteit van beleven.

Het is mogelijk om daardoor tot aantal inwijdingen te vergroten. Wij hebben dat in de laatste paar jaren reeds gedaan. Ook in dit jaar zien wij de mogelijkheid om meer kleine inwijdingen op aarde dan oorspronkelijk werd gedacht te verwezenlijken. Verder de mogelijkheid om

mensen sleutels te verschaffen op velerlei terreinen, omdat men geneigd is die sleutels nu te bezien en niet alleen maar schouderophalend eraan voorbij te gaan.

De samenwerking van, de geest met de mens neemt dus toe, ook al wordt dit nog niet overal officieel erkend. Waar de wezenlijke relatie tussen een geestelijke wereld en een menselijke wereld ontstaat, is de transmissie van kracht uit onze wereld die een wat hoger potentiaal heeft, gemakkelijker mogelijk. Wij kunnen dus steeds meer mensen die energie en die kracht geven waardoor ze beter kunnen functioneren.

De wereld van morgen zou een synthese moeten worden van geestelijke werelden en het menselijk zijn. Alle groepen, welke in die richting streven (ik heb er enkele genoemd) zullen - ik neem aan zelfs op korte termijn hun inspanning in die richting aanmerkelijk versterken. Het is niet aan mij om te zeggen wie daarmee individueel ervaring zal hebben en wie niet. Ik weet niet, of het u zal treffen. Of u daardoor zult worden beroerd, of u plotseling die veranderingen zult ondergaan en beleven. Maar ze zullen er zijn, overal.

Dat houdt in, dat de betere wereld van morgen in de schijnbare verslechtingen van het heden wordt geboren. Het houdt in, dat geestelijke waarden en krachten, die morgen als normaal deel van het leven zullen worden beschouwd en op dit ogenblik nog een goddelijk mysterie zijn, langzaam maar zeker zo doorsijpelen dat we terechtkomen bij de mens. Dit betekent een wereld, van morgen die we, vandaag niet eens durven dromen. Het is een wereld, die geen Welsh en geen Bellamy kan tekenen. Het is een wereld waarvan zelfs wij de vorm maar flauw kunnen vermoeden.

Wij zien de verschijnselen, de ontwikkelingen, de ontwikkelingsmogelijkheden. Maar hoe groot is het potentiaal dat in de mens ligt, wanneer het tenslotte wordt verrijkt met het synthetisch vermogen dat voortkomt uit het totaal van het menselijk bewustzijn en gelijktijdig door zijn band met de geest nieuwe kracht en uitwisselingsmogelijkheden verwerft? Niemand kan dat zeggen. Je kunt alleen zeggen: Er ontstaat een explosieve ontwikkeling. Hierbij is de geest zeer zeker betrokken. De band tussen mens en geest zal daardoor veel intenser worden. Dat daarbij geestelijke procedures een rol spelen, dat in de mens zelf geestelijke veranderingen kenbaar zullen worden en op dit moment zelfs al kenbaar zijn, is iets wat wij voor een volgende les bewaren.

Ik hoop, dat u het geen verloren tijd zult achten om hetgeen nu gezegd is - hoe fantastisch het hier en daar ook moge klinken - eens te overwegen en u af te vragen, of er ook bij u in uw leven en in uw tijd niet vele aanduidingen zijn die datgene wat ik nu heb gezegd schijnen te bevestigen. Put daaruit uw hoop en uw kracht, dan zult u het heden kunnen verdragen, omdat het alleen maar de barenswee is van de wereld van morgen.

VRAGENGEDEELTE

- ❖ *U heeft het gehad over de sluipende revolutie aan de basis zal plaatsvinden. Wat kunnen wij in zo'n kleine groep van 1-5 mensen eraan doen om die sluipende revolutie op grote schaal te ondersteunen of op gang te krijgen? Hoeft u daar suggesties voor of moeten wij dat maar zelf uitmaken?*

U bent op het ogenblik met een groep van 15 die dit hoort. Het aantal mensen dat er kennis van neemt is aanmerkelijk groter. Soortgelijke lezingen worden ook elders gehouden. Wij zijn zelfs met een actie bezig om de mensen attent te maken op de mogelijkheden van geestelijke ontwikkeling. Wat kunt u zelf doen?

In de eerste plaats: probeer zelf gebruik te maken van uw geestelijke mogelijkheden zo goed u kunt.

In de tweede plaats. Begrijp heel goed dat u die geestelijke ontwikkeling anderen niet kunt opdringen. U kunt hoogstens een ander laten delen in de voordelen van uw gaven en mogelijkheden ze goed en zo kwaad als het gaat.

In de derde plaats: deze revolutie wordt niet bepaald door hetgeen wij zeggen; zij is reeds aanwezig. Wat wij doen is u attent maken op de ontwikkeling en gezien 'de revolutie in de wereld' als onderwerp van de cursus, u confronteren met de verschillende ontwikkelingen die

nu gaande zijn of die in de nabije toekomst zullen plaatsvinden en met datgene wat daaruit zal voortkomen. Het is dus helemaal niet: begin nu maar even om dit of dat te doen. Het is gewoon: ontwikkel uzelf. Gebruik uw geestelijke gaven. Probeer meer te letten op uw gevoel dan op uw verstand. Probeer ook anderen de vrijheid te laten om zichzelf te zijn. Dan draagt u het meest bij tot deze revolutie.

MAGISCHE REVOLUTIE

Er is een tijd geweest dat magie werd afgedaan als bijgeloof. Voor die tijd is er een periode geweest waarin men magie zag als de Werkelijke oplossing van alle problemen. Nu is men gekomen tot een enerzijds meer wetenschappelijke benadering ervan: parapsychologie en dergelijke dingen. Anderzijds is men gekomen tot pogingen om te werken met mensen die telekinetisch of télépathisch begaafd zijn. Het betekent dat de magie dus eigenlijk ook al in de werkelijke machtsbereiken die er op het ogenblik zijn een rol is gaan spelen.

Daarnaast zijn er veel mensen die zich bewust of onbewust beginnen bezig te houden met de magie. De meesten beginnen dan te stoeien met kleine zegeningen en vervloeking. Anderen proberen iemand dromen te sturen. Het is allemaal nog een heel bescheiden begin van een werkelijkheid die zich gaat ontplooiën. Maar één ding valt toch wel op: vroeger was de magie voor een groot gedeelte strikt ritueel en had ze haar eigen kennis maar ook haar eigen wereldbeeld. Ze was in feite een godsdienst. In deze tijd is de magie veel meer geworden tot een werktuig waarmee men probeert iets te bereiken.

Het wonderlijke van het geheel is, dat juist in deze ongebondenheid, deze veel doelmatiger aanpak de mensen bewust of onbewust de magie meer en meer op de voorgrond beginnen te schuiven. Ik wil helemaal niet zeggen dat het op het ogenblik zo goed gaat omdat in elk damesblad wel een horoscoop staat. Maar het is wel veelbetekenend dat mensen van aanzien tegenwoordig wel horoscopen laten trekken. Alleen publiceren ze dat natuurlijk niet, dat zou veel te gek zijn.

Het is opvallend, dat heel veel mensen zich weer beginnen te interesseren voor astrologie. Niet alleen als een middel om de toekomst te kennen, maar als een middel om b.v. ziektebeelden beter te onderkennen. Toch is de astrologie geen wetenschap in de werkelijke zin van het woord. Wij zien dat het werken met allerlei geneeswijzen die toch ook niet 100 % wetenschappelijk zijn, toeneemt. Als wij denken aan b.v. de acupunctuur, dan hebben we te maken met een geneeswijze waarvoor in totale redelijkheid, geen volledige verklaring mogelijk is. Men kan alleen oorzaak en effect constateren. De samenhang daartussen echter bestaat uit een aantal wilde en vaak misgeslagen hypothesen enerzijds en anderzijds een aantal onbewezen stellingen omtrent levenskrachten en levensstromen die weliswaar bestaan, maar die nog niet aantoonbaar zijn.

Kijk ik verder dan zie ik dat men ook steeds meer vertrouwen begint te krijgen in de paranormale genezers. Men zal het niet toegeven, want het past natuurlijk niet in het kader van de officieel erkende medische praktijken. Maar steeds meer artsen zijn geneigd om het werk van een redelijk goede paranormale genezer toe te juichen. Ze komen namelijk tot de ontdekking dat het vaak helpt.

Men ziet dat er mensen zijn die misschien onder het mom van sociale bewogenheid er tenslotte toe komen om op te treden als aan soort lekenpsycholoog en daarbij empathische vermogens ontwikkelen en gebruiken om daarmee andere mensen te helpen. Dit alles was vroeger deel van de magie, Nu is het deel van een in vorm niet meer vast te leggen nieuwe benadering van het bestaan, maar ook van het denken van het geloof.

De tijd van de oude magische rituelen is nog niet geheel voorbij. Het zal u misschien verbazen te horen dat er zelfs in Nederland op het ogenblik een stel voodoo-kringen werkzaam zijn. Twee ervan worden werkelijk door Haitianen geleid.

Het is misschien ook nog interessant op te merken dat er in Nederland 70 Covens (heksenkringen), bestaande uit vrouwelijke leden plus een tovenaarsoperer die hun eigen rituelen en rituelen volbrengen. Vaak erg willekeurig gekozen, soms met seksuele achtergronden, maar die daarnaast ook hebben geleerd met gedachtekracht te werken en zekere projecties tot

stand te brengen. En nu spreek ik over dit gedegen Nederland dat in vele opzichten zo behoudzuchtig is.

Hoe het in andere landen is, behoef ik u niet te vertellen als u weet hoeveel heksenkringen er op het ogenblik rondspoken in Engeland, in de U.S.A. Hoeveel nieuwe heksenverenigingen, zij het onder een andere naam, er bestaan in Italië, Zuid-Frankrijk. U zoudt werkelijk schrikken.

De magie begint langzaam maar zeker door te dringen in het dagelijkse leven. Heel veel mensen, die op het ogenblik nogal misbruik maken van het bijgeloof van anderen, worden meer en meer verdrongen door anderen die wat eerlijker werken, wat oprechter presteren en die misschien bewust of onbewust meer de juiste middelen en wegen hebben gevonden om magie te bedrijven. Waar de vorm onbelangrijk wordt, blijkt de gedachtenkracht albeheersend te worden.

In de moderne magie blijkt, dat de concentratie van veel groter belang is dan het ritueel dat wordt uitgevoerd. Het ritueel behoort tot de suggestie van: wij behoren tot een groep. De muziek behoort er misschien ook bij. De bezwering en eventueel het offer natuurlijk ook. De oude tijden herleven nog wel een beetje, maar het zijn eigenlijk bijkomstigheden. Als u het mij vraagt, zijn het voor een groot gedeelte uitwassen.

De werkelijkheid is dat de moderne mens steeds meer begint aan te voelen dat hij met gedachtekracht iets kan doen en dat hij wanhopig probeert die wegen te vinden. Die wegen kun je niet meer vinden via Albertus Magnus of de nieuwere volgelingen, die zoals in The Golden Dawn een eigen versie hebben gevonden van wat magie moet heten.

Steeds meer mensen treden uit en zijn zich daarvan min of meer bewust. Ze hebben eigenaardige dromen. Ook die dromen beïnvloeden hun handelen.

Als ik spreek over magische revolutie, dan bedoel ik helemaal niet dat er plotseling aan alle kanten tovenaars opstaan. De meest mensen die magie bedrijven weten niet eens dat ze het doen. Degenen die bewust werken met krachten en z.g. op afstand projecteren, zijn over het algemeen niet degenen die het met veel ritueel doen.

Degenen die succes hebben zijn zij die het spontaan, als vanzelfsprekend, plegen te doen.

Maar de krachten ontwikkelen zich. De krachten en de machten krijgen een nieuwe plaats in de maatschappij. En dat is interessant, want als we werken met geestelijke krachten en middelen en we bereiken daar wat mee, dan is er altijd wel iemand die daar wat in ziet in deze maatschappij. Als er morgen iemand is die de gevolgen van roken kan wegnemen middels gedachtenkracht, dan krijgt hij onmiddellijk een leerstoel aangeboden; dan mag hij docent worden. Maar moet dan vooral zoveel mensen opleiden dat de antirook-campagne moet worden gestopt doordat ze niet zinrijk meer is.

Het zijn gewoon gevestigde belangen die er achter zitten.

Er zijn bepaalde Ontwikkelingen op het gebied van radiotechniek die al heel dicht zitten bij het projecteren van levenskracht. De elektronica heeft daaruit allerlei nieuwe apparaten ontwikkeld om b.v. vermoeidheid weg te nemen, om u gezonder te maken, die voor een groot gedeelte ook humbug zijn, maar waarvan een bepaald werkzaam deel toch is gevonden door eigenlijk gebruik te maken van magie.

Het klinkt wat vreemd, maar weet u dat er in Japan wetenschappers zijn die nog steeds samenkomen in afgelegen, theehuizen ergens op een berghelling om daar te communiceren met de vossen? Vossen zijn daar geesten. Het zijn handige demonen die soms welwillend zijn.

Die wetenschappers proberen nieuwe impulsen te krijgen voor een nieuwe algenkweek, die u misschien later wel kan helpen aan surrogaat vlees of iets dergelijks. Het is een wonderlijke vermenging van politieke en commerciële belangen met geestelijke wetenschappen, contacten met andere werelden en bezweringen.

Mag ik een eigenaardigheid vertellen? Dat Mondale werd verslagen bij de eerste kandidaatsverkiezing heeft hij mede te danken aan een vijftal groepen, die hem niet zien zitten en die in een magische bezwering hebben gezegd dat hij het niet mocht worden. Zij hebben

het in procenten nog niet zo buitengewoon ver gebracht, maar net ver genoeg. Ik denk, dat de kandidaat die nu gewonnen heeft daaraan zekerheid zal ontleen, maar dat hij wel degelijk die praktijk ook in andere voorverkiezingen zal proberen te gebruiken. U ziet, hoe gek het kan lopen.

Als het zo gaat, dan zult u het met mij eens zijn dat magie een steeds grotere rol gaat spelen in het leven. De magie waarvan u zich misschien niet helemaal bewust bent, maar u gebruikt nok slagzinnen en formules.

Er zijn bepaalde semantische volgorden die heel wat meer invloed hebben dan u zoudt denken. Er zijn van die kreten b.v. "met melk meer mans". Nu ja, dat is onzin. Het is hoogstens goed voor de boeren en niet eens voor de kooien. In feite ligt daar een soort alliteratieve klankvermenging in die onder omstandigheden magische betekenis kan hebben. Er zijn zaken waarvan je zegt: die klinken leuk maar ze doen niets. 'Uit goed voor u' b.v. doet niets. Dat is gewoon een slogan. Dat heeft een bepaalde cadanswaarde waardoor het zich gemakkelijker verankert.

Je hoeft het niet altijd te zoeken in de kringen van 'eet meer fruit' e.d. Er zijn wel degelijk dergelijke leuzen soms voor artikelen gelanceerd die eigenlijk een heel andere bijwerking hebben. Zij beïnvloeden namelijk de omgeving. Het meest wonderlijke lijkt mij daarbij wel dat een aantal van die slogans een invloed hebben die de gebruikers ervan zeker niet op prijs stellen. Er is b.v. een frisdrank die wordt geadverteerd met een kreet die de begeerte naar zuiverheid stimuleert. Als je die drank dan proeft, kom je tot de conclusie dat ze toch niet helemaal zuiver is.

De magie kan dus van middelen gebruikmaken die eigenlijk voor heel andere doeleinden bestemd schijnen. Ik constateer, dat dat tegenwoordig steeds meer aan het gebeuren is. Ik constateer verder, dat men van allerlei methoden, die tot de magie behoren meer en meer gebruik maakt om de totaliteit te beïnvloeden. Als dat het geval is, dan mag ik, toch constateren dat het aandeel van het magisch denken en ook het magisch handelen in de moderne maatschappij zich steeds meer uitbreidt. Het is een olievlek verschijnsel.

Nu kom ik tot het belangrijke punt: denkt u zelf eigenlijk magisch? Is het bij u ook zo, dat ij soms innerlijk luistert en zegt: laat mij dat morgen doen, dit doe ik vandaag. Dan begint u eigenlijk al met een bepaalde vorm van magie.

Gebeurt het wel eens dat u zegt: nu wens ik toch intens dat dit of dat zal gebeuren. Als u dat werkelijk intens doet en u voelt het, dan produceert u een uitstraling. Die uitstraling heeft invloed op uw omgeving, ook op de dode omgeving en tot op zekere hoogte zelfs op het weer. Het gevolg is dat dat dus magisch werkt.

Deze manier van denken en reageren wordt van alle kanten aangemoedigd. Een groot gedeelte daarvan valt nog steeds onder het hoofd Public Relations, de uitdrukking voor het vermommen van de ware persoonlijkheid, gedaante of eigenschap van datgene wat door de Public Relations wordt aanbevelen.

Er is een toenemende mate van magisch denken, zonder dat men beseft dat het magisch is. Als dat nu het geval is, zouden de mensen zich niet meer en moer bewust kunnen worden van de magische betekenis en de, magische krachten?

Het is een kleine moeite om een ander een droom toe te sturen, als je maar weet hoe je dat moet doen. En dat 'moeten doen' ontdek je in jezelf"; dat hoeft je niet uit een boekje te leren. Als je werkelijk een ander wilt genezen, dan heb je de kracht daartoe, als je het maar aandurft.

Het is allemaal magie en niet afhankelijk van het ritueel.

Ik stel, dat de meeste mensen in zich magische vermogens bezitten, maar dat de meeste van hen niet weten welke ze kunnen gebruiken en op welke manier. En nu is het wonderlijke, dat elke mens in deze tijd het op zijn eigen manier kan doen en kan ontwikkelen.

Dat houdt in, dat er geen vaste regels zijn op dit gebied, zeker nu niet. Dat maakt het voor u zo gemakkelijk om eens een keer te werken met gedachtenkracht, om eens geconcentreerd gedachten uit te zenden, om eens gewoon te denken aan het welzijn van een ander.

Het is voor u zo gemakkelijk om in gedachten uzelf eens te projecteren en terwijl u toch een dutje doet even een praatje te maken met een ander, die misschien aan de andere kant van de wereld woont.

In het begin krijg je alleen vage indrukken, maar er zullen ogenblikken zijn dat je elkaar zodanig verstaat dat je zegt: Is het nu zo of niet? Ik heb echt het gevoel dat dit of dat waar is of gaat gebeuren. Die mogelijkheid bezit u en ook ontelbare andere mensen.

Daar op vele gebieden tegenwoordig een zekere hysterie wordt gewekt, wordt dit wens- en denkleven van de mensen enorm gestimuleerd. Dat kan natuurlijk voeren tot relletjes, maar het kan even goed voeren tot ontwikkelingen die gunstig zijn. Wanneer u op welke manier dan ook iets aan magie, doet, onthoudt u één ding:

Als u probeert iets positiefs tot stand te brengen, zelfs als het alleen maar is door geconcentreerd te denken, dan kunt u daarmee vele dingen helpen waarmaken die zonder dat niet zouden ontstaan. Steeds meer mensen die dit ontdekken zijn geneigd om in uitgebreide mate gebruik te gaan maken van die capaciteit. Dit betekent, dat het magisch denken zich ontwikkelt onder de mensen en dat de magische kringen, die ik heb genoemd, eigenlijk alleen maar een uiterlijk verschijnsel zijn van de mentaliteitsverandering die zich gedurende lange tijd reeds afspeelt in vele delen van de wereld.

Het wonderlijke daarbij is, dat er ook mensen zijn die niet in een God of een duivel geloven en die toch ertoe komen deze kracht, die zo dan als psychisch vermogen omschrijven, te hanteren. Daarmee is een brug geslagen van de zuiver psychische wereld, die voor de mens belangrijk is, en de stoffelijke wereld die zijn werkelijkheidsbeeld voor een groot gedeelte bepaalt.

Deze sluipende magische revolutie is volgens mij een kenteken van de komende tijd waarin geestelijke vermogens en geestelijke krachten moeten samenvloeien liet stoffelijke mogelijkheden en stoffelijke krachten.

En als men dan nog zal leren hoe het leven en het wezen in de geest kan worden beschouwd, beleefd en a.h.w. kan worden gerubriceerd in aanvaardbaar en niet-aanvaardbaar, dan zal men steeds meer geestelijke werelden en krachten gaan inschakelen. Waar dit gebeurt, vernieuwt de mens zijn innerlijk leven, verandert hij zijn psychisch leven en beïnvloedt hij de stoffelijke ontwikkeling. De enige vraag is: zullen er voldoende mensen zijn die positief denken en positief hiermee werken?

Als ik zie hoe het werkt vanuit de op dit ogenblik bestaande kringen en groepen die intens aan magie doen, dan moet ik zeggen dat dat 50/50 is. Er wordt teveel gedaan om te bestrijden en te weinig om te bevorderen. Maar ook dat zal veranderen, want als je iets bestrijdt, schep je ook voor jezelf een belasting. Als je daarentegen iets bevordert, dan help je niet alleen de ander, maar geef je ook jezelf een extra mogelijkheid tot een extra vermogen.

Ik hoop, dat u daaraan zult denken, wanneer u met dit magisch denken, op welke wijze, dan ook, in uw omgeving, in uw wereld wordt geconfronteerd.

LAAT HET ZIJN, LAAT HET RUSTEN

Het is zo gemakkelijk te zeggen. Laat het zijn. Maar wij kunnen de dingen vaak niet laten zijn, omdat ze ons niet laten zijn.

Als wij de hele wereld met rust laten, laat de wereld ons nog niet met rust. Als wij alle geestelijke werelden met rust willen laten, ons daarvan willen afzonderen, dan kunnen wij ons nog niet losmaken van de invloed die een geestelijke wereld op de stof uitoefent. Daarom moeten wij begrijpen dat wij niet terzijde kunnen staan bij die ontwikkeling. Wij kunnen bij geen enkele ontwikkeling, welke dan ook, zeggen: ik sta erbuiten, want wij zijn er deel van.

Als je niet wilt veranderen, dan verandert de wereld om je heen tot je kunt kiezen: te gronde gaan aan die veranderde wereld of mee veranderen.

Geestelijk is het precies hetzelfde. Wanneer innerlijke processen zich voltrekken, dan moet je op een gegeven moment een keuze maken. En dan kun je niet zeggen: ik blijf erbuiten. Dat is onmogelijk. Je kunt kiezen: positief of negatief. Je kunt kiezen: tegenwerken of bevorderen, zeker. Maar je kunt niet zeggen: laat het met rust. Want daar waar je probeert om de zaken van je af te schuiven, blijkt dat ze je achtervolgen.

Daar waar je de zaken aanvaardt, een keuze maakt en je eigen positieve instelling tot een wapen maakt om datgene wat noodzakelijk is te verwerkelijken, heb je geleerd hoe je magisch, geestelijk en esoterisch verantwoord jezelf moet instellen om in de wereld een verbetering te bewerkstelligen en in jezelf een vergroot bewustzijn te bevorderen.

LES 7 - DE WERELDEN VAN DE GEEST

De werelden van de geest zijn natuurlijk sterk verweven met de wereld van de materie. Als er op de wereld iets verandert, dan heeft dat grote invloed op de werelden van de geest maar ook omgekeerd.

Het is gemakkelijk genoeg om de werelden van de geest even af te schilderen als een heerlijk Zomerland; huisje, boompje, beestje en wat daar verder bij hoort. Of te spreken over allerlei lichtsferen die wat moeilijker te beschrijven zijn, maar die dan bij toehoorders een wat verwarde indruk achter laten.

In de geest worden de tekorten van deze wereld zeer sterk geregistreerd. Het tekort in uw wereld aan bepaalde geestelijke kwaliteiten, ontwikkelingen of eigenschappen vormt bij ons eigenlijk een soort schaduw; iets wat je probeert een beetje te verdrijven. Aan de andere kant, als de wereld nieuwe ontdekkingen doet, als ze zich bezighoudt met wetenschap, als het wereldgebeuren bijzondere trekken begint te vertonen, dan is daar aan onze kant ook een enorme belangstelling voor. Dat is te begrijpen, als u zich realiseert dat uitbreiding van kennis betekent, dat het geheel van alle geestelijke werelden een betere instelling krijgt t.a.v. materie, maar indirect door afleiding daarvan ten aanzien van de eigen wereld en de kosmos.

Probeer je als geest op de wereld in te werken, dan is dat vaak een meer persoonlijke kwestie. Wij hebben u al eens het een en ander verteld over de wijze waarop de Witte Broederschap kan ingrijpen, inclusief al die andere groepen tot aan het Verborgene Priesterrijk toe.

Een eenling in onze werelden (of het nu de lichte of de duistere zijn) reageert aan de hand van de tekorten die hij in zijn geestelijke wereld ervaart.

Als ik dus laten we zeggen dronkzuchtig, ben en ik ga over, dan zal ik de behoefte aan deze bevrediging blijven behouden. Ik kan dan weliswaar een komedie voor mijzelf opvoeren, ik kan naar een kroeg of zelfs naar een discobar gaan, want als ik eraan denk, dan is die er wel voor mij. Ik kan daar drinken, maar wat ik niet kan vinden, dat is de roes. Die roes blijft uit. De smaakherinnering kan ik over het algemeen wel beleven, maar al datgene wat erop volgt, valt buiten mijn bereik. Een dronkzuchtige zal dus op aarde terugkeren en proberen zich zo sterk te vereenzelvigen met een drinker dat hij diens dronkenschap kan proeven.

Zo zijn er ook entiteiten die zich binden aan bepaalde plaatsen. Wij noemen dat spoken. Een spook kan natuurlijk alleen een herinnering

zijn die in de matrijs van de materie a.h.w. is vastgelegd en door een medium weer wordt gewekt. Maar er zijn werkelijk spoken. Er zijn entiteiten die zich een lange tijd blijven binden aan een bepaalde ruimte. Misschien dat voor hen het idee van een eigen onveranderlijk bezit erg belangrijk is. Maar het kan ook zijn dat ze gewoon geen afstand willen doen van de uitstraling van de menselijke wereld. Op deze manier zal dus de eenling in de sferen heel vaak een vaste band hebben met de aarde.

Als wij de gehele geestelijke omwenteling in deze wereld nu proberen na te gaan, dan moeten we tot de conclusie komen dat aan één kant de mensen meer afstand zijn gaan nemen van een te sterke reglementatie. Het hoeft allemaal niet meer zo precies volgens de letter en volgens de regel te gaan, ook als dit door alle vormen van gezag als zodanig, wordt gepredikt. Men past zich uiterlijk aan voor zover dat onvermijdelijk is en probeert voor de rest gewoon zichzelf te zijn.

Dit is voor de geest een heel belangrijke verandering. Want iemand, die alleen maar leeft volgens de regels die anderen stellen, komt terecht in een wereld die door die regels wordt bepaald. Hij zal zijn bestaan in de geest niet vrijelijk kunnen beleven. Hij zal steeds opbotsen tegen alle voorschriften en regels die hij in zijn leven als goed, als waar heeft aanvaardt.

U kunt het zelf wel constateren op sommige seances. Daar kan een geest doorkomen die bij het Leger des Heils was. Hij spreekt nog in de termen van het Leger des Heils. Hij heeft ook nog dezelfde benepenheid op sommige gebieden. Op andere gebieden is hij misschien meer open geworden, maar je voelt: dat is echt helemaal in deze christelijke discipline ingebouwd. Dominees, pastoors, je hebt ze bij ons in alle soorten, hebben ook dezelfde neiging.

Je kunt bij ons een rabbijn tegenkomen die eigenlijk voor zijn gevoel nog niet dood is en niet leeft, want hij gelooft niet helemaal in een bestaan na de dood. Het enige dat hij weet te doen tegen alle omstandigheden waarvoor hij geen uitleg heeft, is het declameren van teksten uit de Talmud. Als zo iemand contact krijgt met de wereld, dan kan dat toch een grote verandering betekenen.

Laten wij stellen dat die rabbijn contact krijgt met Israël. Hij zal in het begin waarschijnlijk ontsteld zijn over alle veranderingen in het jodendom en de benaderingen van het leven. Maar dan gaat hij toch aanvoelen: hé, zelfs in mijn geloof zijn zekere vrijheden mogelijk. Op het ogenblik, dat hij dat beseft, worden zijn eigen vrijheden groter.

Hoeft hij dat eenmaal ontdekt, dan is de kans heel groot dat hij zegt: Ik ga proberen om met die mensen enig contact te krijgen om verder mijn vrijheid te proeven en te zien wat mijn geloof, mijn Talmud, mijn Wetten voor mij betekenen. Dat is dus een wederkerige revolutie. Want terwijl hij door zijn geestelijk inzicht, waarschijnlijk iets ruimer dan van de meeste anderen, bijdraagt tot de ontwikkeling van het jodendom als zodanig, is hij gelijktijdig bezig, om zich te ontworstelen aan te menselijke opvattingen waardoor zijn geloof voor een groot gedeelte werd ontwaard.

Dat kan ik natuurlijk ook vertellen over elke andere vorm van gelovige of het nu een pater is, een non, of alleen maar een ijverige voorganger of iemand die de kerkeraad heeft gezien als het meest belangrijke in zijn leven. Iedereen moet leren en dat is vaak moeilijk.

Als wij de verschuivingen in waardering in de wereld zien, dan is dat voor ons in de geest schokkend. Als je ontdekt, dat ze een burgemeester durven uitmaken voor een mannelijk geslachtsdeel en horen dat ze een dokter beschouwen als een soort mecaniciens voor het lichaam die zijn werk goed moet doen en voor de rest niet teveel verbeelding moet hebben.

En ze ook aannemen dat een professor op één terrein veel weet, maar voor het overige toch wel voor kritiek vatbaar is, dan zit je in een wereld die voor velen in de geest onvoorstelbaar is. Die aantasting van gezag betekent in de geest dat dus je wereld verandert. Ik kan dat misschien het best omschrijven aan de hand van Zomerland. Dat ligt in uw lijn; daar zijn vormen.

Stel het zo: In je voorstelling is daar altijd een soort Engelse tuin geweest. Buiten die grenzen kon je niet komen. Nu begint die tuin plotseling wat te verwilderen. De padjes zijn niet meer zo precies afgebakend, de vakken beginnen wat onregelmatig te worden. In het begin probeer je het bij te houden, maar dat lukt gewoon niet. Langzaam maar zeker lijkt het een verwilderde tuin te worden. Als je er den doorheen loopt en zegt: Ja, het is wel mooi, maar wat moet ik ermee, dan ontdek je, op een gegeven ogenblik dat je buiten de grenzen van je tuin bent gegaan.

Dit is een gelijkenis uit de aard der zaak. Je vergroot dus je wereld. Een ander voorbeeld:

Iemand zit in een bepaald huis. Het komt wel voor dat iemand zich bindt aan een huis of een voorstelling van een huis. Soms zelfs aan de voorstelling van één kamer in een huis. Zo iemand komt tot de conclusie: er komen allerlei dingen van buiten naar binnen. Ik hoor dingen, ik beleef dingen en dat past niet. Dan wil men buiten gaan kijken. Maar door buiten te kijken verandert er iets. Het huis is niet meer een soort gevangenis waarin je gelukkig bent. Neen, het is eerder een uitgangspunt, waarin je zo nu en dan nou terugkeert, naar van waaruit je steeds verdere reizen maakt.

In de hoge kringen van de geest, als we althans een dergelijke term mogen gebruiken, is natuurlijk die begrenzing al veel minder. Maar ook daar wordt wel degelijk beseft wat er onder de mensen groeit; wat er aan de hand is. Dat betekent voor ons andere mogelijkheden, anders ingrijpen.

Als je alleen maar te maken hebt met mensen die materialistisch denken, dan kun je ze een keer een gewicht op de voet laten vallen. Dan hinken ze een beetje en spreken dan over toeval, Maar wat je hun duidelijk wilt maken, begrijpen ze nog steeds niet.

Krijg je daarentegen, zoals in deze dagen, een toenemend aantal mensen die gevoelig zijn voor inspiraties, die meer bereid zijn op hun innerlijk weten af te gaan, dan kun je het gedrag van mensen gaan beïnvloeden. Je zult dan wel eens fouten maken, maar uit die fouten leer je. Door de fouten word je meer bewust en je kunt over het algemeen de schade aardig herstellen of vergoeden. Nooit totaal natuurlijk, want de mens is zichzelf en hij moet zijn eigen leven leven.

De verandering, die in uw wereld voor ons het meest belangrijke is, is uit de aard der zaak die omwenteling waardoor de mensheid langzaam maar zeker in de richting gaat van ik wil niet zeggen het zuiver occulte, maar dan toch wel het emotioneel magische. Dat is in de wereld de laatste tijd heel erg gebeurd. Er zijn opvallende veranderingen gaande.

Als u denkt aan China, dan denkt u aan een atheïstisch volk in een bepaalde discipline. Rood-China laat tegenwoordig de oude filosofen weer toe. Het denken over Tao, het spreken in principes van Yan en Yin ook in meer kosmische zin neemt toe. Deze mensen groeien langzaam, maar zeker uit een materialistische structuur naar iets toe waarin een emotionele achtergronden een filosofie mede een rol gaan spelen.

O, het komt nog niet direct tot uiting, dat weet ik wel. Maar u kunt zelfs aan de hand van de wetten, die daar de laatste tijd zijn aangenomen en het schrappen van andere wetten, wel degelijk zien wat er aan de hand is. Dat betekent, dat je in zo'n volk een ontwikkeling die op zichzelf bewonderenswaard is vanuit ons standpunt, kunt stimuleren in de juiste richting. Je entameert a.h.w. de geestelijke elementen, de geestelijke invloeden en je probeert van het zuiver theoretisch economisch zakelijke denken af te komen. Dat lukt in vele gevallen.

Wij hebben niets aan mensen die een geestelijke richting tot stand hebben gebracht die langzamerhand is verstard in dogma. Dat is een patiënt met volkomen verkalkte bloedvaten, een storing in de bloedsomloop en over het algemeen een tekort aan levenskracht. Waar je wel iets aan hebt, is een vernieuwing, of die nu vanuit menselijk standpunt positief of negatief is, waardoor strijdvaardigheid, geloofsbeleving in de christelijke kerk, maar ook meer directe aandacht voor de werking van de H. Geest ontstaat. Als je dat tot stand brengt, bereik je namelijk niet alleen een verbetering van geestelijke mogelijkheden op aarde, maar ook voor de mensen een betere oriëntering ten aanzien van de wereld en de mogelijkheden.

Soms worden er dingen geleerd waar de bestaande orde nog wel eens voor terugschrikt. En is er de laatste tijd een aantal groepen bezig met het zeer sterk uitdragen - inspiratief en anderszins - van: God heeft de hele wereld geschapen om te gebruiken. Zolang je haar goed gebruikt, is daar geen bezwaar tegen. Op het ogenblik, dat je haar verkeerd gebruikt, schaadt je jezelf en niet alleen de wereld.

Een dergelijk principe kun je bij heel veel mensen vaste voet doen vatten ook zonder dat ze bewust met de geest in contact staan. Dat houdt in, dat de benadering van de wereld en ook van het eigen leven een andere wordt.

Het is niet alleen maar, zoals ze zeggen, een toelaten van alle dingen. Het is een anders beoordelen van toelaatbaarheden. Bijvoorbeeld: Wat je doet, gaat mij niet aan zolang je een ander niets aandoet. Ik ben je niets verschuldigd behalve dat ene: als jij niet verder kunt, dan moet ik je helpen.

Er wordt in deze zin tegenwoordig in de hele wereld ingewerkt. Ze proberen overal zelfs stakingen, opstanden e.d. te gebruiken om dergelijke denkbeelden verder door te voeren.

Wij moeten ook proberen het idee van macht een beetje te veranderen. Dat zal heel erg moeilijk zijn, want het grootste dogma op aarde is dat macht wordt ontleend aan de massa, maar niet aan de massa is gebonden. Daar moeten wij tegenover stellen dat macht alleen daar kan bestaan waar ze gelijktijdig de uitdrukking is van datgene waaraan macht wordt ontleend. Zodra je op de een of andere manier ernaast gaat, zit je fout.

Het lijkt misschien geen belangrijke omwenteling vanuit uw standpunt. U zegt: Ik heb het al zo vaak gehoord. Gehoord wel, maar de praktijk ziet er meestal anders uit.

Maar als de mensen altijd weer uitgaan van hun eigen bestaan, hun eigen denken en daardoor in feite de macht uithollen, zich niets aantrekken van de macht, tenzij het zo uitkomt, dan hebben wij eindelijk iets gevonden waardoor de gewone mensen in staat zijn om beperkingen op te leggen aan degenen die de macht zozeer liefhebben en die, zoals absolute vorsten in het verleden, over leven en dood van iedereen meenden te mogen beschikken.

Geestelijk is een dergelijke verandering een algemene verwerking van het besef. Minder grenzen, meer inbreng van de persoonlijkheid overal.

Het afleesbaar gedeelte, dat is het gemeenschappelijke bewustzijn dat ongeveer in de buurt zit van de astrale sfeer, is nog benaderbaar.

Je krijgt een veel evenwichtiger beeld als je niet alleen wordt geconfronteerd met de mening van enkelen die wordt weerkaatst door velen, maar met de mening van velen zonder meer. Dan kristalliseert zich daaruit ook wel degelijk een aantal gegevens.

Die gegevens zijn echter belangrijk voor onze geestelijke ontwikkeling, voor onze visie op onze wereld, maar daarnaast geven ze ons ook de juiste harmonische waarde aan voor een direct contact met de wereld van de mensen.

De situatie waarin wij op het ogenblik verkeren in de geest is van iemand, die probeert een heel zware wagen op gang te brengen. Wij zeggen dan allemaal: Wij geloven dat hij al beweegt, maar wij zijn daar nog niet zeker van. Als wij de zaak aan het rollen kunnen brengen, dan zijn niet alleen de problemen voor de geest opgelost, maar is het ook mogelijk om heel veel menselijke problemen op te lossen. Dan kunnen wij weer terug naar een harmonie-model dat niet tevens een vredes-model in stasis is. Want als je stilstand krijgt, dan is dat voor de geestelijke ontwikkeling niet goed, maar het is ook voor de mensheid niet goed. Je moet verder, maar de manier waarop je verder gaat en vooral de achtergrond van het verdergaan is heel erg belangrijk.

Een mens, die verdergaat in vreugde zal meer kunnen presteren. Hij zal veel meer begrijpen wat hij doet dan iemand, die uit angst of uit haat reageert.

Voor onze eigen werelden is het natuurlijk erg belangrijk dat mensen een beetje bewuster overkomen. Er zijn nog wel eens geesten die overkomen en die in een duistere sfeer eigenlijk niet helemaal passen, die we dus kunnen redden. Maar dan zitten ze aan de grens van Zomer-land. En wat krijg je dan? Een paar eeuwen ziekte. Dan moet je ze voortdurend achterna lopen, voortdurend weer beïnvloeden, ze proberen los te maken van waandenkbeelden. Maar als je mensen hebt die geen waandenkbeelden hebben, die gewoon van zich zelf durven uitgaan, dan is dat al veel gemakkelijker. Als ze dan het licht accepteren, dan staan ze al meteen in die lichte wereld. De laatste tijd heeft dat elke keer weer bewezen.

Als ze nog verder kunnen gaan, dan komen ze met een bewustzijn van taak, dan zien zij zichzelf als deelhebbend aan het geheel. Maar niet alleen dat, bovendien zijn ze nog in staat om ook geestelijk aan dat geheel verder te werken. Dan kunnen wij in de sferen dus veel gemakkelijker aansluiting vinden.

Er ontstaan geestelijk grotere harmonieën. Dat betekent ook weer ten aanzien van uw wereld grotere mogelijkheden. Het is dus een voortdurende wisselwerking.

Wanneer u hoort over de hoogste werelden (hoeveel mensen horen dat niet graag b.v.: Ik kwam laatst Jezus en Boeddha tegen die even naar beneden waren gekomen om te praten met Mohammed en die heeft Ali er bijgehaald om het verder uit te leggen) dan zeggen de mensen: Dat moet fantastisch zijn.

Maar hoe kun je zo'n grote wereld kennen - of je nu Jezus bent of Boeddha - als je niet eerst in staat bent om de beperking terzijde te stellen en het geheel te aanvaarden? Leven in een hoge wereld betekent heus niet alleen maar op een troontje zitten en 'halleluja' roepen. Het is veeleer een zozeer kunnen opgaan in alles en dat wat we moeten verwerpen dat je in staat bent de dingen, die elkaar kunnen aanvullen, bij elkaar te halen.

Er zijn sommige dingen die op zichzelf vergif zijn. Maar in de goede dosering gevoegd bij andere dingen, die te fondantachtig en mierzoet zijn, zou je wel eens een resultaat kunnen krijgen dat direct werkzaam is, zonder het ene uiterste te bevatten of het andere. Dat sorteren is in de geest natuurlijk erg belangrijk en het is een continu proces.

U heeft vele malen kunnen opmerken dat wij ten aanzien van wat er op aarde gebeurt aardig op de hoogte zijn. Er is een heel netwerk van waarnemers uit de geest die zich zelfs bezighouden met alles wat er in uw kranten staat. O niet, dat de een de Telegraaf leest en de ander Het Algemeen Dagblad, maar gewoon: alle feiten zoals ze door mensen worden gezien en beleefd, worden opgenomen. Is er een bokswedstrijd, een voetbalwedstrijd, een Olympiade of wat dan ook, het wordt geregistreerd. Men houdt er contact mee. Want door die waarnemingen kunnen wij op het ogenblik al een groot aantal harmonische mogelijkheden voortdurend constateren, er eventueel op inspelen, die we zonder die gegevens niet zo gemakkelijk zouden krijgen.

Is iemand zo bewust dat hij alles kan aanvaarden, dan sorteert hij als vanzelf. Hij houdt zich bezig met hoofdzaken, terwijl veel van wat wij doen op ons niveau natuurlijk snipperwerk is. Maar het principe is en blijft hetzelfde.

Je zoekt naar een omwenteling voor jezelf, maar ook voor de wereld van de mensen, voor die gehele eenheid waar je bij hoort. In die opzet zou ik graag een klein beeld willen geven van wat wij op het ogenblik als steeds belangrijker zien. Het klinkt misschien een beetje vreemd hier en daar, maar dat moet u dan maar niet kwalijk nemen.

In de eerste plaats: mensen moeten leren dat zij niemand kunnen bezitten en niemands bezit zijn. Zij moeten vrijelijk kiezen en vrijelijk volgens hun eigen verantwoordelijkheid handelen.

In de tweede plaats: mensen moeten leren dat er geen absolute waarheden en geen absolute onwaarheden bestaan. Als je een onwaarheid hoort, schuilt daar altijd een waarheid in. Het gaat erom waarheid te ontdekken, niet om waarheid te bestrijden.

In de derde plaats: wetend wat je bent en zo goed mogelijk beseffend wat je wereld is, moet je als mens proberen in het geheel van de wereld en mensheid die taak te vervullen, die plaats in te nemen waarvoor je het meest geschikt bent.

Wij moeten voorkomen, dat uit welke gronden dan ook anderen de mensen beletten zichzelf te zijn op de meest harmonische en meest nuttige wijze.

Dan zijn daar nog een hoop consequenties aan verbonden. Een emancipatie-beweging is op zichzelf sympathiek, maar de manier waarop ze optreedt is vaak dermate eenzijdig en dogmatisch dat ze daardoor niet geheel aanvaardbaar is. Dat houdt in, dat we de mensen moeten proberen duidelijk te maken dat je niet gelijktijdig de koek kunt hebben en opeten. Wij moeten de mensen duidelijk maken dat je elk recht dat je voor jezelf opeist ook een ander moet toestaan. Dat elke verplichting die je zelf wilt aanvaarden een vrijwillig aanvaarde verplichting is die je niet zonder meer een ander kunt opleggen. Kijkt dan kom je ergens. Maar daar zitten dan nog een hoop problemen aan vast.

Dan zeggen de mensen: de promiscuïteit in deze dagen is toch niet aanvaardbaar. Misschien voor velen niet, maar dan moeten zij zich niet daarmee bezighouden. Voor andere mensen wel en dan moet zij zich wel daarmee bezighouden. Het is een keuze-element.

Als de geest dit kiezen duidelijk kan maken op aarde, dan komt er een situatie waardoor steeds meer mensen zichzelf zijn en daardoor geestelijk en waarschijnlijk ook materieel, althans psychisch, gezond leren leven.

De revolutie zoals wij die vooruit zien (wij hebben die al meermalen geschetst) voorzien een betrekkelijk trage ontwikkeling. Dat is ook begrijpelijk. Je kunt niet een huis afbreken, als je geen dak boven je hoofd hebt. De mensheid is aan bepaalde gemeenschapsvormen gewend. Ze kan die niet helemaal terzijde schuiven zonder gelijktijdig eigenlijk zichzelf bijna te vernietigen; haar samenhang te bedreigen. Maar ze kan wel steeds renoveren, steeds vervangen. Dit vervangingsproces zal een aanmerkelijke tijd lopen.

Kijk nu eens naar de typische ontwikkeling van deze tijd. Op dit ogenblik zijn ze in de Ver. Staten niet meer in staat om vrijelijk in te zetten; wat voor sommige instanties uitermate pijnlijk is. Zij kunnen niet meer beslissen: Deze regeerder is voor ons goed. Dat is nu fout, want het gaat om meer dan regeerders. Het gaat om meer dan om het al of niet pro-Amerikaans zijn van een regime. Zelfs handelsvoordelen zijn niet meer voldoende om onmiddellijk het hele volk goedkeuring te zien geven aan maatregelen waardoor misschien een deel van het volk wordt onderdrukt.

Hetzelfde zien wij nu ook in Engeland. De manier van samenwerking, die in deze gemeenschap heel lang heeft bestaan, was eigenlijk op drie lagen gebaseerd namelijk de elitaire regeerders, de zakelijke regeerders en de anderen. Nu zijn de anderen al binnengedrongen in het rijk van degenen die zakelijk alles bestieren. Maar ze gaan al verder en beginnen steeds meer binnen te dringen in de wereld van hen die zich als de misschien wel door God-gekozen regeerders beschouwen. Dat betekent, dat er in dat land een zeer grote omwenteling gaande is ook al ziet u het niet.

En zelfs ook in Nederland. In Nederland was een te ver doorgevoerd socialisme aanleiding tot een toenemende onverschilligheid van veel mensen voor hun medemensen. Als je nu tegengas ziet geven door andere partijen, andere groepen, dan lijkt dat misschien een beetje op afbreken. U weet wel: onze sociale verworvenheden e.d.

Maar het is gelijktijdig de mens een beetje wijzen op zichzelf, maar ook op de noodzaak om met anderen samen te werken, rekening te houden met anderen iets te doen voor anderen, omdat dat wat gedaan moet worden niet meer wordt gedaan door een verzorgende instantie zonder meer. Het zal tenslotte neerkomen op groter sociale vrijheden.

Maar geestelijk, want geestelijk is voor mij toch het belangrijkste in dit onderwerp, zien wij dat in de geestelijke werelden een grotere vrijheid en een grotere krachtsontplooiing mogelijk is. Als wij misschien nog tien jaar een beetje heel voorzichtig aan moeten doen, dan kunnen wij dat tolereren, omdat wij voelen: onze kracht, onze mogelijkheden groeien. Na die periode kunnen we in toenemende mate met de mensen contact opnemen. Wij zullen hen niet dwingen. Dat is onze taak niet en onze mogelijkheid niet. Wij kunnen de wereld niet veranderen voor de mensen, maar we kunnen de mensen helpen om hun wereld te veranderen. En dat gaan we doen.

In je eigen wereld is alles wat je tot stand brengt een ervaring, onverschillig of het nu in de sferen is of dat je het op aarde ondergaat. Een ervaring is een verrijking van je eigen inhoud en een verbreking van de grenzen van je bewustzijn. Je kunt verder uitdijen, je wordt meer bewust.

De werelden van de geest hebben daarbij natuurlijk elk zo'n beetje hun eigen voorkeur. Dat is begrijpelijk. Zomerland zal waarschijnlijk vooral bezig zijn met vrede op aarde en vreugde. Ga je een stapje hoger, dan krijg je misschien te maken met degenen die proberen de humor weer een beetje terug te brengen bij de mensen, die proberen de strijd te maken tot iets dat als eerlijk beleefd en ervaren wordt en niet alleen als een conflict zonder meer, terwijl ze ook zullen proberen om het verantwoordelijkheidsbewustzijn voor elkaar te bevorderen.

Ga je nog weer een stapje hoger, dan krijg je al persoonlijkheden die zeggen: Wij kunnen in de mensheid bepaalde kwaliteiten gaan ontwikkelen en dat hangt dan vaak samen met de straal waartoe zij behoren; dus de ontwikkelingsweg die ze op dat moment volgen, de graad die ze daarin hebben bereikt. Maar je kiest hen uit je eigen wereld, je eigen kleur, je eigen kracht. Je kiest daarvoor degenen uit die harmonisch zijn met je, maar je zorgt ervoor dat ze daardoor een verscherpte ontwikkeling van bewustzijn doormaken en ook zoveel mogelijk van denkvermogen.

Ga je nog verder, dan krijg je te maken met sferen die zich behouden met innerlijke waarden, het esoterische, het emotioneel esoterische ook wel het vrijheidsbewustzijn van de mensen. Daar proberen ze dan de mens een harmonie te doen vinden tussen een erkende innerlijke werkelijkheid en datgene wat er buiten de mens bestaat.

Zo heeft elke wereld in de geest haar eigen taken. Niet dat die taak is toegewezen, Ze vloeit gewoon voort uit de wereld waarin je leeft, de mogelijkheden die je hebt, de toestand die er in je op dat ogenblik bestaat. Zo vloeit alles samen tot iets wat je een revolutie, een omwenteling kunt noemen. Maar is het eigenlijk niet het bevestigen van een eenheid die in de mensheid altijd heeft bestaan?

Als mensen zover kunnen komen dat ze elkaar op geen enkel terrein afwijzen, dat ze elkaar aanvaarden zoals ze zijn en dat ze proberen voor zich en voor al die anderen steeds weer iets beters tot stand te brengen, iets meer gelukt iets meer vreugde, iets meer begrip, iets juister toegepast weten, dan zijn we op een punt gekomen waarop de mensheid een nieuwe en nu geestelijk uitermate belangrijke era ingaat.

Dan kan de mensheid uitgroeien tot een gemeenschap, een broederschap van mensen zou ik haast willen zeggen. Een broederschap die alle mensen zozeer met elkaar verbindt, dat ze zonder daardoor hun kwaliteiten en eigenschappen en ook de onderlinge verschillen te verliezen toch een eenheid van beseft van bewustzijn gaan vormen waardoor de geestelijke waarden steeds duidelijker in uw wereld spreken, waarbij uw wereld tenslotte de nieuwe mogelijkheden van een harmonisch bestaan ook aan onze werelden kan doorgeven en daarmee menige begrenzing kan breken die in sommige sferen nog bestaat.

Wanneer de mensheid totaal licht wordt, zijn de duistere sferen alleen nog maar een mogelijkheid, een niet meer door vele wezens beleefde werkelijkheid.

De duivel uitbannen is dwaasheid, maar beseffen dat de duivel en God samen één macht vormen is het begin van wijsheid. Dat is het doel dat in de geestelijke werelden bestaat. Dat is de motivering van vele van de allerhoogste geesten die nog op aarde werkzaam zijn. Daaronder zijn er zoveel groepen die elk op eigen wijze bezig zijn dat je je soms afvraagt of wij wel beseffen waar we aan werken. Maar omdat wij het hoge licht altijd respecteren zullen wij die eenheid in het eind bereiken.

DE LEVENDE AARDE

Wanneer je op de wereld leeft, ben je je daarvan waarschijnlijk niet bewust, dat ze net zoals jij een levend wezen is. Toch heeft de aarde een eigen ziel.

Een groot gedeelte van de materie die u rond u ziet, is op enigerlei wijze verbonden met levende wezens die dan weliswaar niet menselijk zijn, maar die toch hun eigen bewustwordingsgang doormaken en daarbij soms zeer vluchtig, soms zeer intens met de aarde verbonden blijven.

Er zijn heel veel verschillende functies denkbaar. Luchtgeesten bijvoorbeeld. Ik kan mij best voorstellen dat zij zeker in bepaalde streken op het ogenblik de mensen niet kunnen luchten of zien. Toch is het hun taak eigenlijk om als schoonmakers door de atmosfeer te dwalen en daarbij zowel bepaalde geestelijke wolken te verdrijven als ook voor zover mogelijk de stoffelijke gang ten goede te beïnvloeden.

Een luchtgeest is een wezen dat een behoorlijk bewustzijn bezit. Hij heeft heel vaak directe relaties met een geestelijke wereld. Toch zal hij zijn eigen functie als luchtgeest volledig vervuld moeten hebben voordat hij kan evolueren naar een andere toestand van bestaan. Deze geest heb ik genomen als een van de vele voorbeelden van natuurgeesten die bezielend op aarde werken.

Vroeger zei men wel eens dat bepaalde bomen heilig waren en bezielde. Dat is inderdaad waar. Sommige oude beuken, oude eiken of als u ergens anders naartoe gaat sommige palmen, de Waringin e.d. zijn allemaal bezielde, zeker wanneer ze lang genoeg bestaan. Want dan gebeurt er zoveel in zo'n boom dat de een of andere natuurgeest die nog niet gebonden was zich daarmee a.h.w. verwant gaat voelen.

Die geest keert steeds weer tot die plaats terug. Hij gaat deelnemen aan alles wat er in en rond zo'n boom plaatsvindt en voor je het weet, beschouwt hij eigenlijk de boom als zijn eigen lichaam. Dat is natuurlijk niet waar, want de geest kan zich buiten de boom bewegen als hij wil. Het leven van de boom is niet afhankelijk van de aanwezigheid van de geest. Maar de

vreemde samenwerking die ontstaat, brengt allerlei nieuwe mogelijkheden voor de geest met zich mee.

Voor de boom zelf vormt een dergelijke geest, zo'n bezieler, een bijzondere bescherming. Er ontstaat een soort manas, bijna een ectoplasma, waardoor die geest in de omgeving van zo'n boom ook meer stoffelijk kan ingrijpen.

Datzelfde bestaat voor bergen. Er zijn ook rivieren die een zekere bezieling hebben vooral in de brongebieden. Allemaal zijn ze delen van deze bezielde aarde. En omdat voor elke geest (of het nu een aardmannetje is, een luchtgeest, een vuurgeest of de een of andere verdoolde nereïde die ook altijd verbonden is met werelden van de geest zo goed, als met de wereld van de stof) ontstaat er een wonderlijke wisselwerking juist op dat gebied tussen de aarde als geheel, geestelijke sferen en bovendien nog met andere planeten. Dat dergelijke invloeden ook buiten het zonnestelsel optreden, komt niet zo vaak voor.

Een ster kan zo sterk bezielde zijn dat ze een invloed heeft. Dan is ze vanuit het standpunt van de astroloog op aarde een goede of een kwade ster. Maar in wezen is het gewoon een persoonlijkheid.

Iemand van de 'Blauwe Knoop' vindt een drinkebroer misschien een onaanvaardbare persoonlijkheid. Iemand die denkt aan vrijheid is voor een wereld waarin de mensen zich met gebondenheden bezighouden ongetwijfeld onaanvaardbaar, maar voor de geest van de aarde zelf, de bezielende kracht, is het gewoon een medegeest, een medeplaneet of medester.

Als je probeert die dingen samen te brengen, dan word je ook nog geconfronteerd met alle soorten ras- en groepsgeesten. Om eerlijk te zijn, het is een aardig zootje op aarde. Er zijn er heel wat.

De meeste groepsgeesten houden zich bezig met een bepaalde soort of een onderafdeling van een soort. Bij mensen kun je dat zien bij steden.

Er zijn steden waarin één groepsgeest maar waarin ook drie of vier verschillende groepsgeesten actief zijn. Die hebben dan hun eigen gebied, hun eigen harmonische waarde en ze hebben daar een enorme invloed op de ontwikkeling. U kunt het ook vinden bij konijnen.

U moet niet denken dat konijnen en hazen dezelfde groepsgeest hebben. Daar klopt niets van. Dat zijn twee verschillende entiteiten. Want het zijn twee verschillende genetische mogelijkheden, het zijn twee verschillende bewustzijnswerelden en een andere reactie op de wereld.

Kijk eens naar een natie. Nederland heeft ook een groepsgeest opgebouwd in de loop der tijd. Het is in feite een astraal voertuig dat heel weinig doet denken aan de Nederlandse Maagd; die is tegenwoordig meer een boekhouder, Deze gestalte wordt dan weer door een geest bezielde die interesse heeft voor de wereld.

Nu is dat toevallig iemand die ook op aarde heeft geleefd. Dat is niet voor alle landen waar, Er zijn ook gebieden waar entiteiten als groepsgeest optreden zonder dat ze ooit mens zijn geweest. Hun belangstelling is dan gericht op deze groep. Ze zijn echter zeer sterk afhankelijk van de uitstraling van de persoonlijkheid van de aarde. Dat wil zeggen, dat zij steeds zullen proberen om met de groep zo te manoeuvreren dat ze niet in disharmonie komen met de aarde zelf. Ontstaat dat toch, dan komt zo'n groep een beetje in strijd met de eigen groepsgeest. En dan is het heel goed mogelijk, dat hij probeert als een soort bestraffende vader een paar stevige oorvijgen te geven in de hoop dat men daardoor verstandiger zal worden.

Zo'n pak slaag kan van alles zijn, een stormvloed, een wervelstorm, een aardbeving, maar ook net zo goed plantenziekten, droogte en wat u verder maar wilt. Het is altijd een poging van de groepsgeest om iets in stand te houden, maar gelijktijdig om een ontwikkelingsmogelijkheid in de richting van harmonie te bevorderen. ,

Een natuurgeest houdt zich daar niet zo mee bezig. Een natuurgeest zal ongetwijfeld in deze tijd zeggen: mijn bos staat er wat slecht voor. Als ik nu zou proberen ervoor te zorgen dat er

wat mee myceum (zwammen) in de grond wordt gevormd, dan kunnen wij hierdoor de gevolgen van b.v. zure regen voor een deel neutraliseren.

Zo'n geest trekt dan anderen aan, maar daardoor heeft hij dan weer te maken met een andere groepsgeest. Dit betekent, dat groepsgeesten, boomgeesten, aardgeesten, vuurgeesten, luchtgeesten heel vaak onderling samenwerken.

Als mens ben je geneigd te denken: ze zijn zo verschillend, dat kan nooit samen gaan. Neem een salamander, (een vuurgeest) die leeft zolang er een versterkte oxydatie plaatsvindt met vlameffect. Hoe kan hij dan nog samen gaan met lucht? Met lucht kan nog, maar met water niet. Maar laten wij ons daar niet teveel op vast zetten. Voor de salamander is het erg belangrijk dat zijn mogelijkheid tot in verschijning treden wordt behouden. Wanneer die wordt bedreigd, dan zal hij waarschijnlijk proberen lucht en water op te roepen om het vuur te doven. Dan is zijn verschijning wel tijdelijk beperkt of zelfs uitgeblust, maar dan wordt in ieder geval zijn bestaansmogelijkheid op een bepaald terrein niet geheel te niet gedaan.

Het is eigenlijk heel vreemd als je het zo bekijkt. Want al die verschillende geesten, al die entiteiten zijn afhankelijk van de levende aarde.

De levende wereld is bezielde. Bij die ziel is een bewustzijn. Dat bewustzijn is vanuit uw standpunt waarschijnlijk veel trager dan uzelf, omdat het doodgewoon alleen maar oordeelt over langere tijdspannen. Maar het heeft wel degelijk zijn gemoedsstemmingen.

Het bezit bewustzijn, d.w.z. dat het dus een uitstraling heeft. Die uitstraling die voor de aarde misschien incidenteel is, iets waar je eigenlijk niet bij nadenkt, is gelijktijdig van levensnoodzaak voor alle geesten die in binding met de materie op aarde bestaan. Wanneer de aarde ophoudt met haar gedachten uit te stralen, dan kan geen enkele natuurgeest, maar ook geen enkele groepsgeest werkelijk nog enige invloed uitoefenen; dan staat hij gewoon buitenspel. En als hij niet oppast, verwaast hij en blijft alleen het bewustzijn met de bezieling over. Die zoeken dan elders een mogelijkheid om toch weer een binding aan te gaan met de materie, indien dat voor het ik noodzakelijk is.

Wat de aarde uitstraalt op dit moment is vreemd genoeg niet het conflict waar de mensen bang voor zijn. De aarde is op het ogenblik bezig aan een soort verandering van gedachtengang. Het is of ze een lange tijd heeft gesproken met andere sterren over familiäre bezigheden en nu aan het bedenken is dat ze zichzelf toch eigenlijk beter en op een andere manier zou moeten profileren.

Die verandering speelt een rol voor alle natuurgeesten. Het betekent, dat de natuurlijke evenwichten moeten worden gewijzigd, maar het houdt ook in dat bepaalde soorten, die tot nu toe waren onderdrukt sterk naar voren gaan kennen, dat andere soorten die een lange tijd een heel grote verbreiding kenden gaan terugvallen, maar gelijktijdig genetisch heel sterk gaan selecteren in de richting van nieuwe mogelijkheden. Het houdt in, dat de boomgeesten (dryaden) op een gegeven ogenblik hun bomen moeten gaan prijsgeven en dat ze zich moeten gaan bezighouden met een heel bos en niet met één boom.

Het betekent ook dat luchtgeesten hun eigen reactie, hun gewende weg moeten gaan veranderen, omdat ze nu eenmaal op een andere manier moeten meewerken aan b.v. de verdeling van water; dat ze op een andere manier krachten moeten gaan opnemen. Want wat in deze tijd moet worden geneutraliseerd is nu eenmaal anders dan 50 jaar geleden moest worden geneutraliseerd.

Zo ziet u in Ben voortdurend samenspel een steeds grotere verandering. Wanneer u aan onze kant komt, zult u zien dat het werkelijk fascinerend is, als je steeds weer ziet hoe zich dergelijke entiteiten aanpassen aan de veranderingen en de uitstraling van de aarde zonder hun eigen kwaliteiten en eigenschappen feitelijk te verliezen. Ze gebruiken ze alleen maar anders.

Nu heb ik wel eens mensen horen zeggen: Ach, kabouterijtjes dat is maar een sprookje. Kabouterijtjes zijn geen sprookje direct, 0, die tuinkabouters van u lopen niet in het wild rond, maak u geen zorgen. Maar er zijn inderdaad kleine natuurgeesten en natuurgebonden geesten meestal voor een deel aardgebonden, die zich bezighouden met de natuur, met delfstoffen,

met de beweging van de aardschollen. Deze geesten zijn er nog steeds, alleen laten ze zich niet meer zien. Waarom niet? Omdat de harmonie die daarvoor nodig is nu net niet ter beschikking staat'

U heeft wel eens gehoord van seances (in het verleden kwamen ze meer voor dan tegenwoordig) waarin materialisaties voorkomen.

De lichtende hand die in het duister zweeft; die oplichting kan zijn, maar soms ook wel echt. De zaken als Kathy King, een geest die materieel optrad en later overigens door een jongedame werd vervangen, omdat het niet zo goed meer ging. Want de geest moet erop rekenen dat hij heel plichtsgetrouw moet zijn anders wordt hij door een medium die zijn broodwinning bedreigd ziet, vervangen door iets anders, en dat is niet altijd echt.

Zo'n materialisatie kan alleen tot stand komen, indien er een bepaalde spanning is en een bepaalde uitstraling. In vele gevallen heb je voor zo'n materialisatie zelfs trillingen van de lucht nodig. Dus men heeft enig geluid nodig, muziek, mensen die praten, incantaties en dat soort dingen. Nu is dat voor een natuurgeest ongeveer gelijk of tenminste vergelijkbaar.

Die natuurgeest heeft om zich te kunnen materialiseren, want zijn lichaam staat veel dichter bij de aardse sfeer dan bij de menselijke wereld, een bepaalde sereniteit nodig. Is die er niet en wordt hij te vaak onderbroken, dan lukt het eenvoudig niet om in verschijning te treden.

Dat wil nu niet zeggen, dat er huiskabouters zijn die nog steeds een bakje melk komen halen. Trouwens, ik heb mij altijd afgevraagd of die melk Voor zo'n dwerg wel juiste drank was. Ik had, gedacht dat Ierse whisky beter was.

Het in verschijning treden van natuurgeesten is dus zeer sterk afhankelijk van de atmosfeer, van de sfeer, van het evenwicht, de rust die eromheen bestaat. En aangezien die in de wereld steeds minder te vinden zijn, zullen natuurgeesten zich steeds minder kunnen manifesteren. Dat houdt niet in dat ze er niet zijn.

O ja, elfjes. Natuurlijk, er zijn elfjes, de natuurgeesten die zich bezighouden met de groei en bloei van bloemen, van planten en bomen die zijn er wel degelijk. Ze bestaan nu nog. Ik durf zelfs verder gaan en zeggen, dat vruchtbare bloei in vele gebieden niet mogelijk zou zijn, indien er niet deze kleine natuurgeesten zouden zijn die zich juist met dit aspect bezighouden. Maar ze kunnen zich praktisch niet meer vertonen en als ze tegenwoordig nog eens gezien worden, dan is het vaak door een helderziende. Zelfs dan is de voorstelling dermate vaag dat de beschrijving naar het sprookjesachtige in plaats van naar de werkelijkheid wordt getrokken.

De aarde zelf voelt dat helemaal niet als een voordeel of een nadeel. Voor de aarde is dit leven eigenlijk een deel van het lichaam; een soort kringloop. Al die geestelijke voertuigen van allerlei soort en aard behoren voor haar bij het geheel van haar bewustzijn. Ze zijn gelijktijdig zenuwstelsel. Ze werken regulerend, ze kunnen op een gegeven ogenblik (een vuurgeest b.v.) meewerken aan vulkanisme.

Een aardgeest kan meewerken aan aardscholverplaatsingen of verschuivingen. Voor haar is dat dus gewoon een deel van haar lichaam, van haar bestaan. Het enig bijzondere is, dat al die delen een eigen, zeer specifiek bewustzijn hebben dat zo groot is, dat een deel van deze geesten, als ze het eens worden met elkaar, zelfs een soort inspiratie kunnen wekken in het bewustzijn van de aarde zelf.

Als die geesten dat kunnen, dan kunnen de mensen dat ook. Het zou mij helemaal niet verbazen, als de aarde de laatste tijd impulsen had gekregen waardoor ze de behoefte krijgt om zich eens te schurken met het idee: heb ik nu vlooien of niet?

De mensen denken zeer onharmonisch. Die disharmonie wordt geregistreerd en wordt misschien zelfs gezien als een ziekteverschijnsel. Wordt het op een gegeven plaats te erg, dan zou de aarde wel eens kunnen zeggen tegen een aantal natuurgeesten: Doe daar wat aan. Zoals u bij een kleine infectie onbewust tegen uw bloedlichaampjes zegt: De witte bloedlichaampjes, de eters van bacteriën naar die plaats toe. Dan krijgt u wel tijdelijk een buil, maar de infectie is dan wel aardig bestreden. Op die manier reageert de levende aard op disharmonieën of die nu uit de natuur stammen of uit de mensheid.

Als u dat zo bekijkt, dan zult u ook begrijpen dat zo'n levende aarde met haar eigen uitstraling - of ze het zou willen of niet, of ze het weet of niet - invloed moeten hebben op een groot aantal van de sferen waarin je geestelijk bestaat. Het zijn haar harmonieën en disharmonieën die je ook afleest in geestelijke werelden tot aan een betrekkelijk hoog niveau. Dan kun je natuurlijk zeggen:

Ja maar, het is toch een eigen wereld. Dat klopt. Maar het is een wereld waarin je niet geheel gevrijwaard bent van alle beïnvloedingen door de uitstraling van de aarde. Die heb je meegemaakt in de tijd dat je op aarde leefde en daar ben je zodanig harmonisch mee gebleven, dat blijft in je doorklinken, ook als je behoorlijk hoog bent gestegen. Dat heeft nog een heel aardig neveneffect.

Als er gesproken wordt over de geestelijke werelden en wat ze allemaal wel en niet doen ten aanzien van de aarde, dan denk ik wel eens: waar doen ze het eigenlijk voor. Dat is hiermede dan aardig verklaard.

Ze kunnen eenvoudig haast niet anders, omdat nu eenmaal de invloed van het bewustzijn van de aarde ook in die geestelijke sferen meewerkt om daaraan een zekere gestalte te geven, om daar een zekere inhoud, soms zelfs een wetmatigheid in te schakelen. De geest reageert op haar eigen omgeving. En soms bewust, soms onbewust reageert ze dan op de aarde als geheel. Dan wordt ook duidelijk waarom wij ons in de geest zo vaak de moeite getroosten om iets op aarde te bereiken.

Kijk, als de aarde zich schurkt, dan hebben wij ook jeuk. Soms grijpen wij op aarde alleen maar in om ons geestelijk te krabben. Het kan natuurlijk ook anders gaan. Alles tot uw dienst. Je kunt heel veel dingen doen die werkelijk direct op de mens inspelen en waar je ook voor je eigen wereld een bewustzijn probeert te kweken. Maar het komt ook wel voor dat geesten gewoon ingrijpen omdat het teveel irriteert.

Pas als je gaat begrijpen hoe groot de samenhang is van alles wat op aarde leeft en heeft geleefd, als je gaat begrijpen hoe de uitstraling van de persoonlijkheid aarde in feite mee bepalend is voor de mogelijkheden, voor de wereldvoorstellingen van alles wat op aarde leeft en op de aarde geleefd hebbend in de sferen vertoeft, dan zie je eigenlijk voor het eerst hoe groot een geheel kan zijn. Hoe omvattend die invloed kan zijn van een grote persoonlijkheid.

Dan ga je, misschien ook begrijpen waarom zoveel mensen zeggen dat de zon God is of een dergelijke vergelijking maken. Want de zon domineert met haar veel sterkere persoonlijkheid de persoonlijkheden van alle planeten. Die dominantie wordt ongetwijfeld doorgevoerd zelfs naar het bewustzijn van de mensen.

Als wij nog even doorpraten, komen wij zelfs op alle symbolen die het menselijk ras gemeen heeft en die ook voorkomen bij bepaalde diersoorten. Dan zeggen wij: Die symbolen zijn eigenlijk mede afhankelijk van het bewustzijn van de aarde en haar dominantie door de zon. Daarmee heb ik dan het zegeltje een beetje getrokken.

De levende aarde is een organisme waarvan alle organismen die op en van de aarde leven - geestelijk of anderszins - deel uitmaken. Het is die algehele verbondenheid die de houding van de geest en van de mens mede bepaalt.

Dus als u soms denkt: wat is het gek, wat gebeurt er nu opeens, dan moet u maar eens terugdenken aan deze kleine lezing. Misschien dat u dan in uw achterhoofd het gevoel krijgt: Misschien heeft de aarde wel jeuk en is er een geest die probeert te krabben.

IN DE BAN VAN DE GEEST

Is de mens in de ban van de geest? O neen, de geest obsedeert de mens niet zo volledig dat je dat kunt zeggen. Maar het bewustzijn van de geest is een voortdurende invloed die de mens ondergaat. Zo goed als de geest de beïnvloeding van de mens voortdurend zal moeten ondergaan.

Twee vormen van hetzelfde bestaan, mens en geest, blijven verbonden. Al is het alleen maar, omdat ze in deze fase van het bewustwordingsproces van elkaar afhankelijk zijn, elkaar nodig hebben.

Zeg nooit dat u in de ban bent van de geest. Zeg ook nooit dat u wordt gedreven door de wereld zonder meer, want die dingen zult u later misschien op hun juiste waarde kunnen schatten. Maar op dit moment bent u eenvoudig niet in staat te zien wat er uit uzelf voortkomt, wat voortkomt uit gewoonte, uit de wijze waarop u bent gedresseerd in de maatschappij en wat door invloeden van buitenaf tot stand wordt gebracht.

Zeg gewoon tegen uzelf: Ik wil mijzelf zijn. Niet in de ban van de geest, maar gewoon omdat ik ik ben. Als u daarvan uitgaat, zult u haast onwillekeurig die harmonie leren vinden, die wijze van leven kunnen verwerven waardoor u in overeenstemming komt met al datgene wat uitgaat van de geest, zelfs met al datgene wat uitgaat van uw wereld.

Daar waar de harmonie begint die grenzen overbruggt, verschil in bewustzijn onbelangrijk maakt, daar begint de werkelijke ontplooiing van de mens en zijn werkelijk deelgenootschap in het grote heelal waarin hij nu nog verdeeld lijkt te zijn, maar dat toch zijn enig werkelijke thuis is met alle werelden en sferen die daartoe behoren.

Nu weet ik niet of u met “de ban van de geest” mij heeft bedoeld. Ik hoop van niet. Want als u hoort wat ze doen om geesten uit te bannen, dan zoudt u zich een hele hoop moeilijkheden op de hals halen voor niets.

DOEN

Doen betekent aan datgene wat in je bestaat uiting geven.

De mens die doet, draagt in zich de mogelijkheden, maar is als een zaad dat verdroogt. Een zaad, dat niet de kans krijgt te ontkiemen, kan ook zichzelf niet voortplanten. De plant kan niet groeien en dus niet bloeien.

Wanneer in ons de goddelijke kracht berust en we weten niet die kracht om te zetten in een daad, dan zullen wij nooit iets bereiken met deze kracht. Dat is eigenlijk zo simpel.

Praten kan iedereen. Filosoferen kan iedereen. Maar doen is het enige waardoor de waarde wordt bepaald van al hetgeen je zegt en denkt en weet.

Als u duizend keer in een boek heeft geleerd hoe u een stuk ijzer glad moet vijlen en u heeft het nooit geprobeerd, dan zult u als het nodig is het ook nooit kunnen doen. Dat is gewoon onmogelijk. Zelfs bij zulke eenvoudige zaken geldt dat.

Juist daarom zou ik u willen zeggen: datgene wat werkelijk in u leeft, dat moet naar buiten. Niet omdat het misschien waar wordt zoals u dat denkt of hoopt, maar omdat slechts door het naar buiten te brengen het buiten u zijn leven gaat leiden en dan zijn werkelijke betekenis krijgt. Terwijl het ook in u de mogelijkheid geeft om verder te gaan.

Hoe minder je doet, hoe meer je innerlijke ontwikkeling stagneert. Want je kunt alleen datgene aan jezelf toevoegen zonder er verder mee bezig te zijn wat je buiten je hebt waargemaakt.

Het is misschien niet zo, dat je zegt: Wat is het diepzinnig, maar het is zo waar als iets maar waar kan zijn. Wie het goed vindt, moet zich maar eens afvragen of hij of zij er werkelijk iets mee kan doen. Want zolang hetgeen in je leeft niet naar buiten komt, heb je er niets aan.

Ik gun u al het goede. Probeer dus het goede dat in u leeft maar eens om te zetten in doen.

LES 8 - DE WERELD VAN MORGEN II

Ik weet dat dit onderwerp al ter sprake is gebracht, maar er zijn nog enkele punten waar we aandacht aan kunnen wijden, vooral de veranderingen in de zeer nabije toekomst.

Mensen blijven mensen en juist in deze tijd wordt dat bijzonder duidelijk. Gelijktijdig voltrekken zich voortdurend mentaliteitsveranderingen, die direct en indirect hun weerslag zullen vinden in het gebeuren van de komende jaren.

Het is gemakkelijk genoeg om op dit moment b.v. stelling te nemen voor of tegen atoomwapens, raketten, atoomcentrales, milieuvervuiling, en wat dies meer zij, want dan kijk je eenzijdig. Met die eenzijdigheid bereik je tevens ook dat je nooit een werkelijk overlegde en goede beslissing kunt nemen.

Als we kijken naar politici en parlementariërs, dan worden wij ons ervan bewust dat dezen veel meer dan in het verleden in feite worden gestuurd door de kreten die opklinken uit de massa. Wie wil kijken naar de wereld van morgen, moet zich dus niet alleen verdiepen in de vraagstukken van vandaag, maar vooral in de mentaliteit van de mens. Het is de mentaliteit van de mens, het gedrag van de gewone mensen dat allerlei z.g. exacte wetenschappen als b.v. economie eigenlijk beheerst. Het is de massa die beslist.

Nu kun je daaraan ontkomen door een vakantiereisje naar China te maken zoals een zekere staatsman en daar z.g. successen te boeken. Je kunt de wereld rond vliegen als de Paus die een waardige vervanger blijkt te worden voor de heer Luns. Maar daarmee verander je niet de feiten.

Wat is op het ogenblik de mentaliteit die in het Westen overheerst? In feite een vorm van egocentrisme om niet te spreken van egoïsme. Wat ik wil is goed en een ander heeft zich daar maar bij neer te leggen. De gemeenschap moet het maar doen, want ik vind het nodig. Ik heb plannen, dan moeten anderen die maar betalen. Het is duidelijk, dat je op die manier een grote warboel krijgt.

Er ontstaat een toenemende onduidelijkheid en een toenemende onvrede. Er ontstaan steeds meer spanningen tussen velerlei groepen. Het eindresultaat moet dan wel zijn dat conflicten de huidige maatschappijvorm in ernstige mate gaan aantasten.

Kijken we naar de z.g. onderontwikkelde landen, dan vinden wij daar eveneens groepsbelangen, maar nu in een wat andere vorm. Ze worden meer gedragen door idealen, soms door godsdienst, in enkele gevallen ook het stamverwantschap. Ook hier blijkt men uit te gaan, van het standpunt: wat wij willen is goed voor iedereen, dus heeft iedereen zich daarbij neer te leggen. Iedereen komt dan in opstand behalve degene die de eis heeft gesteld. Ook hier toenemende chaos.

Als wij de komende paar jaren overzien, dan is het misschien gemakkelijk om te spreken over verbetering van de economie. Maar verbetering van de economie zou betekenen een betere aanpassing tussen productieproces en verbruiksproces. Daarvan is op het ogenblik nog geen sprake. Integendeel, de producent probeert aan de verbruiker de wijze van gebruik en verbruik op te leggen. Dat gaat niet meer, dientengevolge zal de economie de komende tijd bijzonder wankel staan.

Wij hebben in een voorgaand betoog erop gewezen hoe een nieuwe mentaliteit is gaan groeien. Wij hebben toen, meen ik, zelfs gerefereerd aan de processen als Provo, Oranje Vrijstaat, Bloemenkinderen en al wat er verder bij hoort tot Hell's Angels toe.

Al deze groeperingen zijn exponenten van een verandering waarmee de mensheid en dus ook het individu eigenlijk geen raad weet. Je kunt in deze tijd kiezen voor het buiten de

gemeenschap plaatsen. Maar dat wordt je erg moeilijk gemaakt, omdat de gemeenschap nu eenmaal is gebouwd op een systeem waardoor je die gemeenschap altijd nodig hebt. Je wordt dus in feite een soort parasiet.

Nu wil ik niet zeggen dat elke werkloze een parasiet is, integendeel. Maar er zijn vele mensen die zich buiten de gemeenschap plaatsen en daardoor ten aanzien van die gemeenschap parasitair gaan functioneren.

Als deze situatie een aantal jaren doorgaat, dan zullen er steeds meer mensen zijn die op hun eigen manier uit de gemeenschap gaan treden. Sommigen doen dat door een stelling in te nemen die volkomen in tegenstelling is met alles wat aanvaardbaar wordt geacht. Exponenten daarvan zijn groepen als de ultra rechtse terroristen, maar net zo goed de Nederlandse Centruumpartij of bepaalde groeperingen zoals die in Ierland functioneren. Deze mensen proberen metterdaad iets te veranderen, maar ze weten niet waar ze aan bezig zijn.

Stel nu, dat er heel veel mensen komen die zeggen: wij willen die anderen niet veranderen, naar wij willen alleen onszelf zijn. Dan krijgen we daarmee een enorme sprong in de ontwikkeling en gelijktijdig een ontzettende splijting in de huidige maatschappij. Waar dit gaat gebeuren kunnen wij rekenen op de behoefte om gebruik te maken van kwaliteiten en eigenschappen die niet zo algemeen worden aanvaard. Om een typisch voorbeeld te geven: In Nederland wordt op het ogenblik een derde van de ziekteprocessen begeleid of made begeleid door niet-erkende genezers.

Dat zijn niet alleen de paranormale genezers, maar ook al die neventakken die men eigenlijk laatdunkend dan maar accepteert. Het blijkt dus, dat de behoefte van de mens ergens anders ligt dan in de geïnstitutionaliseerde maatschappelijke structuur van deze. Laten wij ene daaraan vastklampen en wat zien we?

Aan de ene kant wanhopige pogingen om het oude zoveel mogelijk in stand te houden. Al dan niet door heffingen, door belastingmaatregelen, door druk van buitenaf, zelfs door demonstraties. Aan de andere kant en dat is veel interessanter: mensen die uitwijken naar een gebied dat ze eigenlijk niet kennen. U zult mij willen vergeven dat ik tegen u zeg, dat een deel van u zeer zeker hieronder valt. U bent uitgeweken naar dit gebied, omdat u geen raad meer wist met de te formele religieuze opstelling, omdat u geen vrede kon hebben met allerlei maatschappelijke processen.

U bent de enigen niet. Als men zegt dat er sprake is van een toenemend bijgeloof, dan heeft men wetenschappelijk gezien volkomen gelijk.

In de praktijk echter betekent bijgeloof dat u grijpt naar andere methoden, naar andere middelen en ook naar andere machten.

Ik durf voorspellen dat binnen vier jaar grote acties zullen worden gehouden gericht tegen paranormale genezers, paranormale verschijnselen als zodanig. Het gebruik van mediums zal waarschijnlijk eveneens onder druk komen te staan, want dit is een aantasting van de zekerheden die de oude orde bezat.

Een nieuwe orde is er niet. Wij kunnen wel doen alsof, omdat we de grote vernieuwers zijn, maar de grote vernieuwers van vandaag zijn degenen die hun stomiteiten, die anderen ook begaan zouden hebben, verkopen met een ander ideaal als achtergrond. Het is dezelfde voorstelling alleen het decor is anders. Neen, wij moeten het werkelijk hebben van de mensen die zoeken naar een nieuwe vorm.

Nieuwe vormen kunt u overal vinden. Als we kijken naar de architectuur, dan zien we dat deze steden van de toekomst aan het ontwerpen is die niets meer gemeen hebben met de enorme betonwoestijnen die er op het ogenblik, al dan niet voorzien van baksteenmuurtjes aan de buitenkant, worden opgetrokken ter huisvesting en verbetering van het volk.

Als we kijken naar de techniek, dan zien we dat deze niet alleen de middelen verschaft waardoor dergelijke nieuwe steden en woongelegenheden haalbaar worden, maar dat ze gelijktijdig ook een soort dwang aan het scheppen is.

Bijvoorbeeld: Het is in Nederland tegenwoordig mogelijk om met de huidige technische middelen en in verhouding redelijke kosten het energieverbruik per gezin te verminderen tussen de 50 en 80%. Iets wat niet in dank wordt afgenomen. Denkt u alstublieft niet dat iedereen 'hoera' roept. Er zijn heel veel belangrijke maatschappijen en groeperingen, zelfs de energiemaatschappijen, die er belang bij hebben dat u meer verbruikt, want ze willen blijven groeien. Maar de middelen, de mogelijkheden zijn er.

De techniek begint steeds meer methoden te vinden waardoor het inderdaad mogelijk wordt zonder dat de kosten te hoog oplopen om veel te doen voor het milieu, veel te doen voor het menselijk welbehagen en gelijktijdig de productieprocessen te vereenvoudigen. Ik wil dan nog niet eens wijzen op het feit, dat er tegenwoordig vormgeving bestaat die ook esthetisch bevredigend werkt zonder dat ze technisch nadelig of overbodig is.

Die nieuwe wereld heeft nieuwe mensen nodig. Een stad van de toekomst kun je niet bewonen, als je een eenling bent die hoogstens de burens goedendag zegt. Dat vraagt weer een gemeenschapszin. Misschien zo iets als de laat-middeleeuwse dorpen hebben gekend. Het vraagt verder veel samenwerking. Want als je geen rekening met elkaar houdt, dan is zo'n nieuwe stad ook een chaos en zijn de voordelen ervan praktisch nil.

Als we kijken naar de wijze waarop men probeert vorm te geven aan het religieuze gebeuren in deze tijd, dan valt op dat men heeft gekozen voor verstaanbaarheid. Dat is tamelijk dom, want een geloof is iets dat je niet begrijpt, maar dat je alleen maar hebt. Als je dat omringt met het onbegrijpelijke, dan wordt het gevoel van geloof geïntensifieerd. Op het ogenblik echter, dat je alles begrijpelijk gaat maken, komt de waarde en de betekenis van het geloof zelf in het geding. Maar wat zien wij? Er vindt een verschuiving plaats.

Bij de Orde zien wij dat geestelijk onderricht (dat is geestelijk toch heus erg nuttig) dikwijls ook cabaratesk is. Er is een vreemde kruising ontstaan tussen conference, geestelijke lering, amusement, emotionele verdieping. Kortom, alles wat u maar wilt. Wij zijn niet de enigen die op deze manier werken, onthoudt u dat goed.

Waarom gaan de mensen daar naartoe? Niet omdat het vrijblijvend is. Vrijblijvend is tenslotte niets, als je jezelf erin verdiept, maar omdat

het niet meer in vorm verplichtend werkt. Je behoudt je persoonlijkheid en gelijktijdig kun je in dat geheel een samenwerking vinden die niet alleen op één gebied bestaat, maar die vaak heel grote gebieden omvat, zoals in ons geval.

Wij hebben alleen reeds in deze beschouwing het een en ander gezegd over de mentaliteit van de mensen, over politieke en wetenschappelijke mogelijkheden en onmogelijkheden. Je kunt God niet losmaken van de wereld. Zomin als je de mens kunt losmaken van de wereld waarin hij leeft en hem alleen kunt wijden aan God. Het is een eenheid. Dit terugvinden van de eenheid, de verbondenheid waardoor alle dingen voor de mens functioneren en in hem beleefbaar zijn, terwijl hij gelijktijdig dit kan delen met anderen (een belangrijke voorwaarde) is voor de komende jaren de trend.

Wat kunnen we verwachten, als we denken aan zaken als openbaar vervoer, verkeersregelingen en dergelijke? Op het ogenblik betuttelt men. Nu is dat in Nederland natuurlijk niet bijzonder erg, want de Nederlander is een geboren betuttelaar. Hij begint al met kritiek uit te oefenen op het moment dat hij zijn eerste kreet uit. Dat houdt hij vol tot zijn laatste stervenszucht toe.

Betuttelen kun je echter de mensen niet. Daarmee ga je te ver en dan luistert niemand naar je. Maar je kunt misschien terugkeren naar essentiële zaken. Ik meen, dat wij op allerlei gebied, ook ten aanzien van vervoer, van verkeersregeling maar evengoed van politieke instructie en structuur zullen terugkeren naar de essentiële dingen.

Wat is essentieel? Essentieel is, dat men zich kan verplaatsen. Essentieel is, dat men zich in eigen voertuig met een redelijke zekerheid en zonder al teveel beperkingen kan verplaatsen. Politieel is het erg belangrijk dat men zich veilig voelt, niet dat er op alle slakken zout wordt gelegd, maar dat er een gevoel van zekerheid en veiligheid is. Daardoor wordt alles teruggebogen naar de mens zelf.

Veranderingen in politionele instructie, het eerste begin is er, zullen waarschijnlijk over twee tot drie jaar al in werking zijn. De veranderingen in het openbaar vervoer zijn op het ogenblik niet bepaald gunstig, maar voeren toch wel tot het doorbreken van allerlei monopolies vooral ten aanzien van beleid en inzichten zoals die tot nu toe hebben gegolden.

Men zal moeten leren improviseren en werken met de middelen die men heeft. Ook dit is bijzonder gunstig. Over een aantal jaren komen wij terecht in een gemeenschap die meer leert improviseren en die zich wat minder letterlijk gebonden voelt. Als dit gebeurt ten aanzien van landelijke situaties, dan kun je misschien schouderophalend zeggen: Ja, maar de wereld....

Dit proces voltrekt zich op het ogenblik in Duitsland, in Engeland, in de Ver. Staten. Het voltrekt zich op een wat andere manier in Italië, Spanje en Portugal. Het is bezig om zelfs veranderingen in de samenleving van Griekenland tot stand te brengen. Wij zien dat in Turkije een omwenteling broeit die waarschijnlijk over anderhalf jaar haar effect krijgt. Nu noem ik alleen landen in uw buurt. Over de hele wereld is dat precies hetzelfde.

Dan mag ik misschien de conclusie trekken dat de terugkeer naar het individu, naar de mens als mens, niet alleen als factor in een gemeenschap zal voeren tot een intensifiëring van b.v. menselijk denken en geloven. Wij krijgen meer individuele filosofen en minder kretologen. Ofschoon menigeen nu het verschil niet weet tussen kretologen en filosofen. Dat is ook heel moeilijk, want de kretoloog noemt zijn kreet een filosofie. De filosoof is geneigd te populariseren in kreten uit te barsten. Vandaar dat men een tijd met hen wegloopt, zoals met Sartre en dan in het eind hem maar laat barsten.

Wij gaan van daaruit naar de behoefte om ook innerlijk meer te passen bij de nieuwe werkelijkheid. Aanpassing is een heel moeilijk proces, dat moogt u niet vergeten. Het is niet iets wat je in een paar jaren voor elkaar kunt brengen. Maar wanneer het begint, veranderen er steeds meer mensen.

De generatie die op dit moment aan het opgroeien is, zal daarvan waarschijnlijk het meest van ervaren. Dat zijn de kinderen die nu tussen de nul en de twaalf jaar zijn. Zij zullen deze processen zeer intens gaan beleven. De anderen, ach, die lopen er een beetje bij. Zij zullen het misschien wel zien, maar ze zullen er niet volledig deel van kunnen uitmaken.

De verandering impliceert niet alleen contact met de geest, ofschoon dat zeker een rol gaat spelen, maar vooral een veel intenser en ook bewuster contact met wat u engelbewaarder, geleidegeest en dergelijke pleegt te noemen. Contact dus waardoor persoonlijke hulp en leiding wordt verkregen. Op het ogenblik, dat u daar aandacht aan gaat geven, zal uw handelen niet meer zijn afgestemd op alleen ogenblikkelijke reacties, onmogelijkheden, maar op het geheel. Een geheel dat u misschien niet kunt overzien.

Over ongeveer een achttien jaar is er dan ook sprake van geheel nieuwe harmonieën. Dat er ondertussen nog wel een paar oorlogen zullen woeden, al zijn zo niet wereldomvattend is alleen maar te begrijpen. Want juist degenen, die zich vastklampen aan het oude (het egoïstische of egocentrische standpunt) zullen alles doen om hun macht te handhaven en hun invloed te vergroten. Maar zij hebben geen werkelijke greep meer op de massa. Zij kunnen ook met hun propaganda de achtergronden niet meer bereiken.

Ik mag hierbij opmerken, dat kortgeleden tijdens een bespreking van de Opperste Sovjet er sterke kritiek is geuit op het Propagandaministerie, omdat dit propaganda-apparaat kennelijk niet in staat was het Russische beeld in het eigen land te verbeteren. Dat is veelzeggend. Een land waarin andere uitingen bijna niet mogelijk zijn.

Wij gaan naar de eenheid waarbij telepathie ongetwijfeld in het begin gevoeligheid voor geestelijke invloeden in de omgeving, later misschien ook voor medemensen of tenminste empathie voor medemensen een grote rol gaat spelen. En als we zover zijn, dan breekt er inderdaad een nieuwe omwenteling aan. Een omwenteling waardoor de mens niet meer kan leven zonder zijn verbondenheid met zijn medemensen waardoor hij zich niet meer kan terugtrekken uit de maatschappij of erbuiten kan gaan staan en hij binnen de maatschappij alleen maar kan functioneren zolang, hij tamelijk harmonisch is met de grootste wensinvloed die nu eenmaal in de mensen leeft.

Wat wil de mens het liefst? Geluk, vrede en een beetje welvaart. Het zijn geen hooggestemde doelen. Geluk blijkt innerlijk gemakkelijker te bereiken te zijn dan aan de hand van uiterlijke omstandigheden. Want als je iedereen een paar miljoen geeft, dan heeft iedereen nog maar zorgen over de belasting die hij moet betalen. Maar als je de mens innerlijk een weg wijst om een beetje vrede, een beetje licht te vinden, dan heeft hij daarmee een nieuwe situatie geschapen waardoor zijn geluk niet meer van uiterlijke omstandigheden afhankelijk is. Dat is belangrijk. Hierdoor zal het materialistische denken van deze tijd overgaan in een andere vorm van denken en reageren.

Kijken we naar de ontwikkelingen zoals die er nu zijn, dan zien we dat een taakvervanging voor zeer veel menselijke bezigheden bijna onontkoombaar is geworden.

Denk aan de robots. Aan de vele computers. Er is echter één ding waarbij de mens niet vervangen kan worden, de mens kan namelijk intuïtief denken zonder dat hij daarbij alle feiten correleert, maar gewoon op grond van intuïtieve conclusie. Het is deze die de mens onvervangbaar maakt zelfs ten aanzien van de computer van deze dagen. Het is de mens die bepalend blijft.

Dan zal de mens zijn aandacht meer op denken gaan richten. Maar wie denkt, heeft problemen. Het is gemakkelijk genoeg te zeggen: Ik denk dat het Gods wil is. Maar als je doordenkt, dan vraag je je af: Hoe kom ik daar eigenlijk bij? Wie is God eigenlijk? Hoe moet ik Zijn willen dan omschrijven?

De onzekerheid van de mens neemt toe aan de ene kant, aan de andere kant de innerlijke vrede, de innerlijke zekerheid. Dit impliceert een gedrag dat enerzijds zeer sterk op de ogenblikkelijke wereldlijke omstandigheden is gericht en dat anderzijds een permanente innerlijke-invloed vertegenwoordigt waarbij afwijkingen bijna niet meer denkbaar zijn, omdat de innerlijke harmonie het geluk is. En het geluk schept, gelijktijdig de mogelijkheid tot vrede, tot welvaart en wat dies meer zij.

Zo bezien zou je kunnen aannemen dat b.v. oude kloosterorden hun mogelijkheden tot bestaan steeds minder zien worden. Zij zullen niet in staat zijn om veel leden meer aan te trekken. Geen toevloed dus naar de kloosters, de seminaries en hoe ze verder mogen heten. Maar wel steeds meer mensen die een eigen discipline volgen. Laat mij het zo zeggen: de barrevoets Franciscan sterft uit, de Derde Orde blijft voortbestaan. Dat zijn de gewone burgermensen die zich aan bepaalde regels van Franciscus houden.

Ik denk, dat we dit zullen zien ten aanzien van allerlei godsdienstige nominaties. Wij zullen dit ongetwijfeld ook zien ten aanzien van de huidige idealistische stellingen. Ik leef een gewoon leven met anderen, maar volgens mijn innerlijk erkende juiste discipline.

De zelfdiscipline neemt toe. De wereld wordt niet meer eenzijdig benaderd. Integendeel, men ziet steeds de twee kanten van de medaille en daardoor zal de beslissing heel zelden een rechtlijnige zijn volgens de huidige opvattingen. Men zal rekening houden met een evenwicht in plaats van rekening te houden met een ideaal, met een geloofspunt of iets dergelijks.

De mens, die innerlijk zijn vrede moet zoeken, innerlijk zijn harmonie moet kennen wordt echter steeds meer geconfronteerd met de aspecten van zijn persoonlijkheid. Je leert jezelf beter kennen.

Over 20 jaar ongeveer zullen er zeer veel mensen zijn die zichzelf beter kennen en beseffen dan de meesten in deze dagen. Zij zullen daardoor hun innerlijk leven bewuster gaan omzetten in de praktijk.

Het is nu voor velen een anathema, als men spreekt over de absolute vrijheid. Absolute vrijheid, zeggen ze dan, dat hoort niet. Men moet de dingen doen, zoals dat nu eenmaal is voorgeschreven. Alleen als het gaat over de liefde tegenwoordig, dan wil men wel de schouders ophalen en zeggen: mensen zijn nu eenmaal mensen. Maar is de vrijheid om te beleven, of het nu de liefde is of wat anders, niet essentieel voor de persoonlijke ontwikkeling van de mens?

Steeds meer mensen gaan die vrijheid wel voor zichzelf opeisen, maar blijven gelijktijdig zozeer deel van het geheel en daarin functioneren dat ze niet meer parasieten worden. Over 20 jaar zien wij dit nieuwe type mens voor een groot gedeelte de verantwoordelijkheden overnemen. Zij zullen over 20 à 30 jaar waarschijnlijk leiding gaan geven. Zij zullen gaan ingrijpen in allerlei relaties. Maar bovenal zullen zij iets prediken wat deze wereld wel eens vergeet: rust.

Rust is het begin van vrede. Hij, die niet kan rusten, zal geen vrede vinden. Hij, die vrede vindt, weet te rusten. Omdat je in de ontspannenheid en de aanvaarding van al het bestaande, van al het zijnde, inclusief jezelf, pas de vrede kunt vinden en beleven.

Dan stel ik, dat de wereld van morgen een wereld wordt, zelfs in de zeer nabije toekomst waarin de eenling niet superieur wordt, maar meer van zichzelf bewust zijn deel-zijn van het geheel in steeds grotere mate zelf gaat bepalen.

Ik stel, dat in de wereld van morgen (dat begint al over een beperkt aantal jaren) steeds meer geestelijke invloeden kenbaar zullen worden, die voorlopig meestal op persoonlijke basis beleefd, leiding en hulp gaan geven aan de menselijke en stoffelijke ontwikkeling.

Ik durf nog verder gaan. Ik meen, dat hoge geestelijke krachten, die zich op dit ogenblik overigens alweer aan het voorbereiden zijn voor belangrijke gebeurtenissen, op hun eigen manier het contact met de wereld zodanig zullen versterken, dat zelfs in de verwarring van vele pseudo-profeten, valse leraren en vergissingen ten aanzien van datgene wat zal komen, toch een nieuwe lichtende zekerheid gaat komen. Een zekerheid die zich ook zal kunnen manifesteren in uiterlijke tekenen.

Het klinkt krankzinnig als je in de moderne tijd zegt dat de wonderen van de oudheid op aarde- zullen terugkeren binnen 50 jaar. Maar waar geestelijke krachten zich steeds sterker openbaren, waar mensen steeds gevoeliger worden voor de kracht van de geest, steeds meer ook uit een aanvaarding en erkenning van zichzelf leren leven met geestelijke en stoffelijke waarden, daar is het wonder het onontkoombare en onmiskenbare product van deze instelling plus de krachten die zich met de wereld bezighouden.

Het is gemakkelijk om rampen, wereldondergang of het einde van alle aardse rijken aan te kondigen. Ik zie het nog niet zitten. Wat ik wel zie zitten, dat is een verandering. Misschien een soort uitholling vanuit modern standpunt.

Wij zien dat de letterknechten door de vele letteren die ze produceren zichzelf steeds meer met onmacht slaan; dat zij - redenerende vanuit hun beperkte machtsverhoudingen en belangen - in steeds grotere mate zichzelf de mogelijkheid ontnemen om werkelijke macht uit te oefenen om werkelijke belangen te dienen.

Wij krijgen een wereld waarin - of men het prettig vindt of het aanvaardbaar is of niet -krachten uit andere werelden dan de uwe in steeds sterkere mate gaan optreden.

Wij krijgen te maken met een wereld waarin morgen al de wonderen gebeuren die men vandaag nog onmogelijk acht. En waarin de wetenschap, die vandaag nog zo zeker is van zichzelf, morgen zich aarzelend zal afvragen hoe zij eigenlijk tot haar grondstellingen is gekomen, aangezien er zoveel is wat daarmee niet kan worden benaderd.

En dan, mijne vrienden, hebben we te maken met een omwenteling, die niet alleen stoffelijk en geestelijk is, maar die veel verder ingrijpt ten aanzien van de totale kosmos en die totale harmonie daarin.

Hoe vaak hebben wij niet gezegd dat u een deel bent van het geheel. U heeft steeds welwillend geknikt. U bent verder gegaan om uzelf te zijn zonder enig besef van datgene wat u vertegenwoordigt.

Stel nu eens, dat u meer en meer de betrokkenheid gaat voelen bij dit onomschrijfbaar geheel; dat u steeds meer gaat aanvaarden dat u een uitvoerende factor bent geworden van een totaliteit die u niet kunt overzien. Aan de ene kant zult u zich dan machteloos gaan voelen. U zult zich misschien wat fatalistisch gaan opstellen, maar aan de andere kant zult u juist in

het vervullen van die taak - al weet u misschien niet waarvoor en waarom - steeds meer kracht en vrede vinden.

U zult tevreden kunnen zijn omdat u voelt dat u juist reageert vanuit het geheel. De totaliteit krijgt een veel grotere invloed. Niet als een regel of als een wet, als het nut van het algemeen, maar gewoon als een mentaliteit die de mensen doordeesemt, die hun daden helpt boetseren en die hun innerlijke wereld voortdurend voorziet van die vreemde schichten van licht waarin de mens de vrede, de kracht en de voldoening vindt, de zekerheid dat hij in vrede leeft met wat hij zijn God noemt

Het is een tijd dat de zonden uitsterven. Het is natuurlijk raar om dat te zeggen, want welke godsdienst kan het zonder zonde stellen? Maar wat kan zonde zijn, als je beantwoordt aan jezelf, aan je innerlijk en als je in jezelf daarmee licht en vrede vindt. Dan blijft alleen nog maar je relatie over met de ander en daarin kun je zondigen. Tegen de ander? Neen, tegen jezelf. Daar kun je jezelf in tekort doen door je te onttrekken aan datgene wat je innerlijk als een noodzaak en een zekerheid voelt. Verder gaat het niet.

Een revolutie, mijne vrienden, een ware revolutie! De dood van de zonde als algemene regel en de geboorte van het innerlijke werkelijkheidsbesef dat ook schuld doet beseffen en ernaar doet streven om schuld te compenseren.

De wereld van morgen is een wereld waarin de mensen samen zullen gaan zonder gedwongen te zijn; waarin de mensen zichzelf zullen zijn zonder onder werkelijke dwang ook maar iets van zichzelf te veranderen of te onderdrukken. En waarin tevens een groot besef van licht zeer veel mensen zal geleiden tot een juistheid die geestelijk zowel als stoffelijk manifest wordt.

Nu zult u zich afvragen, of het zin heeft gehad om deze dingen te zeggen. Voordat ik mijn onderwerp beëindig zou ik dat graag duidelijk willen stellen.

Velen van u zullen in deze tijd in een situatie verkeren waarin ze geen raad meer weten met zichzelf. In de wereld van vandaag bestaan schijnbaar onoplosbare moeilijkheden en problemen. In deze tijd is de geestelijke, de religieuze zekerheid steeds meer aangepast. De mens voelt vaak, alsof hij in het donker dwaalt. Dit is deel van een omwenteling. Maar dit alleen uit te roepen is niet voldoende.

Je moet de mens duidelijk maken dat er een weg is om naar die vrede te grijpen. Dat je de kracht, de zekerheid en de sterkte die je buiten je schijnbaar niet meer kunt vinden in jezelf kunt vinden op het moment, dat je geheel aanvaardt wie en wat je bent en probeert de innerlijke stem te voelen die je zal zeggen hoe je verder moet gaan.

Er is wel degelijk reden voor dit betoog. Een reden, die gelegen is in omstandigheden die nu reeds bestaan en die zich voor velen in de komende 8 a 9 maanden zullen ontwikkelen.

Te weten dat het tijdelijk is dat deze verandering ook in u plaatsvindt, zodat het huidige onbehagen of het niet meer kunnen beperkt blijft, lijkt mij al een zegen. Maar beseffen dat u op deze manier geestelijk en stoffelijk deel uitmaakt van een totaal nieuwe ontwikkeling waarin de mensheid zeer waarschijnlijk voor een langere tijd dan 2000 jaren zich zal ontplooiën tot een nieuwe vorm van bestaan en tot een nieuwe en daadkrachtig werkende vorm van bewust leven dat zou u mijns inziens de steun kunnen geven die u zonder dit zoudt moeten ontberen.

Het is gemakkelijk genoeg om over geestelijke omwentelingen te praten op een vrijblijvende manier, maar u bent erbij betrokken. De manier waarop u erbij betrokken bent, heeft u in dit onderwerp althans enigszins leren kennen.

Ik eindig dan ook met de hoop uit te spreken dat u, hiervan kennisnemende, zult proberen te aanvaarden wat is en in uzelf zult zoeken naar de vrede die voor u noodzakelijk is om juister en beter te leven en zo althans uw persoonlijke omwenteling op korte termijn te voltrekken.

GEESTELIJKE EN STOFFELIJKE OMWENTELINGEN

Als wij zo bezig zijn met omwentelingen, geestelijke en anderszins, dan staren wij ons vaak dood ofwel op datgene wat er geestelijke gebeurt, dan wel op hetgeen er stoffelijk plaats

heeft. Ik geloof niet, dat er iets is wat je kunt splitsen in geestelijk en stoffelijk. Een mens is een geheel, of hij dat nu toegeeft of niet. En als er dan een deel in de sferen zit, dan merk je daar toch niets van. Je bent wat je leeft.

Dan bedoel ik niet wat je buiten je doet, want naar buiten toe bedonder je de zaak en jezelf erbij. Daar gaat het niet om. Het gaat erom wat je in de praktijk werkelijk doet, werkelijk bent. Hoe vrijer je innerlijk bent, hoe vrijer je ook uiterlijk zou moeten zijn. Hoe benepener je bent in je uiterlijk, hoe meer je ook die benepenheid innerlijk zult bezitten, of je dat nu weet of niet. Het is een onvermijdelijke wisselwerking.

Wanneer iemand esoterisch streeft en hij gaat op tot het hoogste licht, dan verwacht je niet dat hij met een gezicht als een zuurpruim terugkeert uit de lichtende eeuwigheid om zich te beklagen over het lot van al degenen die nog stofgebonden zijn. Want het licht is overal. Als je het licht hebt gezien, dan moet dat uit je stralen.

Als je zegt: Ik heb het zo ontzettend slecht. Het gaat mij allemaal niet zoals ik wil, dan kun je niet verwachten dat je innerlijk het grote licht vindt. Want dan heb je gewoon tegen jezelf gezegd: In feite ben ik bezig met duisternis met chaos, met misère. En als je dan uittreedt, kom je terecht in een wereld waarin alle misgeboorten en menselijk verzonnen duiveltjes rondweven om niet te spreken van aan aantal draken, die je dan herinneren aan mensen die je kent op aarde. Dus dan word je geconfronteerd met een duistere wereld, natuurlijk. Maar je bent zelf duister.

Het is de manier waarop je leeft die mee helpt bepalen wat je innerlijk kunt zijn. Het is wat je innerlijk bent dat moet bepalen hoe je overkomt naar buiten wat je uitstraalt naar de wereld.

En die wisselwerking? Ja, er zijn heel veel mensen die zeggen: maar er zijn grenzen. Nou, er zijn gewoon geen grenzen. Het leven is een spel zonder grenzen. Als je het goed bekijkt, dan is leven het kennen van een innerlijke intensiteit en het uiten van die intensiteit op de manier die bij je past. Als je dat doet, prima. Maar als je ergens beperkingen gaat maken, ergens grenzen gaat stellen en je laat die grenzen niet stellen door de kracht die in je leeft, dan heb je voor jezelf een verdere bereiking onmogelijk gemaakt.

Nu kan ik mij voorstellen, dat er mensen zijn die zeggen: Ach, al dat gepraat. Dan zeg ik: U heeft misschien gelijk. Heel veel van hetgeen wij u geestelijk leren is eigenlijk geleuter. Maar als het er niet was, dan zou je je er niet van bewust zijn dat het in je zit.

Leven is niet alleen maar een kwestie van zo goed mogelijk de tijd in het aardse tranendal doorbrengen, opdat je later naar de hemelse dreven kunt uitwijken. Als je denkt dat het zo gaat, dan heb je een afwijking. Het is een leven op aarde waarmee je waarmaakt wat je bent. Het is de waarheid die in je leeft die het licht, of zo u wilt de hemel, bepaalt waarin je later zult vertoeven.

Er zijn mensen die bekijken het heel simpel. Zij zeggen: als je op aarde leeft, dan bouw je jezelf een huis in Zomerland. Maar als je kijkt naar de manier waarop die mensen leven, dan wordt mij ook duidelijk waarom er een soort Bidonville in Zomerland is. Het ziet er soms allerverschrikkelijkst uit. Die mensen zijn steeds bezig om alles op te stapelen; van flessen en dozen af tot de meest onbegrepen idealen toe. En als die zaak dan lek is, beklagen zij zich ook nog.

De werkelijkheid is gewoon, dat je door jezelf te zijn deel wordt van het geheel. Kijk, als het regent en je bent deel van de regen, dan word je niet nat. Maar als je een vijand bent van de regen, dan word je niet alleen nat, maar je wordt je ervan bewust dat je nat bent. Je voelt je onbehaaglijk dat je nat bent en je geeft de hemel de schuld dat het regent. Zo werkt dat nu eenmaal.

Het is gemakkelijk genoeg om in verzet te komen tegen de hele wereld. Als ik zo terugdenk aan mijn tijd op aarde, dan is dat tamelijk gebruikelijk, geloof ik. Maar de wereld is deel van mijzelf. Ik leef niet in de wereld van anderen. Ik leef in mijn eigen wereld. Dat klinkt natuurlijk heel vreemd, want iedereen zegt: Wij hebben toch allemaal dezelfde wereld. Dat is niet wáár.

Iedereen ziet de wereld op zijn manier. Iedereen proeft en beleeft de wereld op zijn eigen wijze. Ieder vindt er op zijn eigen wijze vreugde in en iedereen wordt op zijn eigen wijze geconfronteerd met verveling met leed en wat er meer is. Dat wordt bepaald door hetgeen jezelf bent, niet alleen door de wereld.

Er zijn mensen, die zingend door wat u ziet als ellende heen wandelen en zeggen: Ach, het bevalt mij eigenlijk nog best zo. Er zijn mensen, die alles hebben wat u als deel van de hemel zoudt willen beschouwen en die nog steeds droefgeestig lopen te steunen dat het hen eigenlijk toch allemaal tegen zit, want alles wat ze hebben is niets waard vergeleken bij hetgeen ze niet hebben. Realiseer u dat even.

U leeft in uw eigen wereld. Maar als u leeft in uw wereld dan kan er geen wet zijn in die wereld buiten uw ik.

Er zijn ook veel mensen die zeggen: wetten moeten er zijn. Natuurlijk, wetten moeten er zijn. Maar wat zijn wetten anders dan uiterlijkheden. De wet is het verfje dat je geeft aan de comode die je eigen leven vertegenwoordigt. Als er een wet is waar de mens naar leeft, dan wil ik nog toegeven dat die deel kan zijn van zijn persoonlijkheid. Maar de meeste mensen leven alleen naar de wet zolang ze denken dat een ander ziet dat ze het doen, opdat ze als ze het niet doen niet worden opgemerkt en zo hun eigen onwettelijkheid verborgen kunnen beleven en toch een beetje zichzelf zijne. Daarom zeg ik u:

Lieve mensen, als u in uw eigen wereld leeft en u bent uw eigen wet, dan moet u die wet toch zoeken. Wat is uw wet? Waar zit die? U kunt die wet niet in een wetboek vinden, ook niet in de bijbel. Ja, als u de bijbel leest, vindt u misschien wetten daarin die voor u van belang zijn; dat is wat anders. Iets waarvan u zegt: Hé, dat klikt bij mij. Dat is een verwoording van iets wat in mij leeft. Het is niet zo, daar staat het in de dode letter en dat is de wet. Was dat maar waar! Dan wisten wij tenminste waar wij aan toe waren.

Elke dag weer moeten wij onze eigen beslissingen nemen. Wij moeten uitmaken wat goed is. Wat vandaag kan, kan morgen niet. Wat morgen niet kan, kan overmorgen misschien weer wel. Wij weten het eenvoudig niet.

Wij moeten leven met de inspiratie die in ons bestaat. De wet in ons is geen vaste regel. Ze is een harmonisch principe. En hoe, waar, tegenover wie en waarom dat principe werkt, is iets wat we eigenlijk nooit helemaal begrijpen.

O, wij kunnen het verklaren. Verklaringen genoeg. Die lopen van: wij zijn tweeling-zielen of: het is ons karma geweest tot: het is Gods wil die zich aan mij vervult, of het is een noodlot waaraan ik niet kan ontkomen. Dat is allemaal best. U moogt die uitvluchten gebruiken als u wilt, maar begrijp heel goed dat wat er met u gebeurt niet door een ander is veroorzaakt maar door uzelf.

Begrijp heel goed, dat wat de wereld voor u is niet wordt bepaald door wat de wereld is, maar door wat u bent. Dan zult u misschien eindelijk gaan begrijpen dat er in u een wet is. Een wet van harmonie, een wet van een zekere evenwichtigheid waardoor de innerlijke wereld en de uiterlijke moeten samenvloeien tot een evenwichtig geheel.

Dan pas leeft u, niet voor die tijd.

Dan zijn er ook veel mensen die zeggen: De geest zal mij kracht geven, of: God zal mij kracht geven. Ja, natuurlijk. Ze hebben bij ons een winkeltje en daar kun je het per pond krijgen.

Bent u wekelijks zo gek dat u dat denkt? De geest kan u bewust maken van de kracht die er in u leeft, maar ze moet in u ook aanwezig zijn anders kan de geest niets voor u doen. Als God u kracht geeft, dan is dat alleen naar het wekken van datgene wat altijd in u is geweest en niets anders.

U kunt veel meer dan u denkt, zeker. Maar waarom? Omdat u niet wilt denken met de innerlijke kracht en de innerlijke waarheid, maar u alleen wilt denken in de termen van uiterlijke mogelijkheden en onmogelijkheden.

Als ik zo bezig ben, dan denken waarschijnlijk veel mensen: wat zit die vent weer te kletsen. Het is heel gek, maar ze zeggen: Geesten kletsen veel meer dan gewone mensen. Dat komt, omdat ze naar een geest veel intenser luisteren. Aan gewone mensen gaan ze eenvoudig voorbij; die laten ze maar dazen. En dan krijgen wij de schuld. - Wat ik u zeg is letterlijk volkomen waar zodra u de moed heeft uw eigen innerlijk om te zien. Te zien waarom u uw beslissing heft genomen.

Als u Ziet wat voor eisen u heeft gesteld en waarom. Pas als u dat in elkaar kunt schuiven tot het geheel met wat u nu bent, kunt u een bron van kracht in uzelf aanhoren. En dan kunt u zeggen dat het God is of de geest. De verklaring die u geeft is verder van geen belang. Maar dan is de kracht daar.

Als u zegt: Ik wil vrede hebben, dan kunt u natuurlijk over de Vrede spreken als iets wat van buiten moet worden gebracht. Misschien verwacht u wel dat Picasso's duivel levend wordt en u een palmtak komt brengen en 'halleluja' roept in plaats van roekoekoe.

Vrede is iets wat je in jezelf hebt. Het is de aanvaarding van hetgeen je bent en hetgeen je wereld op dit ogenblik voor je is. Zodra je daartoe in staat bent, vind je niet alleen de vrede, dan vind je ook de kracht. Dan vind je ook het besef van juistheid, wat de wet kan worden genoemd.

Een heel betoog om te zeggen, dat u het eigenlijk zelf bent met uw wereld, met uw problemen. U brengt het zelf tot stand. U heeft het zelf zo gemaakt als het Is. Niet erg hoopgevend, niet troostvol.

Ik weet het. Het is gemakkelijker als wij zeggen: Ach, het is een bitter karma dat u brengt tot alle belevingen die nu eenmaal onvermijdelijk zijn. En dan is er een Heiland die u eindelijk zal redden. Maar als u uzelf niet probeert te redden, dan kan de Heiland u ook niet redden.

Jezus zegt zelf, tegen de zieke: Uw geloof heeft u behouden. Met andere woorden: hij kan alleen antwoorden op hetgeen er in de mens leeft.

In de mens leeft het licht, als hij het kan aanvaarden. En als hij het dooft, als hij het wegschuift, leeft hij in duisternis, dan is er geen kracht die hem kan helpen en kan bevrijden. Het is goed om dat te beseffen.

U leeft nu wel op dit ogenblik, maar er komt een moment dat u dood bent, tenminste voor de mensen, Maar dan weet u pas wat leven werkelijk betekent. Als u dan bezig bent om u te beroepen op uiterlijkheden en wetsartikelen dan komt u nergens. Maar als u grijpt naar het licht in uzelf dan is er geen sfeer zo duister dat u met uw eigen licht die duisternis niet kunt verdrijven. Dat is nu de grote kunst van het leven.

De grote kunst van het leven is: zijn wat je weet te zijn, doen wat je innerlijk voelt dat gedaan moet worden. Het is niet je ergens beroepen op wetten en regels maar beseffen dat je zelf de verantwoordelijkheid draagt voor het leven, ook voor de wereld rond je. Want de wereld is voor jou alleen maar de weerkaatsing van hetgeen je bent.

Dan kunnen we zeggen dat er werkelijkheden zijn en niemand kan dat bestrijden. Maar de werkelijkheid kent u niet. Uw wereld beleeft u. Beleef dan de wereld vanuit uzelf, vanuit uw innerlijk en maak de wereld dan tot datgene wat ze voor u moet zijn, een wereld waarin u ondanks alles u steeds weer kunt ontplooien, waarin ondanks alles steeds weer vreugde is en waarin ondanks alles voor u innerlijk een vrede bestaat.

Uit die vrede kunt u zelfs de kracht putten om voort te gaan om datgene tot stand te brengen wat door uw een-zijn met het al, door uw leven uit het al voor u het juiste en 't noodzakelijke is.

OVERGAVE

Als ik mij overgeef, dan is de vraag: waaraan? Als je je overgeeft aan een wrede vijand dan krijg je een wreder lot dan je anders ooit gekend zou hebben. Als je je overgeeft aan God, dan geef je je over aan het onbekende. Ook dat is niet helemaal aanvaardbaar. Maar zou je je kunnen overgeven aan God zoals Hij woont in jou?

Overgave aan het geheel van het bestaan, aan het leven en aan alle gebeuren omdat je in je de juistheid kent. Aanvaarden wat komt, zeker. Niet omdat het onontkoombaar is zonder meer, maar omdat je erkent dat het voor jou een noodzakelijkheid is, onafwendbaar misschien juist omdat je bent wie je bent.

Je overgeven aan de grote krachten die boven je staan, niet omdat zij het dan wel zullen opknappen, maar omdat je innerlijk weet dat je er deel van bent, omdat je daarmee verder moet leven.

Overgave is voor mij niet het neerknielen, zeggen: Heer, bestemt u zonder meer. Voor mij betekent overgave zeggen: Heer, dit ben ik. Gebruik mij volgens hetgeen ik ben voor hetgeen er in mij leeft en in U tot uiting is gekomen.

Als je het zo ziet, denk ik dat je werkelijke overgave, de juiste overgave hebt bereikt.

Het beeld dat ik u heb gegeven is wel het beste dat er kan worden gegeven. Overgave betekent aanvaarden. Als je jezelf aanvaardt en je wereld aanvaardt en de kracht die in jou en in de wereld bestaat, dan heb je het gered.

Laat mij u allen toewensen dat u daartoe in staat bent. Dat u daaruit kracht put. Dat u morgen met een heel grote grijns opstaat en tegen de zon, als ze achter een wolk tevoorschijn komt, lacht en zegt: Het is eigenlijk goed om te leven, want ik maak iets waar waarvan ik het gevoel heb dat het goed zal zijn, ongeacht wat er verder gebeurt.

LES 9 - DE GEEST EN HAAR INVLOED OP DE WERELD

Het zal u allen bekend zijn dat de geest al op deze wereld heeft geleefd in de tijd dat de aarde nog geen leven droeg. Sedert die tijd hebben zich steeds meer entiteiten opgeworpen als beschermers van groepen, als leiders van bepaalde ontwikkelingen. Een zeer groot gedeelte van hetgeen er op aarde is gebeurd, is dus wel degelijk ook mede te danken aan de inwerking van allerlei entiteiten. Maar de wijze waarop de geest op aarde optreedt, is meestal niet in overeenstemming met datgene wat men menselijk en redelijk gezien zou verwachten, want de geest leeft in een eigen wereld.

Nu is er over die werelden al heel veel gezegd. U weet allemaal dat ze in feite gedeeltelijke fantasmagorieën zijn, maar toch heeft elke wereld, elke sfeer haar eigen inzichten, haar eigen krachten, haar eigen mogelijkheden.

De wereld van de geest wordt vooral bepaald door uitbreiding van bewustzijn. Uitbreiding van bewustzijn betekent voor haar een verbetering, een evolutie, een verder gaan in de richting van het einddoel van het bestaan. Het bewust eenworden met alle dingen.

Wanneer de geest de aarde nadert, dan gaat het haar niet in de eerste plaats om wat ze op aarde prettig vinden zoals vrede op aarde. Dergelijke dingen vinden wij erg mooi in de geest, maar alleen als ze nuttig zijn. Maar als vrede op aarde ontaardt in een evolutionaire siësta waarbij de gehele mensheid verder dommelt in de oude trant zonder geestelijk ook maar één stap voorwaarts te doen, dan zijn er een hoop geesten die zeggen: Zouden we onder die aardse schommelstoelen niet een paar rotjes kunnen afsteken? En dan ontstaan er rampen, oorlogen. Ze hebben dus eigenlijk ten doel om de mensheid te dwingen zich verder te ontwikkelen.

Je kunt dus niet zeggen dat de invloed van de geest op aarde altijd even gunstig is vanuit menselijk standpunt. Maar je kunt wel constateren dat door alle problemen die er zijn geschapen, door alle stuwkracht die ook geestelijk is gegeven in de evolutie, die invloed op aarde zich in betrekkelijk korte tijd (als je dat afmeet tegen liet gehele bestaan van de aarde) zeer snel heeft ontwikkeld.

Elke ontwikkeling bestaat, vanuit geestelijk standpunt althans, uit 3 fasen: de eerste fase zou je met enige ironie de 'itch' kunnen noemen. Het is een emotionele jeuk. De mens weet niet precies waar hij moet krabben en daardoor wordt hij ertoe gedwongen na te denken.

De tweede fase bestaat uit het denken, het scheppen van beelden. Dat zijn soms fantasiebeelden. In andere, gevallen zijn het reële plannen of zelfs nieuwe benaderingen van bestaande kennis, bestaande wetenschappen of mogelijkheden. De derde fase is dan altijd de daad-fase waarin de denkbeelden en de plannen worden getoetst aan de werkelijkheid, meestal met gevolgen die men niet heeft verwacht en als we eerlijk zijn heel vaak ook met voor de mens teleurstellende resultaten. Het betekent echter een confrontatie met nieuwe waarden, nieuwe mogelijkheden.

Voor de wereld van de geest zijn bepaalde rustpunten zeer belangrijk. Als je in een sfeer leeft, zul je misschien 100 of 200 jaar actief kunnen zijn, maar dan komt er een tijd dat je je terugtrekt, dat je in meditatie gaat. Je kunt een lange tijd bezig zijn b.v. als spreker voor een groep als de Orde of als beschermer van een stam, een land of een ontwikkeling, maar dan komt er toch een tijd, dat je je plotseling terugtrekt en in meditatie moet gaan.

Die meditatie is een soort beschouwen van je innerlijk. Je zoudt ze esoterisch kunnen duiden, want je bent op zoek naar de kern van je wezen. Je probeert alle ervaringen opnieuw zo te rangschikken in jezelf dat ze een geheel vormen en er geen losse ervaringen meer bijhangen. Op grond van dat geheel keer je terug naar je wereld, vaak met gewijzigde mogelijkheden, gewijzigde inzichten.

Het is duidelijk, dat je als geest geneigd bent aan te nemen dat de geest die in de stof gevangen is op dezelfde manier reageert. Je begint dus als helper of als leider van de mensheid een bepaald programma uit te stippen. Dat programma kan ziekte behelzen of oorlogen, het kan natuurrampen en volksverhuizingen bevatten. Allemaal zaken die dus wel van grote betekenis zijn, maar die voor de mensen zelf nu niet bepaald aangenaam zijn. Dat plan breng je ten uitvoer in samenwerking meestal met anderen die daarbij betrokken zijn. Om een voorbeeld te geven

Degenen, die de leiding hadden in het Romeinse rijk in de oude tijd, waren op een gegeven ogenblik niet tevreden met de ontwikkeling. Gelijktijdig was er een andere groep (dat waren o.a. degenen die zich bezighielden met de Hethieten en de Vandalen) die ook zeiden: wij moeten hier loskomen. Wij moeten een nieuwe stimulans hebben, een nieuw avontuur. Dit begint te verzanden. Daardoor ontstond er een botsing tussen het Romeinse rijk en de Barbaren.

Dan zeg je later. Was dat nu wel nodig. Zou het niet beter zijn geweest als het anders was gegaan? Dat weten we niet. Het enige dat we weten is, dat het op dat ogenblik de oplossing scheen te zijn, de enige mogelijkheid om beide kanten te confronteren met nieuwe mogelijkheden, maar ook met nieuwe problemen. Ook in deze dagen gaat het precies hetzelfde.

Ik heb mij kortgeleden op de hoogte gesteld van alles wat er gaande is, onder meer ten aanzien van de energie-ontwikkeling. Het blijkt, dat heel veel mensen absoluut onredelijk reageren. Maar die onredelijkheid - en dat is nu het leuke - heeft op zichzelf wel degelijk een doel. Ik wil nu niet ingaan op de meest bekende bewegingen die er zijn, maar laten we b.v. eens denken aan Engeland.

In Engeland wordt tegenwoordig ontzettend fel geageerd door een aantal mensen tegen de Hunt (vossenjacht te paard). Op zichzelf is dat dwaas. Want vanuit het huidige standpunt is het voor de landbouwers heel goed dat het aantal vossen beperkt blijft. Vanuit het standpunt van de vos heb ik zo het gevoel dat die jacht eigenlijk vaak te verkiezen is boven het gevangen worden in een 'Strik. Dat is dan de enige andere manier om zo'n vossenpopulatie klein te houden.

Het standpunt van degenen, die zo sterk tegen de Hunt zijn en die, de jagers slagers noemen, is sterk overdreven. Maar er speelt hier een heel ander probleem een rol.

Er is in Engeland te lange tijd een moeilijke verhouding geweest tussen wat je kunt noemen de mensen die het voor het zeggen hebben en de meelopers. Daardoor zijn er aan alle kanten - of je nu kijkt bij de vakbonden, de regering of op het platteland - altijd mensen geweest die zich onaantastbaar achtten. Daardoor is de ontwikkeling in vele opzichten verzand.

De geestelijke ontwikkeling in heel Engeland, voor zover die heeft plaatsgevonden, vindt grotendeels plaats dankzij de vele geestelijke bewegingen (spiritistische, spiritualistische, magische en andere groepen) die daar door de geest in het leven zijn geroepen. Maar als je een vaststaand sociaal patroon blijft behouden en daar geen conflict in komt, dan zullen ook die bewegingen langzaam maar zeker verzanden. De geestelijke ontwikkeling gaat dan tot een bepaald punt en resulteert tenslotte in navelstaren. Door nu deze onredelijkheid (die overigens aan twee kanten bestaat) te bevorden en daarmee ook een strijdpatroon, bevorder je onzekerheid.

Zowel de *master of the hunt* als ook zijn tegenstander, de leider van het verzet of van het dierenbevrijdingsfront, moeten allebei voortdurend overwegen wat ze doen. Zo worden geconfronteerd met afwijkende meningen. Ze krijgen soms een pak slaag (ook aan beide kanten), er zijn moeilijkheden, er zijn teleurstellingen. Men moet nagaan of men het anders kan doen. Dit betekent, dat er beweging komt.

De onfeilbaarheid, de absolute machtspositie aan de ene kant en de absolute onderdanigheid aan de andere kant gaan teloor. Het begint zelfs hier en daar al zover te komen dat zeer bekende Hunts (gezelschappen die dat misschien al 300 a 400 jaar doen) nu heel voorzichtig moeten overleggen met de boeren, of ze wel door hun terrein mogen rijden en waar ze

eventueel niet zouden mogen rijden. Vroeger word er niet over gesproken. Dan word er gewoon door de rijpe oogst gegaloppeerd als dat nodig was. U ziet, op die manier breng je iets in beweging.

Wat zal het eindresultaat zijn? Niet dat de foxhunt is afgelopen. Daar hoeft u niet bang voor te zijn. En ook niet dat alle mensen, die op het ogenblik eenzijdig daartegen ageren die eenzijdigheid blijven handhaven. Maar er is punt 1. een nieuw begrip gekomen voor het dier; punt 2. een herziening van dingen die men als vanzelfsprekend heeft aangenomen. punt 3, er ontstaat een nieuwe intermenselijke relatie.

Deze te samen kunnen vooral op het platteland (dat is toch nog altijd een heel groot gedeelte van Engeland) een verandering teweeg brengen in denken, in geloven, in de intensiteit waarmee men leeft.

Dit is nu een klein voorbeeld. Ik zou die met honderd andere voorbeelden kunnen aanvullen, maar het maakt duidelijk dat de geest er niet op uit is de vrede op aarde te handhaven. Ze is wel voortdurend bezig om een spel te spelen waarin de mens, soms tegen zijn wil in, wordt gedwongen verder te denken, verder te zoeken, verder te gaan.

Vernieuwing is een van de belangrijkste punten in de menselijke samenleving. Als die vernieuwing alleen technisch is, haalt ze niets uit. Als ze alleen emotioneel of op geloofsgebied plaatsvindt, zal ze op den duur ook verzanden in ritualisme. Maar als beide samengaan, dan ontstaat er een verandering, van levenshouding.

Dat houdt in verandering van opvoeding, betere mogelijkheden dus voor degenen die gaan incarneren ondanks alles. Het betekent een grotere mogelijkheid tot persoonlijkheidsontplooiing voor degenen die bij het proces betrokken zijn en daardoor geestelijk ook grotere mogelijkheden.

Zo hebben ons wel eens verweten dat wij een beetje laconiek reageren op de vraag: Wat gebeurt er als de aarde door atomen helemaal te gronde wordt gericht? Een van ons maakte toen schouderophalend de opmerking. Nou ja, clan krijgen wij het aan onze kant erg druk.

Is het stoffelijk bestaan van de wereld op zichzelf van belang? Vanuit uw standpunt ongetwijfeld, maar vanuit een geestelijk standpunt is dat heel beperkt. Het bestaan van de aarde en de incarnatiemogelijkheden op aarde zijn alleen dan belangrijk, indien in die incarnatiemogelijkheden ook bewustwordings- en ontwikkelingsmogelijkheden zijn gelegen. Een ras kan op zichzelf heel goed en mooi zijn, ze kan veel bereiken, maar het handhaven van dat ras en van zijn positie in de wereld is alleen nuttig, indien het nog iets nieuws kan geven, als het nog steeds een stimulans vormt zowel in zich als buiten zich voor het denken, de verdere ontwikkeling.

Dat de mensen daar een beetje vreemd tegenaan kijken, begrijp ik best. Mensen denken nog steeds dat ze in grote vergaderingen met vaak vele holle woorden en allerlei Eufismen in staat zijn om de ontwikkeling van de wereld te bevorderen. Geloof mij: dat is niet waar. Je kunt zeggen: er moet een E.E.G. zijn. Maar zolang de mensen in de verschillende landen niet begrijpen dat de samenwerking met de anderen die allen toch een beetje anders zijn, geestelijk zowel als stoffelijk, van groot belang is, zal het nooit zover komen dat er een werkelijke E.E.G. ontstaat.

Datzelfde geldt voor allerlei defensiegenootschappen. De verbintenissen tussen de staten hebben voor de burgers weinig te betekenen, tenzij die burgers daarin geloven. Je kunt het niet met woorden afdoen. Je kunt het niet met machtsontplooiing alleen afdoen. Je kunt het alleen doen door de mens te confronteren met problemen. En die problemen op zich dwingen de mens om anders te denken en anders te gaan leven.

U zult zeggen: heeft de geest dan ook wat te maken met de jeugdwerkloosheid van deze tijd? Niet helemaal en niet direct. Wij waren tenslotte niet bij het productieproces betrokken. Toch zijn wij er indirect wel bij betrokken...

Hoe tragisch vanuit uw standpunt jeugdwerkloosheid ook moge zijn, het betekent gelijktijdig dat die jonge mensen iets anders moeten doen. Als van de 100 jonge mensen er 5 zijn of

misschien maar 3 die gaan denken, die voor zich een taak scheppen - hoe eenzijdig die ook moge zijn en daardoor hun conflicten en hun mogelijkheden voortdurend moeten beschouwen, moeten herwaarderen, dan bereiken wij met die jeugdwerkloosheid een enorme mentaliteitsverandering. Deze blijft niet alleen beperkt tot de directe betrokkenen, maar slaan terug op de gehele maatschappij en verandert in de maatschappij denken, bewustzijn.

Dit zijn allemaal natuurlijk slechts materialistische zaken. Als je de beste radio-ontvanger van de wereld hebt en geen luidspreker, koptelefoon of iets dergelijks, dan heb je daar niets aan.

In de huidige omstandigheden ontwikkelt de mens heel veel paranormale mogelijkheden. Hij wordt geconfronteerd met visioenen, auditieve waarden, uittredingen. Hij wordt misschien ook geconfronteerd met een onrust in zich, een soort radeloosheid bijna, omdat hij niet helemaal weet wat er in en met hem gebeurt. Er is geen uitlaat.

Paranormale kwaliteiten kunnen zich pas werkelijk in de wereld gaan ontwikkelen, als daarvoor ook weer een uitlaatmogelijkheid is geschapen. Als de weg is gemaakt waardoor je dit tot nu toe eigenlijk niet geheel aanvaarde deel van het menselijk kunnen, van de menselijke ontwikkeling kunt gaan gebruiken in een maatschappelijke opzet.

Het betekent, dat geloof op zichzelf eens een ontstellende vernieuwing, op het ogenblik nutteloos, begint te worden omdat de mensen niet meer werkelijk geloven, maar alleen doof en blind zijn voor al datgene wat niet strookt met hetgeen zij toevallig hebben geleerd. Geloof moet iets anders zijn. Geloof moet een confrontatie worden met een hogere macht en met het leven wit die macht.

Als je een situatie schept waarin het geloof werkelijk onder vuur komt, waarin de kerken inderdaad leger worden, waarin de gemeenschappen langzaam maar zeker als los zand aan elkaar hangen, dan blijft de behoefte tot geloven wel degelijk bestaan. Maar dan kun je die behoefte misschien koppelen aan een innerlijke werkelijkheid die naar buiten toe niet door regels maar door innerlijke waarden bepaald zich gaat manifesteren.

Een evolutie van de mensheid is niet alleen maar een evolutie in stoffelijke vorm, in stoffelijke mogelijkheden, in technische ontwikkeling. Een werkelijke evolutie van de mens kan alleen dan plaatsvinden, indien zijn innerlijk, zijn kracht en zijn wezen steeds meer bewust worden beleefd en geuit.

Er breekt een periode aan waarin die mogelijkheden enorm groot zijn. Dan is het toch logisch, dat de geest op haar manier probeert bij te dragen tot een verdere ontwikkeling. Als het kan, dan zullen wij het zeker doen zonder grote vernietigingen, wereldoorlogen en wat dies meer zij. Maar als het niet anders kan

Wat is een menselijk leven? Als u heel erg oud wordt, dan leeft u een eeuw op aarde. Een eeuw is een knip met je vingers in de geestelijke werkelijkheid. Dat telt eigenlijk niet zozeer. De betekenis ervan die telt. Het wezen en het bestaan op zich niet. Dan moet het u ook niet verbazen dat de geest niet voortdurend alleen maar bezig is om de zaak te sussen.

Ontwikkeling betekent: verandering en het volledig gebruik van mogelijkheden. Hoe je dat bereikt, is geestelijk gezien niet zo belangrijk. Dat het wordt bereikt, is vanuit het standpunt van de geest het meest belangrijke dat er maar bestaat in de hele eeuwigheid.

Nu krijgt u langzamerhand hopelijk een beeld dat afwijkt van het gebruikelijke.

De mensen denken: de geest is voortdurend bezig om het ergste te voorkomen. Dat doet de geest inderdaad zolang er andere wegen zijn die veelbelovend zijn. Maar op het ogenblik, dat de mensheid op een punt staat waarop het wegvallen van het conflict tevens een verstarring of van alle innerlijke ontwikkelingen en geestelijke mogelijkheden, kun je toch niet uitroepen: Ja, maar dan gaat de techniek zoveel vooruit. Wij hebben het hier over levende zielen. Dan moet het conflict worden geaccepteerd. Dit is in het verleden heel vaak gebeurd.

U realiseert zich waarschijnlijk niet dat in het conflict tussen Napoleon en Rusland geestelijke krachten aan beide kanten mede hebben ingegrepen. U realiseert zich waarschijnlijk niet dat de helft van de Boston teaparty mede door inspiratie is ontstaan. Zomin als u zich

waarschijnlijk realiseert, dat grote veranderingen in het Amerikaanse continent mede door de geest zelf tot stand zijn gebracht.

Zeker, wij vinden het jammer dat de Indiaanse cultuur en beschaving voor zo'n groot gedeelte teloor is gegaan. Maar laten wij niet vergeten dat diezelfde cultuur en beschaving verward was; dat het hier een leefwijze betrof die vanuit ons standpunt ideaal was, maar dat men gelijktijdig niet meer verder dacht dan de regeltjes en de gebruiken van zijn stam en van de gemeenschap van de Indiaanse naties. Dan was het beter, dat er een conflict kwam dan dat dit zo verder zou gaan.

Ook bij u, in uw eigen leven kan het heel vaak voorkomen dat een helper, een beschermgeest, u niet tegen allerlei ellende beschermt. Integendeel, hij zegt: Laten wij er nog maar een schepje bovenop gooien. Want u moet groeien. U kunt niet blijven stilstaan waar u nu bent.

Het leven - en zeker het geestelijke leven - is geen kwestie van allerlei reglementen, regels en rechten die samenvallen. Het is een voortdurend herwaarderen van hetgeen je bent, van hetgeen je ziet in je wereld. Het is een steeds weer leren om meer en anders te zijn. Dat is natuurlijk niet prettig. Men verwacht van een geleide geest dat hij zoet sussend u door alle problemen helpt.

En wanneer het laatste probleem (de overgang) aanbreekt, klaar staat om u met open armen te, ontvangen en te leiden tot u in een heerlijke rustige omgeving van Zomerland voorlopig met geestelijk AOW kunt gaan. Maar dat is de werkelijkheid niet.

Een entiteit die werkelijk iets voor u voelt, die u wil helpen om geestelijk beter en anders te zijn, zal u ook helpen door u conflicten en problemen te bezorgen en niet alleen door ze op te lossen. Maar zij zal u wel steeds weer proberen te helpen om op de juiste manier te reageren, om uw eigen uitweg als nog te vinden, om u los te maken van allerlei spanningen die u voor driekwart eigenlijk toch zelf heeft veroorzaakt. Zij zal proberen u te helpen om in u de ervaring te verwerken tot iets waardoor uw wereld wijder, groter wordt.

De geest doet veel voor de evolutie van de mensheid. Zij is daar vanaf het eerste begin van alle leven op aarde voortdurend bij betrokken geweest. Maar zij kan niet gedogen dat de mensheid in zelfvoldaanheid en verstarring, in een gevoel van eigen zekerheid en onfeilbaarheid dan gelijktijdig zijn geestelijke mogelijkheden om hals brengt.

Daarom zal de geest in al haar streven en werken uitgaan van haar eigen geestelijke mogelijkheden en waarderingen en niet alleen van de uwe. Daarom zullen alle grote groepen uit de geest, die ongetwijfeld bezig zijn om oorlogen en dergelijke te voorkomen, dit niet doen omdat zij u de oorlog willen besparen, maar opdat u op een andere manier misschien eerder en sneller bewust wordt. Zij zullen u confronteren met allerlei ellende en mogelijkheden ongetwijfeld, maar ze zullen u ook steeds weer de weg tonen die u verder kunt gaan. Dat laatste is het meest belangrijke.

Evolutie is niet alleen maar het veranderen van vormen en mogelijkheden zonder meer. Het is een proces waardoor men zich steeds meer bewust wordt van zichzelf zowel van zichzelf als van de kosmos waarin men bestaat.

Innerlijke evolutie is het groeien naar een meeromvattend bewustzijn. Dat wat voor u innerlijke evolutie is, is de enige evolutie die de geest reëel kan beseffen en erkennen; al het andere blijft haar enigszins vreemd. Zelfs als je op aarde hebt geleefd en allerlei ellende op aarde hebt doorgemaakt, dan is het nog heel moeilijk om een juist beeld te verkrijgen van hetgeen er op dit ogenblik op aarde gaande is. Dan kun je alleen nog maar keizen voor actie of voor beschouwelijkheid. Maar een geest, die geen actie kent, heeft niets om te beschouwen. Daarom komt de geest meer en meer in actie.

Als ik tot besluit van deze inleiding nog enkele punten onder uw aandacht mag brengen die precies slaan op deze tijd, dan wil ik u erop wijzen dat de geest vandaag bezig is om waar zij maar kan mensen wakker te schudden. Dat zij degenen, die wakker zouden kunnen worden maar die het niet willen, met geweld daartoe proberen te dwingen.

Er is nu op aarde een absolute inwijdingsgang in werking. Het is maar een mogelijkheid. Ze moet concreet worden voor de mensen. Dat kan ze alleen in stoffelijke ontwikkelingen, in stoffelijke mogelijkheden en stoffelijk gebeuren. Wij zullen in de eerstkomende tijd verscheidene keren hard moeten ingrijpen; daar is niets aan te doen. Want althans op dit moment is het voor ons absoluut nog niet belangrijk dat de hele wereld zou ondergaan of dat er een nieuwe wereldoorlog zou uitbreken. Daar is de tijd gewoon nog niet rijp voor. Dan zoudt u alleen maar van de regen in de drup komen.

Wij zullen hard ingrijpen om enerzijds de interne verdeeldheden zich duidelijker te doen manifesteren in vele landen en anderzijds om feitelijke oorlogshandelingen te beperken waar we maar kunnen. Niet omdat wij u vrede op aarde willen geven, maar omdat wij u de bron van vrede in uzelf willen leren kennen. Niet omdat wij de aarde willen behouden zoals ze nu is, want zo mooi is ze ook weer niet. De mensen hebben er in de, loop der tijd heel veel aan verpest. Maar doodgewoon omdat de ontwikkeling van de mensheid in deze tijd voor een evolutionaire sprong staat. Wat op dit ogenblik vriendelijk wordt getolereerd, kan morgen voor al degenen die macht hebben, al degenen die denken dat zij de mensheid in hun greep hebben de grootste bedreiging zijn die maar denkbaar is.

Er zullen misschien allerlei maatregelen worden getroffen tenen secten, helderzienden en wat dies meer zij. Maar die zullen niet helpen; daar zorgen wij wel voor. Wij willen de innerlijke krachten, de innerlijke waarden, ESP als u het zo wilt noemen (buiten-zinnelijke waarneming), in de mensheid eindelijk eens tot volle ontplooiing brengen. Gezien de omstandigheden kan dat binnen honderd jaar voor een groot gedeelte het geval zijn. En dan is er inderdaad in de evolutie een totaal nieuwe mens ontstaan.

U kunt hem Homo Spiritualis noemen of iets dergelijks. De mens, die zijn innerlijke waarden, zijn innerlijke denkbeelden leert beleven als belangrijker dan alles wat daarbuiten bestaat, maar die daardoor zijn innerlijke krachten weet te gebruiken om zijn denkbeelden in de wereld te manifesteren. En wat meer is, ze waar te maken voor zover dit in enige harmonie ook maar denkbaar of mogelijk is.

Het is de tijd dat de mensheid haar geaardheid leert veranderen. De geest probeert dit te bewerkstelligen. De gevolgen voor u zijn niet altijd even prettig, dat weet ik maar de resultaten zijn zo onvergelijkbaar goed en groot en hoog, dat al het andere daarbij voor ons in het niet valt.

De geest werkt aan de evolutie van de mensheid. De geest speelt haar rol in elke ontwikkeling die plaatsvindt. De geest werkt harder dan u zich misschien kunt voorstellen om de nieuwe verlichte mens vaste voet op aarde te geven. En als zij eenmaal zover is, dan is het einde aangebroken van Homo Sapiens. Niet omdat hij wordt vernietigd, maar omdat hij geestelijk en stoffelijk steeds minder levensvatbaarheid vindt.

Dan is het de tijd van de nieuwe mens en naar wij hopen van een nieuwe geestelijke ontwikkeling van een zodanige omvang dat wij allen daarin vreugdig kunnen opgaan. Einde van de lezing.

❖ *In de cursus wordt over het algemeen onderscheid gemaakt tussen geïncarneerde en onze ongeïncarneerde zielen. Het komt nogal eens voor dat een stoffelijk mens bij een medium kan doorkomen, terwijl wanneer wij hem stoffelijke bezoeken hij meestal van niets weet, behalve dat hij weet wel eens te worden afgetapt. Zijn geestelijk deel kan zelf met hogere werelden in contact komen, terwijl hij zich in het dagbewustzijn dat niet bewust is. Waarom wordt -in de cursus daarover zo weinig op ingegaan?*

Het is een nevenverschijnsel. U moet dit goed begrijpen. Dergelijke dingen komen meer en meer voor, het is niet iets exceptioneels wat u citeert. Maar laten wij ons dan wel realiseren dat het pas werkelijk betekenis krijgt, als er een wederkerig bewustzijn van het gebeuren is. Dat is waar we naartoe werken. Dit is de aanloop, maar de sprong moet nog volgen.

Vanuit ons standpunt is het op het ogenblik nog niet mogelijk ons geheel bewust te maken van de feitelijke eenheid of moet ik zeggen onscheidbaarheid van geestelijke en stoffelijke

werelden. Maar wij zullen daar eens naartoe groeien, dat is zeker. U moet echter niet de vergissing maken die zovelen doen als ze vinger oefeningen aanzien voor een concert. Dit is het begin. Wij zijn er al lange tijd mee bezig. Geregistreerd zal het effect bij u zijn vanaf ongeveer 1895. Maar pas als men zich volledig bewust kan zijn zowel van wat u noemt het afgetapt worden als van de beleving, de waarde die men anderen geeft en die men van anderen ontvangt, zal voor het bewustzijn daaruit een werkelijk waardevolle nieuwe mogelijkheid ontstaan. Naar die mogelijkheid zijn wij bezig te streven. Dan moogt u ons niet kwalijk nemen dat wij aan deze verschijnselen en aspecten in verhouding weinig aandacht besteden, als wij proberen u een grote lijn te laten zien. Dat heb ik ook in mijn inleiding deze keer zo goed mogelijk willen doen. Of ik daarin ben geslaagd, moogt u beoordelen.

DE WERELD IN DE OLIE

Een van de grote conflicten in deze tijd speelt zich op het ogenblik af in de oorlog tussen Irak en Iran. Men voelt de olievoorziening toch bedreigd. Nu is dat niet erg, want er is voldoende olievoorraad en die kunnen ze dan duurder verkopen. Dus degene die daaronder lijdt, is tenslotte de verbruiker; zeker niet de producent. De vraag is echter of de wereld wel zoveel olie nodig heeft?

Als wij ons realiseren hoeveel er van de olieproductie van de wereld op het ogenblik wordt gebruikt in allerlei chemische industrieën ofwel grotendeels voor producten die eigenlijk overbodig zijn, dan wel producten die als wegwerpproduct worden gemaakt, terwijl ze voor een kleine meerprijs op een meer duurzame en meer conventionele wijze kunnen worden vervaardigd.

De grote moeilijkheid is dus, dat de wereld nu haar economie zozeer op olie heeft ingesteld en zo grote investeringen heeft gedaan om die olie op duizend-en-één manier te breken, te ontleden, te veranderen dat daardoor eigenlijk een energieschaarste dreigt te komen.

Er is geen werkelijke schaarste aan energie zomin als gezien de noodzaak van gebruik or een werkelijke schaarste aan olie is. Men heeft eenvoudig te maken met kunstmatig opgevoerd verbruik van energie enerzijds en anderzijds de weigering die energie op een aanvaardbare en redelijke manier te produceren. Daarnaast hebben wij te maken met die neiging om grondstoffen, die voor de energievoorziening van groot belang zijn, te verwerken tot, andere producten die veel minder belangrijk zijn dan men tegenwoordig schijnt te veronderstellen.

Wil men daar iets tegenover stellen, dan wordt dat een beetje moeilijk. Want de oliebelangen liggen zeker niet alleen maar op het vlak van olie en olieverwerking; ze zijn ook commercieel geworden.

Als u zich realiseert dat op het ogenblik een zeer groot gedeelte van de Nederlandse bouwbedrijven en zelfs van verzekerings- en het makelaarswezen, geheel of ten dele in handen is van wat men noemt het oliekapitaal. In Engeland zien we dit nog in veel grotere mate, terwijl ook grote investeringen hebben plaatsgevonden en plaatsvinden in de Ver. Staten. Dan gaan we begrijpen dat olie niet belangrijk is als grondstof.

Ze is eerder belangrijk als een soort pressiemiddel. Ze is eenvoudig de methode waardoor men een groot gedeelte van de westelijke industrieën, het westelijke bezit kan overhevelen ten dele of geheel in handen van staten en staatslieden die nogal conservatief zijn en die heel andere opvattingen hebben van samenleving dan men in het westen pleegt te verkondigen.

De wereld is in de olie, als ze denkt dat dit een gezonde ontwikkeling is. Als iemand, die nog gewond is aan absolute gehoorzaamheid te maken krijgt met een economie als b.v. die in Engeland, dan wordt het heel begrijpelijk dat daar een strijd ontstaat die niet alleen maar te maken heeft met het sluiten van enkele mijnen. Indirect heeft het te maken met kapitaalsbelangen die feitelijk vanuit het buitenland in Engeland werkzaam zijn. Dat mevr. Thatcher nu toevallig voor die beleggers meer schijnt te voelen dan voor de arbeiders, dat is haar zaak. Maar de gehele omwenteling die sociaal daardoor op gang komt, zou eens zwaar kunnen terugslaan.

Als je te zwaar in de olie bent geweest, heb je de volgende dag een kater. Zonder te beweren dat het ras der katachtigen delegaties gaat sturen naar de Ver. Naties, is het toch wel heel duidelijk dat de kater op dit ogenblik zich reeds hier en daar begint aan te kondigen. Want wij zitten met een wereld waarin de verdeling van bezit en goederen allesbehalve rechtvaardig is, dat zult u met mij eens zijn.

Je kunt echter niet overgaan tot een rechtvaardige verdeling, want dan zou er voor niemand voldoende zijn. Het probleem is dus op het ogenblik: met welke middelen zou je kunnen komen tot een betere sociale verhouding, een betere sociale positie van de doorsnee-mens over de gehele wereld. Het antwoord zou dan moeten zijn:

Wij moeten in de eerste plaats dergelijke belangenstructuren als b.v. die van de olieproducenten en olieverdelers uitschakelen. Wij zouden moeten voorkomen dat grondstoffen worden misbruikt om daarmee industriële en handelsbelangen te dienen. Dat is misschien niet zo erg interessant voor u, maar u wilt, toch eigenlijk meen ik, in een wereld leven waarin een mate van vrede en van geestelijke bewustwording mogelijk is. U moet zich dan ook realiseren dat geestelijke bewustwording meestal niet aan bod komt en dat u stoffelijk, economisch, sociaal gezien sterk onder druk staat. Wij moeten eerst deze pressie verwijderen voordat er een mogelijkheid is van een betere samenwerking, Wij moeten af van de belangengroepen. Wij moeten terug naar de menselijke benadering van het probleem.

De problemen van de wereld zijn op het ogenblik zeker niet onoplosbaar. Als wij ons realiseren, dat zomin de Amerikanen als de Russen een wereldoorlog willen, dan wordt duidelijk dat er op het ogenblik in, de wapenindustrie enorm veel aan grondstoffen e.d. wordt verknoeid. Ik heb het nu niet eens over de arbeidsuren en de kosten. Dan wordt ook duidelijk, dat we te maken hebben met een denkwijze die niet meer past onder de huidige omstandigheden.

Wij hebben te maken met mensen die nog denken in de termen van de 30-er jaren. Ze denken nog in termen van macht en machtsoverwicht. Maar ze kunnen eenvoudig niet denken in termen van samenwerking, tenzij hun een primaat wordt toegekend; dat natuurlijk niet haalbaar is als het gaat om de verschillende godsdiensten of de verschillende systemen.

In zekere zin is het olieprobleem dan ook een breekijzer. Het opent allerlei situaties en conflicten. Het maakt ook allerlei dingen kenbaar die tot nu toe- zo mooi verborgen waren gebleven. En dan behoeven we heus niet te gaan schelden op de CIA, want per slot van rekening de NKWD (Rusland) is nog veel erger.

We behoeven heus niet te mompelen dat alle staatslieden dwazen zijn, want dat zijn ze door de bank genomen niet. Er zijn wel enkelen bij, maar die vind je overal. Neen, wij moeten ons realiseren dat de problemen in de olievoorziening, de stijging van de energieprijzen e.d. de mens gaat terugdringen naar productiemethoden die wel redelijk lonend en haalbaar zijn. Dat betekent (ik geef maar een enkel voorbeeld) dat het onzin is om in Nederland tomaten te kweken, als je ze zongerijpt uit Italië kunt invoeren.

Dat het onzin is om in Frankrijk een industrie van veeteelt, melken kaasproductie in stand te houden, als Denemarken en Nederland samen in staat zijn op een redelijke en feitelijk veel goedkopere manier in de behoefte te voorzien van practisch heel West-Europa. Dergelijke dingen worden kenbaar op het moment dat energieprijzen te hoog worden. Dat er allerlei belangenconflicten ontstaan waardoor b.v. chemische industrieën in moeilijkheden komen, waardoor mijnbouw e.d. onder druk komen te staan en wat dies meer zij.

Het is gewoonweg de olie is het breekijzer waardoor de schijnbaar hechte samenhang van moderne industrierijken en staten langzaam maar zeker wordt geopend en nieuwe mogelijkheden en nieuwe benaderingen denkbaar worden.

Vergeet niet dat u gevangen bent - of u het toegeeft, voelt of niet - in een streng geregimenteerde maatschappij. U moogt dan wel zeggen wat u wilt, maar als u er wat aan doet, dan staat onmiddellijk de marechaussee of misschien nog erger klaar om u te wijzen op de ongewenstheid van een dergelijk gedrag.

U zit in een maatschappij waarin iedereen zegt dat u moet werken om veel te verdienen, maar hoe meer u verdient des te meer ze u afnemen. Daar kunt u gewoon niet onderuit. U zit in een gemeenschap die zodanig is gereguleerd dat je als eenling geen mogelijkheden hebt.

Stel nu, dat er op een gegeven ogenblik een situatie ontstaat waarin b.v. benzine weer zo schaars wordt dat je alleen op vergunning kunt rijden. O zeker, dan ligt er heel veel op zijn achterwerk, inclusief de toeleveringsbedrijven, de garagehouders, benzinepompwinkels e.d.. Maar dan zal men zich ook moeten oriënteren op een andere manier van verplaatsing.

Die andere manieren van verplaatsing kunnen veel rationeler en veel beter geschieden dan met het gemiddelde autovervoer. Met andere woorden: als het maar lang genoeg duurt, verandert er een gewoonte. Wanneer die gewoonte verandert, dan verandert ook de energiebehoefte, maar gelijktijdig zullen ook heel veel regelingen en reglementen die nu nog gelden a.h.w. vanzelf hun kracht verliezen. Het zijn dergelijke kleine dingen die in de gehele ontwikkeling van de menselijke maatschappij een rol spelen.

Op het ogenblik dat bestaande belangen zich niet kunnen handhaven, treden andere belangen in hun plaats. Maar zij beschikken niet over het instrumentarium van de oude belangen. Daardoor kunnen zij zich snel genoeg zodanig profileren dat ze in staat zijn de hele maatschappij te binden aan hun eigen patroon van belangen en belangrijkheden.

Het westen, dat zo goed geregeld is dat het bijna onvoorstelbaar is, moet opboksen tegen werelden in ontwikkeling. Dan denk ik aan al hetgeen er in Afrika gaande is, aan de ontwikkelingen die zich zelfs in Zuid Amerika nu in toenemende mate afspelen. Ik realiseer mij dat er ook in Azië grote omwentelingen sociaal en anderszins aan de gang zijn. Een zichzelf gelijkblijvend Westen zal daar niet tegenop kunnen. Maar een Westen, dat wordt gedwongen tot steeds nieuwe improvisaties en aanpassingen en niet meer in staat is op vaste reglementen terug te vallen, zal wel in staat zijn te reageren.

Als je iemand wilt laten improviseren, dan moet je hem eraan gewennen dat hij geen vaste tekst heeft. Als je iemand wilt brengen tot uitvinden, dan moet je hem in een situatie zetten waarin eenvoudige en gemakkelijke oplossingen voor zijn probleem niet direct koopbaar of op een andere manier verwerfbaar zijn. Hij zal het dan zelf gaan proberen. En dan blijkt, dat je met eenvoudige middelen vaak veel meer kunt deun dan met alle ingewikkelde technische uitvindingen van deze tijd.

Hut is natuurlijk heel aardig te zeggen: Wij hebben containerschepen nodig. Maar een containerschip met al zijn voordelen heeft ook een nadeel. Dat realiseert men zich waarschijnlijk onvoldoende. Dit schip is alleen in te zetten, indien het inderdaad gaat om containervervoer. Als je andere ladingen wilt vervoeren, zit je in grote moeilijkheden. Je hebt geen indeling van de ruimten. Je hebt geen duidelijke indeling waarmee je b.v. topplast en ruimlast t.a.v. elkaar in evenwicht kunt brengen. Alle mooie regelingen en alle computertjes staan ineens buiten spel.

Toch zou er een tijd kunnen komen waarop containers eigenlijk niet meer gebruikt kunnen worden, omdat men eenvoudig de mogelijkheid niet heeft om alles zo gemakkelijk en rustig allemaal aan te voeren, te verladen, op te slaan etc. Als je dat realiseert, dan zul je toch moeten toegeven dat, als de mensen niet kunnen improviseren, de hele zaak vastloopt.

Weet u, dat op het ogenblik alleen aan containervervoer 20 tot 30 % (dat verschilt nogal eens) van het gemeenschappelijke vrachtvervoer over de wereldzeeën via containers verloopt? Maar als die 20 of 30 % wegvallen als mogelijkheid, terwijl u juist een toenemende behoefte heeft aan vervoer over zee van grote lasten, waar bent u dan? Nergens. Tenzij u heeft geleerd hoe u zich kunt aanpassen, hoe u kunt improviseren. In oorlogstijd kunnen de mensen dat vaak wel.

Mag ik herinneren aan de z.g. victoryschepen? Het waren feitelijk van gewapend beton gemaakte schepen. Ze konden snel worden geproduceerd. Daardoor kan men het laadvermogen maken dat men nodig had. Die schepen zijn natuurlijk niet zo lang houdbaar als een gewoon goed schip, dat is duidelijk. Maar op dat ogenblik had men ze nodig. Men kon ze maken. Men hoeft ze gemaakt.

Als morgen de olietoevoer naar Europa vermindert met 40 tot 50 procent (het ziet er nog niet naar uit dat het voorlopig gebeurt, laat mij dat erbij zeggen), dan zou men, als men wil en kan improviseren, binnen ongeveer 6 weken een zodanig aangepast schema van transport, vervoer en energievoorziening tot stand kunnen brengen dat men die olie kan missen. Dat is de belangrijkheid van zo'n oliecrisis.

De wereld is in de olie als zo denkt dat ze alleen met haar bestaande ideeën en haar bestaande procedures een verdere ontwikkeling van de beschaving (want zo noemen ze dat toch) tot stand kan brengen. Zomin als de wereld gediend is met de steeds meer geldende leuze: Alles moet groter, alles moet heter. Integendeel, alles moet kleiner en meer aangepast zijn aan de individuele behoeften en noodzaken.

Dat krijg je niet voor elkaar, als er geen crisis is. Dan mogen we misschien de ayatollahs een beetje verwensen omdat ze moeilijkheden scheppen tevens de Iraki het verwijt maken dat ze toch om maar te blijven vechten links en rechts tegen elkaar moeten uitspelen alsof het gewoon een kinderspelletje is.

Wij kunnen hen verwijten dat ze de Straat van Ormuz dicht houden of zo goed als dicht houden, maar we moeten wel beseffen dat ze gelijktijdig de hele wereld confronteren met de noodzaak om op korte termijn een andere benadering te vinden, een aanpassing van zowel de eigen energievoorziening als ook de eigen cultuur die voor een groot gedeelte op overmatig energieverbruik is gebaseerd. Dat is heel belangrijk.

Nu zult u zeggen. Wat hoeft dat met geestelijke zaken te maken? Misschien uiterlijk heel weinig. Maar alleen de mens, die heeft geleerd dat er geen vaste regels bestaan, de mens die heeft geleerd dat hij voortdurend in zichzelf bezig moet zijn met nieuwe denkbeelden, nieuwe ontwikkelingen, nieuwe mogelijkheden, die is in staat om voort te gaan.

Het is niet de vraag, of iets gelicentieerd is, of men daarvoor de diploma's heeft. De enige vraag is, of je de kundigheid, de energie bezit waardoor je een bepaalde taak kunt vervullen.

Het gaat er niet om of iemand door de medische stand wordt genezen of door de een of andere kwakzalver, als hij maar wordt genezen. Het gaat er niet om, of we moeten lopen, of we op rolschaatsen moeten gaan of dat we per auto gaan. Het gaat er doodgewoon om dat we moeten leren hoe we op tijd moeten komen waar we moeten zijn.

Geestelijk impliceert dit een grotere flexibiliteit van de persoonlijkheid. Het impliceert een andere aandacht voor al datgene wat er innerlijk in je opkomt en wat je constateert. Het betekent menselijk en geestelijk steeds meer een beroep doen op die innerlijke kwaliteiten van ons en daarmee ook op dat deel van ons wezen dat toch eigenlijk geestelijk is en uit de geest wordt beïnvloed.

Ik geloof, dat een mensheid die meent dat producten, productie en energievoorziening de enige zijn wat voor haar van belang is, werkelijk in de olie is. Die mensen zien de werkelijkheid niet meer. Vele belangrijkheden zien ze dubbel en andere zien ze helemaal niet meer.

Een wereld die geestelijk vruchtbaar is, is een wereld waarin elk conflict tevens een confrontatie betekent met jezelf, met je eigen mogelijkheden. Het betekent een wereld waarin je je eigen oplossingen kunt beproeven. Het betekent een wereld waarin je niet in een afhankelijke positie ten aanzien van anderen staat, maar je onafhankelijkheid gelijktijdig iets is waarvoor je zelf de nodige offers moet brengen.

Onze vriend heeft zo-even over bewustwording gesproken en over geestelijke evolutie. Ach, het kan allemaal wel waar zijn wat hij zegt en ik geloof; dat hij in 9 van de 10 gevallen gelijk heeft gehad. Maar als we reëel blijven, dat moeten we als mens en als geest toch wel zijn, dan hebben we niets aan verhalen dat het allemaal toch wel goed komt. Dan hebben we alleen iets aan het besef dat de dingen beter kunnen worden naarmate wij er zelf aan werken. Dat we niet gebonden zijn aan regels zonder meer maar dat we gewoon moeten leren de mogelijkheden die er zijn zoveel mogelijk te gebruiken.

Wij moeten leren onze eigen weg te kiezen en die weg dan te gaan voor zover dat mogelijk is, zonder ons terneergeslagen te voelen, als blijkt dat we toch moeten veranderen. Dit betekent

die flexibiliteit van denken en van persoonlijkheid waardoor de geest tenslotte een steeds groter deel kan vormen van het gehele bewustzijn. En dat betekent weer de mogelijkheid de wereld langzaam maar zeker zo te hervormen dat ze weer menselijk wordt en niet meer een geïnstitutionaliseerd geheel is waarin mensen tot in din-norm uitgedrukte eenheden worden verlaagd. U bent nog niet zo ver dat de oliecrisis een heel belangrijke rol speelt. Zelfs als de huidige situatie zal blijven voortbestaan, duurt het ongeveer een jaar voordat u andere terugslagen ondervindt dan een eventuele, verhoging van de olieprijs.

Maar het feit dat dit gebeurt, het feit ook dat hierdoor bepaalde financiële mogelijkheden van toch wel zeer conservatieve personen en landen worden verminderd, zou wel eens kunnen betekenen dat de westelijke wereld zichzelf eindelijk eens in het gezicht moet zien en zich moet afvragen, of er nu werkelijk niets te verbeteren valt. Waar dit gebeurt, meen ik, kunnen we zeggen dat de evolutie van de mensheid op weg wordt geholpen om de doodeenvoudige reden dat alleen de mens, die uitgaat van zichzelf, van zijn eigen mogelijkheden, zijn eigen bekwaamheden in staat is ook geestelijk het beste te maken van al datgene wat er aan kracht, aan mogelijkheid, aan besef in hem berust.

INDIVIDUELE MYTHOLOGIE

Wat is mythologie anders dan het verhaal in symbolen van al datgene wat we zouden willen zijn en zouden willen beleven, toegekend aan niet-bestaande persoonlijkheden.

Elke mens heeft in zich zijn droom- en fantasieleven. Zodra dit een eigen mythologie gaat worden, dan wordt het gevaarlijk. Want dan heb je alles gestandaardiseerd. Je hebt alles samengebracht in een soort Elysisch geheel waarin voor je eigen ontwikkeling, voor je eigen benadering te weinig plaats overblijft. Ook de mens kan zichzelf breidels aanleggen die niet bepaald gezond zijn. Maar het individuele is in elk geval belangrijk, want het gaat om hemzelf.

Elke mens die leeft vanuit zichzelf voor het geheel, ieder mens die werkt met zijn eigen mogelijkheden voor zichzelf en voor het geheel zal ook als zijn mythos langzaam maar zeker verdwijnt in een opkomende stormvloed van feiten zichzelf kunnen blijven, zichzelf kunnen ontwikkelen en daardoor geestelijk belangrijk zijn.

De grootste waarheid op aarde die nog steeds niet wordt begrepen is: heb uw naaste lief gelijk uzelf. Niet meer en niet minder. Want dit betekent de harmonische eenheid waarin voor mythen geen plaats meer is, maar waarin gelijktijdig de ontplooiing van de persoonlijkheid volledig mogelijk is en de geestelijke ontwikkeling van de persoonlijkheid onvermijdelijk. Daarom zou ik willen zeggen:

Laat uw individuele mythos maar een beetje rusten. Ze is hoogstens een vermakelijk randverschijnsel in het geheel van uw ontwikkeling. Ontwikkel uw wezen in de praktijk en in het innerlijk, omdat u daardoor in staat zult zijn in een werkelijke eenheid met de kosmos te leven en tevens de weerkaatsing van die eenheid in uw dagelijks bestaan voortdurend waar te maken.

Ik hoop dat niemand daar bezwaar tegen heeft. Als u dan een individuele mythologie wilt opstellen die geen plaats laat voor mijn betoog, dan zal ik het u niet kwalijk nemen zolang hij zich blijft realiseren dat mythos een feit is dat zodanig vermomd is dat het niet meer kenbaar is.

VAN DE REGEN IN DE DRUP

Als je van de regen in de drup komt, raak je de regen nooit geheel kwijt, want je blijft nattigheid voelen. Maar als je van de regen in de drup komt, dan betekent dat in ieder geval dat, als je weet waar de drup vandaan komt, je je gemakkelijker droog kunt houden dan als je in de regen staat. Dat is iets wat de meeste mensen vergeten.

Zij zien de drup als de voortdurende kwellling. De druppelkwellling die, ik meen, ook in de Gevangenpoort wordt gedemonstreerd zonder dat zo er ooit werkelijk is toegepast. De drup die je gek doet worden. Ja, maar dat komt alleen omdat je haar niet weet te vermijden.

Zeker, er zijn problemen te over om ons heen. Wij kunnen een groot gedeelte daarvan van ons afzetten. Er zijn negatieve werkingen en krachten om ons heen in overvloed, maar wij kunnen ons grotendeels daarvan distantiëren. Dan blijven er wel een paar over. Maar al blijven ze dan ook bij herhaling ons confronteren met hetzelfde, wij weten waar het vandaan komt. En daartegen kunnen wij ons voor een groot gedeelte beschermen.

Wij kunnen ons een beetje vrij maken van de vertroebelende invloed die herhaalde problemen plegen te hebben op het menselijke denken en het menselijke gevoelsleven.

Wees blij met je leven, ook al is het niet ideaal. Probeer die blijheid te blijven voelen. En als problemen zich voortdurend op dezelfde manier weer manifesteren, probeer opzij te gaan als het kan. Kan dat niet, probeer een verdediging te bedenken. Dan kun je in ieder geval eindelijk een beetje droog achter de oren worden.

De mens, die de werkelijke krachten in zichzelf beseft, de mens die gebruik weet te maken van de werkelijke mogelijkheden die hem voortdurend worden gegeven, hoeft zich door geen probleem, geen krachten en tegenslagen te laten overspoelen. Hij kan ze niet vermijden, dat is waar. Maar hij kan zich aan een groot gedeelte daarvan onttrokken. Hij kan de andere problemen oplossen of daartegen een verdediging bedenken die afdoende is.

Gebruik uw innerlijke krachten, dan komt u niet alleen van de regen in de drup, maar dan weet u eindelijk dat we het droog kunnen houden ook. En als u zover bent gekomen dat u alle problemen beheerst, probeer dan harmonie te voelen met alle dingen, want anders verlangt u terug naar de tijd dat problemen een leven vulden waar u nu eigenlijk weinig raad mee weet.

Ik hoop, dat deze overweging althans voor sommigen tot steun en staf is geweest. Zo niet, dan moogt u de staf over mij breken. Maar wijt dan dit breken van de staf niet slechts aan mij, maar aan de Generale Staf die mij voor deze taak heeft afgevaardigd.

Ik spreek de hoop uit dat u ook deze avond iets heeft gevonden wat voor u bruikbaar is en wens u verder een goede avond toe.

LES 10 - WAAROM REVOLUTIE?

Als u dit onderwerp heeft gevolgd, zult u zich wel eens hebben afgevraagd: waarom nu eigenlijk revolutie? Evolutie zou beter zijn. Dat is niet waar.

In de wereld hebben we steeds te maken met een beweging die naar een top gaat. En wat dan de top is, is enige tijd daarna het laagste punt. Er is een voortdurende wisseling van belangen. Wat boven is komt beneden, wat beneden is komt boven. Dat betekent dus niet een werkelijke vooruitgang.

De menselijke samenleving wordt gekenmerkt door een voortdurende verandering van standpunten, waarderingen en inhouden. Om een voorbeeld te geven: zevenhonderd jaar geleden was astrologie de top van de wetenschap. Tegenwoordig is het het anathema van de wetenschappers.

Daaruit kunnen we zien dat waarderingen veranderen.

Een mens, die op aarde leeft, moet goed begrijpen dat hij zich bevindt in steeds wisselende situaties, maar dat die situaties op zichzelf geen vooruitgang betekenen. Ze betekenen veel eerder verandering en daardoor vergroting van mogelijkheden.

Als we nadenken over de geestelijke ontwikkeling van de mens, dan zijn we geneigd te zeggen: de mens van vandaag is toch veel verstandiger. Hij kan toch veel meer, hij begrijpt veel meer dan de oermens. Maar die oermens kon intuïtief weten wat er in de natuur ging gebeuren. Hij had intuïtieve mogelijkheden om precies daar te jagen waar hij een voor hem aanvaardbare prooi vond. Hij wist waar hij - ook al was hij daar nog nooit geweest - met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid een veilig onderkomen voor de nacht kon vinden. Als u ziet hoe dat tegenwoordig gaat, dan moet u toch toegeven: de meeste mensen worden steeds door veranderingen in het weer overvallen. Wat ze zoeken kunnen ze nooit vinden. Wanneer ze een veilig onderdak moeten hebben, dan is er op z'n minst genomen een VVV en vele reserveringen voor nodig. De zaken veranderen gewoon. Dat de oermens misschien minder begreep, is waar. Hij begreep minder, maar aan de andere kant voelde hij veel meer dingen aan.

Als u nu alleen maar de oude mythologie nagaat, dan zal u opvallen dat veel van de verhalen over dondergoden e.d. aan de ene kant wel erg menselijk zijn, maar aan de andere kant een prima verklaring geven voor de fenomenen, als u de oorzaken die u nu kent eens vervangt door de naam van de hoofdgod. Dan blijkt het allemaal heel aardig samen te vallen.

Het is dus belangrijk, dat we niet verzeild raken in het dogma van de evolutie. Wij moeten begrijpen, dat alles wat zich op deze wereld in de mensheid en ook in onszelf afspeelt in feite revolutionair is, dat wil zeggen wat beneden is komt boven, wat boven is komt naar beneden. Er is een voortdurende wisseling.

Het is deze wisseling die ons heeft gebracht tot allerlei beschouwingen over o.m. do veranderingen van mentaliteit die de komende tijd zullen kenmerken. Als wij zeggen: de grenzen tussen de geest en de stof zullen wegvallen, dan hebben wij het niet over iets wat nu en alleen nu kan gebeuren, dan hebben wij het over wat 2000 tot 4000 jaar geleden overal heeft bestaan, waar voorouderverering en bepaalde vormen van primitieve magie nog van afstammen.

Als wij het hebben over meditatiegroepen en over de nieuwe vormen van esoterie, dan denkt u waarschijnlijk. sjonge, sjonge we zijn toch ver gekomen. Maar vergeet u niet, dat heksen en tovenaars op hun manier precies hetzelfde deden al meer dan 6 à 700 jaar geleden. Er is niet veel nieuws onder de zon. Uiterlijkheden veranderen het wezen blijft gelijk.

Daarom moeten we ook niet proberen om onze wereld te veranderen zo vreemd als het moge klinken; die verandert vanzelf wel. Wat wij moeten doen is proberen om niet, zoals de wereld meestal doet, van het ene uiterste te revolueren naar het andere uiterste, maar om de kernwaarde van het uiterste dat nu buiten ons bestaat te verenigen met de restanten van de vorige piek die nog in ons leeft. Men zal zeggen: dat komt zo zelden voor.

Als we nu alleen de kwestie van mediumschap nemen, dan durf ik wedden dat er in Nederland meer dan 100.000 mediums zijn die, als ze zich onder de juiste condities zouden ontwikkelen en niet bang ervoor zouden zijn, heel goede resultaten kunnen leveren. Toch is het aantal top-mediums in Nederland, de werkelijk goede, minder dan 100. Dat moet toch wel te denken geven.

Er zijn heel veel mensen in meer of mindere mate telepathisch of helderziend, maar ze willen er niets mee doen. Waarom? Omdat zij alleen binnen hun eigen manier van denken en volgens hun eigen maatstaven van begrip en waardering ermee zouden willen werken. Zij begrijpen niet, dat die dingen er eenvoudig zijn. Gebruik je ze als aanvulling voor al hetgeen er is, dan krijgen ze als vanzelf wel hun betekenis. Probeer je ze te scheiden of te onderdrukken, dan betekenen ze een belasting ook voor datgene wat op het ogenblik in je wereld is aanvaard. Waarom zouden we dus het verleden niet samensmelten met het heden?

Dan heb ik het niet over de verhalen van wat we vroeger zijn geweest.

Ik heb het doodgewoon over de kwaliteiten en eigenschappen en eventueel ook de feiten die wij, als we op aarde komen, hebben meegebracht uit vroegere stoffelijke bestaansvormen of uit bepaalde geestelijke ervaringen.

Die dingen zijn belangrijk. Niet omdat ze nieuw zijn of beter zijn dan wat er nu is, maar omdat ze kunnen aanvullen wat er nu is. Van een revolutie word eens gezegd: De slaven van het ene regime worden de meesters van het andere. Maar de meesters worden dan ook tot slaven gedegradeerd. Dat is waar.

Bij een revolutie is geen sprake van een werkelijke vernieuwing. Er is alleen sprake van een verandering van verhoudingen. In uw wereld veranderen de verhoudingen voortdurend. De relatie tussen de mensen krijgt andere aspecten, maar ze blijft menselijk. De relatie tussen staten, in feite tussen machthebbers, krijgt andere aspecten zo te zien.

Maar als je het nagaat, dan scheelt het niet zoveel met vroeger.

Als we kijken naar de wijze lieden die op het ogenblik het lot van de mensheid zeggen te bestieren, dan schelen ze heus niet zo verschrikkelijk veel in hun motieven, beweegredenen en zelfs in manifestatie met de vroegere koningen en vorsten die als absolute heersers probeerden te regeren en dachten: de hele wereld is ondergeschikt aan mijn geloven en mijn denken.

Realiseer u dat. Pas als u zich dat heeft gerealiseerd en bereid bent uw innerlijke waarden, ook al kunt u ze niet helemaal omschrijven of begrijpen, toe te voegen aan uw huidige, wereldbestaan en uw huidige beschouwing van een beleving van die wereld, doet u persoonlijk een stap vooruit.

Een persoonlijke evolutie is mogelijk. Wij evolueren door een verandering van ons bewustzijn. Een grotere wereld beleven wij. Wij krijgen allerlei krachten, die wel altijd de onze zijn geweest maar die we nooit hebben gebruikt, nu als een aanvulling voor datgene wat we normalerwijs op aarde al zijn. Wij hebben daaraan reeds een paar lessen gewijd.

Dan zijn de methoden die we daarvoor gebruiken op zichzelf niet belangrijk. Het gaat erom dat we zelf evolueren zonder blind te zijn voor de voortdurende omwenteling in onze wereld die echter niet per-sé een verbetering of een verandering betekent; die zelfs niet betekent dat er nieuwe waarden of verhoudingen ontstaan die geestelijk van belang zijn.

Dat ik boven dit laatste onderwerp als titel heb gezet: Waarom revolutie? zal u nu wel duidelijk zijn geworden. Maar u zult zich afvragen: wat moeten wij dan geestelijk zijn en doen om verder te komen?

Dat kan ik misschien het best duidelijk maken, als ik nog even de Aquariusperiode aanstip en wijs op datgene wat zich op het ogenblik afspeelt. Aquarius is enerzijds technisch, anderzijds occult. Het is de gever, inderdaad. Maar hij geeft niet in persoonlijke relatie, alleen in erkenning van een totaliteit. Als wij de Waterman zo beschrijven, dan geven wij gelijktijdig de karakteristiek van het tijdperk aan dat aanbreekt.

Een mens, die wil leven met begrip voor de techniek zonder gelijktijdig zijn mens-zijn te verliezen, moet die techniek wel aanvullen met het paranormale, het occulte, omdat hij alleen op deze manier meester kan blijven over de techniek en er niet door zal worden beheerst. Het is duidelijk, het occultisme zal aan alle kanten opgang maken.

Nu zal daar veel bij zijn dat bijgeloof heet. Ik zou zeggen: mensen, maak je niet zo druk over bijgeloof. Menig geloof is opgebouwd op bijgelovigheden. En menig bijgeloof is, als je de resultaten beschouwt, uitermate geloofwaardig. Het gaat niet om de definitie, het gaat om het wezen der dingen. Laten we dan maar rustig alle bijgelovigheden van deze tijd (het zijn er nogal wat) aanvaarden. Ze zijn een overgangsverschijnsel. Wij kunnen niet zonder dit. Maar als wij ontdekken dat we paranormaal mogelijkheden hebben, dan moeten we ook niet denken dat wij het daarmee kunnen redden.

In de Aquariusperiode kun je niet alles met alleen paranormale krachten volbrengen. Je zult wel degelijk moeten teruggrijpen naar de bestaande mogelijkheden en technieken. Het is een samensmelting van twee gebieden die in de afgelopen drie eeuwen zeker en waarschijnlijk al vele eeuwen voordien eigenlijk gesplitst zijn, namelijk het geestelijke en het stoffelijke weten. Deze beide moeten versmelten.

Een Waterman is over het algemeen naast de pragmatische aanpak van zijn problemen ook nogal filosofisch ingesteld. Goed, u moogt filosofisch zijn. Daar is niets op tegen. Maar een filosofie heeft alleen zin, indien ze voert tot praktische resultaten. Praktische handelingen hebben alleen betekenis, indien daardoor ook in de innerlijke wereld iets verandert. Het is een samenvloeien van de dingen.

Dan zullen heel veel dingen die op het ogenblik onaantastbaar lijken binnen niet al te lange tijd van hun troon worden gestoten. Het is zelfs nu reeds duidelijk dat de z.g. exacte wetenschappen meer en meer onder druk komen te staan van mensen, die eigenlijk meer filosofen dan wetenschappers zijn. Het is eveneens duidelijk, dat op andere gebieden (ik denk aan geneeskunde, psychiatrie) paranormale behandelmethoden en het gebruik van allerlei wetenschappelijk niet aanvaardbare middelen toeneemt.

Er moet een nieuwe synthese worden gevonden.

Deze syntheses moeten wij in ons eigen leven eveneens vinden. Wij moeten een brug weten te slaan tussen de zuiver stoffelijke zaken, inclusief onze stoffelijke behoeften, noden en angsten en onze geestelijke wereld, onze geestelijke werkelijkheid.

Daarvoor kun je allerlei technieken gebruiken zoals mediteren, contempleren (ofschoon heel veel mensen dat als een vermomming gebruiken voor een middagdutje), het volgen van bepaalde occulte scholen, het volbrengen van bepaalde rituelen. Laten we eerlijk zijn, op zichzelf zijn die dingen niet belangrijk. Het gaat meer om wat er feitelijk gebeurt.

Een typisch voorbeeld kunnen wij misschien vinden in een White Coven (een witte heksenkring) die probeert iets te doen voor - laten we zeggen - een zieke of een ramp te voorkomen. Men heeft zelfs in de Slag om Engeland willen ingrijpen indertijd en dat is aardig gelukt.

Wat doe je? Heel eenvoudig: je stelt je voor dat je paranormaal, dus magisch, iets tot stand kunt brengen dat redelijk gezien onmogelijk is. Je werkt met wasbeeldjes, met voorstellingen, met symbooltekeningen, met vloeistofmengsels. Die worden dan op een soort altaartje neergezet. Degene die de uitvoerder is (bij ons zouden ze celebrant zeggen) is dan voortdurend bezig met prevelen, doorboren of bestrijken van een wasbeeldje. De rest van de aanwezigen loopt eromheen te sjokken terwijl allen een lied zingen. Dat is toch eigenlijk idioot. Volksdansen gepaard gaand met priesterlijke gebaren. En dat zou een wetenschappelijk resultaat geven?

Maar nu het eigenaardige: deze magie die vaak betrekkelijk zinledig is, heeft wel een aantal mensen genezen die volgens de medische wetenschap niet te genezen waren. Er zijn resultaten t.a.v. oogst en groei van gewassen verkregen die niet kunnen worden toegeschreven alleen aan weertype, bemesting en normale technische zaken. Zij hebben dus iets tot stand gebracht.

Als de heksen nu zeggen: Wij doen dit door middel van onze riten, dan hebben ze maar heel beperkt gelijk. De rite is namelijk datgene waarin ze de kracht en de suggestie voor zichzelf opbouwen waardoor zo in staat zijn geestelijke kracht te projecteren naar het punt van hun bemoeiingen. Dan gaat het dus niet om het ritueel van die heksen al lopen ze ook met nog zoveel geestenzwaarden en geestendolken; dat maakt geen cent verschil uit. Waar het om gaat, is hun innerlijke toestand.

Wanneer die innerlijke toestand wordt opgezweept, wanneer daar op een gegeven ogenblik het absolute geloof komt: nu gebeurt het. Dan gebeurt er iets. Dat zijn dingen die zou men in deze tijd ook wel kunnen gebruiken.

Ik denk niet dat het u lukt om de een of andere staatsman zijn nek te laten breken. Je moet daarvoor wel heel bekwaam zijn in de zwarte magie. Maar dat zijn zaken daar mogen wij u zelfs niet over voorlichten.

Ik denk ook niet, dat u de wereld kunt verbeteren. Maar wat u wel kunt doen is uw eigen krachten beter beseffen en daarvan ook een rationeler gebruik te maken. Het behoeft toch niet allemaal verklaarbaar te zijn, als het maar werkt. Dat is een van de dingen die in de Aquariustijd toeneemt.

Hetzelfde is het met het contact met onze wereld. Natuurlijk, iemand die doden ziet, is hoogstens een spokenkijker. Iemand die helderhorend is, is iemand die last heeft van verstopping in de Eustachiusholte. Ik weet dat allemaal wel. Maar als die mededelingen nu kloppen, als die beelden juist zijn, hoe wil je dat dan wegverklaren?

Er zijn velen onder u die soms iets weten zonder te weten hoe. En die dan zeggen, Ach, je bent gek. Dat kun je toch niet doen. En dan stappen ze toch in die trein, ze nemen toch die tram, ze gaan toch naar Scheveningen, terwijl ze het gevoel hebben dat ze beter naar het Concertgebouw kunnen gaan. De gevolgen zien ze dan zelf wel.

Laten we aannemen, dat in deze omwenteling de geestelijke (de magische) kwaliteiten van de mens steeds meer naar buiten zullen komen, terwijl de z.g. rationele kwaliteiten in verhouding dalen. Het geestelijke zal meester worden van het materiële. Zoals nu het materiële steeds heeft geprobeerd meester te zijn van de geest.

Dan is er ook in dit opzicht sprake van revolutie, niet van evolutie. Datgene wat er is, komt op een andere manier naar buiten. Wij, ons aanpassende hieraan, moeten ons hoeden voor die ene fout die zo ontzettend vaak wordt gemaakt: dat wij het ene plotseling verklaren tot alleenzaligmakend en het andere terzijde werpen.

Wij komen dan in dezelfde situatie te verkeren als Dr. Spock. Een zeer geleerde man die op grond van vele bewijzen en overpeinzingen meent dat je kinderen niet mocht slaan en straffen. Je moet ze vrij laten. Toen hij op wat andere leeftijd temidden van een aantal jongeren terecht kwam die hem, naar zijn begrippen althans, nogal tergden, riep hij uit. Waarom geef je die krengen niet een flinke opdonder! Kijk, die fout zou ons kunnen overkomen, als wij zeggen: wij moeten het, alleen van de geest hebben.

Als wij het alleen van de geest willen hebben, dan komt er een ogenblik dat die geest ons lastig valt en dat we zeggen: Ik wou dat die geest ik weet niet waar zat, maar niet hier. Omdat wij eenvoudig eenzijdig zijn geweest. Maar als je beide kanten blijft beschouwen, dan had Dr. Spock moeten zeggen: houd er rekening mee dat onrechtvaardige straffen grote schade kunnen berokkenen aan de kinderziel. Hij had er aan de andere kant bij moeten zeggen: de ervaring leert echter dat kinderen, die geen discipline worden bijgebracht de meest onuitstaanbare burgers worden die er ooit zijn geweest. Als u het niet gelooft dan kunt u om u heen kijken in deze dagen.

Al die dingen bij elkaar zeggen toch heel duidelijk dat we juist in een tijd van verandering het oude niet moeten weggooien, maar het moeten aanvullen met het nieuwe. Dat we niet moeten uitgaan van een totaal veranderde wereld, want die komt er eigenlijk niet. Maar dat we moeten uitgaan van een wereld waarin de nadruk verandert. Bij erkenning van de verandering van nadruk wordt de hanteerbaarheid van de materie voor ons feitelijk groter in plaats van kleiner. Maar degenen, die de zwenking meemaken zonder te beseffen wat er verder aan verbonden is, zullen het slachtoffer worden van hun eigen eenzijdigheden zoals dat altijd in alle perioden het geval is geweest.

Dan blijft mij in deze laatste inleiding, die een soort uitgeleide moet betekenen voor al hetgeen eraan vooraf ging, alleen nog over u duidelijk te maken wat de essentie is van deze revolutie in de tijd.

Wij leven in een voortdurende terugkeer naar de materie (incarnatie zeggen ze dan). Dit is belangrijk voor ons, omdat de materie ons ervaringsmogelijkheden biedt die in de geestelijke werelden niet bestaan en in andere minder intense bindingen met de materie niet bereikbaar zijn. In deze cirkelgang zal ons wezen geestelijk geheel danwel grotendeels materieel reageren en denken.

Wanneer beide langzamerhand een eenheid vormen, houdt voor ons, de noodzaak voor verdere incarnatie op aarde op. Wij zullen dan in staat zijn om stof en geest als een eenheid te behandelen en daardoor betreden wij werelden waarin het samenvloeien van geest en stof op een totaal andere en veel meer scheppende manier kenbaar wordt. Wij moeten daarom op aarde niet bang zijn voor hetgeen de wereld biedt.

Aan de ene kant biedt ze stoffelijke aspecten. Die moet je volgens je eigen weten en kunnen natuurlijk verwezenlijken; die moet je aanvaarden, Maar daarnaast zijn er allerlei geestelijke werkingen, betekenissen. Laat je door de stof niet ertoe brengen die opzij te zetten. Integendeel, probeer juist je geestelijke waarheid, je betekenis, zelfs je vage innerlijk aanvoelen van juistheid of van licht zodanig te gebruiken dat de materiële beleving, uitdrukking en actie gelijktijdig dit innerlijk licht weer geeft.

Wanneer wij innerlijk en uiterlijk kunnen samentrekken, dan zullen wij, voor het eerst in een situatie zijn waarin de revolutie op aarde ons weinig of niets meer te zeggen heeft. Dan ontdekken wij dat het niet gaat om systemen, maar om een manier van mens-zijn. Dan ontdekken wij dat het niet meer gaat om leerstellingen, maar om een waarheid die in ons zodanig bestaat dat wij die buiten ons waar kunnen zien worden. Dan ontdekken wij dat beleven en geloven een en hetzelfde behoren te zijn.

In uw dagen zult u zich vaak stoten aan veranderingen. U zult zeggen: Waarom nu dit? Hoe kunnen de mensen dat nu toch doen? Zijn ze niet verstandiger?

U heeft vanuit uw standpunt ongetwijfeld gelijk. Maar vraag u eens af wat daar achter steekt. Probeer te begrijpen wat zich afspeelt. U zult tot uw verbazing constateren dat degenen, die overal hun alias (schuilnaam) op de muren kalken, de mensen zijn die zoeken naar een bevestiging van hun persoonlijke waarde en betekenis.

U zult ontdekken, dat degenen die met bruto geweld op de wereld om hen heen schijnen te reageren dit in feite doen om hun eigen gevoel van machteloosheid te verdrijven.

U zult ontdekken dat degenen, die met een grote ferociteit hun waarheden aan anderen trachten op te dringen, dat in feite doen omdat ze innerlijk niet meer zeker zijn.

U zult ontdekken dat het geheel van al die fouten die u nu constateert een onevenwichtigheid is, dat er een ander evenwicht denkbaar is, maar dat een evenwicht alleen denkbaar is, als de mens anders gaat reageren.

Daar heeft u dan de oplossing in een tijd van omwenteling als deze. Door begrijpen kan ik juist handelen zonder mij door de verschijnselen te laten bepalen. Ik kan de essentie der dingen voortdurend begrijpen, hanteren en een uitdrukking daarvan in mijn wereld tot stand brengen die voor mijzelf en voor anderen aanvaardbaar is.

Nu we toch bezig zijn, waarom zouden we in deze tijd niet proberen om de zaak ook eens wat anders te bekijken?

Mensen lezen in schotschriften, brochures, tijdschriften, kranten over alle ellende die er in de wereld is. Het is natuurlijk verschrikkelijk dat er zoveel ellende in de wereld is. Maar zou het niet verstandiger zijn om je niet bezig te houden met de ellende die elders bestaat, doch je bezig te houden met de ellende die jezelf op dit moment kunt verminderen?

Wij moeten terug naar het leven per moment. Met alle plannen en voorzorgen kun je niets veranderen. Je werpt alleen maar vraagstukken op.

Dan krijg je zo van die verhalen: of de Club van Rome toch niet gelijk krijgt met haar veronderstellingen omtrent Daar hebben we weinig aan. Als je je bezighoudt met de problemen die zullen ontstaan over zoveel jaren, vergeet je iets te doen voor de problemen die er nu zijn. Als je je bezighoudt met de problemen van de Derde Wereld, vergeet je dat er zeer grote problemen in je eigen gemeenschap, in je eigen omgeving bestaan. Doe daar eerst wat aan.

Als je je bezighoudt met allerlei theorieën over menselijkheid en medemenselijkheid, dan krijg je schitterende denkbeelden; je kunt ze alleen niet waarmaken. Misschien kun je je wel eens afvragen, of je niet een beetje meer medemens kunt zijn voor een ander; of je de afstand tussen jezelf en anderen iets kunt verminderen. Daar zou je veel meer mee kunnen doen.

Zo'n omwenteling doormaken is niet gemakkelijk. Je kunt haar echter aanmerkelijk vereenvoudigen, als je weer terugkeert tot de vraag: wat kan ik doen? Zolang je bezig bent met het scheppen van noodzaken en verplichtingen voor de gemeenschap, schep je in feite voortdurend onvolkomenheden, die wat een zegen zouden moeten zijn op den duur veranderen in een vloek.

Als je je bezighoudt met wat je hier en nu voor anderen kunt doen, dan zul je heel vaak wel andere dingen meten doen en anders moeten denken en reageren. Je hebt niet meer één stelling, één beleidslijn waaraan je je kunt vasthouden. Maar je hebt wel een groot voordeel, namelijk dat de problemen van vandaag zodanig worden opgelost dat er morgen weliswaar nieuwe problemen zijn, maar dat die niet groter worden dan die van vandaag. Nu ja, dit is maar een bijkomstige gedachte.

Alles zal toch wel terugvallen op het geestelijke geheel waaruit we zijn voortgekomen. Alle gebeuren zullen tenslotte worden herleid tot een eenheid en een harmonie, ook al kunnen wij dat niet beseffen. Maar wat wij nu doen, is wel bepalend voor de manier waarop wij beseffen; en dat is heel belangrijk.

Als ik de mensen van vandaag een raad mag geven en daarmee niet teveel herhaal wat anderen ook al hebben gezegd, dan is het deze: Probeer in uw leven zo blij mogelijk te zijn. Doe geen dingen die u zelf absoluut onjuist acht. Voor de rest, geniet van uw leven; daardoor heeft u het gekregen.

Als er impulsen in u opkomen die u niet helemaal kunt begrijpen, probeer u dan voor te stellen wat ze betekenen. Als u weet wat ze in de wereld betekenen, dan kunt u misschien toch daarmee iets doen.

Vraag u niet af, of er een geleidegeest is of een Meester die u verder zal geleiden. Vraag u alleen maar af, of u innerlijk positief kunt staan tegenover uw wereld.

Veroordeel zo weinig mogelijk. Probeer niet te beoordelen op theoretische gronden, kijk naar de praktijk.

U bent een stoffelijk mens. Beleef uw lichamelijkheid. In die stoffelijke mens leeft een geest. Leef uw geestelijke waarde. En als het even kan, laat die beide samenvloeien en culminerend in die ervaringen waardoor u niet alleen voor dit leven, maar voor uw totale bestaan wijzer, harmonischer en sterker wordt.

Verloochen uw krachten niet, verloochen uw wezen niet. Maak een positief gebruik van beide in een wereld die u zo positief mogelijk benadert. Dat is mijn raad.

DE ZEVEN LEVENS VAN JAN

Er wordt ontzettend veel gesproken over reïncarnatie, maar er zijn weinig mensen die zich kunnen voorstellen hoe dat gaat.

Jan is iemand, die het van zichzelf ook niet weet. Toch is het verhaal eigenlijk een voortdurende herhaling.

Toen Jan werd geboren (hij had natuurlijk een andere naam, maar ik blijf hem Jan noemen) en voor de eerste keer in menselijke gedaante de wereld betrad, dacht hij dat hij in een paradijs terecht was gekomen. Dat duurde drie maanden. Daarna word hij geconfronteerd met de moeilijkheden van het leven en bleek hij horig te zijn. Hij heeft gewerkt ongeveer vanaf zijn 7e jaar. Toen hij een jaar of 18 was, is hij zelfs getrouwd,

Zijn grootste vijandin was de bazin, de vrouw van zijn meester. In een voortdurende strijd, innerlijk en uiterlijk, om haar op welke wijze dan ook betaald te zetten dat hij zichzelf niet prettig voelde, heeft hij het gebracht tot de rijpe leeftijd van 38 jaar, daarna overleed hij.

Na enige tijd van geestelijk bestaan en herbezinnen, kwam hij voor de tweede keer op aarde. Onze Jan werd geboren in een redelijke middenstandsfamilie die een eigen bedrijf had. Vader was schrijnwerker. Hij had wat leerlingen. Hij werkte ook voor die haute volée van die tijd: ridders, enkele baronnen en een graaf.

Jan vond het leven wel aardig. En al moest hij dan ook de werkplaats in, hij leerde wat. Hij leerde wat latijn, wat lezen en schrijven.

Al heel snel klopte ook zijn hart weer warmer. Hij huwde met een dame, die hem om welke reden dan ook in het bijzonder aansprak. Hij wist natuurlijk niet, dat dat de incarnatie was van zijn bazin die hij in zijn vorig leven had bestreden. Hij kwam soms met haar tot overeenstemming, maar ik moet zeggen, ook in zijn leven was de strijdlust huiselijk voortdurend aanwezig. Daar speelde ook zijn schoonmoeder een rol in, die was vroeger zijn vrouw geweest,

Hij vond verder een leerling die hij lekker kon pesten (zijn vroegere baas). Daarnaast had hij een groot respect voor de dorpspastoor die in zijn vroeger leven in zijn omgeving een soort dorpsidioot was geweest.

Zo bereikte hij voor die tijd toch wel de zeer redelijke leeftijd van 43 jaar waarna hij wederom naar de geestelijke sferen vertrok om zich daar verder te beraden over zijn nieuwe mogelijkheden.

Maar ja, in de geest ging het niet goed en Jan keerde terug op aarde. Hij dacht dat hij het deze keer heel goed had bekeken. Hij werd geboren in een adelijk gezin. Hij word vertroeteld door iedereen en alles. Al had zijn vader nogal wat strenge eisen aan hem. Nu was dat te begrijpen. Hij was de dorpsidioot en de dorpspastoor uit de vorige incarnaties.

In die tijd had hij ook een bijzondere liefhebberij voor houtbewerking. Het was in de mode. Edellieden bedreven soms enig handwerk. Hier kwam ook de vroegere incarnatie weer naar voren zodat hij menig schrijn voor zichzelf heeft vervaardigd, ofschoon hij toen nog niet wist of hij niet beter aan een doodkist had kunnen beginnen.

Ook hier huwde hij weer. Het was nu zijn vorige vrouw. Zijn bazin van vroeger bleek zijn schoonmoeder te zijn. De strijd ging weer lustig verder.

Er kwam toen een revolutie en alle voordelen die Jan had genoten werden langzaam maar zeker tot nul gereduceerd tot hij eindelijk alleen nog zijn degen, zijn pretentie en een paar wat versleten gewaden over had. In die tijd overleden eerst zijn schoonmoeder, daarna zijn echtgenote en toen Jan besloot om dan maar revolutionair te worden, was het te laat, want hij werd al aangeklaagd.

Nu moet ik zeggen: Jan was niet iemand om snel zijn kop te verliezen, maar in dit geval is het dan toch gebeurd dankzij een wonderbaarlijke uitvinding van Dr. Guillotin. Het resultaat was, dat hij geestelijk besloot zijn stoffelijk leven zo snel mogelijk te hervatten.

Deze keer koos hij dan voor een meer volkse en revolutionaire rol. Als sansculotte kwam hij dan ook naar Nederland waar hij zijn ex-bazin aantrof als een waardin en waar hij later ook nog zijn vroegere echtgenote als boerenmaagd aantrof. Met beiden heeft hij een ietwat gewelddadige maar wel intieme relatie gehad. Hij kon echter niet tegen de vermoeidheden op die voortvloeiden uit zijn voortdurende dienst zowel in die van de Republiek als in die van Eros. Deze twee diensten tezamen waren teveel en hij bezweek dus al toen hij pas 31 jaar was. Ook hier bleef een zekere onvoldaanheid bestaan en hij keerde terug.

Nu was hij een gewoon Hollandse burger. Zijn vorige levens, zoals u heeft begrepen, hebben zich afgespeeld o.m. in Frankrijk en Italië. Waarom kwam hij naar Nederland? Vermoedelijk omdat hij dacht: daar kunnen we het verleden nog een keer herbeleven.

Hij was wederom in een redelijke middenstandsfamilie terechtgekomen met zeer revolutionaire denkbeelden. Hij heeft meegewerkt aan de eerste industrialisatie en werd de stichter van een groot geslacht. Een geslacht dat grote fabrieken had en dat zodanig bij de pinken was, dat er menig gloeilampje is aangegaan. Hij bereikte nu de rijpe leeftijd van 63 jaren, maar heeft de eerste gloeilamp nog niet zien branden.

Zijn volgende incarnatie was eveneens tamelijk snel en die zouden we als een soort vergaarbak-incarnatie kunnen beschouwen. Hij was hier een tamelijk rijke jongeman, deel van een industrieel geheel en heeft daarin geprobeerd om ook voor de arbeiders het goede te doen. Hij was altijd in zijn hart erg bang voor opstanden en voelde zich in de menigte niet erg op zijn gemak. Vermoedelijk is dat te herleiden tot de tijd dat hij naar het staatsscheermes wordt geleid omringd door huilende horden. Hij heeft het hier aardig opgebouwd. Hij werd 52 jaar.

Toen hij eindelijk overleed, had hij wederom relaties gehad, zij het nu buitenechtelijke, met beide vorige dames die in alle incarnaties voorkwamen. Hij had er bovendien een paar nieuwe sterren bij opgenomen. De bezinning bracht hem in een situatie waarin hij met zichzelf geen raad wist. En zo kwam Jan in zijn laatste incarnatie terecht.

Jan was gehuwd, want hij was een aardige meid geworden. Daarbij was zijn hartsvriendin zijn vroegere bazin, schoonmoeder enz. De buurman voor wie hij - al is het metterdaad waarschijnlijk nooit tot uiting gekomen - toch wel wat prettige gevoelens had, was zijn vroegere echtgenote die eveneens in een andere sekse terecht was gekomen.

Zo leefde hij als werknemer tevreden en is kortgeleden volgens de traditie van de tijd gecremeerd. Hij liet niet allemaal treurende mensen achter,

Als hij nu al die incarnaties bekijkt, kan hij van zichzelf zeggen: Als ik alles samenvoeg, dan heb ik mij mijn eigen angsten van incarnatie tot incarnatie bezorgd. Ik heb mijn eigen bekwaamheden opgevoerd. En dat ik als huisvrouw zo handig met hamer en spijkers kon omgaan, heb ik ongetwijfeld te danken aan mijn schrijnwerkersrelatie van eens.

Zo voegt zich alles samen tot een beeld van bekwaamheid, een beeld ook van onvermogen. Een beeld van angsten maar ook van idealen en dromen. Want een mens, die vele incarnaties doormaakt is een vergaarbak geworden van ervaringen en pogingen daartoe in alle tijden. Als hij daaruit eenmaal wakker schrikt, dan is het om te constateren: ik heb zonder het te weten al datgene wat voor mij kostbaar was bewaard door alle tijden heen. Toch ben ik mijzelf gebleven en ik heb mijzelf beter leren kennen.

Als hij zich nu bij die zelferkenning niet doodschrikt, dat kan een geest ook nog overkomen, dan incarneert hij niet weer en zal hij vermoedelijk nu wel enige tijd in de geest doorbrengen. Maar het is heel goed mogelijk, dat hij binnenkort toch weer wordt geboren. Dan weet ik niet of hij een jongetje of een meisje zal zijn. Ik weet zelfs niet of over zijn aankomst BTW betaald zal moeten worden. Alles is mogelijk in deze dagen.

Wel weet ik zeker, dat deze reïncarnatiecyclus, die ik nu wat onvolledig en speels heb toegelicht, een voorbeeld kan zijn voor zeer vele incarnatiecycli van mensen, zelfs die hier aanwezig zijn. Die dingen gebeuren zo.

Als je de levens van Jan nagaat, dan denk je: het is een leuk verhaal. Maar als je je eigen levens zoudt kunnen nagaan, dan zou je tot de conclusie komen: ik heb mijzelf veel onredelijkheden aangedaan. ik heb mijzelf belast met ervaringen, met angsten. Ik heb mijzelf ook vaak bevrijd van bepaalde omstandigheden.

De taak van iemand die incarneert is om te leven zo harmonisch als hij maar kan met de middelen die hij zelf daartoe beschikbaar heeft gesteld.

Zo u vindt, dat reïncarnatie eigenlijk geen verhaal is voor een cursus als deze, dan moet u één ding onthouden: U heeft nu een cursus gevolgd. Dat had Jan misschien ook kunnen doen in zijn tijd. Datgene wat hij er werkelijk uit geleerd zou hebben, zou een gunstig punt zijn geweest in een volgende incarnatie.

Wie weet, is dat voor u ook het geval. En als het niet het geval is, nu ja, u heeft in ieder geval een goede poging gewaagd in de richting van harmonie.

Een ander punt dat hierbij interessant is: Er zijn mensen die maken zich over de dood zo ontzettend veel zorgen. Ze denken van zichzelf dat ze in het eeuwige duister komen of in het eeuwige licht. Ze weten eigenlijk niet wat ze liever hebben.

De werkelijkheid is, dat je jezelf moet hervinden, altijd weer. Als je in staat bent om jezelf te aanvaarden zoals je bent, dan zul je ontdekken: soms kan ik niet meer verder in de geest. Dan incarneer je. Dus dood is eigenlijk alleen maar het einde van een hoofdstuk. Het is niet het einde van een bepaalde bestaansvorm of van bepaalde mogelijkheden.

Als ik het leven van Jan zou willen uitzetten op de tijdspiraal, dan zou ik moeten zeggen: Hij heeft eigenlijk elke keer toch weer een beetje hetzelfde gedaan. Jan heeft zichzelf altijd weer iets overschat? de wereld iets onderschat en hij heeft in de schatten die hij dan toch wilde bezitten zich nu en dan aardig vergist. Maar dit is menselijk en het komt ontzettend veel voor.

Zou ik kijken naar een eeuwige waarde, dan kan ik alleen maar zeggen. Elke mens zal alle mogelijkheden die hij bezit moeten waarmaken. Dat is een heel karwei al denkt u er nu misschien anders over. Als je deze keer deugdzaam bent, dan is het bijna zeker dat je in een volgende incarnatie zeer zondig zult zijn, althans volgens je huidig begrip. Als je in deze incarnatie bijzonder wijs bent geweest, dan zul je in de ogen van anderen in een volgende incarnatie zeker een dwaas lijken, want alles verandert.

Alles is tegenstelling, omdat wij alleen in de tegenstelling tot een erkenning van onszelf en onze mogelijkheden kunnen komen.

De werkelijkheid van incarnaties is, dat ze even vluchtig zijn als dromen. Een mensenleven lijkt ontzettend lang. Dat is het niet. Een mensenleven is gewoon een droom en als je wakker wordt, besta je geestelijk verder. In het geestelijke bestaan leer je dat dromen betekenis hebben.

Dromen zijn de gidsen die je voeren naar de juiste houding, tot het juiste handelen, het juiste begrijpen. Maar als je alleen droomt en je doet er niets mee, dan zul je de volgende keer weer hetzelfde dromen. Herhaling op herhaling is kenmerkend voor incarnaties van mensen die geestelijk niet in staat zijn al datgene wat ze zijn en doen op de juiste wijze te verwerken.

Voortdurende vernieuwing en afwisseling van incarnatie tot incarnatie is het lot en de vreugde van degenen die zichzelf hebben kunnen aanvaarden in een geestelijke wereld. Zij zullen met een zekere kracht, een zekere vreugde en ondanks alles in een voortdurende lach op aarde terugkeren om daar zichzelf nog beter te omschrijven en zo hun relatie met de eeuwigheid beter te bepalen.

Als u een mens vindt met een werkelijk gevoel voor humor, dan kunt u zeggen: Dat is iemand die deze keer toch wel gunstig is geïncarneerd. De voorgaande geestelijke periode zal dus zeer nuttig zijn geweest. En als je mensen ziet die geen gevoel voor humor hebben, die met een ijzeren letterlijkheid hun leven lijdend en verbijtend ondergaan, dan kun je zeggen: Dat zijn mensen op herhalingsoefening. Zij zijn niet wijzer geworden in hun geestelijk bestaan en daardoor strijden ze nu tegen hetzelfde dat ze in een vorig leven al hadden kunnen overwinnen.

Waaruit, zoals bij elk betoog natuurlijk, een les moet volgen. Wij zijn tenslotte in Nederland en een stuk zonder inhoud en les, een preek zonder eindconclusie, een politieke lezing zonder morele verantwoordelijkheden aan te stippen dat is niet denkbaar. Dus ook geen betoog als het mijne zonder een les, die daaraan dient te worden gekoppeld, mijn les is dan deze: Als u uw leven aanvaardt, kunt u ondanks alles altijd weer vreugdige ogenblikken beleven. Als u in staat bent om uw eigen belangrijkheid en die van de wereld een beetje te relativiseren, dan kunt u altijd nog wel een keer lachen, dan is er altijd wel weer enige vreugdige beleving, enige ontspanning te vinden in het zijn. Als u die dingen doet en u leert verder al datgene wat u uiterlijk bent innerlijk te verwerken en te beseffen, dan garandeer ik u dat u een goede kans maakt om niet meer te incarneren of nog vreugdiger en nog beter.

Wat ook uw verdere bestemming moge zijn de dood is nimmer het laatste punt of het uitroepteken achter het bestaan. Het is eerder een rijtje Asterix aangevende, wordt vervolgd. Waarmee ik mijn toespraak hopelijk binnen de mij toegemeten tijd redelijk heb beëindigd.

EEN ZEVENSPRONG

Een zevensprong is een dans. Het kan ook een kruising van wegen zijn en zelfs een vlo die haast heeft.

Altijd in ons leven ontmoeten wij punten waarvan wij ons afvragen: waar gaan we nu naartoe? Als je dan blijft doordraaien in een vast patroon, zoals de dansers die de zevensprong dansen, dan blijf je eigenlijk rondmalen in precies hetzelfde molentje waarin je altijd hebt gezeten. Maar als je de moed hebt om bij elke keuze, elke mogelijkheid tot verandering voor jezelf na te gaan wat je anders wilt hebben en wat je gelijk wilt houden, dan verander je steeds.

U lachte zo-even toen ik zei: een vlo die haast heeft. Maar is een geest die incarneert niet een klein beetje met deze ruine krachtige springer te vergelijken? Want hij springt het leven in en voordat hij zich goed heeft gevoed, moet hij alweer wegluchten en komt terug in de sferen.

Vluchtig en kort is het leven, zelfs al duurt het honderd jaar. Maar wat u aan voedsel heeft gevonden is bepalend voor hetgeen u later zal zijn. De keuzen die u heeft gedaan zijn de keuzen die uw geestelijk welzijn bepalen en daarnaast uw nieuwe geestelijke mogelijkheden. Probeer dan niet om in een vast patroon een volksdans te herhalen.

Wees niet bang voor ogenblikken waarop zoveel keuzen en keuzemogelijkheden zich bijna gelijktijdig aan u voordoen. Kies gewoon en ga uw weg. Wat komt, dat kome. Als u nu maar een keuze heeft durven maken.

Ten laatste: U bent in uw leven meer gehaast dan u vaak beseft; niet in stoffelijke zin maar in geestelijke zin. Want op het ogenblik, dat u tot stilstand komt, voelt u 'n ijle leegte in uzelf, een soort knagende geestelijke kiespijn, die u dan niet meer loslaat voordat u tenslotte toch een nieuwe keuze heeft gedaan, een nieuwe verandering tot stand heeft gebracht.

Zoek naar die veranderingen in uw leven die een bevestiging zijn van uw wezen.

Kies altijd voor datgene wat in u als het meest juiste kenbaar is. Bevestig uw relaties met de wereld door datgene wat voor u harmonisch is, niet door datgene wat voor u slechts als een onderdrukte disharmonie beleefbaar is.

Als u zich hieraan houdt, den garandeer ik u dat u geestelijk noch stoffelijk een zevensprong behoeft te dansen, maar dat u met één stap verder gaat naar een wereld van groter licht, groter begrip en daarnaast grotere en meer lichtende mogelijkheden.

Dan mag ik hiermede deze cursus als afgesloten beschouwen. Allen die aanwezig zijn, ook degenen die in de geest aanwezig zouden moeten zijn, maar andere bezigheden hebben op dit ogenblik, zou ik willen toeroepen: U heeft zoveel gehoord over geestelijke ontwikkelingen en veranderingen, probeer ze waar te maken als deel van uw stoffelijk bestaan. Pas dan zult u de werkelijke vruchten plukken van hetgeen wij u hebben voorgehouden. Eerst dan zult u ook geestelijk die nieuwe krachten, die nieuwe weg vinden die voor u allen begeerlijk en zelfs ook noodzakelijk is.

Namens alle sprekers danken wij u voor de getoonde interesses het belangstellingsgebied.

Wij hopen, dat u ons zult terugerkennen in ons denken nu en later. En als u toevallig Jan zoudt heten, al dan niet werkelijk, bedenk: Alle incarnaties samen betekenen veel minder dan één ogenblik van eenheidsbeleving in de geest.